Printed By:
THOMPSON & CO., LTD.
Madras.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள்

அருளிச்செய்த

சிவநெறிப்பிரகாசம்

ஸ்ரீ நந்திசிவாக்கிரயோகிகள்

இயற்றிய

உரையோடு

சென்னைச் சர்வகலாசாலை

தமிழாராய்ச்சித்துறைத் தலைவர்

சு. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M.A., L.T.

பதிப்பித்தது

சென்னைச் சர்வ கலாசாலை

சென்னை

1936

[விலை ரூபா 1 அணா 8.

FOREWORD

The *Śiva-neṟi-prakāśam* is a Śaiva-siddhānta treatise written by Śrī Śivāgra-Yogin about four hundred years ago. It expounds the principles of the Śaiva-siddhānta system in 215 verses, and, presumably written for the benefit of a lady-disciple of the author and at her request, presents them in a simple and clear manner. The text with the commentary written by a direct disciple of the author and his immediate successor to the headship of the Sūryanārkōvil Mutt forms an exhaustive exposition of the tenets of the Śaiva-siddhānta system of philosophy and is a complete compendium of its dogmatics. The merits of the work are dealt with in the Tamil introduction that follows.

The editor has great pleasure in acknowledging his indebtedness to Dr T. R. Chintāmaṇi, Senior Lecturer in Sanskrit, University of Madras, and Mr S. Vaiyāpuri Piḷḷai, Editor, Tamil Lexicon, for reading the proofs while the work was in the press and making valuable suggestions.

S. ANAVARATAVINAYAKAM PILLAI

உள்ளுறை

முன்னுரை

சைவ சமயமும் சைவசித்தாந்த மதமும் தமிழ்நாட்டில் நெடுங் காலமாகப் பயின்று வருகின்றன. இவ்விரண்டும் தமிழ்நாட்டிலே தோன்றித் தமிழர்களாலேயே ஆதியில் வளர்க்கப்பட்டன வென்பதற்கு நியாயம் பலவுண்டு. ஆயினும் சைவசமயம் காஷ்மீரம் நேபாளம் கூர்ஜரம் முதலிய வட நாடுகளிலும் அநுஷ்டானத்திலிருப்பதாலும், ஆங்குச் சிவாகமங்கள் பிரசாரத்தி லிருப்பதாகக் காணப்படுதலாலும் சைவ சமயம் தமிழ்நாட்டிற்கே யுரியதென்று கூறுதல் பொருந்தாது. அன்றியும் மஹேஞ் ஜோதாரோவிற் சிவலிங்கம்போன்ற சிலைகள் காணப்படுதலால் அங்குச் சிவ வழிபாடு வழக்கி லிருந்ததெனச் சொல்வாருமுண்டு. மற்று, பழைமையான சைவ சமய சாத்திரங்கள் ஸம்ஸ்க்ருத மொழியிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஸம்ஸ்க்ருத மொழி ஒரு சாதியார்க்கு உரிய மொழி என்பது ஆராய்ச்சியுடையார் உரைக்குங் கூற்றன்று. ஸம்ஸ்க்ருத மொழி பரதகண்டத்தில் சமயவுணர்ச்சி மிக்க அனைத்துச் சாதியாரும் தம் கொள்கையை யுலகிற்கு வெளியிடற்குத் தெரிந்துகொண்ட மொழி. சிவாகமங்களும் அவற்றை யநுசரித்துத் தோன்றிய உபாகமங்களும் பிரகரணக் கிரந்தங்களும் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயே யுள்ளன. **திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப் படியார்** முதலிய சில நூல்களே தமிழ்மொழியில் முதலில் தோன்றின. அவையும் ஸம்ஸ்க்ருத் நூல்களில் பெரும்பான்மைய தோன்றிய பின் தோன்றியவையே.

சைவசந்தானம்

திவ்யாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்றாகிய **காரணாகமம்** ஆசாரியலக்ஷண முரைக்குங்கால் சைவர் ஐவகைப்படுவரென்று கூறிச் சதாசிவர் அநாதிசைவரென்றும், கௌசிகர் காசியபர் பாரத்துவாசர் கௌதமர் அகத்தியர் என்னும் ஐவர் இருடிகள் சதாசிவ மூர்த்தியின் ஐம்முகங்களில் தீட்சை பெற்றவரென்றும், இவர்கள் வழிவந்த சிவப்பிராமணரே ஸ்தாபனாதி கிரியைகட்கு அருகரென்றும் உரைத்தது. இதுவே ஆதிசைவ சந்தானந் தோன்றிய முறைமை.

உபதேசகாண்டம் 86–வது அத்தியாயத்தில் கைலாசகிரியில் புஷ்பகிரி ஆமர்தனகிரி கோளகிரி பிக்ஷாகிரி யென்னும் நான்கு சிருங்கங்களில் ஆதியில் தேவியாதியர்க்கும் நந்திகேசுவராதியர்க்கும் அரிபிரமாதி

யர்க்கும் சனகாதி முனீந்திரர்க்கும் ஆகமங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டன வென் றுரைக்கப்பட்டது. திரிலோசன சிவாசாரிய ரியற்றிய **சித்தாந்த சாராவலி** [கிரியாபாதம், 89] யில் 'சைவசந்தானமானது அனந்தேசுரர் முதலான அஷ்டவித்தியேச்சுரக்கிரமமாக வந்து தூர்வாசமாமுனியினாலே இந்தப் பூலோகத்தில் உற்பவித்தது. அந்தத் தூர்வாசமாமுனியிடத்தில் தீக்ஷாதியனுக்கிரகம் பெற்ற இருடிகட்குப் பாரதவர்ஷத்தில் போக மோக்ஷப்ரத மானதாற் சிறந்த முக்கியமான கதம்பவிருக்ஷமாகிய அலங் காரத்தோடு கூடிய ஆமர்த்தக மென்னும் பெயருள்ள ஒரு மடம் உண்டா யிருந்தது' என்று பொருள்படும் சுலோகத்திற்கு உரையெழுதுங்கால் வியாக்கியாதா அனந்த சிவாசாரியர் 'பூலோகத்தில் ஜம்புத்வீபத்தில் நடுவிலிருக்கும் மேருபர்வதத்திற்குத் தெற்கிருக்கும் இமயமலைக்குத் தென்புறம் பாரதவர்ஷமென்று பிரசித்தமாயிருக்கிறது. அதில் பரதகண் டத்தில் தூர்வாசமாமுனியினாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது ஆமர்த்தகமடம். அந்த மடத்தில் கௌசிகர் காசியபர் முதலானவர் தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வரூப ரான ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரரை யுபாசித்து அவரிடத்திருந்து ஆகமஞானம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களுடைய சிஷ்யர் சனற்குமாரர் சனகர் சனாதனர் சனந்தர் என்னும் நால்வரும். பின்பு ஆமர்த்தகமடத்தி லிருந்து அதற்குச் சரியானதாக ரணபத்திரம் கோளகி புஷ்பகிரி என்று மூன்று மடம் பிரிந்தது. ஆமர்த்தகத்தோடு கூட நாலு மடங்களுக்கும் சனற்குமாரர் முதலான நால்வரும் அதிபதிகளாயிருந்தார்கள். ஆமர்த்தக மடத்திற் கதிபதி சனற்குமாரர், அங்கே கதம்ப விருக்ஷம், அவர் சந்ததி யார் அந்த மடாதிபதிகளாயிருந்தார்கள். புஷ்பகிரிமடத்திற் கதிபதி சனகர், அங்கே அர்ஜுன விருக்ஷம், அவர் சந்ததியார் அந்த மடாதிபதிகளா யிருந்தார்கள். கோளகிமடத்திற் கதிபதி சனாதனர், அங்கே ஜம்பு விருக்ஷம், அவர் சந்ததியார் அந்த மடாதிபதிகளாயிருந்தார்கள். ரண பத்ரமடத்திற் கதிபதி சனந்தர், அங்கே வட விருக்ஷம், அவர் சந்ததியார் அந்த மடாதிபதிகளாயிருந்தார்கள். கோதாவரீதீரத்தில் சைவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மந்த்ரகாளி யென்னு மோர்பட்டண முண்டு, அங்கே சிவன் வாசஞ்செய்கிறார். அவ்விடத்தில்தான் சைவாசாரியர்கள் விசே ஷமா யுண்டாயிருந்தார்கள். அவ்விடத்தில் மந்த்ரகாளீசுவரரைச் சூழ ஆமர்த்தக முதலான இந் நான்கு மடங்களு மிருந்தன' என மடங் களின் வரலாற்றை விரித்தார். அடுத்த சுலோகவுரையில் 'ஸ்வாயம்புவ மனுகாலத்தில் ஆமர்த்தகமட ஸம்ப்ரதாயம் ஒன்றாய் ருஷி ஸம்ப்ரதாயமா யிருந்தது. பின்பு ஸ்வாரோசிஷமனு காலத்தில் ஆமர்த்தக முதலாக நாலு மடங்களாயின. நாலுவித ஸம்ப்ரதாயமுள்ள மடங்களிலுண்டான சைவப்பிராமணரும் பிரமசாரி கிருஹஸ்தர் வானப்பிரஸ்தர் யதி என நாலு

விதமாயினர். திரிலோசன சிவாசாரியருடைய சந்ததிக் கிரமம்: நாலுவித மட ஸம்ப்ரதாயங்களுக்குள்ளே ஜலஸ்நானுதிகளால் வந்த புறத்தூய்மையும் இந்திரிய நிக்கிரகத்தால் வந்த அகத்தூய்மையும் உள்ள காசியபாதி ஸத் ஸந்ததியையுடைய ஆமர்த்தகமடத்திலிருந்து கலியுகாதி காலத்தில் போக மோக்ஷப்ரதராகிய வியாபக சம்புவென்னும் மஹா குருவானவர் உண்டானுர். இப்படிப் பூர்வ காலத்திலிருந்து குருபாரம்பரியத்தோடு கூடிய வம்சக்கிரமமானது தம்முடைய உற்பத்திகாலம்வரையில் கிரமமாக வந்ததென்றறிக. பூர்வகதை: ராஜேந்திர சோழ னென்னும் பெயருள்ள சோழராஜனெருவன் பூமியாளுங்காலத்தில் கங்காஸ்நானத்திற்குப் போன போது அவ்விடத்தில் சைவாசாரியர்களைக் கண்டு ஸ்நானஞ் செய்து திரும்பி வரும்போது அந்த சைவாசாரியர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து தன்னுடைய ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபித்தான். அதுமுதல் காஞ்சி மண்டலத்தி லும் சோழ மண்டலத்திலும் எங்கும் சைவ ஸம்ப்ரதாயம் விஸ்தாரமாயிற் றென்றறிக' என சைவ ஸம்ப்ரதாயம் எங்கும் பரந்தமையை விளக்கினுர்.

ஞானமிர்தப் பதிப்பிற்கு முற்சேர்புகளிலொன்றில் அந் நூலாசிரியர் வரலாறு கூற வந்த பதிப்பாசிரியர் தருமபுரவாதீன முதல்வராகிய ஸ்ரீ குரு ஞானசம்பந்த தேசிகர் அருளிய முத்திநிச்சயத்திற்கு வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான் இயற்றிய பேருரையிற் சைவசந்தானத்தை விளக்கியதை எடு த்துக் காட்டினர். அப் பேருரைகாரர் திருமூலதேவர் திருமந்திரத்தில்

நந்தி யருள்பெற்ற நாதரை நாடிடி
னந்திக ணல்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிர
ரென்றிவ ரென்னோ டெண்மரு மாமே

என்று குறித்த எட்டுச் சந்தானங்கள் விரிந்தவாற்றை விளக்கியுள்ளார்: 'நந்திகள் நால்வர் சனகர் சனற்குமாரர் சனந்தனர் சனுதனர். ஆதியிற் சனகராற் சம்பு சந்தானமும் மலையமான் சந்தானமுமென இரண்டாய்ப் பின் பலவாயின. சனற்குமாரரால் விஞ்ஞானதேவர் சந்தானமும் மெய் கண்டதேவர் சந்தானமுமென இரண்டாய்ப் பின் பலவாயின. சனந் தனராற் சிவமண்ணியதேவர் சந்தானமும் பரமதேவர் சந்தானமும் சிவா னந்தபோதர் சந்தானமுமென மூன்ருய்ப் பின் பலவாயின. சனுதனராற் பிரமதேவர் சந்தானமும் சிங்கநாததேவர் சந்தானமும் என இரண்டாய்ப் பின் பலவாயின. சிவயோகமாமுனிவரால் வாமதேவர் சந்தான மொன் ருய்ப் பின் பலவாயின. பதஞ்சலி முனிவரால் நிறைந்தநாயனுர் சந்தான மொன்ருய்ப் பின் பலவாயின. வியாக்கிரபாத முனிவராற் சத்தியோஜாத

தேவர் சந்தானமொன்றாய்ப் பின் பலவாயின. திருமூலதேவராற் பிரம தேவர், இந்திர தேவர், விஷ்ணு தேவர், உருத்திர தேவர், கந்துருமகா விருடிகள், காலாக்கினியுருத்திரர், கஞ்சனூர் மலையமான் என எழுவகைச் சந்தானமாய்ப் பின் பலவாயின. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும். இவர்கள் யாவரும் ஞானசித்தாந்த குரவர்கள். இவர்கள் வரலாற்றின் விரிவைச் சந்தான வரலாற்றாலும் சந்தான வகவலாலுங் கண்டுணர்க.'

சைவமடங்கள்

சுத்தசைவ ஆதீனங்கள் பதினெட்டென அபிதானசிந்தாமணி உரைக்கும். அவை

திருவாவடுதுறை யாதீனம்
காஞ்சீபுரம் ஞானப்பிரகாசராதீனம்
தருமபுரவாதீனம்
சூரியனார்கோவிலாதீனம்
ஆகமசிவப்பிரகாச ராதீனம் (சிதம்பரம்)
செங்கோலாதீனம் (திருநெல்வேலி)
திருஞானசம்பந்தராதீனம் (மதுரை)
திருவண்ணாமலையாதீனம் (குன்றக்குடி)
இராமேசுவராதீனம்
நீலப்பாடியாதீனம் (தஞ்சை)
தாயுமானசுவாமிகளாதீனம்
சாரமாமுனியாதீனம் (திரிசிரபுரம்)
சொர்க்கபுரவாதீனம் (அம்பர்மாகாளம்)
வேளாகுறிச்சியாதீனம் (கல்லடைநகர்)
வள்ளலாராதீனம் (சீகாழி)
வரணையாதீனம் (யாழ்ப்பாணம்)
நாய்ச்சியார்கோவிலாதீனம்
சிரம்பவழகியதேசிகராதீனம் (துழாவூர்).

இவற்றுள் பிரசித்தமானவை திருவாவடுதுறையாதீனமும் தருமபுரவாதீனமும். பெரும்பாலன காஷாயதாரிகளான துறவிகள் தலைமை வகிக்கும் மடங்கள், வேளாகுறிச்சியாதீன முதலிய வைந்தும் அபிஷிக்தர் கிருஹஸ்தராயிருந்து தலைமை வகிக்கும் மடங்கள். எல்லா மடங்களும் திருக்கைலாய பரம்பரையைச் சார்ந்தனவென்றே கூறப்படும், திருவாவடுதுறைக்கும் தருமபுரத்திற்கும் வரலாறுகள் புத்தகங்களாக எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன.

சந்தானகுரவர்

திருவாவடுதுறை தருமபுர முதலிய சைவமடங்கள் திருக்கைலாய பரம்பரையென்று சொல்லுதலின் கருத்து அவற்றிற்கு முதல்வர் ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனார் என்பதே. அவர் நந்தீசுவரர்க்கு உபதேசித்தார். நந்தீசுவரர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தார். சனற்குமார முனிவர் சத்திய ஞானதரிசனிகளுக்கு உபதேசித்தார். சத்தியஞான தரிசனிகள் பரஞ்சோதி முனிவர்க்கு உபதேசித்தார்.

சைவசித்தாந்தத்துக்குத் தமிழ்முதனூலாகிய சிவஞானபோதஞ் செய்தருளிய மெய்கண்டதேவர் அதனை வடமொழியினின்றும் மொழி பெயர்த்தாரென்றும் அவர்க்கு உபதேசஞ் செய்தவர் திருக்கைலாயத்தி னின்றும் எழுந்தருளிவந்த பரஞ்சோதிமுனிவரென்றும் பரம்பரையாக வழங்கிவருகின்றது. மெய்கண்டதேவர் சிவஞானசித்தியாரும் இருபாவிரு பதும் அருளிச்செய்த அருணந்திதேவர்க்கும், அவர் மறைஞானசம் பந்த தேவர்க்கும், அவர் சிவப்பிரகாசாதி நூல்களியற்றிய உமாபதி தேவர்க்கும் உபதேசித்தனரென்ப. இந்நால்வரையுமே சந்தான குரவ ரென்றுரைப்பர்.

சூரியனார்கோவிலாதீனம்

இவ்வாதீனமும் திருக்கைலாய பரம்பரையைச் சார்ந்ததென்று சொல்லப்படுமாயினும் அதன் சந்தானமுறை வேறு. ஸ்ரீகண்ட பரமசிவ னிடத்தில் உபதேசம்பெற்ற ஸ்கந்தஸ்வாமியால் உபதேசிக்கப் பெற்ற வாமதேவ மஹர்ஷி தாம் பெற்ற பிரணவார்த்தத்தையும் சர்வஞானோத்தர மென்னும் ஆகமத்தையும் நீலகண்ட சிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தனர். நீலகண்ட சிவாசாரியர் விசுவேசுர சிவாசாரியருக்கும், விசுவேசுர சிவா சாரியர் சதாசிவ சிவாசாரியருக்கும், சதாசிவ சிவாசாரியர் சிவமார்க்கப் பிரகாச சிவாசாரியருக்கும், சிவமார்க்கப்பிரகாச சிவாசாரியர் சிவாக்கிர யோகிகளென்னும் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியருக்கும் பரம்பரையாக உபதேசித்தனர். உபதேசக் கிரமம் ஸ்கந்தஸ்வாமியிடத்திருந்து பரம்பரை யாக வருதலின் இவரனைவரும் ஸ்கந்த பரம்பரையின ரெனப்படுவர். ஸ்ரீ பரமேஷ்டிகுருவாகிய சதாசிவ சிவாசாரியர் பெயரை வைத்துச் சதாசிவ சந்தானத்தினரென்பது முண்டு. சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியர் அருக்கவனமென்னும் சூரியனார்கோவில் தெற்கு வீதியிலே ஆதீனஸ்தாப னஞ் செய்து தம்மைச் சரணடைந்த பக்குவர்கட்கு ஞானோபதேசஞ் செய்திருந்தனர்.

அக்காலத்து, தொண்டைநாட்டிலே பிராமண குலத்தி லவதரித்துச் சகல கலைகளையுங் கற்ற பக்குவரொருவர் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரிய

ருடைய பெருமையைப் பற்றிக் கேள்வியுற்று விரைந்து அவர் திருமுன் புற்று வணங்கினர். ஆசாரியரும் வந்து வணங்கினவரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து ஞானவதியால் நிருவாணதீக்ஷை செய்து சைவசன்னியாசங் கொடுத்துத் தமது பரம்பரைக்குரிய பிரணவார்த்தம் சர்வஞானோத்தராதிகளை யுபதேசித்து ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து 'சிவாக்ரயோகி' யென்னும் தமது பட்டாபிதானத்தையுஞ் சூட்டித் துவிதீய குரவராக்கினர். 'இங்ஙனம் அனுக்கிரகம் பெற்ற துவிதீய குரவர் தமது ஆசிரியர் அருளியவாறே சிந்தித்துத் தெளிந்து பரமான்மாவாகிய சிவமும் தாமும் வேறற விளங்கும் சிவானந்த நிட்டையிலே இடையறாது வீற்றிருந்து வர்ணாச்சிரமாதீதராக விளங்கினமையின் அதிவர்ணாச்சிரம சிவாக்கிர யோகியெனப் பெயர்பெற்றனர்.

'அக்காலத்திலிருந்த தஞ்சையரசன் இவ்வாசாரியர்களது பெருமையைப் பலராலுங் கேள்வியுற்றுச் சூரியனார்கோவிலுக்கு வந்து குருமூர்த்திக ளிருவரையுந் தரிசித்து வணங்கித் துவிதீய குரவராகிய அதிவர்ணாச்சிரம சிவாக்கிர யோகிகளைத் தந்தச் சிவிகையில் விருதுகளோடு தஞ்சைக்கு அழைத்துச் சென்று தனிமடத்தில் வைத்து உபசரித்துச் சைவசமய பரிபாலனஞ் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தான்.

'அந் நாளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவராகிய மணவாளமாமுனியென்பவர் தமது சிஷ்யர்களோடு அரசனிடஞ் சென்று வைணவ சமயத்தை இந்த நாடெங்கும் பரவச் செய்யவேண்டுமென்று கூற அதற்கு அரசன் உடன்படாதது கண்டு, "சைவசமய பரிபாலகராகிய சிவாக்கிரயோகிகளோடு வாதஞ் செய்து வென்று எமது சமயத்தைத் தாபிப்பேன். அதற்கு அனுமதி கொடுத்தல்வேண்டும்" என்றலும், அரசன் சிவாக்கிரயோகி தேசிகர்க்குத் தெரிவித்து அவர் உடம்பாடுபெற்று வாதசபையொன்று கூட்டிப் பதினெட்டு நாட்களுள் வாதத்தில் தோற்றவர் தம் சமயத்தை விட்டு வென்றவர் சமயத்தில் சேர்ந்து விடுவதென்று உத்தரவளித்தான்.

'இருதிறத்தாரும் அவ்வாறே ஒட்டிக்கொண்டு வாதஞ் செய்யுங்கால் பதினேழுநாள்காறும் தமக்குத் தோல்வியே வருதலைக் கண்ட வைணவர் பதினேழாம் நாள் இரவிலே சிவாக்கிரயோகிக ளிருந்த திருமடத்தில் சுற்றிலும் தீக்கொளுவிச் சென்றனர்.

'மறுநாள் காலையில் இச் செய்தியை ஊர்காப்போரால் அரசனறிந்து மனம்பதைத்து விரைந்துசென்று அக்கினி மத்தியில் திருமேனிக்குத் தீங்கின்றிச் சிவயோகத் தமர்ந்திருந்த ஆசிரியரைத் தரிசித்து அச்சமும்

ஆச்சரியமும் எய்தி வணங்கிநின்று, "குரவர் சிகாமணியே, இத் தீங்கு காண்பதற்கோ தேவரீரை இங்கெழுந்தருளுவித்தேன். என் பிழை பொறுத்தருள்க" என்று பன்முறை வணங்கியெழுந்து ஆசிரியரது பெருமையைப் புகழ்ந்து பின்பு மறைந்தோடாதிருந்த வைணவரைத் தண்டித்தனன்.

'பின்பு சிவாக்கிர யோகிகள் அரசனை விளித்து, "நாம் சைவசமயா சாரியர்கள் பன்னெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து சைவசமய பரிபாலனஞ் செய்யப்பெற்றதும், திருமால் நேத்திரார்ப்பணஞ் செய்து சக்கரம் பெற்ற தும், இன்னும் அத்தியற்புத மகிமைகள் பல வாய்ந்ததுமாகிய திருவீழி மிழலையில் வசிக்க விரும்புகிறோம்" என்றலும், அரசன் திருவீழிமிழலை யிலே தெற்குவீதியில் ஒரு மடங் கட்டுவித்து அதில் சிவாக்கிரயோகிகளை எழுந்தருளுவித்து உபசரித்து வந்தான். சிவாக்கிரயோகிகள் அத் தலத்தில் சைவசன்னியாசிகளாகிய பல மாணவர் சூழ வீற்றிருந்து சைவநெறி வளர்த்து வந்தார். இதனால் இவ்வாசாரியர்க்கு வீழிச் சிவாக்கிர யோகி கள் எனப் பெயர் வழங்கிற்று.

'இங்ஙனம் நிகழுநாளில் ஸ்மிருதிநெறிபற்றி யொழுகுவோர் சிலர்க்கும் சிவாகமநெறி யொழுகும் நான்காம் வருணத்தவர்களுக்கும் சன்னியாச விஷயமான விவாதமுண்டாக, இருதிறத்தார்களும் அரசனிடஞ் சென்று தங்கள் விவாதத்தை முடிவுசெய்யவேண்டுமெனத் தெரிவித் தனர். அரசன் திருவீழிமிழலையிலிருக்கும் சிவாக்கிரயோகிகளிடம் தெரி வித்தனன். சிவாக்கிர யோகிகள் அவ் விவாதத்தைத் தக்க பிரமாண வாயி லாகச் சமாதானஞ் செய்து நான்காம் வருணத்தவர்களுக்கும் சன்னியாசம் உண்டென்பதை நிரூபித்து அவர்கள் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய ஸ்நானம் சந்தி பூசை தீக்ஷை சன்னியாசம் முதலியவற்றை விரித்து விளக்கும் எட்டுப் படலங்களையுடைய சிவாக்கிரபத்ததி யென்னும் கிரியாதீபிகையையும், நான்கு வருணத்துச் சன்னியாசிகளும் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய விதிகளை விளக்கும் எட்டுப் படலங்களை யுடைய சைவசந்நியாசபத்ததியையும் செய்து, சைவசந்நியாசபத்ததியில்

ஸ்ரீகண்டாராதகௌ தந்யௌ ஜ்யோதிர்வ்யாஸ்ஸௌ ஸௌரஸேநகௌ
வ்யாஸசாஸ்தா ஸ்ரீகண்டநாதவ்யாஸௌ ஸ்ம்ருதௌ ।
ஸர்வசாஸ்த்ரவிசாரதக்ஷணாவிராணஸ்ரீ
கோடிரேந்த்ரஸௌ ஸகாஸிவஸ்ஸாராயை ஸம் ரக்ஷதி ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனத் தஞ்சையரசனைச் சிறப்பித்துப் பாயிரமுஞ் செய்தனர்.

[தஞ்சையரசனைக் குறித்த இச் சுலோகங்கள் ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகள் காலத்தை நிர்ணயித்தற்கு ஒருவாறு உதவும். விஜயநகரத்தை யாண்ட மன்னன் சதாசிவராயன் காலம் கி. பி. 1543-1573 எனத் தெரிகின்றது. அவனுணையின்கீழ்த் தஞ்சையை யாண்ட நாயக்க மன்னன் சின்னசேவப்பயாச்சுதன் என்னும் பெயராலும் வழங்கப்பட்ட அச்சுதப்பனாகல் வேண்டும். அவன் காலம் கி. பி. 1572-1614 ஆகுமெனக் கூறப்படுகிறது. இவ்விரு மன்னரின் காலத்தையும் ஒப்பு நோக்கின் சதாசிவராயன் விஜயநகரத்தை யாண்ட காலத்தில் அச்சுதப்பன் தஞ்சையை யாண்டானென்றல் ஐயத்தின் பாலதாம். ஆயினும், மேற்கண்ட காலவரையறை சிலாசாஸனங்களைக்கொண்டு ஏற்பட்டது. இவ்விடத்து, நூல் செய்த காலத்தே ஏற்பட்ட பாயிரம் சிலாசாசனத்தினும் அதிக வலியுடையதென்பது உணரத்தக்கது. அன்றியும், 1578-ம் ஆண்டுச் சிலாசாஸனமொன்று சதாசிவராயன் அவ்வாண்டில் அரசுபுரிந்துகொண் டிருந்தானெனச் சாற்றுமெனத் தேன்னிந்திய சரித்திர சாசனங்கள் (Sewell) என்னும் நூல் உரைத்தது. ஆதலால் சதாசிவராயன் காலத்தேயே சின்னசேவப்பயாச்சுதனும் இருந்தானாகல் வேண்டும். இனி, இலக்கணவிளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை திருவாளர் ச. சோமசுந்தர தேசிகரவர்கள் மேற்காட்டிய சுலோகங்களில் [illegible] என்பது [illegible] 6, [illegible] 8, [illegible] 4, [illegible] 1, எனப் பொருள்பட்டு, 1486-ம் சக ஆண்டைக் குறிக்குமென்று எடுத்துக் காட்டினர். 1486-ம் சக ஆண்டுக்குச் சரியான கி. பி. ஆண்டு 1564-ஆகும். ஆயின் இந்நூலியற்றப்பட்ட காலத்தில் சின்னசேவப்பயாச்சுதன் இளவரசனாயிருந்தானாகல் வேண்டும். எவ்வழியால் நோக்கினும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் காலம் கி. பி. 16-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியாதல் ஒருதலை. இன்னும், மணவாள மாமுனிகள் காலம் கி. பி. 1370-1444 என வைணவ குருபரம்பரை யுரைப்பது உண்மையாயின் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளும் மணவாள மாமுனிகளும் ஒரேகாலத்திருந்தனரென்றல் கூடாதாகும்.]

[1. க்ரியாதீபிகா—ஸ்ரீ கௌமாரஸ்வாமிப்ரஸாதலப்தஸ்ரீஸகலாகம-பாராவாரீணாநந்தரஸ்ரீமச்சைவசித்தாந்தஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகை: ஸ்ரீஸூர்யநார்கோயிலாதீனஜ்ஞானமஹாபீடாதிஷ்டிதை: ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்யாசார்யவர்யசைவஸந்யாஸிபரிவ்ராஜகசிவாக்ரயோகீந்த்ர ஜ்ஞான-சிவாசார்யஸ்வாமிபி: விரசிதா—சென்னை, 1929. $9\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{4}$. பதிப்புரை பக். க–ச. விஷயஸூசீ பக். க–ச. க்ரியாதீபிகா பக். க–உஎஉ. சைவாத்வஜ்ஞானசிவாசார்யவிரசிதாயாம் சைவதத்வார்த்ததீபிகாயாம் சைவாமாநுஷ்டானக்ரம: பக். க–எ. ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா பக். க–உ.

2. சைவஸந்யாஸபத்ததி:— கும்பகோணம், 1932. $8\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{4}$. Foreword pp. i–iv. முகவுரை பக். க–ரு. வாழ்த்துப்பாக்கள் பக். க–ரு. சந்தானகுரவர்கள் பரம்பராவிளக்கம் பக். க. விஷய அட்டவணை பக். க–எ. ஸூசிகா பக். க–ரு. உபோத்காத: பக். ச–ரு. விஷயஸூசிகா பக். 1–10. ப்ரமாணதயோதாஹ்ருதக்ரந்தஸூசிகா பக். 1–2. பத்ததி பக். க–கஎச. ஶுத்தாஶுத்தஸூசிகா பக். 1–6.]

'அதன்பின் வழக்கம்போலச் சூரியனார்கோவிலிற் சென்று தமது ஆசிரியரைத் தரிசித்துவரும் காலங்களில் அவ்வாசிரியர் கட்டளையிட்டருளியபடி வடமொழிச் சிவஞானபோதத்துக்குச் சங்கிரகவியாக்கியானமெனை ஒரு சிற்றுரையும் சிவாக்கிரபாஷ்யமெனை ஒரு பேருரையும் செய்தனர். இப் பாஷ்யத்தில் தமது கந்த பரம்பரையில் உபதேசிக்கப்பெற்று வரும் சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தின் ஞானபாதத்துக்கு அகோர சிவாசாரியர் செய்த சிவசமவாதவுரையையும் மறுத்தனர்.

[3. சிவஜ்ஞானபோத: சிவாக்ரயோகிவிரசிதலகுடீகாஸஹித:— காசீ, 1908. 8×5. நாகரிலிபி. பக். 1–8.

ஸ்ரீ சிவஞானபோதலகுடீகை. தஞ்சை ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ பிரம்மானந்த ஸ்வாமிகள் மொழிபெயர்ப்பு—தஞ்சை, 1928. $5\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$. முகவுரை பக். 1. நூல் பக். 1-23.

4. ஸ்ரீ சிவஜ்ஞானபோத: ஸ்ரீமச்சிவாக்ரபாஷ்யோபேத:— கும்பகோணம், 1920. $9\frac{1}{4} \times 6$. ஸூசிகா பக். க–ரு. தமிழ் முன்னுரை பக். எ–கஉ. விஷயஸூசிகா பக். க–அ. ப்ரமாணதயோதாஹ்ருதக்ரந்தஸூசீ பக். க–உ. பாஷ்யம் பக். க–ருருஎ. ப்ருஹஸ்ஸூத்ராநுக்ரம: பக். க–ரு. ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா பக். க–உரு.

ஸ்ரீ சிவஞானபோதம் முதற்சூத்திரம் ஸ்ரீ சிவாக்கிரபாஷ்யத்தில் ஸங்க்ரஹபாஷ்யம் என்னும் முற்பகுதி, ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசபண்டிதர் மொழிபெயர்ப்போடு—சென்னை, 1916. $9\frac{1}{4}\times 6$. முகவுரை பக். க—உ. நூல் பக். க—சஅ.]

'பின்பு சிவாக்கிரபாஷ்யங் கற்கும் மாணுக்கர் அதற்கு முன் ஒருதலையாக ஓதியுணர்தற்பாலனவாகிய சித்தாந்தப் பொருள்களைச் சுருக்கி விளக்கும் கத்தியரூபமான ஐந்து பரிச்சேதங்களையுடைய சைவபரிபாஷையையும் வடமொழியிற்றானே செய்தருளினர்.

[5. சைவபரிபாஷை அச்சானதாகத் தெரியவில்லை. சுன்னுகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் தமது தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரத்தில், 'சைவபரிபாடையிலே பிரத்தியக்கம் அநுமானம் முதலிய பிரமாணங்களை விரித்து விளக்கி அவை வாயிலாகச் சிவபரத்துவமும் ஆன்மநிரூபணம் முதலியனவுந் தாபித்தவர்' என்று இந் நூற்பொருளை யின்னதெனத் தெரிவித்தனர். ஶைவஸித்தாந்தபரிபாஷா என்னும் பெயரால் ஸ்ரீ ஸூர்ய சிவாசாரியர் செய்ததும் ஆறு பரிச்சேதங்களோடு கூடியதுமாகிய ஒரு நூல் தேவகோட்டை சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதற்குத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பொன்றும் அவர்களே வெளியிட்டுள்ளனர்.]

'சர்வஞ்ஞானோத்தரம், தேவிகாலோத்தரம், அரதத்தாசாரியர் செய்த சுருதிசூக்திமாலை முதலியவைகட்குத் தமிழுரையுஞ் செய்தனர்.

[6. சர்வஞ்ஞானோத்தரம் தமிழுரை அச்சாகவில்லை. சர்வஞானோத்தரம் ஞானபாதம் தமிழ் மூலம் எனப் பெயர்கொண்ட 69 செய்யுட்களாலாகிய ஒரு தமிழ்நூல் 1909-ல் வெளிவந்தது. இதுவே திரு. பொ. முத்தையபிள்ளை எழுதிய முத்திரத்நமென்னும் விருத்தியுரையோடு 1923-ல் வெளிவந்தது. அதற்கு முற்சேர்பாக சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தின் ஸம்ஸ்க்ருத மூலம் கிரந்த லிபியில் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீ சர்வஞ்ஞானோத்தரம் ஸம்ஸ்க்ருத மூலம் நாகரி லிபியில் ஸ்ரீ. வி. பிரஹ்மானந்தஸ்வாமிகள் மொழிபெயர்ப்போடு 1933-ல் தஞ்சையில் அச்சாகி வெளிவந்தது. இவ்விரண்டு பதிப்புக்களிலும் ஸம்ஸ்க்ருத மூலம் சிறிது சிறிது பேதப்படுகிறது. அரசினர் கையெழுத்து நூல்நிலயத்தில் தெலுங்கு லிபியில் ஒரு பிரதியுளது. அதுவும் சிறிது வேறுயிருக்கின்றது. சிவஞானபோதச் சிவஞானபாடியத்துள் ஆறாஞ் சூத்திரத்திற்குப் பொருளுரைக்குங்கால் பாடியகாரர் சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தின் பொருளைத் தொகுத்து விளக்கியுள்ளார்.

7. தேவிகாலோத்தரம் தமிழுரை அச்சாகவில்லை. தேவிகாலோத்தர உரை பாடம் என்றொரு தமிழ்நூலின் மூன்றும் பதிப்பு 1906-ல் வெளிவந்தது. முதற்பதிப்பு 1875-ல் வெளிவந்ததுபோலும். இதுவே திரு. பொ. முத்தையபிள்ளை இயற்றிய சித்தாந்தரத்நமென்னும் விருத்தியுரையோடு சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்கு உபதேசித்தருளிய தேவிகாலோத்தர ஆகமம் என்னும் பெயரால் 1935-ல் வெளிவந்தது. முன்னுரை மாயாவாதசம்பந்தமுடையதா யிருப்பதனால் இது தோன்றுதற்கு ஏதுவாயிற்றென விருத்தியுரைகாரர் தம் முகவுரையிற் கூறினர். தேவிகாலோத்தரவ்ருத்தி என்னும் பெயரால் ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் விருத்தியும் 1913-ல் வெளிவந்தது. இதில் 85 சுலோகங்கள் காணப்படுகின்றன. ஸ்ரீ தேவிகாலோத்தரம் ஞானசார விசார படலம் திருவண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ ரமணமஹர்ஷிகளால் சுலோகத்திற்கோர் வெண்பாவாக எழுதப்பட்ட 85 வெண்பாக்கள் கொண்ட தமிழ் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1924-ல் வெளிவந்தது. 1913-ல் வெளிவந்த முதற் பதிப்பில் மொழி பெயர்ப்பாசிரியராகிய மஹர்ஷிகள் பெயர் காணப்படவில்லை.

8. அரதத்தாசாரியர் செய்த சுருதிசூக்திமாலை தமிழுரை அச்சாகவில்லை. ஶ்ருதிஸூக்திமாலா ஸம்ஸ்க்ருத மூலம் சிவலிங்க பூபதி யியற்றிய சதுர்வேததாத்பர்யஸங்க்ரஹம் என்னும் வியாக்கியையோடு 1925-ல் வெளிவந்தது. இது 151 சுலோகங்கள் கொண்ட நூல். சபாபதி நாவலர் செய்த இந்நூன் மொழிபெயர்ப்பு சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் என்னும் பெயரோடு வசனரூபத்தில் 1876-ல் வெளிவந்தது. அதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1888-லும், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் பதிப்பு 1924-லும் வெளிவந்தன.]

'சகலாகமபண்டிதரெனும் அருணந்தி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் பரபக்க சுபக்கங்களுக்குப் பரமத சுவமதப் பிரமாண வசனங்கள் காட்டி உரையிட்டருளினர். (சிவஞானசித்தியாருக்கு இப்போது வழங்கும் உரைகளுள் இதுவே முற்பட்ட உரையெனத் தெரிகின்றது.)

[9. சிவஞானசித்தியார் பரபக்கவுரை அச்சாகவில்லை. திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் உரையும் தத்துவப்பிரகாசர் உரையும் அச்சாகியிருக்கின்றன.

10. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கவுரை. இது மறைஞானதேசிகர், ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானயோகிகள், நிரம்பவழகியதேசிகர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்னும் ஐவர் உரைகளோடு 1888, 1889-ல் நான்கு பாகங்களாக வெளிவந்தது. அவ்வுரைகளுள் இரண்டாவதாகக் காணப்படுவது சிவாக்கிரயோகிக ளுரை. திருவண்ணுமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசர் உரைத் தொடக்கத்தில், 'திருமறைஞானதேசிகர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தாசாரியர் இவர்கள் சிவஞானசித்திக்குச் செய்த வுரைகள் விரிந்தபடியினுலே' என்று கூறினமையால் மறைஞானதேசிகர் உரையே பழைமையானதென்பது அவரபிப்பிராயமென்று தெரிகிறது. சிவாக்கிரயோகிகளுரைத் தனியனில்

... அருணந்தி தேவ சிவாசா ரியர்தாம்
அளியுற வுலகி லாசறப் பகர்ந்த
தெளிசிவ ஞான சித்தியி னுண்மையைச்
சிவனன் பருக்குத் தெளியமற் றதன்பொரு
ளுவகை யின்விரித் துரைசெய் திடுகென
வாசா ரியர்குறித் தருளிச் செய்தலிற் ...
கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டென முன்னே
ருரைத்திடும் வகையா லொண்பொருள் விரித்து ...
பான்மையிற் றெரிந்து பரமனன் பருக்கு
ஞான மென்னு நல்லமு தீந்தனன்
தரந்தவிர் பெருமைச் சதாசிவ தேசிகன்
றிருந்து சந்தானத் தீபமாய்த் தோன்றி
நிலைபெறு சத்திநி பாதர்க் கருள்வான்
மலைவறு வருண மருவுமாச் சிரமம்
பெயர்குண மென்றிவை பெறுதலில் லாமையைப்
பார்மிசை யறிவிப் பதுபொருட் டாக
வாற்றலி லதிவரு ணச்சி ரமியெனச்
சாற்றிட நின்ற தலைமையோ னுகி...
வீழியம் பதியின் மெய்த்தவங் கைவரு
காழி ஞானக் கவுணியன் போலச்
சைவ நன்னெறி தான்றழை வித்துப்
பரவிய சைவ பரிபால னென்று
முரைதரு சிவாக்ர யோகி யென்றுந்
திரந்தரு கருணைச் சிவக்கொழுந் தென்றும்
வரம்பின் மாதவர் வழுத்தும்
பரம்பரை நாமம் படைத்ததே சிகனே

என்று வரும் அடிகள் சிவாக்கிரயோகிகள் தம் ஆசாரிய ராணை மேற்கொண்டு சிவஞானசித்தியார்க்கு உரையியற்றினுரென்றும், அவர் சதாசிவா

சாரியர் சந்தான விளக்கென்றும், அவர்க்கு அதிவர்ணாச்சிரமி சைவபரி பாலர் என்னும் பெயர்கள் உண்டென்றும், அவர் சிவக்கொழுந்தாசாரிய ரெனத் தம் ஆசாரியர் பெயராலும் வழங்கப்படுவரென்றும் புலப்படுகிறது. பொருள்விரித்து என்றவிடத்திற் கூறியவையெல்லாம் சுபக்கப் பொருளையே குறித்தன. சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் தமது **தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரத்தில்**, 'சிவஞானசித்தியாருரையினாலே காமிகம் வாதுளம் முதலிய மூலாகமங்களையும், மிருகேந்திரம் சிவதருமோத்தரம் முதலிய உபாகமங்களையும், நியாயம் முதலிய தரிசன சாத்திரங்களையும், பலவகைப் புராணங்களையும், தென்மொழியிலே தேவாரம் ஞானாமிர்தம் முதலியவைகளையும் நன்குணர்ந்த பண்டிதர் என்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்வுரை வடமொழியுந் தென்மொழியுங் கலந்த நடையுடையது. ஆகமச் சுலோகப்பிரமாணங்கள் பலவுடையது' என்று இவ்வுரையை வியந்திருக் கின்றனர்.]

'பின்பு சுவார்த்தநாச்சியார் என்னும் ஒரு பக்குவியின் பொருட்டு இருநூற்றுப்பதினைந்து திருவிருத்தங்களையுடைய **சிவநெறிப்பிரகாச** மென்னும் தமிழ்நூலையும் அருளிச்செய்தனர். இதற்கு இந்நூலாசிரியர் அநுக்கிரகம்பெற்ற நந்திசிவாக்கிர யோகிகள் உரையிட்டருளினர்.

[இந்நூலின் பெருமை அடுத்து விரிக்கப்படும்.]

'இங்ஙனம் இருமொழிகளிலும் பலநூலும் உரைகளும் செய்து சைவசமயபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருக்குநாளிலே தமது குருவாகிய சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியர் பரிபூரணகாலஞ் சமீபித்தமையை யறிந்து சூரியனார்கோவிலுக்கு வந்து ஆசிரியர் பரிபூரணந் தரிசித்து அரசனால் கோயில் கட்டுவித்து ஆசிரியர் திருவுருவம் பிரதிட்டைசெய்து குருவாராதனை செய்து தமது மாணாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ் சிறந்த நந்தி சிவாக்கிர யோகிகளுக்கு இளவரசாக அபிஷேகம்செய்து சிலகாலம் அங்கேயிருந்து பின்பு தாம் திருவீழிமிழலையிலேயே வசிக்க விரும்பி அத் தலத்தில் சென்று சிலகாலம் இருந்து பின் தமது பரிபூரணகாலத்தை நந்திசிவாக்கிர யோகிகளுக்குத் தெரிவித்தனர். அவர் தஞ்சையரசன் முதலியோருடன் திருவீழிமிழலையிற் சென்று ஆசிரியர் பரிபூரணந் தரிசித்து அரசனால் கோயில் கட்டுவித்து ஆசிரியர் திருவுருவம் பிரதிட்டை செய்து குருவாராதனை சமாராதனை நடத்தியபின் பானுகோயிலுக்கு வந்து தாமே ஆதீன கர்த்தராக வீற்றிருந்து சைவசமயபரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர்.'

'இம் முன்னுரையில் viii-ம் பக்கத்தில் 'இங்ஙனம் அனுக்கிரகம் பெற்ற' என்று தொடங்கி xv-ம் பக்கத்தில் 'சைவசமய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்' என்பதிறுதியாகவுள்ள வாக்கியங்கள் **சிவஞான போத** சிவாக்கிரபாஷ்யப் பதிப்பின் தமிழ் முன்னுரையிற் கண்டவை. அதிற் காணும் சிவாக்கிரயோகிகள் வரலாறு சூரியனார்கோவிலாதீனத்துத் திருக்கூட்டத்தினரால் எழுதப்பெற்றதாகலின் அதற்குமேல் பிறர் எழுதுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இருதலைப் பகரத்துள் காணப்படும் நூல்விளக்க முதலியன பதிப்பாசிரியர் எழுதியன.

ஸ்ரீ நந்திசிவாக்கிரயோகிகட்குப் பின் சூரியனார்கோவிலாதீனத்தில் தலைமை வகித்தவர்கள் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், சொக்கலிங்க தேசிகர், சிதம்பரநாத தேசிகர், வைத்தியலிங்க தேசிகர், சண்முக தேசிகர், நமச்சிவாய தேசிகர், சுப்பிரமணிய தேசிகர், அம்பலவாண தேசிகர், மாணிக்கவாசகதேசிகர், முத்துக்குமார தேசிகர். இப்பொழுது தலைமை வகிப்பவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தர தேசிகரவர்கள்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் அருளிச்செய்த சிவநெறிப்பிரகாச மூலம் 215 திருவிருத்தங்கள் கொண்டது. அதற்கு உரை யியற்றிய ஸ்ரீ நந்தி சிவாக்கிரயோகிகள் ஆசிரியரால் நேரே அநுக்கிரகிக்கப் பெற்றவர். இந் நூலின் பெருமையை எனக்கு முதலில் தெரிவித்த பெரியார் சீகாழி வித்துவச்சிகாமணி ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள். அரசினர் கையெழுத்து நூல்நிலயத்தில் மூலபாடம் இருத்தலைத் தெரிந்து அதற்குப் பிரதி யெழுதிவைத்துக்கொண்டு நூலின் அருமையை ஆராய்ந்துணர்ந்தேன். வித்துவச்சிகாமணிப் பிள்ளையவர்கள் நூலினை உரையோடு அச்சிடுவித்தல் நலமென மீண்டுங் கூறித் தம்மிடத்திருந்த பிரதியை அனுப்பிவைத்தார்கள். அப் பிரதி சீகாழி ஸ்ரீமான் ச. சதாசிவ முதலியாரவர்களிடத்தும் சீகாழி வித்துவச்சிகாமணி ப. அ. முத்துத் தாண்டவராய பிள்ளையவர்களிடத்துமுள்ள பிரதிகளையும் காசியிலுள்ள குமரகுருபர சுவாமிகள் திருமடத்துப் பிரதியையும் பார்த்து எழுதிய பிரதியென்றும் தெரிவித்தார்கள். நூலும் உரையும் சூரியனார்கோவிலாதீனத்துத் தலைவர்களால் இயற்றப்பட்டமையால் அவ்வாதீனத்துப் பிரதியையும் ஒப்பு நோக்கியபின் அச்சிடுவித்தல் நலமெனக் கருதி இப்பொழுது மஹாசந்நிதானமாய் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தர தேசிகரவர்களுக்கு விஞ்ஞாபித்தபொழுது அவர்கள் தம்மிடத்திலிருந்த காகிதச் சுவடியைச் சிறிதும் காலதாமதமின்றி யனுப்பிவைத்தார்கள்.

முற்பிரதியில் ஆங்காங்கு விட்டிருந்த வாக்கியங்கள் இதன் துணைகொண்டு சேர்க்கப்பட்டன. இது பலவகையினும் செப்பஞ் செய்யப்பட்ட பிரதி. ஆயினும் இதிலும் சில பாகங்களில் குறை காணப்பட்டது. இரண்டு பிரதிகளிலும் 25-ம் செய்யுளின் உரையில் 'விதப்புரை' யென்னுமிடத்து வெறுமையாகவே இருக்கின்றது. தோல்வித்தான விளக்கத்தில் அபார்த்த கத்தோடு நிறுத்தப்பட்டது; ஆசிரியர் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்திற்கு அருளிய உரையைக்கொண்டு அது பூர்த்திசெய்யப்பட்டது [பக். 30].

நூலினுரை முடிந்தவிடத்துக் காணப்படும்

தந்தை சிவக்கொழுந்தைத் தாள்பணிந்தே தான்றனுசை
எந்தை சிவநெறியிங் கேதென்னச்—சிந்தையால்
தேர்ந்து சிவாகமத்தைச் சேர்த்தா யிரமதனை
ஓர்ந்திடச்சொன் ஞன்றமிழா லும்

என்னும் வெண்பா சிவக்கொழுந்து தேசிகரைத் திருவடிகளிற் பணிந்து சுவாந்தநாச்சியாரென்னும் சிஷ்யை எந்தையே சிவநெறியை உரைத் தருளுவீரென்ன வேண்ட அவரும் சிவாகமங்களினின்றும் ஆயிரஞ் சுலோகங்களைப் பொறுக்கித் தொகுத்து அவற்றைத் தமிழாலும் உரைத் தருளினர் என்னும் பொருள்பட அமைந்திருத்தலால் சிவநெறிப்பிரகாசத் திற்கு மூலம் ஆசிரியரே தொகுத்த ஆயிரஞ் சுலோகங்கள் கொண்ட ஓர் ஸம்ஸ்க்ருத நூல் என்று ஊகிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. ஆயினும் அப்படி யொரு நூல் இருப்பதாக உரையாசிரியர் கூறவுமில்லை, வேறுவழியில் தெரியவுமில்லை.

சிவநெறிப்பிரகாசம் என்பது சிவப்பேறுறற்காகும் வழியை விளக்குவது என்று பொருள்படும். உரைகாரர் இப் பொருளைக் கூறிய தோடு சிவமார்க்கப்பிரகாச சிவாசாரியர் என்னும் பரமகுருவின் திருநாமத்தாலும் இப் பெயர் வந்ததென்றூர் (செய். 12).

உரைகாரர் உரைத்தொடக்கத்தில் நூல்வரலாறு கூறவந்தவர் 'பவநெறியை' யென்று சுவாந்தநாச்சியார் கூறியதாக ஒரு விருத்தமும், 'நன்று நன்றிங்'கென அதற்கு ஆசிரியர் விடையுரைத்ததாக ஒரு வெண்பாவும் எழுதியுள்ளார். அவை அவ்விருவரும் சாற்றியனவோ அன்றி உரையாசிரியர் அவ்விருவர் கருத்தையுமுட்கொண்டு சாற்றி யனவோ தெளியுமாறில்லை.

ஆசிரியர் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்குப் பாடியமும் சிவஞானசித்தியார்க்கு உரையும் செய்திருப்பினும் தம் சந்தானம் வேறு

யிருத்தலின் சதாசிவாசாரியர் முதலான குரவர்க்கு வணக்கஞ் சொல்லியது போல மெய்கண்டாராதி குரவர்க்கு வணக்கஞ் சொல்லிற்றலர்போலும். துர்வாசர் அகஸ்தியர் கௌதமர் ததீசியென்னும் சைவாசாரியரையும், தேவாரமுடையார் மூவரையும் வணங்கி மற்றைச் சிவனடியரைப் பொதுவாக வணங்கினர்.

நூல் முழுதும் எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தங்களா லமைந்தது. ஒரு செய்யுள்மாத்திரம் ஐந்தடிகளைக் கொண்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது [செய். 211].

பாயிரத்துள் ஆசிரியர் கணபதி, சிவபெருமான், சத்தி, குமாரர் என்னும் மூர்த்திகளின் துதி சாற்றியபின்னர், ஞானகுரவர் நந்திகேசுரர் துதியும், குமரக் கடவுளிடம் உபதேசம் பெற்று ஸ்கந்த பரம்பரைக்கு விளக்காகிய வாமதேவர் துதியும், அவற்றின்பின் சைவாசாரிய சமயா சாரிய வணக்கமும், பரமகுரு சொகுரு வணக்கமும் கூறி நூல்விடயாதிகளை யுரைத்தார். பின் அளவைகளைச் சிறிது விரித்துரைத்தார். அவற்றை யடுத்துப் பதியிலக்கணமும் பசுவிலக்கணமும் பாசவிலக்கணமும் தத்துவ தாத்துவிக விலக்கணமும் விரித்துரைத்தபின் சத்திநிபாதமுண்டாம் வகை யைக் கூறித் தீட்சாபேதங்களைத் தெளிவாக வுரைத்து, தீட்சைபுரிதற் குரிய ஆசாரியர் இலக்கணத்தையும் அவ்வாசாரியர் செய்யும் அத்துவசோ தனையையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அவற்றின் பின் சிவஞானத்தின் பெருமையை விளக்கினர். இறுதியில் பிற சமயிகள் கூறும் முத்திகள் முத்திகளாகாமையைக் காட்டிச் சைவசித்தாந்த முத்தியிலக்கணமுரைத்து அம் முத்தியடைதற்கு ஞானம் பிரபத்தி பத்தியென்னும் மூவகை யுபாயமுண்மையை யியம்பி நூலை முடித்தனர்.

இவ்விதமாக இந் நூல் கேவலம் பதிபசுபாசவிலக்கணமாத்திரங் கூறாது ஞானப்பேற்றிற்கு இன்றியமையாத தீட்சை அத்துவசோதனை யாதிகளையும் சிவாகமங்கள் உரைத்தபடி தெளிவாக விளக்குதலின் 'சிவநெறிப்பிரகாசம்' என்னும் பெயர் இதற்கு ஏற்றதேயாம். 'ஆகமத்தே யறிந்தபடி யறைவாம்' முதலிய சொற்றொடர்களைப் பலமுறை வழங்குத லால் ஆசிரியர்க்கு முதனூல் காமிகாதி சிவாகமங்களே என்றும், அவ்வாக மங்களிலும் ஏதேனுமொன்றை மாத்திரம் தழுவி நூலைச் செய்யாது அவையனைத்தையுங் கடைந்து உண்மையெடுப்பார்போன்று தாம் கூற வந்த ஞானபாதப் பொருளுக்கேற்ற வாக்கியங்களைத் திரட்டித் தமிழில் பெயர்த்துச் செய்தனரென்றும் எண்ணவேண்டியிருக்கின்றது.

ஆசிரியரிடத்து உபதேசம் பெற்று அவர் சம்பிரதாயக் கிரந்தங்களையும் கொள்கைகளையும் நேரில் கேட்டறியும் பாக்கியம் வாய்ந்து அவர்க்குப் பின் ஆதீனத் தலைமையை வகித்தற்கேற்றவரென மதிக்கப்பட்டு அவரால் இளவரசாக்கப்பட்ட ஸ்ரீ நந்திசிவாக்கிரயோகிகள் இந் நூலுக்கு உரையெழுதாமல் விட்டிருந்தாராயின் இக்காலத்து ஒருவர் இவ்வளவு விளக்கமாக அதற்கு உரையெழுதல் எளிதன்று. முந்நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நூலும் உரையும் காலக்கிரமத்தில் பழுதடைந்து சொற்களும் வாக்கியங்களும் ஆங்காங்கே பிறழ்ந்தும் சிறிது பாகங்கள் சிதைந்தும் மாறியிருத்தல் அதிசயமன்று. வாயாதல் (செய். 19), மொழியாக்கொண்ணீ (செய். 30), எல்லாத்தினையும் (செய். 32) முதலிய வற்றை நோக்குக. மணியாலும் (செய். 187) என்பதற்குப் பொருள் விளக்கமாயில்லை. உரையில் செய்யுள்களுக்கு நேர் பொருளாகாது விளக்கமாய் வருவன இருபக்கமும்—என்னும் கோடிட்டும், சிலவிடங்களில் இருதலைப்பகரத்துள் அடக்கியும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சொற்பொருத்தம் விளங்காத இரண்டு மூன்று இடங்களில் அச்சொற்களுக்குப் பின் [?] என்னும் குறியிடப்பட்டுளது. இப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயிருந்த இரண்டு பிரதிகளிலுங் காணுத் திருத்தமொன்றும் இப் பதிப்பிற் செய்யப்படவில்லை. 'ஆசாரியற்கு அன்னியனுகையால்' (செய். 38, உரை) என்றவிடத்து அநன்னியன் என்பது பொருத்தமுள்ளதாகத் தோன்றினும் அது பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஆசார்ய லக்ஷணத்துள் * அங்கவிலக்கணங் கூறுமிடத்து 'தொப்புளுக்குக் கீழாயிருக்கிற ஜகனம் மூன்றுவித விசாலம் இரண்டுவிதம் இப்படி யெண்ணப்பட்ட முப்பத்திரண்டு இலக்க

* 'புருஷருக்குரிய இலக்ஷணங்கள் பலவாயினும் அவற்றுள் சிறப்புள்ளவைகள் முப்பத்திரண்டாம். ஐந்து இடம் நீண்டும், ஐந்து இடம் மிருதுவாயும், ஆறு இடம் உயர்ந்தும், ஏழு இடம் சிவந்தும், மூன்று இடம் விசாலமாகியும், மூன்று இடம் குறுகியும், மூன்று இடம் ஆழ்ந்தும் இருக்கவேண்டும். நீண்டிருக்கவேண்டிய ஐந்திடங்களாவன கண், கை, கதுப்பு, முழங்கால், மூக்கு என்பனவாம். மிருதுவாயிருக்கவேண்டிய ஐந்திடங்களாவன மயிர், விரல், நகம், தோல், பல் என்பனவாம். உயர்ந்திருக்கவேண்டிய ஆறிடங்களாவன நெற்றி, தோள்கள், வயிறு, அக்குள், மார்பு, புறங்கை என்பனவாம். சிவந்திருக்கவேண்டிய ஏழிடங்களாவன கடைக்கண், உள்ளங்கை, நகம், வாய், ஆண்குறி, உள்ளங்கால், உதடு என்பனவாம். விசாலமாயிருக்கவேண்டிய மூன்றிடங்களாவன மார்பு, பீஜங்கள் என்பனவாம். குறுகியிருக்கவேண்டிய மூன்றிடங்களாவன கழுத்து, முழங்காலின் கீழ், ஆண்குறி என்பனவாம். ஆழ்ந்திருக்கவேண்டிய மூன்றிடங்களாவன நடுமார்பு, நெற்றியின் கீழ்ப்பாதி, உந்தி என்பனவாம்'—புருஷ சாமுத்திரிக லக்ஷணம். வராஹமிஹிரர் இயற்றிய ப்ருஹத்ஸம்ஹிதையில், 'நாபி குரல் ஸ்வபாவம் மூன்றும் ஆழ்ந்திருக்கவேண்டும், மார்பு நெற்றி முகம் மூன்றும் விசாலமாயிருக்கவேண்டும்' என்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற இலக்கணங்களில் பேதம் அதிகமில்லை.

ணங்களும்' (செய். 171, உரை) என்னும் சொற்றொடரின் பொருள் விளங்கவில்லையாயினும் அது பிரதியிற் கண்டவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. பிறவிடங்களிலும் இவ்வாறே. உரையில் பவுட்கராதி பிரமாணக் கிரந்தங்கள் குறிக்கப்பட்டவிடத்து அக் கிரந்தங்களிற் காணும் சுலோகங்களும் வாக்கியங்களும் அகப்பட்ட வரை அடிக்குறிப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. அளவையைப்பற்றி வந்த செய்யுள்களுக்கும் (செய். 18-28), அத்துவாவைப்பற்றி வந்த செய்யுட்கும் (செய். 179) உரை விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அத்துவா விளக்கத்துள் அத்துவணைப்பேதம் வருதற்குக் காரணம் புலப்படவில்லை. தாம் இயற்றிய பத்ததியில் ஒரு முறையும் இந் நூலில் ஒரு முறையும் ஆசிரியர் கூறினார் என்று எங்ஙனம் துணிந்துரைப்பது ?

இனி, நூல் வரலாறு கூறவந்த உரைகாரர் 'முக்கியாத்துவிதம்' தம் சந்தானத்தி லுபதேசிக்கப்பட்டதெனக் கூறுதலால் அது சைவசித்தாந்திகள் கொள்ளும் சுத்தாத்வைதத்தின் வேறோ என்னுஞ் சங்கை சிலர்க்கு உண்டாகலாம். ஆயினும் உரையகத்து வைதிகசைவ சுத்தாத்வைதம், வைதிகசைவ சித்தாந்தாத்வைத முத்தி, சைவசித்தாந்தம் முதலிய சொற்பிரயோகங்கள் காணப்படுதலாலும், நூல்வரலாற் றிறுதியிலேயே 'சிவாகமங்களிற் சாரமாயிருக்கிற வைதிகசைவ சித்தாந்தாத்துவயப் பிரதிபாதகமாய்த் திராவிட ரூபமாய்ச் சிவநெறிப்பிரகாசமென்னுஞ் சாத்திரத்தையுபதேசித்தார்' என்று கூறப்பட்டமையாலும் இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தின் வேறாக ஒரு கொள்கையை நிறுத்தவந்ததென் றுரைப்பதற்கிடமில்லை.

விஷய சூசிகை

உரையிற் காட்டிய மேற்கோள் நூல்கள்

[illegible] [ஸம்ஸ்க்ருத ஆகமம். அச்சாக வில்லை.]

சர்வஞானோத்தரம் [ஸம்ஸ்க்ருத மூலமே உரையிற் குறிக்கப் பட்டது] ஞானபாதம் தமிழ் மூலம்—மதுரை, 1909.

சர்வஞானோத்தர ஆகமம் ஞானபாதம் தமிழ் மூலமும், பொ. முத்தையபிள்ளை எழுதிய முத்திரத்ந மென்னும் விருத்தியுரையும் [ஸம்ஸ்க்ருத மூலம் கிரந்த லிபியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது]—தேவகோட்டை, 1923.

ஸ்ரீசர்வஞானோத்தரம் ஸம்ஸ்க்ருதமூலம் [நாகரிலிபி, தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடு. மேல் மூலத்திற்கும் இதற்கும் பேத முண்டு]—தஞ்சை, 1933.

சிவஞானசித்தியார் மூலம்—

சிவஞானசித்தியார், சிவாக்கிரயோகிகள் உரை [மறைஞான தேசிகர் முதலிய அறுவர் உரையிற் சேர்ந்தது]—சென்னை, 1888, 1889.

ஸ்ரீ ஶிவஜ்ஞாநபோத: ஸ்ரீஶிவாக்ரயோகிபாஷ்யோபேத:—கும்பகோணம், 1920.

தசகாரியக்கட்டளை [அச்சாகவில்லை.]

பௌஷ்கராகமம், த்ரவிடடீகையுடன்—சென்னை, 1890.

श्रीपौष्करसंहिता (ज्ञानपादः) श्रीउमापति-
शिवाचार्यविरचितभाष्योपेता—சிதம்பரம், 1925.

मृगेन्द्रं सव्याख्यानम्—சென்னை, 1890.

श्रीमृगेन्द्रम्, क्रियाचर्यापादम्, विद्यायोगपादद्वयसहितम्
श्रीभट्टनारायणकण्ठविरचितया वृत्त्या तद्व्याख्यया
अघोरशिवाचार्यविरचितया दीपिकया समुद्रितम्—
திருவனந்தபுரம், 1928.

சூரியனார்கோவிலாதீனம்
ஸ்ரீலஸ்ரீசிவாக்கிரயோகிகளாகிய
மீனாக்ஷிசுந்தர பண்டாரச்சந்நிதிகள்
சாற்றிய
வாழ்த்துக்கவிகள்

பெருங்கடல்சூ ழுலகினுள்ள அன்ப ரியாரும்
 பெறற்கரிய சிவானுபவம் பெற்று வாழத்
திருமுனிவன் சிவாக்கிரனாந் தேசி கன்றான்
 சிவனருளா லுரைத்தசிவ நெறிவி ளக்கம்
அருமையுறு செந்தமிழாங் கிலமும் வல்ல
 அனவரத விநாயகன்றன் நாமங் கொண்டோன்
பெருமையுறு மறிஞரெலாங் கண்டு தேறப்
 பிறங்குமச்சிட் டான்றவத்தைச் செப்பற் பாற்றே. (க)

அரனடி யார்க்கே யன்புட னமுதும்
உடுக்கையும் பொருளு முண்மையோ டீயும்
தெய்வ பக்தியிற் சிறந்தே விளங்கும்
குருமொழி தவறாக் குணமணி யாமே
தமிழோ டாங்கிலந் தங்கிய பொக்கிஷந்
தன்னகங் கொண்ட தனவா னாகும்
எம்மிடம் பிரியா வெழிலுறு மன்பன்
சொல்லுதல் யார்க்கும் சுலப மாமே
சொன்னசொற் றவறாச் சுந்தர வடிவன்
இன்னவன் செய்த இணையில் காரியம்
ஒன்றே யுளதே யுண்மையோ டுரைப்பன்
அன்பர்க ளியாரும் அரனுடன் சேரச்
சிந்தையி னினைந்து தெளிந்தகா லத்தில்
சிவாக்கிர தேசிகர் தெளிவா யியற்றிய
சிவநெறி காட்டும் சீர்ப்பிர காசம்
என்றதோர் நூலை யீச னருளாற்
கண்களாற் கண்டு கவலை யொழிந்தே
அளவிலா னந்த மடைந்தன னாகி
அறிஞர்க ளுவக்க அச்சிட் டதனைச்
சபையோர் காணத் தந்தன னன்பால்
அனவரத விநாயக னென்டவன் பெயரை
யன்புடன் றாங்கிய அன்ப னானவன்
சிவாக்கிர னருளாற் றினமும் வாழ்க
செல்வமு மாயுளுஞ் சிறந்து
இப்புவி தன்னி லீசனைக் கலந்தே. (உ)

உ

விஶ்வநாதாய நம:

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவநெறிப்பிரகாசம்

மூலமும் உரையும்

நூல் வரலாறு

பவநெறியை மாற்றியன்பர்க் கருளான் முத்தி
பாலிக்கப் புவிமீதில் வந்தபர குருவே
அவநெறியே செறிந்துநெடுங் காலமுழன் றதனு
லல்லலே நன்மையொன்று மான தில்லை
தவநெறியைச் சார்கிலேனேனு முன்றன்
றனுசையெனுங் கருணையினுற் சாற்ற வேண்டும்
சிவநெறியை நன்ருகச் சிறியேன் றேர்ந்தே
சேர்வரிதாஞ் சிவானுபவஞ் சேரு மாறே.

நன்றுநன்றிங் குன்மொழிதா னுசமிலா ஞானநெறி
ஒன்றுமன்றே வென்று முறுதுணை தான்—மன்றுள்
உறைவான்சொல் லாகமத்தி னுண்மை தமிழால்
அறைவா முணர்ந்திடுவென் பால்.

ஸ்ரீமத்தா யிராகின்ற மகாமேரு மத்தகத்திற் கயிலாயத்திலே உமையுடன் கூடியிருக்கின்ற ஸ்ரீகண்டபரமசிவன் தேவரிஷிகணங்கள் சேவிக்க எழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்திலே, குமாரசிகரத்தினின்றும் குமாரர் எழுந்தருளி ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரனையும் உமாதேவியாரையும் மூன்று பிரகாரம் பிரதக்ஷிணம்பண்ணிப் பன்னிரண்டு பிரகாரம் நமஸ்கரித்துத் திருவோலக்கஞ் சேவித்துக்கொண்டிருந்தார். தேவரிஷிகள் பிரசங்காப்பிரசங்கமாகத் தத்துவம் துவிதமோ விசிட்டாத்துவிதமோ அத்து

விதமோ வென்று பிரசங்கிக்கக் குமாரர் எழுந்திருந்து சுவாமியை நமஸ்கரித்து, 'தேவரீர் அனுக்கிரகம் பண்ணின ஆகமங்கள் தாமே யுக்தியுக்தமாகத் துவிதம் விசிட்டாத்துவிதம் அத்துவிதம் இவைகளைச் சொல்லுகின்றன. ஆகையால் தத்துவம் நிச்சயமாக அனுக்கிரகிக்க வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்பொழுது ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் மிகவுங் கிருபையுடையராய்த் திருநோக்கருளித்துச் சிரசிலே ஸ்ரீஹஸ்தம் வைத்து, 'இராசத தாமத குணத்தினலே மூடராயிருக்கிற பெயர்க்கு அதிகாரத்துக்குத் தக்கதாக துவிதமும் விசிட்டாத்துவிதமும் சில ஆகமங்களிலே சொன்னோம். சத்தியம் சத்தியம் புனர்சத்தியம் அத்துவிதமே முக்கியம்' என்று முக்கியாதிகாரியா யிருக்கிற குமாரருக்குப் பிரணவார்த்தத்தையும் சர்வஞ்ஞானோத்தரம் என்கின்ற ஆகமத்தையும் வாமதேவர் சனகர் முதலான ரிஷிகளுங் கூடிக் கேட்க அனுக்கிரகித்தார்.

பின்பு குமாரர் அத்துவிதமே சித்தாந்தமென் றனுபவத்துக்கு வர அறிந்து சுவாமியை நமஸ்கரிக்கச் சுவாமி ஈசுவரியை விலாசத்துடனே பார்த்துக் குமாரரை ஆலிங்கனம்பண்ணி உச்சியை மோந்துகொண்டு கிருபைபண்ணி யனுப்பக் குமாரரும் அனுப்பிக்கொண்டு குமாரசிகரமே எழுந்தருளினர்.

பின்பு வாமதேவமகரிஷியும் சுவாமி சன்னிதியில் அனுப்பிக்கொண்டு குமாரசிகரத்திலே குமாரருடைய சன்னிதியிலே வந்து மூன்று பிரகாரம் பிரதக்ஷிணம்பண்ணிப் பன்னிரண்டு பிரகாரம் நமஸ்காரம் பண்ணி, 'சுவாமி, அடியேனுக்கு முக்கியாத்துவிதத்தையும் பிரணவார்த்தத்தையும் விளங்க உபதேசிக்கவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, குமாரர் வாமதேவமகரிஷியைப் பார்த்து, 'சகலமாயிருக்கிற ரகசியமும் நீர் சிவனிடத்திலேநின்றும் அறிந்திருக்கிறீர்; நீர் அறியாததாக ஒன்றுமில்லை; வாமதேவர் முத்தரென்று வேதத்திலே சொல்லப்படுகிறவர்; பஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஆதிரிஷியாயிருக்கிறவர்' என்று அநேகமாகத் திருவுளம்பற்ற, அதற்கு வாமதேவமகரிஷி, 'கிஞ்சிஞ்ஞராய் மலபெத்தராயிருக்கிற செந்துக்கள் அடியேங்கள். தேவரீர் நின்மலராய்ச் சர்வஞ்ஞராயிருக்கிற பதி' யென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, குமாரர் அதற்கு, 'நம்முடைய இடத்திற் சினேகத்தினலே சொல்லுகிறீ'ரென்று மிகவும் கிருபையுடையராய் முக்கியாத்துவிதமாகப் பிரணவார்த்தத்தையும் சர்வஞ்ஞானோத்தர மென்கிற ஆகம இரகசியத்தையும் உபதேசித்து, 'இதைப் பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதியும்' என்றனுக்கிரகித்தார். அவர் பிரணவ பஞ்சாக்கரங்களுடைய அர்த்தத்தையும் சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தையும் பின்னையும் அத்துவிதமாகச் சொல்லுகிற ஆகமார்த்தங்களையும் நீலகண்ட சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க,

அவர் சிவராசதானியாகிற காசியிலே மணிகர்ணிகாதீரத்திலே பெரியமடத்தில் நயிட்டிகவிரியரான விசுவேசுர சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர் ஆரியப்பிராமண வங்கிசத்திலே அவதரித்துச் சைவசன்னியாசியான சதாசிவ சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர் கன்னடதேசத்திற் சிவமார்க்கப்பிரகாச சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர் சோளதேசத்தில் மருதாந்தசோழபுரத்திலே யவதரித்தருளின சிவாக்கிரயோகிகள் என்னும் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க, அவர், தொண்டைமண்டலத்தில் அவதரித்தருளிச் சிவாகமங்களில் ஞானபாதத்திலே நாலுலட்சம் கிரந்தம் அத்தியயனம் பண்ணின அதிவர்ணாசிரம ஆசாரியவரிய சைவபரிபாலக சிவாக்கிரயோகிக்கு அனுக்கிரகிக்க, அவர், சுவாந்த நாச்சியார் 'செனன மரணோபாதி நீங்கச் சிவானன்னிய சாக்ஷாத்காரம் விளங்க அனுக்கிரகிக்கவேண்டு' மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மிகவுங் கிருபையாய்ச் சிவாகமங்களிற் சாரமாயிருக்கிற வைதிகசைவசித்தாந்தாத்துவைதப் பிரதிபாதகமாய்த் திராவிட ரூபமாய்ச் சிவநெறிப்பிரகாசமென்னும் சாத்திரத்தை யுபதேசித்தார். இதன் பொருளை அளப்பரிதாயினுஞ் சமுத்திரகலச நியாயமாக நான் அறிந்த அளவு உரையிடுகின்றேன். இதைப் பெரியோர்கள் நோக்கிப் பிழைதீர்த்தருளுவர்.

கணபதி துதி

(அவதாரிகை.) மேல் இந்தச் சாத்திரம் நிர்விக்கின பரிசமாப்தியின் பொருட்டுஞ் சிஷ்யவசனதானுபிவியத்தியின் பொருட்டும் இந்தச் சாத்திரம் உலகத்திற் பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும் சிவாக்கிரயோகிந்திர சிவாசாரியர் ஆதியிலே பண்ணின விநாயகத் துதி.

1. சீராருஞ் செம்மேனித் திகழ்வு மானைத்
திருமுகமுங் கண்மூன்றுஞ் செய்ய தாளும்
ஏராரு மங்குசமும் நீள்பா சத்தோ
டிலட்டுகமு மெழுதுமெழிற் கோம்பு மென்றும்
நேராக வைத்ததிருக் கரங்க ளைந்து
நின்மலமா மும்மதமு முள்ள நித்தன்
காராருங் கண்டனுமை களிக்க வந்த
கணபதியி னிருபதங்கள் கருதல் செய்வாம்.

(இதன் பொருள்.) சீர் ஆரும் செம்மேனித் திகழ்வும் - நித்திய விபூதியுடைய சிவந்த திருமேனி யொளியையும்; ஆனைத்திருமுகமும் - கயமுகாசுரனைச் சங்கரிக்க வேண்டி யானைமுகம்போன்ற முகத்தையும்; கண்

மூன்றும் - சோமசூரியாக்கினி ரூபமாகிய மூன்று நயனங்களையும்; செய்ய தாளும் - சிவந்த சிர்பாதங்களையும்; ஏர் ஆரும் அங்குசமும் - அழகு பொருந்திய தோட்டியும்; நீள் பாசத்தோடு - நீண்ட கயிறும்; இலட்டுகமும் - மோதகமும்; எழுதும் எழில் கொம்பும் - மகாமேருவில் மகாபாரத மெழுதுவது நிமித்தமாகப் பிரகாசியாநின்ற ஒரு கொம்பும்; என்றும் - எப்பொழுதும்; நேராக வைத்த திருக்கரங்கள் நான்கும் - மேற்பாகத்தில் வலப்புறத்தில் அங்குசமும் இடப்புறத்தில் பாசமும் கீழ்ப்பாகத்தில் இடப்புறத்தில் மோதகமும் வலப்புறத்தில் கொம்பும் இப்படி நேராக வைக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹஸ்தங்கள் நான்கையும்; நின்மலம் ஆம் மும்மதமும் உள்ள - நின்மலமாகிய இச்சாஞானக்கிரியா ரூபமாகிய மூன்று மதத்தையு முடைய; நித்தன் - நித்தியனாய் அழிவற்றிருக்கின்றவன்; கார் ஆரும் கண்டன் உமை களிக்க வந்த - கறுத்த கண்டத்தையுடைய ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரனும் உமாதேவியாரும் கூடிக் களிக்கத் திருவவதாரஞ்செய்த; கணபதியின் இரு பதங்கள் - கணங்களனைத்தினுக்குஞ் சுவாமியாகிய விக்கினேச்சுவரனுடைய இரண்டு திருவடிகளையும்; கருதல் செய்வாம் - தியானம்பண்ணுவாம். (க)

சிவபெருமான் துதி

(அ-கை.) மேல் இச் சாத்திரத்திற் சொல்லப்படாநின்ற சிவபெருமானைச் சுவரூப தடத்த இலக்கணத்தால் துதிக்கின்றது.

2. சத்தியஞா னானந்த மயமாய் நின்ற
   தற்பரனே சத்தனென வருவ னாகிப்
பத்தியினா னினைந்தேத்த வருவ ரூபப்
   பான்மையா யுத்தியுத்தப் பரிச தாகிப்
புத்தியா னதுவுமுத்தி தானு நல்கப்
   பொருந்துபிர விருத்தகன மியல்ப தாகி
நித்தியமாஞ் சத்தியுருத் தரித்து மன்று
   ணின்றுநடஞ் செய்வோன்ற னினைதல் செய்வாம்.

(இ-ள்.) சத்திய ஞான ஆனந்தமயமாய் நின்ற தற்பரனே - அசத்தியமல்லாமனும் அசித்தல்லாமனும் அனானந்தமல்லாமனும் இப்படி அதத்வியாவிருத்தியாவதொழிந்து இதுவென்று சொல்லப்படாத சச்சிதானந்தமான தற்பரனே, கர்த்தாவென்கின்ற அவத்தாதீதமான பரப்பிரம்மமே [இது சுவரூப இலக்கணம்; இதற்குப் பிரமாணம் அசிந்தியவிசுவசாதாக்கியத்திற் கண்டு கொள்க]; சத்தன் என அருவன் ஆகி - யாதோ ஒரு

காரணத்தால் பரையாதி பஞ்ச சத்திகளில் ஞானசத்தியே திருமேனியாக உத்தியோகமற்றிருக்கிற சத்தியையுடைய சத்தன் என அரூபியாய்; பத்தியினால் நினைந்து ஏத்த அருவுருவப்பான்மையாய் உத்தியுத்தப் பரிசது ஆகி - யோகிகளாலும் ஞானிகளாலும் மந்திரங்களைச் செபிக்கிறவர்களாலும் பத்தியுடனே தியானித்துப் பூசிப்பது நிமித்தமாக அரூபமாயிருக்கின்ற பரையாதி பஞ்சசத்திகள்ரூபமான—கலைகளுடனே கூடியிராநின்ற சுத்தமாயையிற் பதிந்தபொழுது உண்டான—ஈசானாதி பஞ்சமந்திரங்களைத் திருமேனியாக உடையவராகையாலே அரூபரூபமாய்க்காரியம்பண்ண உத்தியோகித்திருக்கிற சத்தியை யுடையவ ரதனால் உத்தியுத்தரென்னும் அவத்தையையுடைய சதாசிவமூர்த்தியாய் ; புத்தியானதுவும் முத்திதானும் நல்கப் பொருந்து பிரவிருத்தகன் ஆம் இயல்பது ஆகி - பிரளயாகலருக்குப் போகமும் மோக்ஷமும் பொருந்தக் காரியங்களைப் பண்ணாநின்ற சக்திகளையுடையராகையால் பொருந்தப்பட்ட பிரவிருத்தரென்னும் அவத்தையை இயல்பாகவுடைய மகேச்சுவரராய்; நித்தியம் ஆம் சத்தி உருத் தரித்து மன்றுள் நின்று நடம் செய்வோன் தாள் நினைதல் செய்வாம் - தனது சமவாய சத்தியே திருமேனியாகத் தரித்துக்கொண்டு சகல ஆன்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரக காரணமாகக் கனகசபையிலே நிருத்தம்பண்ணாநின்ற சிதம்பரேச்சுவரனுடைய பாதபதுமங்களைத் தியானம்பண்ணுவாம் [இது தடத்த இலக்கணம்; இதற்குப் பிரமாணம் வாதுளம் பவுஷ்கரம் மிருகேந்திரம் இவற்றிற் கண்டு கொள்க]. (உ)

சத்தி துதி

(அ-கை.) மேல் இந்தச் சிவபெருமானுடைய அக்கினிக்கு உட்டணம் போலப் பிரிவற்றிருக்குஞ் சத்தியைத் துதிக்கின்றது.

3. பரையாதி யிச்சையறி வியற்ற லென்னும்
    பான்மையாய்ப் பரநாத விந்து வாகித்
தரையாதி யாக்கியளித் தழித்தல் செய்யுஞ்
    சத்தியாய் மனோன்மனியாய் மகேசை யாகி
வரையான்செய் தவப்பயனா முமையா ளாகி
    மன்றினடம் புரிவோன்றன் வாமங் கொண்டாள்
விரையாரு மலர்ப்பாதஞ் சென்னி மீதும்
    விழிமீதும் வைத்துளத்தில் விரும்பு வாமே.

(இ-ள்.) பரை ஆதி இச்சை அறிவு இயற்றல் என்னும் பான்மையாய் - பரமசிவனிடத்திலே அக்கினிக்கு உட்டணம்போலப் பிரிவற்றிருக்

கின்ற அருட்சத்தியானது பஞ்சகிருத்திய நிமித்தமாகத் தொழில் வேற்றுமைகளால் பரையாதி பஞ்ச சத்திகளாம்—பரமசிவனிடத்தில் ஆயிரத்து ஒரு கூறாக ஆன்மாக்களை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று அருண்டு கிழ்த்தது பராசத்தி. அந்தப் பராசத்தியில் ஆயிரத்து ஒரு கூறாக உண்டாய் ஆன்மாக்களுக்கு விடய சுகத்தைப் பண்ணும் ஆதிசத்தி. அந்த ஆதி சத்தியில் ஆயிரத்து ஒரு கூறாக உண்டாகி உபாதானத்திரயங்களிலேநின்று சிருட்டியாதிகளைப் பண்ணவேண்டுமென்னும் இச்சையை யுடையது இச்சா சத்தி. இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்து ஒரு கூற்றில் உண்டாகிச் சருவ ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்களையும், மலபரிபாகங்களையும், அவற்றுக்கிடாகச் சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் என்னும் மூன்று அத்துவாவில் தனுகரண புவனபோகங்களை விந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத்திரயங்களிலேநின்றும் உண்டாக்குமதையும் இஃதின்னபடி யென்று தன்னிலேதானே உள்ளபடி எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானசத்தி. அந்த ஞானசத்தியில் ஆயிரத்துள் ஒரு கூறாக வுண்டாய்க் கிருத்தியங்களைப் பண்ணும் கிரியா சத்தி—இப்படிப் பஞ்ச சத்திகளாம் இயல்பாய்; பரநாத விந்து ஆகி - சுத்தமாயா சொரூபமான அபரநாதம் அபரவிந்துக்களுக்குத் தாரகமாம பரநாதம் பரவிந்துவுமாய்; தரை ஆதி ஆக்கி அளித்து அழித்தல் செய்யும் சத்தியாய் - பிருதிவி முதலானவைகளை யுண்டாக்கிப் பாலனம் பண்ணிச் சங்கரிக்கும் ஜனனி, ரோதயித்திரி, ஆரணி என்னுஞ் சத்தித்திரயங்களுமாய்; மனோன்மணியாய் - பரையாதி பஞ்சசத்தியில் பத்தில் ஒன்றிலுண்டான சிவசாதாக்கிய முதலான பஞ்ச சாதாக்கிய ரூபமான சதாசிவ தேவர்க்கு மனோன்மணி யென்னும் போக சத்தியுமாய்; மகேசையாகி - கன்மசாதாக்கியத்தில் ஆயிரத்துள் ஒரு கூறாக வுண்டான சகளரான மகேசுரருக்குப் போகசத்தியான கவுரி என்னுஞ் சத்தியுமாய்; வரையான் செய் தவப்பயன் ஆம் உமையாள் ஆகி - மகேச்சுவரமூர்த்திக்கு ஆயிரத்து ஒரு கூற்றிலுண்டான உருத்திர மூர்த்திக்குப் பருவதராசனை இமவான் தவம்பண்ண ஒரு காரணத்தால் அத் தவப்பலமாய் இமவானிடத்திலே திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பார்வதியாரென்னும் போகசத்தியாய்; மன்றில் நடம்புரிவோன்றன் வாமம் கொண்டாள் - கனக சபையிலே பரமானந்தத் தாண்டவம் பண்ணும் பரமசிவனுடைய வாமபாகத்தைப் பெற்ற சிவகாமசவுந்தரியினுடைய; விரை ஆரும் மலர்ப் பாதம் சென்னி மீதும் விழி மீதும் வைத்து உளத்தில் விரும்புவாம் - வாசனை நிறைந்திருக்கின்ற தாமரைமலர்போன் றிராநின்ற சீர்பாதபதுமங்களைச் சிரத்திலும் கண்களிலும் இதயத்திலும் தரித்து வணங்குவாம். [இதற்குப் பிரமாணம் வாதுளாகமத்திற் கண்டு கொள்க].

(௩)

குமாரர் துதி

(அ-கை.) மேல் தமது சந்தான குரவதெய்வமான குமாரவணக்கங் கூறுகின்றது.

4. வேதசிவா கமமங்க மாதி யான
மெய்ந்நூல்க ளனைத்தினையும் விரித்து நன்று
ஓதியிட அகத்தியரை முதலா யுள்ள
வுயர்முனிவோர்க் கருள்புரிந்த வொருமை யாளன்
சீதமதி முடியோனு முமையு மீன்ற
திருமதலை யறுமுகனுஞ் செல்வன் பாதம்
ஏதமற வெஞ்சிரத்து முளத்தும் வைத்தே
யேத்திவினை யனைத்தினையு மிழித்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) வேதம் சிவாகமம் அங்கம் ஆதியான மெய்ந்நூல்கள் அனைத்தினையும் விரித்து நன்று ஓதியிட அகத்தியரை முதலாயுள்ள உயர் முனிவோர்க்கு அருள் புரிந்த ஒருமையாளன் - நான்கு வேதங்களையும், இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களையும், ஆறங்கங்களையும் இவை முதலாகிய சத்திய மார்க்கத்தைச் சொல்லும் இன்னுமுள்ள சாத்திரங்களையும் வித்தாரமாக ஐயந்திரிபின்றி ஓதத்தக்கதாக அகத்தியர் முதலாயுள்ள பரம விருடிகளுக்கு அனுக்கிரகம்பண்ணும் ஒருமைப்பாட்டை யுடையவன்; சீதமதி முடியோனும் உமையும் ஈன்ற திருமதலை அறுமுகன் ஆம் செல்வன் பாதம் - குளிர்ந்த சந்திரனைச் சிரத்திலே தரித்திருக்கின்றவனும் உமாதேவியாருங் கூடிப் புணரத் திருவவதாரஞ் செய்த அழகுபொருந்திய சண்முகராம் பரம ஐசுவரியத்தையுடையவரது சீர்பாதங்களை; ஏதம் அற எம் சிரத்தும் உளத்தும் வைத்தே ஏத்தி வினை அனைத்தினையும் இழித்து வாழ்வாம் - ஆணவாதி மறைப்பாகிய குற்றமற எம்முடைய சிரத்திலும் இதயத்திலும் தியானித்துத் தோத்திரம் பண்ணிச் சருவமாயிருக்கின்ற சஞ்சித முதலான கன்மங்களை நீங்கிச் சிவானுபவம்பெற்று வாழ்வாம். (௪)

நந்திகேசுரர் துதி

(அ-கை.) மேல் நந்திகேசுரர் வணக்கங் கூறுகின்றது.

5. கரநான்குங் கறைமிடறு மூன்று கண்ணுங்
கங்கைமதிச் சடைமுடியுங் கரங்க டம்மில்
விரவாரை வெல்மழுவு மானு மிக்க
விறற்சுரிகை பொற்பிரம்பும் விளங்கி யோங்க

மதத்தை
வாதைகள்
சிவா னுக்கிர
அப்பர் தம்பி
தூது வும்
கிணைவாம் -
சுந்தரப்பெ
களுடைய சி

தம் மருளதனற் பெற்றே நாளு
பரபர மேசுரனேன் றறைய வுண்டாய்த்
திருநந்தி தேவன் பொற்ருள்
தையினுஞ் சிரத்தினிலுஞ் சேர்த்தல் செய்வாம்.

(அ-
கூறுகின்றது.

ம் நான்கும் - நான்கு ஸ்ரீஹஸ்தங்களையும்; கறைமிட
தையும்; மூன்று கண்ணும் - மூன்று திருநயனங்களை
டைமுடியும் - கங்காநதியும் இளம்பிறையும் பொருந்
பும்; கரங்கள் தம்மில் விரவாரை வெல் மழுவும்
ரிகை பொன் பிரம்பும் விளங்கி ஓங்க - நான்கு ஸ்ரீ
ருக்களைச் சயிக்கும் மழுவும் மான்கன்றும் மிகுந்த
டைய சுரிகையும் பிரகாசிக்கின்ற பிரம்பும் விளங்கி
அரனர் தம் அருள் அதனல் பெற்றே நாளும்
ய அறைய உண்டாய் - பரமேசுரனுடைய அநுக்
ம் சிவசாரூப்யத்தைப் பெற்று இரண்டாம் பரமேசுர
னுவாதிகளாற் சொல்லப்பெற்ற; திரம் மேவு திரு
ர் சிந்தையினும் சிரத்தினிலும் சேர்த்தல் செய்வாம் -
பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீ நந்திகேசுவர பகவானுடைய
சீபாதங்களை இதயத்திலும் சிரத்திலும் தரித்துக்
(ரு)

வாமதேவர் துதி

(இ-
குலத்து உதி
கின்ற இமவந்
புண்ணிய பூமி
ணர் வங்கிசத்
வேதாங்கங்க
ஞானங்கள் ய
தாபதராம் ச
சந்நியாச தா
தரும் சிவநெ
சித்தியையும்
ருடைய சீப
தாய் எம்மை
வைத்து உள

ய வாமதேவ மகரிஷியைத் துதிக்கின்றது.

ரகிலுள்ளோ ரனைத்து முய்ய
செழுத்தை யறைந்தொருகா லவர்க ளெல்லாம்
ந் தனினின்று மேறச் செய்தோ
தைசிவன் திருநாம வெழுத்தஞ் சுக்கும்
வே பிரமாதி யோதப் பெற்ற
மானேஞ் சந்தான குரவ ஞன
முனிவாம தேவன் பாதஞ்
தயினுஞ் சிரமீதும் சேர்த்தல் செய்வாம்.

ர் அதனல் நரகில் உள்ளோர் அனைத்தும் உய்ய
றைந்து ஒருகால் அவர்கள் எல்லாம் இருள்
றச்செய்தோன் - சருவலோகங்களிலும் திருவுலாப்

புறஞ் செய்துவருங் காலத்தில் நரகத்திலே யாதனைப்படும் ஆன்மாக்களைக் கண்டு கிருபையினாலே அவர்களெல்லாரும் பிழைக்க ஒருகால் பஞ்சாக்கரத்தை உச்சரித்து அவர்களெல்லாரும் இருண்ட நரகங்களின்நின்றும் சிவலோகத்தை யடையச் செய்த பரம கிருபாளு; எந்தை சிவன் திருநாம எழுத்து அஞ்சுக்கும் குரு என பிரமாதி ஓதப் பெற்ற கோமான் - எமது சுவாமியான சிவனுடைய திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்துக்கு இருஷியென்று பிரமாதிகளால் சிரசில் நேசித்துச்சொல்லப்பட்ட சுவாமி; எம் சந்தான குரவன் ஆன திரு மருவு முனி வாமதேவன் பாதம் சிந்தையினும் சிரமீதும் சேர்த்தல் செய்வாம் - எம்முடைய சதாசிவ சந்தானத்துக்கு ஆதி குருவான ஞான ஐசுவரியத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற வாமதேவ மகரிஷியினுடைய ஸ்ரீபாதங்களை இதயத்திலும் சிரத்திலும் தரிப்பாம். (சு)

சைவாசாரிய சமயாசாரிய வணக்கம்

(அ-கை.) மேல் சைவத்தில் நாலாச்சிரமத்தி லாசாரியர்களையும் சமயாசாரியர்களையும் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

7. துருவாச ரகத்தியர்நற் கவுதமர்சோற் றதீசி
தூய்நெறியாஞ் சைவசம யக்குரவர் பதங்கள்
திரமாக வுளத்தினிலுஞ் சிரத்தினிலுந் தரித்தே
சிவனருள்சேர் மதலையாய்த் திருவவதா ரஞ்செய்
கரவாத திருஞான சம்பந்தர் பதமுங்
கன்மிதப்பாய் வந்தோர்தங் கழலிணையுங் கருதி
அரனுரைத் தூதேவு மவர்பதமு மற்று
மரனார்தம் மடியார்தம் மடிமலரு நினைவாம்.

(இ-ள்.) துருவாசர் அகத்தியர் நல் கவுதமர் சொல் ததீசி தூய் நெறியாம் சைவசமய குரவர் பதங்கள் - சுத்த மார்க்கமான சைவ சமயத்தில் சன்னியாசம், வானப்பிரத்தம், கார்கத்தியம், பிரமசரியம் என்னும் இந்த நாலாச்சிரமத்துக்கும் அடைவிலே துருவாசர், அகத்தியர், கவுதமர், ததீசி என்னும் பெயரையுடைய முதன்மையாசாரியர்களான இந் நால்வர் சீர்பாதங்களையும்; திரம் ஆக உளத்தினிலும் சிரத்தினிலும் தரித்து - திடமாக இதயத்திலுஞ் சிரத்திலும் தரித்து; சிவன் அருள் சேர் மதலையாய் திரு அவதாரம் செய் கரவாத திருஞான சம்பந்தர் பதமும் - சிவன் அனுக்கிரகத்தைத் திருமுலைப்பாலுண்டு பெற்ற சிறுபிள்ளையாய்த் திருவவதாரஞ் செய்த கபடமற்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய பாதங்களையும்; கல்மிதப்பாய் வந்தோர்தம் கழலிணையும் கருதி - சைனராசா நம்

மதத்தை விட்டுச் சிவசமயத்திற் புக்காரென்னுங் கோபத்தால் அநேக வாதைகள் செய்து கல்லுடன் பிணைத்துச் சமுத்திரத்திலே போடச் சிவானுக்கிரகத்தால் அந்தக் கல்லே தெப்பமாக மிதந்து கரையேறி வந்த அப்பர்தம்பிரானுர் இரண்டு சீர்பாதங்களையும் தியானித்து; அரனுரைத் தூது ஏவும் அவர் பதமும் மற்றும் அரனுர்தம் அடியார்தம் அடிமலரும் நினைவாம் - பரவை நாச்சியார் கிருகத்துக்குச் சிவனைத் தூதாக அனுப்பின சுந்தரப்பெருமாள் நாயனுர் சீபாதங்களையும் மற்றுமுள்ள சிவனடியார்களுடைய சீர்பாதங்களையும் தியானம்பண்ணுவாம். (எ)

குரு வணக்கம்

(அ-கை.) மேல் பரமேஷ்டிகுரு, பரமகுரு, சொகுரு வந்தனங் கூறுகின்றது.

8. உத்தமமா மாரியதே யத்து நல்ல
வுயர்மறையோர் குலத்துதித்தே யுணர்ந்தி யாவும்
சத்தியமாஞ் சைவத்துட் சந்நி யாச
தாபதராஞ் சதாசிவதே சிகனுர் தாளும்
சித்திதருஞ் சிவநெறித்தே சிகனுர் தாளுஞ்
சிரத்திருத்திச் சிவக்கோழுந்தா யெம்மை யாண்டு
முத்திதர வெழுந்தருளுங் கோமான் பாத
முடிமேல்வைத் துளத்திலென்று முன்னு வாமே.

(இ-ள்.) உத்தமம் ஆம் ஆரிய தேயத்து நல்ல உயர் மறையோர் குலத்து உதித்து உணர்ந்து யாவும் - தேசங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமாயிருக்கின்ற இமவற்பருப்பதத்திற்கும் விந்தியத்துக்கும் நடுவுபட்ட 'ஆரியாவர்த்தப் புண்ணிய பூமி' என்று சொல்லப்பட்ட ஆரிய தேசத்தில் உயர்ந்த பிராமணர் வங்கிசத்திலே திருவவதாரஞ் செய்து புராணம் இதிகாசம் வேதம் வேதாங்கங்கள் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்கள் மற்றுமுண்டான கலைஞானங்கள் யாவையும் அறிந்து; சத்தியம் ஆம் சைவத்துள் சந்நியாச தாபதராம் சதாசிவ தேசிகனுர் தாளும் - மெய்யா யிருக்கின்ற வைதிக சைவ சந்நியாச தாபதரான சதாசிவாசாரியருடைய திருவடிகளையும்; சித்தி தரும் சிவநெறித் தேசிகனுர் தாளும் சிரத்து இருத்தி - சிவஞானமாகிய சித்தியையும் எட்டுச் சித்திகளையும் கொடாநின்ற சிவநெறித் தேசிகனுடைய சீபாதங்களையும் சிரசிலே தரித்துக்கொண்டு; சிவக்கொழுந்தாய் எம்மை ஆண்டு முத்தி தர எழுந்தருளும் கோமான் பாதம் முடிமேல் வைத்து உளத்தில் என்றும் முன்னுவாம் - அகண்டாகார சச்சிதானந்த

மான பரமசிவனே எம்மை இரக்ஷிப்பது நிமித்தமாகக் கிருதகாடின்னியம் போலச் சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியரென்று எமக்கு மோக்ஷங் கொடுக்க எழுந்தருளின சுவாமியுடைய ஸ்ரீ பாதாரவிந்தங்களைச் சிரசிலே தரித்துக்கொண்டு எந்நாளும் வேறறப் பாவிப்பாம். (அ)

சோகுரு வணக்கம்

(அ-கை.) மேல் சொகுருவை விசேடித்துத் துதிக்கின்றது.

9. ஐயமறப் பதிபசுபா சத்தி னுண்மை
யடைவுணர்த்தி யடியேனைப் பொருள தாக
மையல்செயு மாயைவினை யாண வத்தின்
மயக்கறத்தன் பதமலரேஞ் சென்னி வைத்தே
துய்யையுனை யினிவினைகள் சூழா வேன்றே
சுத்தமுத்தி யளித்தசிவக் கோழுந்தோன் றுய்ய
செய்யமலர்ப் பதமிரண்டுஞ் சென்னி மீதுஞ்
சிந்தையினும் வைத்துகந்து சிறந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஐயம் அறப் பதி பசு பாசத்தின் உண்மை அடைவு உணர்த்தி அடியேனைப் பொருளது ஆக மையல் செய்யும் மாயை வினை ஆணவத்தின் மயக்கு அறத் தன் பதமலர் எம் சென்னி வைத்து - தீவிரதர சத்திநிபாதமு மில்லாமே ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னைக் கிருபா விசேஷத்தாலே ஒரு பொருளாகக் கொண்டு பதி பசு பாச ரகசியத்தை யுணர்த்தி, ஆன்மஸ்வரூபமல்லாத தேகேந்திரியாதிகளில் நானென்று மயக்கத்தைப் பண்ணுவிக்கும் மாயையினுடையவும் இதாகிதத்தாற் சுகதுக்கங்களை யுண்டாக்கும் கன்மத்தினுடையவும் ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியாசத்திகளைத் தடுக்கும் ஆணவத்தினுடையவும் மயக்கமானது போகத் தம்முடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை எமது சிரசில் வைத்து; துய்யை உனை இனி வினைகள் சூழா என்று சுத்தமுத்தி அளித்த சிவக்கொழுந்தோன் துய்ய செய்ய மலர்ப் பதம் இரண்டும் சென்னிமீதும் சிந்தையினும் வைத்து உகந்து சிறந்து வாழ்வாம் - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மலத்திரயங்களில்லாத நித்திய வியாபக சித்துரூபமான சுத்த சைதன்னியம் உனது ஸ்வரூபம், உன்னை இனி ஆணவாதி அற்றிருக்கைபால் பிராரத்தம் சஞ்சிதாகாமியம் போலத் தீக்கை சிவபாவனைகளால் நீங்காது, புசித்துத் தொலையவேண்டிய பிராரத்த கன்மபலம் புசிக்கும்பொழுது அனிச்சையாலாதல் பரேச்சையாலாதல் புசிப்பதன்றிச் சிவஞானம் விஷய இச்சைகளைப் பண்ணாது இப்படிப் பிராரத்தகன்ம போகத்தால் ஏறும் ஆகாமியமாய் வந்து சூழாதென்று

ச்சிதானந்தாத்துவய பரிபூரண சிவானன்னியா னுபவமான மோக்ஷத்தைக் கொடுத்த ஆனந்த ரூபியான சிவக்கொழுந்து சிவாசாரியருடைய சிவஞான மாகிய மணத்தையும் கருணையாகிய குளிர்ச்சியையும் பரமானந்தமாகிய தேனையும் முத்தான்மாக்களாகிய வண்டுகளையு முடைய செந்தாமரை போன்ற நின்மல ஞானஸ்வரூப சத்திசிவாகாரமான ஸ்ரீபாதங்கள் இரண் டையும் சிரசிலும் இதயத்திலுந் தரித்துக்கொண்டு சருவத்திர சிவதரிசனத் தாற் பரமானந்தத்தைப் பெற்று அகம்பிரமமென்னுஞ் சிறப்புடனே வாழ் வாம். (௯)

அவையடக்கம்

(அ-கை.) மேல் அவையடக்கங் கூறுகின்றது.

10. தந்தைதாய் தஞ்சிறுவர் மழலைச் சொல்லைத்
தாமுகந்து கேட்டதனைப் பிறர்க்கு நன்றாச்
சிந்தையார் வுறும்படியாய்த் தெளியக் கூறுஞ்
செய்கைபோற் சிதானந்த மேனி யான
எந்தைதா ளிணைமறவா வியல்பி னோர்க
ளெம்முரையை யுகந்துபிறர்க் கிசைப்ப ரென்றே
பந்தமா திகளறியாச் சிறியே னாசைப்
பகுதியாற் சைவநெறி பகர லுற்றேன்.

(இ-ள்.) தந்தைதாய் தம் சிறுவர் மழலைச்சொல்லை தாம் உகந்து கேட்டு அதனைப் பிறர்க்கு நன்றாச் சிந்தை ஆர்வு உறும்படியாய் தெளியக் கூறும் செய்கைபோல் - உலகத்திலே பிதாமாதாக்கள் தமது சிறுபிள்ளை மழலைவார்த்தையைச் சந்தோஷத்துடனே கேட்டு அதனைப் பிறர்க்கு நன் றாகச் சித்தஞ் சந்தோஷமாகும்படி நமது சிறுபிள்ளை இப்படிச்சொல்லுகிறா னென்று வியத்தமாகச் சொல்லுமாப்போல; சிதானந்த மேனி ஆன எந்தை தாளிணை மறவா இயல்பினோர்கள் எம் உரையை உகந்து பிறர்க்கு இசைப்பர் என்றே - ஞானானந்தமே திருமேனியாகிய எம்முடைய சுவாமி யான பரமசிவன் ஸ்ரீபாதங்களிரண்டையும் மறவாமலிருக்கின்ற இயல்பை யுடைய சிவஞானிகள் இச் சாத்திரத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷித்து முமுட்சுக்களுக்கு உபதேசிப்பார்களென்று கொண்டு; பந்தம் ஆதிகள் அறியாச் சிறியேன் ஆசைப்பகுதியால் சைவநெறி பகரஉற்றேன்—இலக்கண விலக்கியங்களை யறியாத சிறியேன் ஆதரவு மிகுதியால் சைவமார்க்கத்தைச் சொல்லுகின்றேன்.

பந்தமென்ற பதத்துக்குப் பெயர் இலக்கணமாம். (௧0)

(அ-கை.) மேலதற்கொரு புறனடை.

11. குருசரண ரருள்புரிந்த வாக்கு மெம்பாற்
கூடுமனு பவந்தானு மாக மத்தே
வருபொருளும் பேதமற்றோர் வகையே யாக
மதித்துரைத்த லாற்பொருட்பான் மருவா குற்றம்
தருவவுள வேற்குற்ற மெழுத்துடன்சொல் யாப்புத்
தக்கவலங் காரத்திற் றன்ஞான நிறைவாம்
பெருமையுடை யோரிதனை யாய்ந்துபிழை தீர்த்தே
பிறர்க்குரைப்பா ரருளினு லிதன்பொருளும் பெறவே.

(இ-ள்.) குரு சரணர் அருள் புரிந்த வாக்கும் எம்பால் கூடும் அனு பவந்தானும் ஆகமத்தே வரு பொருளும் பேதம் அற்று ஓர்வகையே ஆக மதித்து உரைத்தலால் பொருட்பால் மருவா குற்றம் - குருசரணர் அருளிச் செய்த திருவாக்கும் எம்மிடத்திற் கூடிய அனுபூதியும் சிவாகமத்திலுள்ள அருத்தமும் பேதமன்றியிலே ஐகமத்தியம் பண்ணி விசாரித்துச் சொல்லு கையால் பொருளிற் குற்றங்கள் பொருந்தமாட்டா; தருவ உளவேல் குற்றம் எழுத்துடன் சொல் யாப்பு தக்க அலங்காரத்தில் தான் - இச் சாத்திரத்து எழுத்து சொல் யாப்பு அலங்காரம் என்னும் இவையிற்றுட் குற்றமேயில்லை, உண்டாயின்; ஞானம் நிறைவாம் பெருமை உடையோர் இதனை ஆய்ந்து பிழைதீர்த்து பிறர்க்கு உரைப்பார் அருளினால் இதன் பொருளும் பெற - நிறைந்த ஞானத்தையுடைய ஞாதாக்கள் இச் சாத்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துப் பிழைதீர்த்து முமுட்சுக்களுக்குக் கிருபையால் இதன் அருத்தம் விளங்க அருளிச்செய்வார்கள். (கக)

(அ-கை.) மேல் இச் சாத்திரம் ஓதும் அதிகாரியைக் கூறுகின்றது.

12. முன்னையருந் தவத்தினு லவ்வறிவு விடாதே
முளைத்ததோர் சாங்குசித்தர் பிராகிருத ராகித்
தன்னையுண ரார்க்கன்றி முத்தி யெய்தச்
சற்குருவை யடைந்தோதி யுணர்தல் செய்யும்
அன்னநெறி வினைகர்க் காக வுன்னி
யருட்குருவி னருளதனு லறிந்த வாறிங்
குன்னலுறுஞ் சிவநெறிப்ர காச மென்றே
யுரைத்திடுவோ மாகமத்தி னுட்பொருளி னூடே.

(இ-ள்.) முன்னை அருந்தவத்தினுல் அ அறிவு விடாதே முளைத்தோர் சாங்குசித்தர் - முற்சனனத்தில் அரிய தவத்தால் முற்சன்மத் தறிவுடன் சனித்த சாங்குசித்தர்; பிராகிருதராகித் தன்னை உணரார்க்கு அன்றி - பிராகிருதரென்னுந் தங்கள் சுவரூபத்தை யறியாமல் பிரகிருதி காரியமாகிய தேகமே ஆன்மா என்றிருக்கும் பிராகிருதருக்குமல்லாமல்; முத்தி எய்தச் சற்குருவை அடைந்து ஓதி உணர்தல் செய்யும் அன்னநெறி வைனைகர்க்கு ஆக உன்னி அருட்குருவின் அருளினுல் அறிந்த ஆறு இங்கு - மோட்சத்தை யடைவதற்காக ஞானுசாரியன் சன்னிதிப் பட்டுச் சாத்திரங்களைப் படித்தறியும் விணயசீலரான வைனைகர்க்கு மோட்சம் வருவது பொருட்டு அருளே திருமேனியாயுடைய எமது ஆசாரியர் கிருபையால் யாம் அறிந்தமாத்திரம்; உன்னலுறும் சிவநெறிப் பிரகாசமென்றே உரைத்திடுவாம் ஆகமத்தின் உட்பொருளின் ஊடே - விசாரிக்கப்படாநின்ற சிவநெறிப்பிரகாசம் என்று பெயரையுடைய சாத்திரம் சிவாகமத்திலுள்ள அருத்தத்துடன் சொல்லுவாம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம் என்றது சிவானுபவ மார்க்கத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் சிவநெறிப்பிரகாசம். அதன்றியும் சிவநெறிப்பிரகாச சிவாசாரியராகிய பரம குருவின் திருநாமத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (கஉ)

(அ-கை.) மேல் சாத்திரமுகத்திற் கூறவேண்டும் விடயம் பிரயோசனம் அதிகாரம் சம்பந்தம் என்னும் இந் நால்வகையுங் கூறுகின்றது.

13. விடயமிதற் காவதுதான் பதிபசுபா சத்தின்
விதியுணர்த்த லாகியிடு மேற்பயன்ருன் முத்தி
அடைவதுவா மதிகாரி யாரென்னின் முன்னே
அறைந்தனம்வை னைகரென வவரே யாகும்
தொடையுடைய சம்பந்த மேதிங் கென்னிற்
சொலற்குரிய பொருளுமதன் சொலவு மாகும்
மடையுடைநீர் பொற்சிவன்பா லன்பு வைத்த
மதியுடையோர்க் கிவையுரைக்கும் வாய்மை தானே.

(இ-ள்.) விடயம் இதற்கு ஆவது தான் பதி பசு பாசத்தின் விதி உணர்த்தல் ஆகி இடும் - இச் சாத்திரத்துக்கு விடயமாவது ஏதென்னில் பதி பசு பாசக்கிரமத்தை அறிவிக்கிறதாய் நிற்கும்; மேல் பயன்தான் முத்தி அடைவதுவாம் - மேற் பிரயோசனமாவது மோட்சத்தைப் பொருந்துவதாகும்; அதிகாரி யார் என்னில் முன்னே அறைந்தனம் வைனைகர் என அவரே ஆகும் - இச் சாத்திரம் ஓதுதற்கு அதிகாரி யாரென்னில் முன்

சொன்னேம் வைனகரென்று, அவரே யாகும்; தொடையுடைய சம் பந்தம் ஏது இங்கு என்னில் சொலற்கு உரிய பொருளும் அதன் சொலவும் ஆகும் - தொடர்ச்சியை உடைத்தாயிருக்கிற சம்பந்தம் ஏதென்றால் இச் சாத்திரத்திற் சொல்ல வுரித்தாயிருக்கிற திரிபதார்த்தமும் திரிபதார்த்தத் தைச் சொல்லுஞ் சொலவுமாகும்; மடை உடை நீர்போல் சிவன்பால் அன்புவைத்த மதி உடையோர்க்கு இவை உரைக்கும் வாய்மை தானே - அணையுடைந்த சலம்போல மிகவும் சிவனிடத்தில் நேசத்தையுடைய புத்தி மான்களுக்கு இந் நால்வகையும் போதிக்கும் சுபாவமாம். (கங)

(அ-கை.) மேல் தன்மார்த்தகாமமோட்சமென்ற நால்வகைப் புருடார்த்தத்தில் மோட்சஞ் சொல்லுவது நிமித்தமாகத் தன்ம முதலான வைகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

14. தருமமுடன் பொருள்காம முத்தி யென்று
சதுவிதமாம் பயனுயிர்க டங்கட் கிங்ஙன்
மருவியிடு மதிற்றரும மறையி னீதி
வன்னத்தோர் நால்வோரும் வழுவி லாதே
பரிவினேடும் புரிந்துபர தருமஞ் செய்யாப்
பான்மையோர் பரகதியை யடைவர் நன்றாய்
ஒருவியுளோர் தமக்குரிய தருமந் தன்னை
யுற்றிடுவர் தீவினையென் றுரைக்கு நூலே,

(இ-ள்.) இங்ஙன் உயிர்கள் தங்கட்கு தருமமுடன் பொருள் காமம் முத்தி என்று சதுவிதமாம் பயன் - இவ்விடத்து ஆன்மாக்களுக்குத் தருமத் துடன் அருத்தம் காமம் மோட்சம் என்று நால்வகையாகப் பிரயோச னம்; மருவியிடும் அதில் தருமம் மறையின் நீதி வன்னத்தோர் நால் வோரும் வழுவிலாதே பரிவினேடும் புரிந்து பரதன்மம் செய்யாப் பான்மை யோர் பரகதியை அடைவர் நன்றாய் - பொருந்தியிடும் நால்வகைப் பிரயோச னங்களில் முந்தத் தருமமாவது வேதத்தில் சொன்னபடி பிராமணர் அரையர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நாலுவகை வன்னத்தவர்களும் தப்பா மல் தங்கள் தங்கள் வன்னச்சிரமத்துக்குச் சொன்ன தருமத்தைச் செய்து ஒரு வன்னச்சிரமத்தவர்க்குச் சொன்ன தருமத்தைப் பின்னையொரு வன்னச்சிரமத்தவர்கள் செய்யாமலிருக்கிற பெருமையுடையோர் நல்லகதி யாய்த் தன்மபலமான சுவர்க்கத்தையடைவர்; தமக்கு உள தருமந் தன்னை ஒருவியுளோர் தீவினை உற்றிடுவர் என்று உரைக்கும் நூல் - தங் களுக்குரிய தருமத்தை வழுவினேர்கள் நரகத்தில் துக்கங்களைப் பொருந்து வார்கள் என்று சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

இந்தத் தன்மத்தின் விரிவு "தருமமிரு விதமாகும்" [106] என்னும் விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. (கச)

(அ-கை.) மேல் பொருட்பால் காமப்பால்களைக் கூறுகின்றது.

15. பரபொருளுக் காசையுற லின்றித் தத்தம்
பான்மையினாற் பொருடேடிப் பகிர்ந்தா றாகக்
கரவறவே தென்புலத்தோ ராதி நாலு
கணத்தவர்க்குங் கொடுத்திருபால் கைக்கொண் டேதன்
மரபிலுளோ ருடனருந்தல் பொருளாங் காம
மகப்பெறுதற் பொருட்டாய்த்தன் வனிதை யோடு
புரைவறவே கூடிடுதே லல்லா ரோடு
பொருந்திடுதல் பாவமாம் புகலுங் காலே.

(இ-ள்.) பரபொருளுக்கு ஆசை உறல் இன்றி தம் தம் பான்மையினால் பொருள் தேடி - பர திரவியங்களுக் காசைப்படாமல் தங்கள் தங்கள் வன்னத்துக்கு வேதசிவாகமங்களிற் சொன்ன முறையில் திரவியந் தேடி [பிராமணர் முதலானோர் திரவியந்தேடும்படியாவது: பிராமணருக்கு அத்தியயனம் பண்ணுவிக்கை, தானம் வாங்குதல் முதலாயினவாம்; அரையர்க்கு உயுத்தத்திற் சத்துருக்களைச் சயித்துத் தம்தேசத்துச் சனங்களை யிரட்சித்து ஆறிலொரு கடமைகொண்டு தம்மைப்போல யானை குதிரை காலாட்களை இரட்சிப்பது; வைசியர்க்குப் பயிரிட்டுப் பொய்சொல்லாமல் செட்டுப்பண்ணிப் பசுக்களை இரட்சிப்பது; சூத்திரர்க்கு எல்லாவருணர்க்கும் உபகரித்துப் பெறும் வேதனம்.]; பகிர்ந்து ஆறு ஆகக் கரவு அறவே தென்புலத்தோர் ஆதி நாலு கணத்தவர்க்கும் கொடுத்து இருபால் கைக்கொண்டே தன் மரபிலுளோருடன் அருந்தல் பொருளாம் - இம்முறையிற் றேடிய திரவியத்தை ஆறு பங்கிட்டுத் தென்புலத்தோர் முதலாகிய நால்வர்க்குங் குற்றமற நாலு பங்கு கொடுத்து நின்ற இரண்டு பங்கு கொண்டு தமது சுற்றத்துடன் கூடப் புசிப்பது அருத்த மென்னும் பிரயோசனம்; காமம் மகப்பெறுதல் பொருட்டாய்த் தன் வனிதையோடு புரைவு அறவே கூடிடுதல் அல்லாரோடு பொருந்திடுதல் பாவம் ஆம் புகலுங்கால் - காமமாவது புத்திரனைப் பெறுதல் நிமித்தமாக அக்கினி சாட்சியாகக் கலியாணம் பண்ணின தனது மனைவியுடன் குற்றமறப் பொருந்துதல், பரஸ்திரீயுடன் பொருந்துதல் பாவமென்று சாத்திரங்கள் சொல்லும். (கரு)

(அ-கை.) மேல் நாலாம் புருஷார்த்தமான மோட்சங் கூறுகின்றது.

16. மாயையுட னிருவினையு நீங்கா ஞான
மறைப்பான வாணவமா மாசுதானும்
தூயையாம் பராசத்தி தன்ற னீங்கச்
சுத்தமாய் நித்தமாய்ச் சுகமாய் ஞான
ஞேயமாய்ப் பிரிவிலதா யேக மான
நிமலசிவத் துடனுதல் முத்தி முத்திக்
காயவேண் டிடும்பொருள்கள் மூன்றே யாகு
மவையுரைக்கிற் பதிபசுபா சங்க ளாமே.

(இ-ள்.) மாயையுடன் இருவினையும் நீங்கா ஞான மறைப்பான ஆணவமாம் மாசுதானும் தூயையாம் பராசத்தி தன்னால் நீங்க - சுத்தா சுத்த மாயையுடன் புண்ணியபாபாத்மகமாய் இரண்டான கன்மமும் அழுக்காயிருக்கிற ஆணவமலமும் பரிசுத்தையாயிருக்கிற பராசத்தியால் நீங்க; சுத்தமாய் நித்தமாய்ச் சுகமாய் ஞானஞேயமாய்ப் பிரிவிலதாய் ஏக மான நிமல சிவத்துடன் ஆதல் முத்தி - பரிசுத்தமாய் அழிவற்றதாய்ச் சுக ரூபமாய் வேறற நின்று ஞானத்தால் அறியப்படுமதாய்ப் பிரிவற்று ஒன்று யிருக்கிற நின்மல சிவத்துடன் வேறற நிற்பது மோட்சம்; முத்திக்கு ஆய வேண்டிடும் பொருள்கள் மூன்றே ஆகும் அவை உரைக்கில் பதி பசு பாசங்கள் ஆம் - மோட்சத்துக்கு அறியவேண்டிடும் பொருள்கள் மூன்று, அவைகளைச் சொல்லின் பதி பசு பாசங்களாம். (கசு)

(அ-கை.) மேல் பிரமாணாதீனமாயிருக்கும் பிரமேயமேன்பது கூறுகின்றது.

17. எப்பொருட்கு மிலக்கணங்கள் பிரமா ணங்க
ளில்லையே லிசையாதென் றியம்ப லாலே
முப்பொருட்கு மிலக்கணங்கள் பிரமா ணங்கள்
மொழிந்திடுவோ முத்தேச மிலக்க ணம்பின்
தப்பறவே சோதித்த லென்று மூன்றுந்
தவறிலாப் பிரமாணந் தானு நன்றாய்
அப்பொருள்க ளனைத்தினுக்கும் பொதுச்சிறப்ப தென்றே
யாய்ப்பிரியு மிலக்கணங்க ளிருவகையா மவைதாம்.

(இ-ள்.) எப்பொருட்கும் இலக்கணங்கள் பிரமாணங்கள் இல்லை யேல் இசையாது என்று இயம்பலால் முப்பொருட்கும் இலக்கணங்கள் பிர

மாணங்கள் மொழிந்திடுவாம் - உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருட்கும் இலக்கணமும் அளவையும் இல்லாதிருக்கில் அந்தப் பொருளே சித்தியாதென்னும் நியாயத்தால் பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்று பொருட்கும் இலக்கணத்தையும் அளவையினையும் சொல்லுவாம்; உத்தேசம் இலக்கணம் பின் தப்பு அறவே சோதித்தல் என்று மூன்றும் - உத்தேசம் இலக்கணம் பரீக்ஷை என்று மூன்றுகும்; தவறு இலாப் பிரமாணந்தானும் நன்றாய் - குற்றமற்றிருக்கிற பிரமாணந்தானும் நன்றாக; அப் பொருள்கள் அனைத்தினுக்கும் பொது சிறப்பு என்றேயாய்ப் பிரியும் இலக்கணங்கள் இருவகையாம் அவைதாம் - அந்தப் பொருள்க ளெல்லாவற்றிற்கும் பொதுவென்றும் சிறப்பென்று மாகிப் பிரிந்த இலக்கணங்கள் இரண்டாம்.

(கஎ)

(அ-கை.) மேல் இலக்கணத்தின் சொரூபங் கூறுகின்றது.

18. தன்னியல்பும் பொதுவுமென விரண்ட தாகச்
சாற்றுமிலக் கணந்தான்றன் னியல்பைக் கூறில்
அன்னியமாஞ் சாதியையுந் தற்சாதி யதுவு
மகன்றதோர் குறியுளதா யறைத லாகும்
மன்னியிட வன்னியசா தியைத்தவிர்ந்த குறிகள்
மருவியிடுந் தற்சாதி யனைத்தினுக்கும் வாய்க்க
உன்னியுரைத் திடுவதுவே பொதுவ தாகு
முணரிலிவை யெப்பொருட்கு முள்ள வாமே.

(இ-ள்.) தன் இயல்பும் பொதுவும் என இரண்டதாகச் சாற்றும் இலக்கணந்தான் தன் இயல்பைக் கூறில் - தனக்கே இயல்பான அசாதாரணமென்றும் எல்லார்க்கும் பொதுவான சாதாரணமென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும் இலக்கணந்தான், அவற்றில் அசாதாரண இலக்கணத்தைச் சொல்லில்; அன்னியமாம் சாதியையும் தன்சாதியதுவும் அகன்றது ஓர்குறி உளதாய் அறைதலாகும் - தனக்கு அன்னியமாகிய சாதியையும் தன் சாதியையும் விட்டிருக்கின்ற அடையாளத்தையுடையதாகச் சொல்லுதலாம் [இதற்கு உதாரணம்: பசுவுக்குச் சாதாரண இலக்கணம் நாலுகாலும், வாலும், குட்டேறும், குளம்பும், அண்ணும், கொம்பும் முதலானவைகள்; மோழை, நாரை, புள்ளி, கூழைவாலன் முதலானவை பசுக்களுக்கு அன்னிய சாதியாகிய குதிரை எருமை மரை முதலானவைகளுக்குமில்லாமல் தன் சாதியாகிய பசுக்களெல்லாவற்றுக்கு மில்லாமலிருக்கையால் அன்னிய சாதியையும் தன் சாதியையும் அகன்றிருக்கிறது அசாதாரண விலக்கணம்]; மன்னியிட அன்னிய சாதியைத் தவிர்ந்த குறிகள்

ம்ருவியிடும் தன் சாதி அனைத்தினுக்கும் வாய்க்க உன்னி உரைத்திடுவது பொதுவது ஆகும் - பொருந்தியிட வேறொரு சாதிக்கில்லாத அடையாளங்கள் பொருந்தியிடுந் தன் சாதியிலே யுள்ள எல்லாவற்றுக்கும் உண்டாயிருக்க விசாரித்துச் சொல்லுவது பொதுவிலக்கணமாம் [இதற்கு உதாரணம்: பசுவுக்குப் பொதுவிலக்கணம், நாலுகாலும், வாலும், அண்ணும், கொம்பும், குட்டேறும், குளம்பும் முதலானவற்றையுடைத்தாயிருக்கை]; உணரில் இவை எப்பொருட்கும் உள்ளவாம் - விசாரிக்குமிடத்து இவை உலகத்திலுள்ள பொருள்கட்கெல்லாம் உள்ளனவாம். இப்படிப் பதி பசு பாசம் என்னும் பொருள்கட்கு வருந்தோறும் கண்டுகொள்க. (கஅ)

(அ-கை.) மேல் உத்தேச இலக்கண பரீக்ஷைகட்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

19. உத்தேசம் வத்துவின்பே ருரைத்த லாகு
மோன்றுகுறை யாதுரைத்த துள்ள தெல்லாம்
சித்தமுமா யன்னியத்தி லில்லை யாகத்
தெரிப்பதிலக் கணஞ்சோதித் திடுதே றுன்மேல்
வத்துவா மிலக்கியத்தே யிலக்க ணங்கள்
வாய்த்திடுதல் வாயாதல் மதித்த லாகும்
இத்தகையா லிவையுளவா மேன்றே நன்று
வேதுமுத லியம்பல்பிர மாண மீதே.

(இ-ள்.) உத்தேசம் வத்துவின் பேர் உரைத்தல் ஆகும் - உத்தேசமாவது பொருளுடைய பேரைச் சொல்லுவது; ஒன்று குறையாது உரைத்தது உள்ளது எல்லாம் சித்தமுமாய் அன்னியத்தில் இல்லையாகத் தெரிப்பது இலக்கணம் - ஒன்று குறையாமற் சொல்லப்பட்ட குறிகளெல்லாம் உண்டாய்ப் பின்னை ஒன்றுக்கும் அந்தக்குறிகளில்லாமல் விளக்குவது இலக்கணமென்று சொல்லப்படும்; சோதித்திடுதல் தான் மேல் வத்துவாம் இலக்கியத்தே இலக்கணங்கள் வாய்த்திடுதல் வாயாதல் மதித்தலாகும் - மேல் பரீக்ஷையாவது தான் வத்துவாக நிற்கிற இலக்கணத்தையுடையதிலே இந்த இலக்கணம் பொருந்துமோ பொருந்தாதோ வென்று விசாரிப்பது; இத்தகையால் இவை உளவாம் என்று நன்று ஏது முதல் இயம்பல் பிரமாணம் ஈதே - இந்தப் பிரகாரத்தால் இந்த வத்துக்கள் உண்டாக வேண்டுமென்று நன்றாக ஏது பக்க சாத்தியங்களுடனே சொல்லுதல் பிரமாணமென்னு மிது. (கசு)

(அ-கை.) மேல் சைவசித்தாந்தத்துக்குப் பிரமாணம் சிற்சத்தி யென்பது கூறுகின்றது.

20. ஐயமுடன் றிரிவின்றி முன்னினைவு மின்றி
    ஐம்பொறிபோ லொன்றேன்றே யறித லின்றி
மையலறு காட்சியனு மானமுரை மூன்றின்
    வகையனைத்தும் வியாத்தியாய் மதிப்ப தாகிப்
பொய்யதுவாய் ஞேயமாம் பொருள்களிலின் றாகிப்
    புந்திக்கு மேலான போத மாகிச்
செய்யசிவ சத்திதுணை யாய்விளங்குஞ் சீவ
    சிற்சத்தி பிரமாண மெனத்தெரிப்பர் தெரிந்தோர்.

(இ-ள்.) ஐயமுடன் திரிவு இன்றி முன் நினைவும் இன்றி ஐம்பொறி போல் ஒன்று ஒன்றே அறிதல் இன்றி - இதுவோ அதுவோ வென்னுஞ் சந்தேகமும் ஒன்றனை ஒன்றாகக் காணும் பிராந்தியும் முன் அனுபவித்ததை நினைப்பதுமில்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களைப்போல் ஒவ்வொரு விஷயங்களையே அறிகிறதல்லாமல்; மையல் அறு காட்சி அனுமானம் உரை மூன்றின் வகை அனைத்தும் வியாத்தியாய் மதிப்பதாகி - குற்றமற்றிருக்கும் பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகமம் என்னும் மூன்று பிரமாண பேதங்களிலெல்லாம் வியாபித்து விசாரிப்பதாகி; பொய்யதுவாய் ஞேயமாம் பொருள்களில் இன்றாகி - அசத்தியமாய் அறியப்படுவனவாகிய வத்துக்களில் இல்லாததாய்; புந்திக்கு மேலான போதமாகி - புத்திதத்துவத்துக்கு மேற்பட்ட அறிவாய்; செய்ய சிவசத்தி துணையாய் விளங்கும் சீவசிற்சத்தி பிரமாணம் எனத் தெரிப்பர் தெரிந்தோர் - சுத்தமாகிய சிவசத்தி சகாயமாய்ப் பிரகாசியாநிற்கும் ஆன்மஞானசத்தி பிரமாணமென்று சொல்லுவார்கள் சிவாகமத்தை அறிந்தோர்.

மேல் இதற்கு விதப்புரை வருமாறு:— ஐயமுடன் திரிவின்றி முன் நினைவுமின்றி...விளங்குஞ் சீவ சிற்சத்தி பிரமாணம் - ஐயந்திரிவு முன்னினைவன்றியிலே யதார்த்தமாயிருக்கிற பிரமை பிரமாணம். ஐயந் திரிவு முன்னினைவற்றிருக்கிற சிற்சத்தி பிரமாண மென்றருளிச்செய்த ஆசாரியர் திருவுள்ளக்கிடை 'ஸந்தேஹாதிவிநிர்முக்தா சித்ஸக்திர் ஞானமுச்யதே' [861] என்னும் பவுட்கர வசனத்தை யனுசரித்தது. அந்தப் பவுட்கர வசனத்துக்குப் பொருள் சமுசய முதலானவை யற்றிருக்கிற புத்திவிருத்தி யுடையதென்று. இருதயம் அல்லது சிற்சத்தி சமுசய முதலானவைகளுடைய தாதான்மியமற்றிருக்கையால் சமுசய முதலானவையற்ற சிற்சத்தி பிரமாணமென்பது தேவை யில்லை. சமுசயாதி தாதான்மிய மற்ற புத்திக்குச் சமுசயாதி தாதான்மிய மற்ற புத்திவிருத்தியுடன் கூடின பிரமையே

பிரமாண மென்று சித்தம். இந்தப்படிக்கு அருத்தம் ஆசாரியர் * சிவ ஞானபோத வியாக்கியானத்தில் அருளிச்செய்தது கண்டு கொள்க. இதனல் அந்த அந்த அருத்தத்தில் மட்டிடப்பட்டிருக்கிற சிற்சத்தி அந்த அந்த அருத்தத்திலே பிரமையென்றது. இது கடமென்கிற பொருளிலே சம் பந்தித்திருக்கிற கடத்தையுடைய[?] சிற்சத்தி அந்தக் கடமென்கிற பொரு ளிலே பிரமை, மெய்யா யிருக்கிற அறிவு; அதுவே பிரமாணம். பிரமிதி பிரமாணமென்னும் பாவ விற்பத்தியால் சித்தம். இப்படியாகிற பொழுது எந்நேரமும் ஞானப்பிரகாசமா யிருக்கவேண்டுமெனில், அப்படி யன்று, கண் முதலானவைகளைக் கரணமாகவுடைய சிற்சத்திக்குக் கரணமில்லாத போது மல ஆவரணத்தால் விஷயசம்பந்தமானது இல்லாமைக்கு ஒத்திருக் கையால். புத்திவிருத்தியுண்டான காலத்திலே மலநிவிர்த்தியால் ஆவரண மற்ற விஷய சம்பந்த முண்டாகையால் எப்போதும் விஷயம் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. ஐம்பொறி போல் ஒன்றொன்றெ அறிதலின்றி - நையாயிகர் பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாணமென்று கரணவிகற்பத்தால் பஞ்சேந்திரியங்களுமே பிரமாணமென்பார்கள். ஆகையால் அதுவன் றென்றது. (உ௰)

(அ-கை.) மேல் சிற்சத்தி என்னும் பிரமாணத்துக்கு அபிவியத் தியைப் பண்ணுங் கரணங்களைக் கூறுகின்றது.

21. கூறிடுமிப் பிரமாணந் தனக்கபிவெஞ் சகமாய்க்
குறித்திடுவர் காண்டலனு மானவுரை தன்னை
வேறுமுவ மானமுதற் பலவுரைப்ப ரவைகள்
வேறல்ல விம்மூன்றின் விரித்த லாகும்
மாறிலாக் காட்சிமுதன் மூவகைக்கு மிதனில்
வரும்பேத வகைகளுக்கு மருவுமிலக் கணங்கள்
தேறும்வகை சிவாகமத்தே யாங்கண்ட படியே
தெரித்திடுவோந் தொகையாகச் சிந்தை செய்தே.

(இ-ள்.) கூறிடும் இப்பிரமாணந் தனக்கு அபிவெஞ்சகமாய்க்குறித் திடுவர் காண்டல் அனுமான உரை தன்னை - சொல்லப்படாநின்ற சிற்சத்தி என்னும் பிரமாணத்துக்கு விளக்கத்தைப் பண்ணுகின்றதாக விசாரிப்பார் கள் பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகமம் என்னும் இம் மூன்றையும்

* ஶிவஜ்ஞாநபோத - ஶிவாக்ர்யபாஷ்யே, கூஎ.

[இதற்குப் பிரமாணம் ஆகமத்திற் கண்டுகொள்க]; வேறும் உவமான முதல் பல உரைப்பர் அவைகள் வேறல்ல இம் மூன்றின் விரித்தலாகும் - பல சமயிகள் இந்தப் பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகமம் என்னும் இம் மூன்று பிரமாணமுமல்லாமல் உவமானமென்றும் அருத்தாபத்தி யென்றும் அபாவமென்றும் பாரிசேடமென்றும் சம்பவமென்றும் ஐதியமென்றும் இயல்பென்றும் இவை முதலாகப் பின்னையும் அநேக பிரமாணஞ் சொல்லுவார்கள், உவமான முதலான இந்தப் பிரமாணங்களெல்லாம் இந்தப் பிரத்தியட்ச முதலான மூன்று பிரமாணங்களிலும் வேறல்ல, இந்த மூன்று பிரமாணங்களுடைய விரிவே; மாறு இலாக் காட்சி முதல் மூவகைக்கும் இதனில் வரும் பேத வகைகளுக்கும் மருவிய இலக்கணங்கள் தேறும் வகை சிவாகமத்து யாம் கண்டபடி தெரித்திடுவாம் தொகையாகச் சிந்தைசெய்து - குற்றமற்றிருக்கிற பிரத்தியட்ச முதலான மூன்று பிரமாணங்களுக்கும் இவற்றிலே வருகிற பேதவகைகளுக்கும் பொருந்திய இலக்கணங்கள் நன்றாக நிச்சயம்பெறச் சிவாகமத்திலே நாம் கண்டபடியிலே தொகையாகச் சொல்லுவாம். (உக)

(அ-கை.) மேல் பிரத்தியட்சம் மூன்றுவகை என்பது கூறுகின்றது.

22. பொறியைந்தால் மானதத்தா லவித்தை கூடாப்
 போதத்தாற் காட்சியோர் மூன்றாகப் புகலும்
சேறியுமதி லனுமானம் பொருளதனு வுரையாற்
 செப்பியிடு மிருவகைத்தாந் திகழுமா கமந்தான்
அறியுங்காற் றந்திரமு மந்திரமு மதன்மே
 லளிக்குமுப தேசமென மூவகைய தாகப்
பிறியுமிவை யனைத்தினையும் விரிக்கிலவை பெருகும்
 பெற்றிமையாற் குவித்துரைப்பா மிதன்பொருளும் பெறவே.

(இ-ள்.) பொறி ஐந்தால் மானதத்தால் அவித்தை கூடாப் போதத்தால் காட்சி ஓர் மூன்றாகப் புகலும் - சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களினாலும் மனத்தினாலும் அஞ்ஞானமற்றிருக்கிற சிவஞானத்தினாலும் பிரத்தியட்சமானது மூன்றுவகையாகப் பிரியுமென்று ஆகமங்கள் சொல்லும் [இதற்குப் பிரமாணம் † பவுட்கரம்]; செறியும் அதில் அனுமானம்

* ப்ரத்யக்ஷம் த்ரிதா ஜ்ஞேயம் ஸம்வேத்யம் ஸாக்ஷிகம் —
 ஸிவஜ்ஞாநபோத - ஸிவாக்ரபாஷ்யம், கo அ.

† ஐந்த்ரியம் மாநஸம் த்வந்யம் யோகஜம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் ।
 கரணத்ரய ஸாபேக்ஷம் த்ரிவித்தம் த்ருஷ்டிஜம் ॥ [2671]

பொருளதனுல் உரையால் செப்பியிடும் இருவகைத்தாம் - பிரமாணங்களுக் குள்ளே பொருந்திய அனுமானம் அருத்தானுமானமென்றும் சத்தானு மானமென்றும் இரண்டு வகையாகச் சொல்லப்படாநிற்கும்; திகழும் ஆகமந்தான் அறியுங்கால் தந்திரமும் மந்திரமும் அதன்மேல் அளிக்கும் உபதேசமென மூவகையதாகப் பிறியும் - பிரமாணத்திரயங்களில் சுதந்திர மாக விளங்காநின்ற ஆகமப்பிரமாணமானது தந்திரகலையென்னும் கரும காண்டமெனவும் மந்திரகலை என்னும் உபாசனுகாண்ட மெனவும் சிவஜீவர்க ளுடைய அத்துவிதத்தை உபதேசிக்கும் ஞானகாண்டமெனவும் மூவகை யாகப் பிரியாநிற்கும்; இவை அனைத்தினையும் விரிக்கில் அவை பெரு கும் பெற்றிமையால் குவித்து உரைப்பாம் இதன் பொருளும் பெற - இவை எல்லாவற்றையும் விரிவாகச் சொல்லில் வித்தாரமாகும், அதனுல் சொல் விலே சங்கோசமாக அருத்தங்களில் அதிகமாகக் கொண்டு வித்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிற அருத்தங்களெல்லாம் இந்தச் சுருக்கத்திலே அடங்கச் சொல்லுவாம். (உஉ)

(அ-கை.) முன் தொகுத்துக் கூறிய இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் மானதப்பிரத்தியட்சஞ் சிற்பிரத்தியட்ச மென்னு மூன்றில் இந்திரியப் பிரத்தியட்ச மானதப்பிரத்தியட்சங்களுடைய சொரூபங் கூறுகின்றது.

23. கலையாதி யால்விளங்கு ஞான மந்தக்
கரணத்தி னுடன்கூடக் காற்றுடனே மனந்தான்
நலமாரு நேத்திரத்தை யாதிபொறி யைந்தை
நண்ணவவை யுருவாதி யாகியே நண்ணும்
புலனுய பொருளடைந்தே யையமுடன் றிரிவும்
பொருந்தாம லறிதல்புறக் காட்சியாப் புகல்வர்
அலமாரும் பொறிவழியால் வந்தவிட யத்தை
யகத்தினுள்ளே சிந்தித்த லாயிடமோ னதமே.

(இ-ள்.) கலையாதியால் விளங்கும் ஞானம் அந்தக்கரணத்தினுடன் கூடக் காற்றுடனே மனந்தான் நலம் ஆரும் நேத்திரத்தை யாதி பொறி ஐந்தை நண்ண - ஆணவ கேவலாவத்தையில் மைக்குழம்பினுள் மணிபோலப் பிரகாசியாமலிருந்த ஞானமானது சிவசத்தி பிரேரிதமான கலை வித்தை இராக முதலான ஈசுவரதத்துவங்களினுல் விளங்காநின்ற ஞானமாய்ச் சித்த முதலான அந்தக்கரணங்களுடனே கூடிப் பிராணுதி வாயுக்களுடனேயுங் கூடி மனத்துடனே காசமற்றிருக்கிற கண்முதலான பஞ்சேந்திரியங்களைப் பொருந்த; அவை உரு ஆதி ஆகியே நண்ணும் புலனுய பொருள் அடைந்தே ஐயமுடன் திரிவும் பொருந்தாமல் அறிதல் புறக்காட்சியாப் புகல்வர் - கண் முதலானவை ரூபமுதலாகப் பொருந்தும் விஷயங்களாகிற

பொருள்களைப் பொருந்தி ஐயந்திரிபற அறிவது பாகியேந்திரியப் பிரத்தியட்சமென்று சிவாகமத்தை அறிந்தோர்கள் சொல்லுவார்கள் [இதற்குப் பிரமாணம் * பவுட்கரம்]; அலமாரும் பொறிவழியால் வந்த விடயத்தை அகத்தினுள்ளே சிந்தித்தல் ஆயிடும் மானதம் - அமைவுபெறும மிருக்கிற பஞ்சேந்திரியங்களினாலும் அனுபவித்த விடயத்தை உள்ளே விசாரிப்பது மானதப்பிரத்தியட்ச மாகாநிற்கும். [இதற்குப் பிரமாணம் † பவுட்கரம்.]

(அ-கை.) மேல் சிற்பிரத்தியட்சம் விஞ்ஞானப்பிரத்தியக்ஷமென்றும் சிவஞானப்பிரத்தியட்சமென்றும் இருவகைப்படுமென்பது கூறுகின்றது.

24. புறக்கருவி தனைநீங்கி யுட்கருவி யான
புத்திமன மாங்காரம் பொருந்த லின்றிச்
சிறப்புடைய யோகத்தா லாணவத்தை நீங்கித்
திரிகாலத் தியல்புணர்தல் விஞ்ஞானக் காட்சி
அறப்பெரிய ஞானத்தா லான்மாவுஞ் சிவனு
மனனியமாய் அனுபவத்தா லறிந்திடுத லதுவும்
துறப்பரிதாம் சிவஞானக் காட்சி யென்று
சொல்லிடுவர் சிவஞானத் தூய்மை யோரே.

(இ-ள்.) புறக்கருவிதனை நீங்கி உட்கருவியான புத்தி மனம் ஆங்காரம் பொருந்தல் இன்றி - புறத்து இயற்கருவியான சுரோத்திரம் முதலாகியவைகளை விட்டு உட்கருவிகளான மனோகங்கார புத்திகளையும் கூடாமல் விட்டு; சிறப்புடைய யோகத்தால் ஆணவத்தை நீங்கித் திரிகாலத்து இயல்பு உணர்தல் விஞ்ஞானக்காட்சி - சிறப்புடைய யோகாப்பியாசத்தால் ஆணவமலத்தை நீங்கிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னும் மூன்று காலத்திலுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் ஏக காலத்தில் அறிகிறது விஞ்ஞானப் பிரத்தியட்சம்; அறப் பெரிய ஞானத்தால் ஆன்மாவும் சிவனும் அனனியமாய் அனுபவத்தால் அறிந்திடுதலதுவும் துறப்பரிதாம் சிவஞானக் காட்சி என்று சொல்லிடுவர் சிவஞானத் தூய்மையோரே - மிகவும் பரிபூரணமான ஞானத்தால் ஆன்ம சொரூபமும் சிவசொரூபமும் வேறற்

---

* [illegible] ।
[illegible] ॥ [469]

† [illegible] ।
[illegible] ॥ [870]

றிருப்பதைச் சுவானுபவத்தால் காண்பது ஒருக்காலும் விடுதற்கரிதாயிருக்கிற சிவஞானப் பிரத்தியக்ஷமென்று சொல்லாநிற்பர்கள் சிவஞான சுத்தராயிருக்கிற ஞாதாக்கள். [இதற்குச் சம்மதி * பவுட்கரம்.] (உச)

(அ-கை.) மேல் ஐயந்திரிவுகளுடைய சொரூபங் கூறுகின்றது.

25. இருபொருட்குச் சமமான குறியையொரு பொருளி
லிசைந்திடக்கண் டிதுவெதுவோ வென்பதைய மாகும்
ஒருபொருளைக் கண்டதனை மற்றொன்றாக
வுன்னிடுதே றிரிவாகு மொன்றிதெனக் காண்டல்
மருவியிடு நிருவிகற்பக் காட்சி யாகு
மற்றதனைப் பேராதி யால்மதித்தல் விகற்பந்
தருமுணர்வா மையமுடன் றிரிவு மின்றித்
தானறிதல் குற்றமிலாக் காட்சி தானே.

(இ-ள்.) இருபொருட்குச் சமமான குறியை ஒரு பொருளில் இசைந்திடக் கண்டு இது எதுவோ என்பது ஐயமாகும் - இரண்டு வத்துவுக்குச் சரியாயிருக்கிற தன்மத்தை ஒரு வத்துவிற் பொருந்தியிருக்கக் கண்டு இதுவோ அதுவோ என்பது ஐயம் [இதற்கு உதாரணம்: கட்டைக்கும் புருஷனுக்குஞ் சரியாயிருக்கிற உயர்ந்திருக்கிற அடையாளத்தைக் கண்டு இது கட்டையோ புருஷனோவென்று சந்தேகப்படுவது ஐயமென்று சொல்லப்படும்]; ஒரு பொருளைக் கண்டு அதனை மற்றொன்றாக உன்னிடுதல் திரிவாகும் - ஒரு வத்துவைக் கண்டு விசேஷ தரிசனமில்லாதிருக்கையால் பின்னையொரு வத்துவாக விசாரிப்பது திரிவென்னும் விபரியயம் [இதற்கு உதாரணம்: கிளிஞ்சிலென்னும் பொருளைக் கண்டு அடியிலிருக்கிற கறுப்பை முக்கோணமாயிருப்பதை யறியாமலிருக்கையால் வெள்ளி என்கிற பொருளாக விசாரிப்பது]; ஒன்று இது எனக் காண்டல் மருவியிடும் நிருவிகற்பக் காட்சியாகும் - ஒரு வத்து இதுவென்று சிறுபிள்ளைக ளறிவுபோலும் ஊமைக ளறிவுபோலும் பொருந்தப்படாநிற்பது நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்சமாம்; மற்று அதனைப் பேராதியால் மதிந்தல் விகற்பந்தரும் உணர்வாம் - நிருவிகற்பமாக அறிந்த வத்துவைப் பேர் சாதி குணம் கன்மம் பொருள் என்னும் ஐந்து வகையால் விசாரித்து விகற்பித்து அறிவது

* தஜெ௱நி யாநவெகூஷு ஸாயா த்ரைகுவநயா।
ஹிவ கத்ராநநயொமாவ யொமஂ ஸாஹாவிகொ உதஃ ॥ [868]

சவிகற்பப் பிரத்தியட்சம்; ஐயமுடன் திரிவுமின்றித் தான் அறிதல் குற்றம் இலாக் காட்சிதான் - இப்படி ஐயந்திரிபற அறிவது குற்றமற்றிருக்கின்ற நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்சம். [இதற்குச் சம்மதி * பவுட்கரம்.] (உரு)

இதற்கு † விதப்புரை வருமாறு:— ....

(அ-கை.) மேல் அனுமானப் பிரமாண சொரூபங் கூறுகின்றது.

26. குறைவிலா வியாத்தியால் மறைபொருளைக் காண்டல்
கூறியிடு மனுமான மிதன்பேதங் கூறில்
மறைவான தருமிதனைத் தருமத்தா லறிதல்
மதித்திடுதல் காரியத்தாற் காரணத்தை யங்ஙன்
திறனுகுங் காரணத்தாற் காரியத்தைத் தெரிதல்
செப்பியிடு முவமானத் தாற்பொருளைத் தெரிதல்
முறைதெரிற் பக்கநிகர் பக்கமலாப் பக்க
மூன்றுகு மன்னுவய மாதியுமோர் மூன்றே.

(இ-ள்.) ‡ குறைவிலா வியாத்தியால் மறைபொருளைக் காண்டல் கூறியிடும் அனுமானம் - குறைவற்று உபாதியற்ற சம்பந்தமென்னும் வியாத்தியால் மறைந்திருக்கிற பொருளை அறிவது அனுமானம் [இதற்கு உதாரணம்: புகையினுடையவும் வன்னியினுடையவும். வன்னியை விட்டுப் புகையிராதென்னும் வியாத்தியால் புகையைக் கண்டு நெருப்பைக் காணுதிருக்கவும் இந்த மலை நெருப்பையுடையதென்று காண்பது முதலானவை]; இதன் பேதம் கூறில் மறைவான தருமிதனைத் தருமத்தால் அறிதல் - தருமத்தால் தருமியை யறிகிறது என்னும் தருமாத் தருமியை யறிவது தருமியனுமானம் [இதற்கு உதாரணம்: உள்ளே குளிரென்னுந் தருமத்தைக் கண்டு புறத்திற் பனியென் றறிவது]; மதித்திடுதல் காரியத்தால் காரணத்தை அங்ஙன் - தருமத்தால் தருமியை யறிந்தாற்போலக் காரியத்தாற் காரணத்தை யறிவது காரியாத்கார

* [illegible] ।
[illegible] ॥ [845]
[illegible] ॥ [865]
[illegible] ।
[illegible] ॥ [866]

† கிடைத்த பிரதிகளில் 'விதப்புரை' காணப்படவில்லை.

‡ [illegible] । [875]

ஞனுமானம் [இதற்கு உதாரணம்: ஆற்றிற் கலங்கிச் சிவந்து மிகவும் அதிகமாய் வருகிற தண்ணீராகிய காரியத்தைக் கண்டு குடகில் மழை பெய்தது என்னுங் காரணத்தை யறிவது இது முதலானவை]; திறனுகுங் காரணத்தால் காரியத்தைத் தெரிதல் - உற்கிருஷ்டமாகிய காரணத்தினலே காரியத்தை யறிவது காரணுத்காரியானுமானம் [இதற்கு உதாரணம்: கறுத்து மின்னுடனே கூடியிருக்கிற மேகவியத்தி யென்னும் காரணத்தைக் கண்டு இனிமேல் மழை பெய்யப்போகிறது என்னுங் காரியத்தை அறிவது இது முதலானவை]; செப்பியிடும் உவமானத்தால் பொருளைத் தெரிதல் - சொல்லப்படாநின்ற உவமானத்தால் பொருளை நிச்சயிப்பது உவமாஞனுமானம் [இதற்கு உதாரணம்: நாட்டிலிருக்கிறவன் காட்டில் மரையைத் தேடிப் போம்பொழுது காட்டில் எப்பொழுதுஞ் சஞ்சரிக்கிறவன் எதிர்ப்பட, அவனை மரை யெப்படி யிருக்குமென்று கேட்க, உங்கள் நாட்டில் பசுவைப்போல விருக்குமென்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு நினைத்துக்கொண்டு சென்ற நாடன் காட்டில் மரையைக் கண்டு பசுவுக்கொத்தது மரையென்றறிவது முதலானவை]; முறை தேரில் பக்கம் நிகர்பக்கம் அலாப்பக்கம் மூன்று ஆகும் அன்னுவயம் ஆதியும் ஓர் மூன்று - இந்த அனுமானக்கிரமத்தை விசாரிக்கில் பக்க சபக்க விபக்க மென்னு மூன்றையு முடைத்தாய்க் * கேவலான்னுவயி, கேவலவெதிரேகி, அன்னுவயவெதிரேகி என்று மூவகையாம்.

† பக்கமாவது சந்தேகப்பட்டிருக்கிற சாத்திய தருமத்தையுடையது. இதற்கு உதாரணம்: இந்தப் பருவதம் வன்னியையுடையது என்பது. சந்திக்தமான வன்னி சாத்திய தருமத்தையுடைத்தாகையால் பருவதம் பக்கம். இனி, சபக்கமாவது நிச்சயிதமாயிருக்கிற சாத்திய தன்மத்தையுடைத்தாயிருப்பது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதம் வன்னியையுடையது புகையுடைத்தாகையால் என்னும் அனுமானத்தில் அடுக்களை சபக்கம்; அடுக்களையில் புகையைக் கண்டபோதெல்லாம் வன்னியை நிச்சயமாகக் காண்கையால் அடுக்களை நிச்சயிக்கப்பட்ட வன்னி யென்னுஞ் சாத்தியத்தையுடைய சபக்கம். இனி, விபக்கமாவது நிச்சயித சாத்திய தன்மமில்லாததையுடையது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதம் வன்னியையுடையது புகையை யுடையதென்னும் அனுமானத்தில் வெதிரேக வியாத்தியாக

---

* அந்வயவ்யதிரேகீதி கேவலவ்யதிரேகீ ச ।
கேவலாந்வயிபேதேந ஸ த்ரேதா பரிக்லுப்தே ॥ [882]

† ஸாத்யஸந்திக்தகம் பக்ஷ: ஸபக்ஷஸ்தத்ஸாத்யவாந் ।
தத்வியோகோ விபக்ஷஸ்ஸ்யாத்... ॥ [884]

யர்தொன்று வன்னியையுடையதன்று அது புகையை யுடையதுமன்று, நீர் மடுவைப்போல் என்னுமிடத்து விபக்க சாத்தியமாயிருக்கிற அக்கினி என்னும் தன்மமானது தண்ணீர் நிறைந்திருக்கிற மடுவில் ஒருக்காலுமில்லாதிருக்கையால் மடு விபக்கம். இன்னும் இப்படிக் கண்டு கொள்க.

* இனி, கேவலான்னுவயியாவது விபக்கமில்லாதிருக்கிற ஏது. இதற்கு உதாரணம்: காரியமாகிய எல்லாப் பிரபஞ்சமும் ஒரு கர்த்தாவால் அதிட்டிக்கப்பட்டதாகல் வேண்டும், வத்துவாகையால், குலாலனை அபேட்சிக்கிற மண்ணுண்டையாகிய காரியம் போல. இதற்குக் கர்த்தாவையன்றியிலே ஒரு காரியமும் இல்லாதிருக்கையால் விபக்கமில்லை. கேவலவெதிரேகியாவது சபக்கமன்றியிலே யிருக்கிற ஏது. எல்லாக் காரியமும் சத்தே பண்ணப்படுகையால் யாதொன்று சத்தன்று அது பண்ணப்படுகிறது மன்று, முயற்கொம்பு போல் என்னுமிடத்துச் சகல காரியமும் பக்கமாகையால் சபக்கமில்லை. அன்னுவயவெதிரேகியாவது பிரதிக்கினை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் என்னும் பஞ்சாவயவத்தோடுங் கூடியிருக்கிற ஏது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதமானது வன்னியையுடையது, புகையையுடைத்தாகையால், அடுக்களை போல; யாதொன்று வன்னியை யுடையதன்று அது புகையையுடையதுமன்று மடுவைப் போலென்பது. இந்த அன்னுவயவெதிரேகி யனுமானத்துக்குப் † பக்கதன்மத்துவம், சபக்கேசத்துவம், விபக்காத்வியாவிருத்தி, அபாதிதவிஷயத்துவம், அசற்பிரதிபக்கத்துவம் என ஐந்து ரூபமுண்டு. பக்கதன்மத்துவமாவது பக்கத்திலிருக்கை: பருவதமாகிற பக்கத்தில் புகை யிருக்கையால் பக்கதன்மத்துவ முண்டு. சபக்கேசத்துவமாவது சபக்கமாகிய அடுக்களையில் புகை யிருக்கையால் சபக்கேசத்துவமுண்டு. விபக்காத்வியாவிருத்தியாவது விபக்கத்திலில்லாமலிருக்கை: விபக்கமாகிய மடுவில் புகையில்லாமலிருக்கையால் விபக்காத்வியாவிருத்தியுண்டு. அபாதித

---

* निर्विपक्षोऽन्वयी हेतुस्सपक्षव्यापकस्तथा ॥ [885]
[illegible] यथा ।
केनाप्यधिष्ठितं विश्वं कार्यं स्यात्सत्त्वहेतुतः ॥ [886]
यथा कुलालसापेक्षा [illegible] ।
[illegible] कार्यं क्रियमाणत्वहेतुतः ॥ [887]
[illegible] ॥ [888]

† पक्षधर्मस्सपक्षे सन् व्यावृत्तश्च विपक्षतः ।
अबाधितोऽसत्प्रतिपक्षो व्यतिरेकान्वयात्मकः ॥ [883]

விஷயத்துவமாவது தூமத்தால் வன்னியுண்டென்கிறதற்குப் பின்னை யொரு பிரமாணத்தால் உபாதியற்றிருக்கை. அசற்பிரதிபக்கத்துவமாவது சாத்தியமாகிய வன்னிக்கு விபரீதமாயிருக்கிறதைச் சாதிக்கத் தக்கதாக வேறே ஒரு ஏதுவற்றிருக்கை. [இதற்குச் சம்பதி பவுட்கரம்.] (உசு)

(அ-கை.) இங்ஙனம் கூறுகின்ற அனுமானம் சுவார்த்தம், பரார்த்தம் என்று இருவகைப்படுமென்பதும் ஆகமப்பிரமாண இலக்கணமுங் கூறுகின்றது.

27. சொல்லியிடு மனுமானந் தனக்கென்றும் பிறர்க்குச்
சொல்லுதலு மெனவிரண்டாந் தொகையிவைக ளனைத்தும்
புல்லியிட வகையிவைக்குப் பொருள்விரித்துக் கொள்க
போற்றியிடு மாகமத்தி னிலக்கணந்தான் புகலில்
எல்லையிலா வறிவுதொழி லனுக்கிரக னாகி
யெவ்வுயிர்க்கு முயிராகி யிச்சைவெறுப் பின்றி
அல்லினுடன் பகலுமிலா வரனருள்வாக் கியங்க
ளவையறியில் வேதசிவா கமங்க ளாமே.

(இ-ள்.) சொல்லியிடும் அனுமானம் தனக்கென்றும் பிறர்க்குச் சொல்லுதலும் என இரண்டாம் தொகை - கீழ்ச் சொல்லிப்போந்த அனுமானமானது தான் அறியும்படி அடுக்களை முதலானவற்றில் வியாப்தியைக் கிரகித்ததற்குப் பின்பு பருவத முதலானவற்றில் வியாப்தியையுடைய புகையைக் கண்டு வன்னியுண்டென்று அனுமதிப்பது சுவார்த்தானுமான மென்றும், *தான் புகையால் வன்னியை யனுபவித்துக்கொண்டு பரன் அறியத் தக்கதாகப் பிரதிக்கினை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் என்ற பஞ்சாவயவத்துடன் பிறர்க்குப் போதிக்கும் பரார்த்தானுமானமென்றும் இருவகைத்தாம்.

பஞ்சாவயவத்தில் பிரதிக்கினையாவது இஷ்டார்த்தத்தைச் சொல்லுவது; ஏதுவாவது சாத்தியத்துடன் வியாப்தியை யுடைத்தாய்ப் பஞ்சமி

* 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥ [875]
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌨𑌯𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑍁 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑌵𑌃 ॥ [876]
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ [877]
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌃 । [878]

யந்தமாயிருக்கிற வசனம்; உதாரணமாவது திட்டாந்தத்தில் வியாப்தி யுடன் கூடியிருக்கிற ஏதுவை வியாத்தியை யுடைத்தாகச் சொல்லு வது; உபநயமாவது திட்டாந்த பக்கங்களுக்கு வியாப்தியைப் பிரதரிசிப் பது; நிகமனமாவது மீளவும் பிரதிக்கினை ஏதுவுடன் நியமிப்பது. இதற்கு உதாரணம்: பருவதம் வன்னியையுடையது, புகையையுடைத்தா கையால்; யாதொன்று யாதொன்று புகையையுடையது, அது அது வன் னியையுடையது; அப்படியே இதுவும் புகையையுடையது ஆகையால் வன்னியையுடையதே.

இவைகள் அனைத்தும் புல்லியிட வகை இவைக்குப் பொருள் விரித் துக்கொள்க - இப்பொழுது சொல்லிப்போந்தவைகளெல்லாம் வகை பொருந்தத்தக்கனவாகக் கீழ்ச் சொல்லிப்போந்தவற்றிற்கு அருத்தம் வித்தாரமாக அறிந்துகொள்க; போற்றியிடும் ஆகமத்தின் இலக்கணந் தான் புகலில் - பிரமாணமென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆகமத்தினுடைய இலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து; எல்லையிலா அறிவு தொழில் அனுக்கிரகன் ஆகி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராகி இச்சை வெறுப்பு இன்றி அல்லினுடன் பகலும் இலா அரன் அருள்வாக்கியங்கள் - சர்வஞ்ஞனு மாய்ச் சர்வகர்த்தாவுமாய்ச் சர்வானுக்கிரகம் பண்ணுவானுமாய்ச் சர்வான்மாக்களுக்கும் உயிருமாய் விருப்பு வெறுப்பற்றவனுமாய்க் கேவல சகலமற்றிருக்கிறவனுமாய்ப் பரமாத்தனாயிருக்கிற சிவனுடைய அருள் பொருந்திய வாக்கியம்; அவை அறியில் வேதசிவாகமங்களாம் - சிவ வாக்கியத்தையறியுமிடத்து வேதங்களுஞ் சிவாகமங்களுமாம். [இதற்குச் சம்மதி பவுட்கரம்.] (உள)

(அ-கை.) மேல் அனுமானத்தின் குற்றமான ஏத்துவாபாச சொ ரூபங் கூறுகின்றது.

28. அனுமானந் தனக்கடையுங் குற்ற முண்டிங்
கறையுங்கா லசித்தனுடன் விருத்தனனே காந்தன்
பினுமுரைக்கு மனத்தியவ சாய னென்றும்
பேசியிடில் வாதிதமாம் விடய னென்றும்
மனுமேலும் விபரீதந் திட்டாந்த விரோத
மறுதலையோன் பழிக்கத்தன் றேல்வியேனு மாறும்
எனுமிவற்றி னிலக்கணங்க ளுதாரணங்க ளேல்லா
மேணிவிரித்துப் பொருளுரைப்ப ரியல்பி னோரே.

(இ-ள்.) அனுமானந்தனக்கு அடையும் குற்றம் உண்டு இங்கு அறையுங்கால் அசித்தனுடன் விருத்தன் அனேகாந்தன் பின்னும் உரைக்

கும் அனத்தியவசாயன் என்றும் பேசியிடில் வாதிதமாம் விடயன் என்றும்-அநுமானத்தின் குற்றம் அசித்தனென்றும் விருத்தனென்றும் அனைகாந்தனென்றும் அனத்தியவசாயனென்றும் பாதிதவிடயனென்றும் ஐந்து வகைப்படும்.

இவற்றுள் அசித்தனுவது *ஏதுவுக்குப் பக்கதன்மமில்லாதிருக்கை; இந்த அசித்தன்தான் சொரூபாசித்தனென்றும், பாகாசித்தனென்றும், ஆசிரயாசித்தனென்றும்,விசேஷணுசித்தனென்றும்,விசேஷியாசித்தனென்றும், உபயாசித்தனென்றும், ஏத்துவஞ்ஞானுசித்தனென்றும், அதிகரணஞ்ஞானுசித்தனென்றும், அன்னியதராசித்தனென்றும், வியாப்பியத்துவாசித்தனென்றும் பத்துவகைப்படும். அவற்றுள் வியாப்பியத்துவாசித்தனும் இருவகைத்தாம்; இதில் ஒன்று வியாப்தியைக் கிரகிக்கிற பிரமாணமன்றியிலே யிருக்கையாலும் பின்னையொன்று உபாதியுண்டாயிருக்கையினுலும். ஆக அசித்தன் பதினெருபேதம். அவற்றுள் சொரூபாசித்தனுக்கு உதாரணம்: கடாதிகள் பரமாணுரூபமாகவேண்டும், அநித்தியமாகையால், பாஞ்சராத்திரிமதத்தில் ஆன்மாவைப்போல என்கிறவிடத்தில் (உபயவாதி சம்பந்தமாக) அநித்தியமாகிய கடத்தில் நித்தியமாயிருக்கையாலென்கிற ஏதுஸ்வரூபஞ் சித்தியாமலிருக்கையால் சொரூபாசித்தன். இனிப் பாகாசித்தனுவது சீவனும் தேகமும் அநித்தியமாக வேண்டும், காரியமாகையால், கடம்போல என்கிற விடத்தில் காரியமாகையால் என்கிற ஏதுவானது பக்கமாய்ப் பண்ணப்பட்ட சீவதேகங்களுக்குள்ளே சீவனென்கிற பாகத்தில் சித்தியாமலிருக்கையால் பாகாசித்தன். இனி ஆசிரயாசித்தனுவது ஆகாயத்துத் தாமரைப்பூ வாசனையையுடையது, தாமரைப்பூவாகையால், ஓடையில் தாமரைப்பூப்போல என்கிற இடத்திலே ஆகாயத்திலே தாமரைப்பூவாகிற ஆசிரயம் அசித்தமாகையால் ஆசிரயாசித்தன். விசேஷணுசித்தனுவது சத்தம் அநித்தியமாகவேண்டும், கண்ணுற் காணப்படும் குணமாகையால், ரூபம்போல என்னுமிடத்தில் கண்ணுற் காணப்படும் என்னும் விசேஷணம் ஏதுவிலில்லாதபடியால் விசேஷணுசித்தன். விசேஷியாசித்தனுவது சத்தம் அநித்தியமாகவேண்டும், அப்பிரமேயமாய்த் திரவியமாகையால், கடம்போல என்னுமிடத்தில் விசேஷியமாயிருக்கிற திரவியம் அசித்தமானபடியால் விசேஷியாசித்தன். உபயாசித்தனுவது கடம் அநித்தியமாகவேண்டும், குணமாய் அதீந்திரியமாயிருக்

---

* ஹேதோ꞉ பக்ஷதர்மதாசூந்யத்வமஸித்திஃ [888]
ஸ்வரூபாஸித்தி꞉ பாகாஸித்திராஸ்ரயாஸித்திஃ ...
... [889]
விசேஷணவிசேஷ்யாஸித்தீ ... [890]

கையால் என்னுமிடத்து ஏதுவில் குணமென்கிற விசேஷணமும் காணப் படாமலிருக்கு மென்னும் விசேஷியமும் இரண்டுமில்லாமலிருக்கையால் உபயாசித்தன். ஏத்துவஞ்ஞானாசித்தனாவது தேவதத்தன் அநேகந்தனத் தையுடையனாகவேண்டும், ஐசுவரியத்துக்கேதுவான அதிட்டத்தையுடை யவனாகையால், எக்கியதத்தனைப்போல் என்னுமிடத்திலே அதிட்டத்தை யுடையவனென்கிற ஏது நம்மால் அறியப்போகாதாகையால் ஏத்துவஞ் ஞானாசித்தன். அதிகரணஞ்ஞானாசித்தனாவது இப்போது இந்த ஆகாயத் தில் பரமாணுவானது திரவியாரம்பகமாகவேண்டும், பரமாணுவாகையால், கடாரம்பகப் பரமாணுவைப்போல் என்னுமிடத்து ஆகாசாதிகரணமாயிருக் கின்ற ஏதுவுக்கு ஆசிரயமானாயிருக்கிற பரமாணுவை விஷயீகரித்துக் கொண்டு ஞானமற்றிருக்கையால் அதிகரணஞ்ஞானாசித்தன். அன்னிய தராசித்தனாவது அநித்தியஞ் சத்தம், கிருதகமாகையால், கடம்போல் என் னுமிடத்தில் அன்னியதரனாயிருக்கிற மீமாஞ்சன் மதத்தில் கிருதகத்துவ மென்கிற ஏது அசித்தமாகையால் அன்னியதராசித்தனென்கிற ஏத்துவா பாசன். வியாப்பியத்துவாசித்தனாவது சர்வமும் க்ஷணிகமாகவேண்டும், அசத்தாகையால், நீர்க்குமிழிபோல் என்னுமிடத்து அசத்துவமென்கிற ஏதுவுக்கும் க்ஷணிகமென்கிற சாத்தியத்திற்கும் வியாப்தியைக் கிரகிக்கப் பிரமாணமற்றிருக்கையால் வியாப்பியத்துவாசித்தன். ஔபாதிகவியாப் பியத்துவாசித்தனாவது கருப்பத்திலே யிருக்கிற பிள்ளை கறுப்பனாக வேண்டும், மித்திரையின் பிள்ளையாகையால், மித்திரையென்கிறவளுடைய பூர்வத்திற் பிள்ளையைப்போல என்னுமிடத்துக் கறுப்பாகவேண்டுமென்று சாதிக்கு மிடத்தில் சாகமுதலான ஆகாரபரிணமம் உபாதியாயிருக்கையால் ஔபாதிகவியாப்பியத்துவாசித்தன். ஆக அசித்தன் பதினொன்று.

மேல் * விருத்தவேத்துவாபாசனாவது சாத்தியவிபரீதவியாப்தனா யிருக்கிற ஏது, சாதனவிபரீதவியாப்தனா யிருக்கிற ஏது என இரண்டு. அவற்றுள், சாத்தியவிபரீதவியாப்தனாவது சத்தம் அநித்தியமாக வேண்டும், காரியமாகையால், ஆகாசம்போ லென்னுமிடத்துக் காரியத் துவம் என்கிற ஏதுவானது தன்னுடைய சாத்தியமான நித்தியமாயிருக்கிற தற்கு விபரீதமான அநித்தியமாயிருக்கிறதனோடே வியாப்தமாகையால் சாத்தியவிபரீத மென்னும் ஏத்துவாபாசன். சாதனவிபரீதவியாப்த னாவது மனம் அநித்தியமாகவேண்டும், சேதனமாகையால், ஆன்மா வைப்போ லென்னுமிடத்து அநித்தியத்துவமானது சாதனமான சேதனத் துவத்துக்கு விபரீதமான அசேதனத்துடன் வியாப்தமாகையால் சாதன விபரீதவியாப்தன்.

* 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 ॥ [890]
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 । [891]

இனி, அனைகாந்திகனுவது வியபிசாரத்துடனே கூடின ஏது. அதுதான் சாதாரணுனைகாந்திகனென்றும் அசாதாரணுனைகாந்திகனென்றும் இருவகைத்தாம். அவற்றுள், சாதாரணுனைகாந்திகனுவது பக்க சபக்க விபக்கங்களி லிருக்கிற ஏது. உதாரணம்: ஆன்மா நித்தியனுகவேண்டும், பிரமேயமாகையால், ஆகாசம்போலென்னுமிடத்தில், பிரமேயமாகையாலென்னும் ஏது பக்கமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலும் சபக்கமாயிருக்கிற ஆகாயத்தினிடத்திலும் விபக்கமாயிருக்கிற கடத்தினிடத்திலும் இருக்கையால் சாதாரணுனைகாந்திகன். அசாதாரணுனைகாந்திகனுவது பக்கமாத்திரத்தி லிராநின்ற ஏது. உதாரணம்: பூமியானது நித்தியமாகவேண்டும், கந்தத்தையுடைத்தாகையால் என்னுமிடத்திலே கந்தத்தையுடைத்தாகையாலென்ற ஏதுவானது சபக்கமாயிருக்கிற ஆகாசாதிகளினும் விபக்கமாயிருக்கிற சலாதிகளினு மில்லாமல் பக்கமாயிருக்கிற பூமிமாத்திரத்திலிருக்கையால் அசாதாரணுனைகாந்திகன். ஏதுவிருக்கயோக்கியமல்லாத பக்கத்திலிருந்த ஏது அனைகாந்திகனென்பதொக்கும், பக்கமாத்திரத்திலிருக்கிற ஏது அனைகாந்திகனென்பது எப்படி என்னில், ஏதுவிருக்க யோக்கிய மல்லாத விபக்கத்திலிருக்கிற ஏது அனைகாந்திகனுகிறதுபோல இருக்க யோக்கியமான சபக்கத்திலிராமல் பக்கமாத்திரத்திலே யிருக்கிற ஏதுவும் வியபிசார ஏதுவே.

இனி, † அநத்தியவசிதனென்னும் ஏத்துவாபாசனுவது சாத்திய நிச்சயத்தைப் பண்ணுவிக்க மாட்டாதிருக்கிற ஏது. இதற்கு உதாரணம்: விசுவமானது சந்ததமிருக்கும், வத்துவாகையால் என்னுமிடத்தில், வத்துவாகையாலென்கிற ஏது எப்பொழுது மிருப்பதென்னுந் தனது சாத்தியத்தை நிச்சயிக்கமாட்டாதாகையால் அநத்தியவசிதனென்னும் ஏத்துவாபாசன்.

மேல் ‡ பாதித விஷயனென்னும் ஏத்துவாபாசனுவது பெலத்தையுடைய பிரமாணுந்தரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஏது. இதற்குக் காலாத்திய

---

* பக்ஷாதித்ரிதயே வ்ருத்த: ஸாதாரணோ(அ)நைகாந்திகோ மத: ॥ [891]
க்ஷ்மா நித்யா: ப்ரமேயத்வாத்வ்யோமாதிவதிதி த்விஜா: । [892]

† ஸாத்யாப்ரயோஜக: பக்ஷ ஸ்வாநத்யவஸாயிக: ॥ [892]
ஸந்தத்யா வர்த்ததே விஶ்வம் வஸ்துத்வாதிதி த்வாஹ்ருத: । [893]

‡ காலாதீதஸ்து பக்ஷஸ்ய பக்ஷே ஶாநவிரோயத: ॥ [893]
நிரஸ்தவாத்யாநகம் விஶ்வம் கார்யஶாஶ்ந்தகத்வத: । [894]

யாபதிட்டனென்றும் பெயர். இது பரமதங்களாயிருக்கிற பிரமாண பேதத்தால் பிரத்தியட்சபாதிதனென்றும் அநுமானபாதிதனென்றும் ஆகமபாதிதனென்றும் அருத்தாபத்திபாதிதனென்றும் பேதப்படும். அவற்றுள், பிரத்தியட்சபாதிதனுவது அக்கினியானது உஷ்ணமுடையதன்ருக வேண்டும், பதார்த்தமாகையால், கடம்போலென்னுமிடத்து அக்கினியானது உஷ்ணமாய்ப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுதலால் பிரத்தியட்சபாதிதன். அநுமானபாதிதனுவது எல்லாக் காரியங்களும் உபாதானமில்லாதன, ஒரு காலத்திலே வருகையால் என்னுமிடத்துக் காரியமெல்லாம் உபாதானத்தையுடையனவாக அநுமானசித்தமாகையால் காரியம் நிருபாதானமென்பது அநுமானபாதிதன். ஆகமபாதிதனுவது யாகமுதலானவைகள் சுவர்க்க சாதனமல்ல, கிரியைகளாகையால், பிரயோசனமற்ற தண்ணீரை யடிப்பது முதலான கிரியையைப் போலென்னுமிடத்து 'யாகஞ் சுவர்க்க சாதனம்' என்னும் வேதத்தால் சுவர்க்க சாதனமன்றென்பது பாதிக்கப் படுகையால் ஆகமபாதிதன். அருத்தாபத்திபாதிதனுவது நூறு வருஷம் சீவித்திருக்கிற தேவதத்தனனவன் கிருகத்திலுமில்லை வெளியிலுமில்லை, பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படாதிருக்கையால் என்னுமிடத்துச் சோதிட சாத்திரத்தால் நூறு வருஷம் சீவித்திருக்கிறவன் உள்ளே யில்லாமலிருந்தால் புறத்திலிருப்பன் என்பது அர்த்தாத்சித்தமாகையால் அருத்தாபத்திபாதிதன். இவ்வைந்தும் ஏத்துவாபாசன். [இதற்குச் சம்மதி பவுட்கரம்.]

மனுமேலும் விபரீதம் திட்டாந்தவிரோதம் மறுதலையோன் பழிக்கத் தன் தோல்வியெனும் ஆறு எனும் இவற்றில் இலக்கணங்கள் உதாரணங்கள் எல்லாம் எண்ணி விரித்துப் பொருள் உரைப்பர் இயல்பினோர் - பொருந்தப்படாநிற்கிற விபரியயச்சொல்லென்றும் திட்டாந்தாபாசனென்றும் பிரதிவாதியா யிருக்கிறவன் தூஷிக்கத் தூஷணப்படும் நிக்கிரகத்தானமென்றும் குற்றங்களுண்டு, இவையிற்றினுடைய இலக்கணப் பிரமாணங்களை யெல்லாம் விசாரித்து வித்தாரமாக அருத்தஞ் செய்வார்கள் சுபாவ சீலராயிருக்கிறவர்கள்.

விபரீதச்சொல்லாவது அன்னுவயதிட்டாந்தத்துக்கும் வெதிரேக திட்டாந்தத்துக்கும் வித்தியாசமாகச் சொல்லுகை யென்றும், அன்னுவய வெதிரேக வியாத்திகளுக்கு வித்தியாசமாகச் சொல்லுகை யென்றும், அன்னுவயவெதிரேக வியாத்திகளிலே சாத்திய சாதனங்களுக்கு வித்தியாசமாகச் சொல்லுகை யென்றும், சாத்தியத்துக்குச் சாதனமாகச் சொல்லுகை யென்றும், சாதனத்துக்குச் சாத்தியமாகச் சொல்லுகை யென்றும் அன்னுவயானுமானத்தில் ஐந்து வகை [illegible]

திலும். உத்திவிபரீதம் ஆகப் பத்துவகை. இவைகளுக்கு உதாரணம்: திட்டாந்த விபரியயோத்தியாவது வஶதா வஹிஶநு யஶ்ஶவதாஃ என்கிற அனுமானத்தில் எங்கெங்கே தூமம் அங்கங்கே வன்னியுண்டென்று அன்னுவயவியாத்தியைச் சொல்லித் தண்ணீர் மடுவைப்போலென்பது. அந்த அனுமானத்தின்றே எங்கே யெங்கே வன்னியுள்ளது அங்கேயங்கே புகையுள்ளது என்று வியாத்தியைச் சொல்லி அடுக்களையைப் போலென்பது வியாத்திவிபரியயம். அந்த அனுமானத்திலேதானே பருவதம் தூமவான் வன்னியை யுடைத்தாகையால் அடுக்களை போலென்பது சாத்திய சாதன விபரியயத்துக்குத் திட்டாந்தம். இதுவே சாத்திய விபரியயத்துக்கும் சாதன விபரியயத்துக்கும் திட்டாந்தம். வெதிரேகத்திலும் இப்படி ஐந்து விதம் கண்டுகொள்க.

திட்டாந்தம்போலிருந்து திட்டாந்த மாகாதது * திட்டாந்தாபாசன். அது எட்டு வகைப்படும். சாதன்மிய திட்டாந்தத்துக்குச் சாத்திய வைகலியம், சாதன வைகலியம், சாத்திய சாதனங்களுடைய உபய வைகலியம், சொரூபவைகலியம் என்று நாலுவிதமாம். வைதன்மிய திட்டாந்தத்துக்கும் சாத்தியாபாவமில்லாதிருக்கை, சாதனுபாவமில்லாதிருக்கை, சாத்தியசாதன உபயாபாவமில்லாதிருக்கை, ஆசிரயாபாவமில்லாதிருக்கை என்று நாலுவிதமாம். அன்னுவயதிட்டாந்தத்தில் சாத்தியவைகல்லியத்துக்கு உதாரணம்: காரியம் காரியமல்ல வென்று சந்தேகப்பட்டிருக்கிற வத்துவானது காரியமாக வேண்டும், பிரத்தியட்சமாகையால், ஆன்மாவைப் போலென்னுமிடத்து சாத்தியமா யிருக்கிற காரியத்துவம் ஆன்மாவினிடத்தி லில்லாதிருக்கையால் சாத்தியமான இதனிலும் திட்டாந்தாபாசம். இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்தில் சாத்தியாபாவவிகலன். அன்னுவய திட்டாந்தத்தில் சாதனவைகலியத்துக்கு உதாரணம்: சந்தித்தமாயிருக்கிறது காரியமாக வேண்டும், பிரத்தியட்சமாகையினுலே, அதிட்டம் போல. இவ்விடத்தில் அதிட்டமான திட்டாந்தமானதிலே பிரத்தியட்சமென்கிற சாதனமில்லாதிருக்கையால் சாதனவிகலதிட்டாந்தத்துக்கு உதாரணம். இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்தில் சாதனுபாவவைகல்லியத்துக்கும் உதாரணம். உபயவைகல்லியத்துக்கு உதாரணம்: சந்தித்தமாயிருக்கிறது காரியமாகவேண்டும், பிரத்தியட்சமாகையால், மாயையைப் போலென்னுமிடத்துச் சாத்தியமான காரியமாகையும் சாதனமாயிருக்கிற பிரத்தியட்சத்துவமும் இல்லை. இதுவே வைதன்மியதிட்டாந்தத்துக்கும் உதாரணம். சொரூபவைகல்லியத்துக்கு உதாரணம்: சந்தித்தமாயிருக்கிறது

* நித்ய ஸூத்ரா விஹவதந யஶாகாஶஜிதீஶிதெ॥ [897]
ஜூஷ்டா நவஸாயுவிகஸஸாயநெ ஷ தயா ஷவெக॥ [898]

காரியமாகவேண்டும், பிரத்தியக்ஷமாகையால், ஆகாயப்பூப்போல வென்னுமிடத்து இந்தத் திட்டாந்தமான ஆகாயப்பூவே இல்லையாகையால் ஸ்வரூப வைகல்லியனென்னும் திட்டாந்தாபாசன். இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்துக்கும் உதாரணம். ஆகத் திட்டாந்தாபாசன் எட்டு. [இதற்குச் சம்மதி பவுட்கரம்.]

மேல் நிக்கிரகத்தான விலக்கணம். தத்துவாப்பிரதிபத்தி யென்று சாமானிய இலக்கணம். இந்த நிக்கிரகத்தானந்தான் பிரதிஞ்ஞாஹானி, பிரதிஞ்ஞாந்தரம், பிரதிஞ்ஞாவிரோதம், பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசம், ஏத்துவந்தரம், அர்த்தாந்தரம், நிரர்த்தகம், அவிஞ்ஞாதார்த்தம், அபார்த்தகம், அப்பிராப்தகாலம், ந்யூனம், அதிகம், புனருத்தி, அநநுபாஷணம், அஞ்ஞானம், அப்பிரதிபை, விக்ஷேபம், மதாநுஞ்ஞை, பரியநுயோச்சியோபேட்சணம், நிரநுயோச்சியாநுயோகம், அபசித்தாந்தம் என்று இருபத்தொரு பேதம். இதில் பிரதிஞ்ஞாஹானி என்றது முந்திச் சொன்னதுக்குப் பரன் தூஷித்துள்ளளவில் கதாநிருவாகத்தைப் பாராமலிருக்கிறவனுலே திரும்பத் தான் சொன்னத்தை விடுகிறது. இதற்கு உதாரணம்: சத்தம் நித்தியமாகவேண்டும், இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகையால், கடம்போல் என்றுள்ளளவிலே பிரதிவாதியானவன் இந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படுஞ் சாமான்னியம் அநித்தியமாகக் காணப்பட்டதென்று வியபிசார தோஷத்தைச் சொல்லுமளவிலாகில் சத்தம் அநித்தியமாகிறது என்பது பிரதிஞ்ஞாஹானி. இனிப் பிரதிஞ்ஞாந்தரமாவது: விசேஷணமில்லாமல் தான் சொன்ன சாத்தியத்துக்குப் பரன் தூஷணமுண்டாக்கியுள்ளளவில் அந்தத் தூஷணம் போகவேண்டி ஒரு விசேஷணத்தை வைத்துக்கொண்டு முன் சொன்ன சாத்தியத்தையே சொல்லுகிறது. இதற்கு உதாரணம்: நித்தியங்கள் வன்னம், கேட்கப்படுகையால், சத்தத்துவமென்னுஞ் சாமானியம்போல் என்றுள்ளளவில் தொனியிலே வியபிசார தூஷணஞ் சொல்லியுள்ளளவிலானுல் தொனியுடனேகூட வன்னங்கள் அநித்தியமென்பது பிரதிஞ்ஞாந்தரம். ஏககர்த்திருகமான அவாந்தர வாக்கியங்களுக்காவது பதங்களுக்காவது ஒன்றுக்கொன்று வியாகாதமாயிருக்கிறது பிரதிஞ்ஞாவிரோதமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். இதற்கு உதாரணம்: குணத்துக்கு வேறுயிருக்கிறது திரவியம், குணத்தைக் காட்டிலும் அன்னியமாகாமலிருக்கையால், ரூபத்தைப்போலென்றது. குணவியதிரித்தமென்கிற பிரதிஞ்ஞைக்குக் குணத்தைக் காட்டிலும் வேறுகாமலிருக்கையாலென்பது வியாகாதமாகையால் இது பிரதிஞ்ஞாவிரோதம். பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசமாவது தான் சொன்னத்தைத் தான் சொல்லவில்லை யென்று விடுவது. இதற்கு உதாரணம்: சத்தமானது நித்தியமாகவேண்டும், வியாபாரத்தால் உண்டாகையால், ஆகாசம்போல் என்றவளவிலே அநித்

தியத்துவத்துடன் வியாப்தியுடைய வியாபாரத்தாலுண்டாகையால் அது நித்தியமாகிறதற்கு எப்படி ஏதுவாமென்று பரன் தூஷித்த காலத்தில் நித்தியமென்கிறத்திலே வியாபாரத்தால் உண்டாகை ஏதுவென்று நான் சொல்லவில்லையென்று தான் சொன்னத்தைத் தானே சொல்லவில்லை யென்பது பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசம். ஏதுவுக்குச் சாதிக்கிற அம்சம் தூஷிக் கப்பட்டுள்ளளவிலே அந்தத் தோஷம் போகவேண்டி மீளவும் ஏதாகிலும் ஒரு விசேஷணத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளுதல் ஏத்துவந்தரம். இதற்கு உதாரணம்: சத்தமானது அநித்தியமாகவேண்டும், நம் பாகிய இந்திரி யத்தால் கிரகிக்கப்படுகையால் என்று வாதி சொல்லியுள்ளளவிலே இந்த ஏது நித்தியமாகிய சத்தத்துவ சாதியுடன் வியாப்தமாகையால் அநை காந்திகனென்று பரன் தூஷித்துள்ளளவில் சாதாரணத்தை யுடைத்தா யிராநின்றுகொண்டு என்னும் விசேஷணத்துடன் அந்த ஏதுவைச் சொல்லு வது ஏத்துவந்தரம். அருத்தாந்தரமாவது உபக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஏதுவினுடைய தூஷணத்துக்கு யாதொன்று உபயோகமற்றதோ அதைச் சொல்வது. இதற்கு உதாரணம்: சத்தமானது அநித்தியம், இந்திரியத் தால் கிரகிக்கப்படுகையால், கடத்தைப்போல என்று இந்த அனுமானத் துக்கு ஏதுவான இந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுமென்கிற ஏதுவானது நித்தியமாயிருக்கிற கடத்துவ சாதியுடன் வியபிசாரியென்று பரன் சொல்லியுள்ளளவிலே இந்தச் சத்தம் ஆகாயத்தினுடைய குணம் ஆகா யத்தினுல் கிரகிக்கப்படும், சமவாய சம்பந்தத்தினுலே, அந்தச் சமவாய சம்பந்தமும் நித்தியமே என்று பிரகிருதத்துக்கு உபயோகியல்லாத வாக்கி யத்தைப் பிரயோகிப்பது அருத்தாந்தரம். அவாசகமாயிருக்கிற பதத் தைப் பிரயோகியாநின்ற வாதிக்கு நிரர்த்தகமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். இதற்கு உதாரணம்: வடொ நிதூ॰ அகார ககார யகார ரேபாத்மகமா யிருக்கிற சத்தமானது அகாரிய ரூபமாயிருக்குமென்னும் பிரகிருதார்த் தத்தைச் சொல்லமாட்டாது அசத்தத்தைப் பிரயோகிக்கை நிரர்த்தகம். அவிஞ்ஞாதார்த்தமாவது வாதியினுல் மூன்று பிரகாரஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கையிலும் சபையிலிருக்கிறவர்களாலும் பிரதிவாதியினுலும் அருத்தந் தெரியாத சத்தத்தைப் பிரயோகிக்கை. இதற்கு உதாரணம்: ஶ்வெதா யாவதி என்கிற வாக்கியத்துக்கு சுவாவென்கிற நாய் இங்கிருந்து போகின்றது என்றும், சுவேதமாய் வெளுத்திருக்கிற குதிரை போகின்ற தென்றும், சுவேதனென்கின்ற புருஷன் போகின்றுனென்றும் நிச்சயிக்கப் போகாதிருக்கிற அர்த்தத்தைப் பிரயோகிக்கை. அபார்த்தகமாவது பத சமூகங்கள் தாம் வாக்கிய சமூகங்கள் தாம் விசேஷண விசேஷிய மாகக் கொண்டு அன்னுவயம்பண்ண யோக்கிய மன்றியிலும் ஒன்றுக் கொன்று ஆகாங்க்ஷை யோக்கியதை சந்நிதியற்றிருக்கிற பதங்களுடைய சமூக ரூபமான வாக்கியத்தையும் தூர தூர இருக்கிற வாக்கியத்தையும்

பிரயோகிப்பது. இதற்கு உதாரணம்: பத்து மாதுளம்பழம், ஆறப்பம், ஒரு குழி ஆட்டுத்தோல், மாங்கிசவுண்டை, இந்தச் சல்லடம் குமாரி; இது ஸ்வைர்யகிருப னென்கிற புருஷனுடைய பிதா பிராதிசிமன், என்றும் அசனம் ஓடையிலே உண்டு குளித்துப்போகிறான் என்னும் வசனம்போலே யொத்த வாக்கியத்தைச் சொல்லுகை. * பிரதிஞ்ஞையாதி யவயவங்களையும் அவற்றின் அமசங்களையுங் கிரமந்தப்பி முன் பின்னாகச் சொல்வது அப்பிராப்தகாலமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது புகையினால் அடுக்களையைப்போல மலையினும் நெருப்புண்டென்பது போலச் சொல்லும் வசனங்கள். பிரதிஞ்ஞை முதலிய அவயவங்களுட் சிறிது சொல்லி மற்றவை சொல்லாமை ந்யூனமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். மலை நெருப்புள்ளது புகையினால் அடுக்களைபோல என்று சொல்லி மற்றது சொல்லாமை. உபயோகமாயும் கூட்டரவுடையனவாயுமிருக்கிற சொற்களைப் புனருத்தமாகச்சொல்லுதல் அதிகமென்கிற நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது பர்வதமானது அக்கினியையுடையது புகையையும் வெளிச்சத்தையு முடைத்தாகையால். எப்படி? அடுக்களை கொல்லுலைக்கூடம் இவைபோல. வெளியாயிருக்கிற அர்த்தத்தைப் பிரயோசனமில்லாமல் திரும்பியும் வேறே ஒரு சத்தங்கொண்டு இரட்டித்துச் சொல்லுதல் புனருத்தி யென்கிற நிக்கிரகத்தானம். அஃது இரண்டு விதமாயிருக்கும், சத்தபுனருத்தி அர்த்தபுனருத்தியென. அவற்றுள் முந்தியது அநித்திய சத்தம் அநித்தியசத்தம். இரண்டாவது அநித்திய சத்தம் நாசமாய்ப்போம். வாதியினாலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவனாலே அறியப்பட்ட அர்த்தத்தையுடைய சத்தத்தை மூடனாயிருக்கிறவன் சொன்னபடி திரும்பச்சொல்ல அறியாமலிருத்தல் கூடச்சொல்லாமை யென்கிற நிக்கிரகத்தானம். இதுவே அநநுபாஷணம். வாதியாற் சொல்லப்பட்டு மத்தியஸ்தராற் பொருளறியப்பட்டு மறுபடி வாதியினாற் சபையாரார் சொல்லப்பட்டுஞ் சொல்லக்கூடியதாயுமிருக்கிற சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லாமை அநநுபாஷணமென்னும் நிக்கிரகத்தான மென்பதும் ஒன்று. வாதியினாலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவன் அறிந்திருந்தாலும் வாதியினுடைய வாக்கியார்த்தத்தை எப்படி தெரிந்ததில்லையென்று பிரதிவாதி சொல்லுதல் அஞ்ஞானமென்கிற நிக்கிரகத்தானம். வாதி மூன்றுதரஞ் சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருளறிந்திருக்கையிலும் எப்போது பிரதிவாதி நான் அறியவில்லையென்று தன் அறியாமையை வெளிப்படுத்துகிறானோ அப்போது அவனுக்கு அப்பிரதிபை யென்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது தேவதாத்தியானம் செய்வோர்போற் பேசாதிருக்கை, இராஜகார்யஞ் சொல்லுகை, சுலோக முதலானவை படித்தல், மயிராற்றுதல், ஆகாசம்

* இதற்கு மேலுள்ள நிக்கிரகத்தானங்களின் விவரம் பிரதிகளில் விடப்பட்டது. ஸ்ரீசிவாக்கிரயோகிகளது சித்தியாருரையிலிருந்து அப் பாகம் பூர்த்திபண்ணப்பட்டது.

பார்க்கை, தரையிலெழுதுகை முதலியவைகளைச் செய்கை. வாதம் பண்ண வேண்டுமென்று வந்த வாதி பிரதிவாதிகளில் ஒருவன் வாதமாரம்பித்த பின்பு காலதாமசம் பண்ணத்தக்கதாக மத்தியஸ்தராயிருக்கிற வித்துவா மிசர் வரவில்லையென்றும், சபைக்கு நாயகனாயிருக்கிற இராஜா வரவில்லை அவன் வருதற்கேதுவாகிய எக்காளையின் சத்தமுங் கேளாமென்றுங் கால க்ஷேபம் பண்ணுவது விக்ஷேபமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். தனது சித்தாந் தத்தில் எதிராளி சொன்ன தோஷத்தை நீக்காமல் எதிரிக்கு அநிஷ்ட புத்தியினால் தனதிஷ்டத்தைக் காட்டல் மதாநுஞ்ஞை யென்னும் நிக்கிர கத்தானம். அஃதாவது, சிலர் தனக்குச் சோரத் தன்மையை யொப்புக் கொண்டு பிரதிவாதியைப் பார்த்துப் புருஷனுகையாற் சோரத்தன்மை உனக்கு உண்டென்று சொல்ல, அவ்வேதுவினால் நீயும் சோரனென்று சொல்லுகை. பிரதிவாதியானவன் நிக்கிரகயோக்கியமான வாக்கியத்தைப் பிரயோகித்திருக்கையிலும் அஃதை அறிந்தாதல் அறியாமையாதல் நிக் கிரகித்துப் பரியாசம்பண்ணுதிருப்பது பரியநுயோச்சியோபேட்சண மென்னும் நிக்கிரகத்தானம். வாதியானவன் நிக்கிரகத்தானத்திற்கு யோக் கியமல்லாமல் தகுந்த வாக்கியஞ் சொல்லியிருக்கவும் ஆபாசமாக நிக்கிரகத் தைச் சொல்லிப் பரியாசம்பண்ணுகை நிரநுயோச்சியாநுயோகமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். யாதாவதொரு சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தத்தைக் குறித்து வாதமுண்டாயிருக்கையில் நடுவில் சித்தாந்த விரோதமான அர்த்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளல் அபசித்தாந்தமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது, மகதாதியாயிருக்கிற விகாரங்கள் ஏகப் பிரகிருதியி லுண்டானவைகள் ஏக ரூபமாகக் காண்கையின், ஏக ஜாதியாயிருக்கிற மண்ணுண்டையி லுண்டான கடம் மண்ணினது விகாரமா யிருக்குமாப்போல என்ற சாங்கி யனைப் பிரகிருதியாவது எது விகாரமாவது எது என்று கேட்டுழி, யாதொன்றிலிருந்து அசத்துக்களாயிருக்கிற விகாரங்கள் உண்டாகின்றன அது பிரகிருதி, யாவை சில உற்பத்தியும் நாசமுமுண்டா யிருக்கின்றன அவை விகாரங்கள் என்று உத்தரஞ் சொன்னுனுகில் அவனுக்கு அசத்கார் யாங்கீகாரமாகிய அபசித்தாந்தமென்னும் நிக்கிரகத்தானம். (உஅ)

(அ-கை.) மேல் மோட்ச ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்ட பதி பசு பாசங் களில் பதிக்கு ஸ்வரூப இலக்கணமென்றும் தடத்த விலக்கணமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஸ்வரூபவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

29. அறிவரிதாய்ச் சச்சிதா னந்த மாகி
யகண்டமாய் நித்தியமா யனாதி யாகிப்
பொறிகரணங் குறிகுணங்கள் விகார மின்றாய்ப்
பூரணமா யோப்பிலதா யமல மாகிச்

செறிவரிதாய் மிகச்சிறிதாய்ப் பெரிது மாகிச்
சித்தசித்தா யுள்ளதனைச் சேட்டித் தொன்றாய்ப்
பிறிவிலதாய்ப் பேரொளியாய்ப் பெண்ணலியா ணன்றாய்ப்
பெறும்பொருளாம் பதிசொருபம் பேசுங் காலே.

(இ-ள்.) சச்சிதானந்தமாகி - சத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமாகி [சத்தாவது முயற்கொம்புபோ லசத்தல்லாமல் எப்பொழுது முள்ளதாயிருப்பது. சித்தாவது சடமல்லாமல் நிருவிகற்பஞான சொரூபமாயிருப்பது. ஆனந்தமாவது துக்கமல்லாமற் சுகமாயிருப்பது. இங்ஙனம் சச்சிதானந்தமென்பது சொரூபவிலக்கணம். இனி அறிவரிதாயென்பது முதலானவைகள் அந்த வத்து அப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுதல்]; அறிவரிதாய் - பாசபசு ஞானங்களால் அறியப்படாததாய்; அகண்டமாய் - காலதேசவத்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாய்; நித்தியமாய் - எல்லாக்காலத்திலும் அழிவற்றதாய்; அநாதியாய் - ஒருகாலத்திலுண்டானதல்லாமல் அநாதியேயுளதாய்; பொறி கரணம் குறி குணங்கள் விகாரம் இன்றாய் - பொறி என்னும் விடயங்கள், கரணமென்னும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்கள், குறியென்னும் பஞ்சவன்னாதி அடையாளங்கள், குணமென்னும் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்கள், விகாரம் ஆகிய இவைகள் இல்லாததாய்; பூரணமாய் - எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல எங்கும் பரிபூரணமாய்; ஒப்பிலதாய் - ஒப்பற்றதாய்; அமலமாகி - அநாதியே ஆணவாதி பாசங்களற்றதாய்; செறிவரிதாய் - பரிபாக காலத்தில் பராசத்தி யோகத்தாலல்லது பொருந்துதற்கரிதாய்; மிகச்சிறிதாய் - இந்திரியாந்தக்கரணங்களால் அறிதற்கரிதாகையால் அணுவுக்கணுவாய் மிகவும் சூக்குமமாய்; பெரிதும் ஆகி - சருவவியாபியாயிருக்கையால் மகத்துக்கு மகத்தாய்; சித்து அசித்தாயுள்ளதனைச் சேட்டித்து ஒன்றாய் - சித்தாகிய ஆன்மாவையும் அசித்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் தன் சன்னிதி மாத்திரத்தாற் சேட்டிப்பித்து ஒருமுதலா யிருப்பதாய்; பிறிவு இலதாய் - சடசிதான்மகப் பிரபஞ்சத்துடன் பிறிவற்றதாய்; பேரொளியாய் - பரஞ்சோதியாய்; பெண் அலி ஆண் அன்றாய் - ஆண் பெண் அலி என்னும் மூவகையுருவமல்லாததாய்; பெறும் பொருளாம் - பரிபாக காலத்தில் அடையத்தக்க பொருளாயிருப்பது; பதி சொருபம் பேசுங்கால் - இப்படிப்பட்டது பதிஸ்வரூபம் சொல்லுமிடத்து. (உகூ)

(அ-கை.) இப்படிப்பட்ட அந்தப் பொருள் சத்தேயன்றி அசத்தன்று, சுவானுபவவேத்திய மென்பது கூறுகின்றது,

30. மோகமற்றிவ் வுரைவாக்கு மனவுணர்வுக் கெட்டா
முதல்வனுள னென்றலென மொழியாக் கொண்ணீ
யாகமத்தாற் பதியுளனென் றறிந்தோ மேலு
மனுமானத் தாலுமங்ங னுணர்ந்து முத்தித்
தாகமுற்றுச் சற்குருவை யடைந்து பாசந்
தனைநீங்கிச் சச்சிதா னந்த மான
போகமுற்றே யேகமிரண் டென்ன வொண்ணுப்
புணர்ச்சியும்பெற் றேமதனாற் பொய்யலவப் பொருளே.

(இ-ள்.) *மோகம் மற்று இ உரைவாக்கு மன உணர்வுக்கு எட்டா முதல்வன் உளன் என்றல் என மொழியாக்கொள் நீ* - இப்படி வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாததொரு பொருளுண்டென்பது மோகப்பிராந்தி யென்று நீ சொல்லாதே; *ஆகமத்தால் பதி உளன் என்று அறிந்தோம்* - வேத சிவாகமங்களால் செகத்கர்த்தா ஒருவன் உளன் என்று அறிந்தோம்; *மேலும் அனுமானத்தாலும் அங்ஙன் உணர்ந்து* - இதன்றியில் மேலும் செகத்காரிய வேதுவால் கர்த்தா உண்டென்றறிந்தோம்; *முத்தித்தாகம் உற்றுச் சற்குருவை அடைந்து பாசந்தனை நீங்கிச் சச்சிதானந்தமான போகம் உற்றே ஏகம் இரண்டு என்னவொண்ணுப் புணர்ச்சியும் பெற்றேம்* - மோட்சத்திலே ஆசைபொருந்தி ஞானசாரியரை அடைந்து ஆணவாதி பாசங்களை நீங்கிச் சச்சிதானந்த சொரூபமான பரபோகத்தைப் பொருந்தி ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுஞ் சொல்லப்போகாத பொருந்துதலைப் பெற்றேம்; *அதனால் பொய்யல அப் பொருள்* - ஆகையால் அந்தப் பொருள் பொய்யல்ல.

(அ-கை.) மேல் நடத்த இலக்கணங் கூறுகின்றது.

31. மந்திரமே தனுவான சதாசி வேசர்
மகேசருருத் திரர்திருமால் மலரோன் மூர்த்தி
யைந்தினையு மதிட்டித்தே சிருட்டி யாதி
யைந்தொழிலு மவர்களைக்கொண் டாக்கி யென்றும்
பந்தமிலா மெய்ஞ்ஞான வடிவே யாகிப்
பரமறநின் றிடல்நடத்தப் பரிச தாகும்
இந்தவிறை யேனுலக மியல்பே யென்னி
லேதுமுத லானவைமே லியம்பக் கேளே.

(இ-ள்.) *மந்திரமே தனு ஆன சதாசிவேசர்* - பஞ்ச மந்திரமே திருமேனியாகவுடைய சதாசிவ தேவர்; *மகேசர்* - மகேச்சுரதேவர்; *உருத்திரர்* - உருத்திர தேவர்; *திருமால்* - இலக்குமி பொருந்திய

விஷ்ணு; மலரோன் - பிரமா; மூர்த்தி ஐந்தினையும் அதிட்டித்து சிருட்டி ஆதி ஐந்தொழிலும் அவர்களைக்கொண்டு ஆக்கி - மூர்த்திகள் ஐந்தையும் அதிட்டித்துச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அநுக்கிரகம் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் அவர்களைக்கொண்டு செய்வித்து; என்றும் பந்தம் இலா மெய்ஞ்ஞான வடிவே ஆகிப் பரம் அற நின்றிடல் தடத்தப் பரிசது ஆகும் - அனவரதமும் தளைதலற்ற ஞானமே திருமேனியாகிப் பற்றுதலின்றிப் பிரபஞ்சாதீதமாய் நிற்பது தடத்தராயிருக்கிற வத்துவின் இயல்பாம்; இந்த இறை என் உலகம் இயல்பே என்னில் - இப்படிப்பட்ட இந்தக் கர்த்தா உண்டென்பது எதற்காக, பிரபஞ்சம் நித்தியம் சுபாவம் என்னில்; ஏது முதலானவை மேல் இயம்பக் கேள் - அப்படி மேலே ஏது முதலானவை சொல்லக் கேள். (௩க)

(அ-கை.) மேல் பிரபஞ்சம் காரியமாகையால் கருத்தாவையுடையதென்று கூறுகின்றது.

32. கடபடங்கள் முதலான வுருவுக் கெல்லாங்
காரியகர்த் தாத்தனைநாங் காண்கை யாலே
சடமதுவாய் உருவமுமாய்த் தரணி யோடுந்
தனுவாதி தோன்றிநின்றே யழிதல் தன்னால்
திடமுடைய மெய்ஞ்ஞானச் சேயல்க ளுண்டாய்ச்
சித்தசித்தெல் லாத்தினையுஞ் சேட்டிப் பித்தே
உடனதுவாய் நின்றுயிரின் தன்மை தன்பா
லுறுதோருவ னுலகாக்க வுளனேன் றேரே.

(இ-ள்.) கடபடங்கள் முதலான உருவுக்கு எல்லாம் காரிய கர்த்தாத்தனை நாம் காண்கையால் - கடபடாதி யுருவங்களுக்கெல்லாம் காரிய கர்த்தாவாகிய குலாலன் தந்துவாயன் முதலான பேரை நாம் பிரத்தியட்சமாகக் காண்கையால்; சடமதுவாய் உருவமுமாய்த் தரணியோடும் தனுவாதி தோன்றி நின்று அழிதல் தன்னால் - சடமாய் உருவமாயிருக்கிற தனுகரண புவன போகங்கள் சிருட்டி திதி பெற்று அழிகையால்; திடமுடைய மெய்ஞ்ஞானச் செயல்களுண்டாய் சித்து அசித்து எல்லாத்தினையும் சேட்டிப்பித்து உடனதுவாய் நின்று உயிரின் தன்மை தன்பால் உறுது ஒருவன் உலகு ஆக்க உளன் என்று ஓர் - திடத்தைப் பொருந்திய மெய்ஞ்ஞானச் செயல்களாகிய சருவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களுடையனுமாய்ச் சித்தாயிருக்கிற ஆன்மாக்கள் அசித்தாயிருக்கிற பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையும் பிரிவறக் கூடிநின்று பிரேரிப்பித்து எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் உடனதுவாய் நின்று ஆன்மாக்களின் தன்மையாகிய சுகதுக்கமோகாதிகள்

தன்னிடத்திற் பொருந்தாதிருக்கிறவனுகப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்க ஒரு கர்த்தா உண்டென்றறி.

செகத் கர்த்தாவைச் சாதிக்கும் பூதாதி தனுகரணுதி ரூபமாயிருக்கிற செகத்தானது ஒரு கர்த்தாவையுடையது, சடமாய்க் காரியமாய்க் காணப்படுகையால்; யாதொன்று யாதொன்று காரியமோ அது அது கர்த்தாவையுடையது, குலாலன் முதலான கர்த்தாவையுடைய கடாதிகளைப்போல; அதற்குக் கர்த்தா பிரபஞ்சோபாதான காரணமாகிய மாயையும் காரிய காரணமாகிய கன்மமும் சடமாகையாலும், பசுக்கள் கிஞ்சிஞ்ஞராகையாலும், இவையிற்றைப் பிரவிருத்தி பண்ணுவிக்கைக்குச் சீவான்மாக்களுடைய கன்மமனைத்தினையும் அதற்குப் பண்ணும் பலன்களையும் விந்து மோகினி மகானென்னும் உபாதானத்திரயங்களையும் அவையிற்றிலுண்டாகிய சாதாரணமாகிய தத்துவ தாத்துவிகங்களையும் அசாதாரணமாகிய தனுகரண புவனபோக பதார்த்தங்களையும் ஏக காலத்தில் யதாவத்தாகக் காணும் சர்வஞ்ஞனுமாய் சர்வகர்த்தாவுமாய்ச் சர்வவியாபியுமாய்ச் சிருட்டியாதியைச் சுவேச்சையால் கர்த்தும் அகர்த்தும் அன்னியதாகர்த்தும் சுவதந்திர கர்த்தாவாகிய பதி சித்தம். (௩௨)

(அ-கை.) மேல் தேக இந்திரிய குண நாமமில்லாதவனுக்குக் கர்த்திருத்துவங் கூடாதென்னக் காலாதிகளுக்குப்போலக் கர்த்திருத்துவங் கூடுமென்பது கூறுகின்றது.

33. உருவாதி குணங்கிரியை யோன்று மில்லா
னுலகாக்கு மாறெங்ங னெனினுரைப்போ முணர்நீ
தருவானோர் காயாதி காயவா னென்னிற்
றானவற்குத் தனுவாதி தருவான் வேண்டும்
வருமாறிவ் வாறவத்தை முடிவின் றாகும்
வாய்மையினுற் காலந்தான் வடிவின் றாகித்
திரிகாலத் துற்பத்தி திதிநா சத்தைத்
தெரிவித்தல் போலாகுஞ் சிவன்செயலுந் தேரே.

(இ-ள்.) உரு ஆதி குணம் கிரியை ஒன்றும் இல்லான் உலகு ஆக்கும் மாறு எங்ஙன் எனின் - தேகம் இந்திரியம் குணம் நாமம் இவை முதலாக ஒன்றுமில்லாதவன் எப்படிப் பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கும் பிரகாரமென்னில்; உரைப்போம் நீ உணர் - உண்டாக்கும் பிரகாரத்தை நாம் சொல்லுகிறோம் நீ கேள்; காயாதி தருவான் ஓர் காயவான் என்னில் தான் அவற்குத் தனுவாதி தருவான் வேண்டும்-தனுகரண புவனபோகாதிகளைத் தரும்

க்ருத்தா ஒப்பற்ற தேகத்தையுடையவனென்னில் அவனுக்குத் தேகேந்திரி யாதிகளை யுண்டாக்க வேறே யொரு தேகியாகிய கர்த்தா வேண்டும், அவனுடைய தேகத்தை யுண்டாக்க வேறே யொரு தேகியாகிய கர்த்தாவேண்டும் என்று; வருமாறு இவ்வாறு அவத்தை முடிவின்றுரும் வாய்மையினால் - இந்தப்படி வரும் பிரகாரத்தால் அவத்தை முடிவில்லை யென்னும் அனவத்தை வருமாகையால்; [கர்த்தா தேகத்தை யுடையனல்லவாகிலும் தேகமில்லாதவன் எப்படிக் கர்த்தாவாவன் என்னில்] காலந்தான் வடிவு இன்று ஆகித் திரிகாலத்து உற்பத்தி திதி நாசத்தை தெரிவித்தல்போல் ஆரும் சிவன் செயலும் தேர் - காலமானது அரூபியாயிருந்து செல்காலம் நிகழ்காலம் வருகாலம் என்னும் மூன்று காலங்களில் இன்ன காலத்தில் இன்னது உண்டாம் இன்னது திதி பெற்றிருக்கும் இன்னது நசிக்கும் என்பதைப் பண்ணுவது போலச் சிவனுஞ் சிருட்டியாதிகளைப் பண்ணுவர் என்று அறி. (௩௩)

(அ-கை.) மேல் சிவனுக்குச் சன்னிதிமாத்திர கர்த்திருத்துவங் கூறுகின்றது.

34. காலம்போல் வடிவிலதா யுருவாதி யாக்கிக்
காயவனல் போல்வினையின் கணங்கள் தம்மை
ஏலவே பாகமுறச் செய்து காயத்
தெழிற்கிரியை யான்மாக்க ளியற்றல் தன்னைப்
போலவே சராசரங்க டம்மு ணின்று
புரிந்திடுவன் பிரேரகத்தைப் புனிதன் றானுஞ்
சீலமோ திரிவில்லை கதிரோன் முன்னர்ச்
செய்திகம லாதிகள்போற் றெரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) காலம்போல் வடிவு இலதாய் உரு ஆதி ஆக்கி - இந்தக் காலம் போல் அரூபியாயிருந்து தேகாதியை யுண்டாக்கி; காய அனல் போல் வினையின் கணங்கள் தம்மை ஏல பாகம் உறச்செய்து - உதராக்கினி போல அரூபியாயிருந்து புண்ணிய பாவ கன்ம சமூகங்களைச் சுகதுக்க ஏதுவாகப் பக்குவம் பொருந்தச்செய்து; ஆன்மாக்கள் காயத்து எழில் கிரியை இயற்றல் தன்னைப்போல சராசரங்கள் தம்முள் நின்று புரிந்திடுவன் பிரேரகத்தைப் புனிதன் தானும் - வேறே யொரு தேகமில்லாத ஆன்மா தேகத்தில் உயர்ச்சி பொருந்திய கிரியையாகிய கால்கை அசைத்தல் முதலானவற்றைப் பண்ணுமாறுபோலத் தாவரசங்கமமாய்ச் சிதசிதாத்மகமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைப் பின்னமறக் கூடிநின்று தனது சமவாயசத்தியால்சேட்டிப்பித்து இப்படி நின்மலனாகிய சிவன் கிருத்திய நடத்துவர்; [இங்ஙனம்

அந்நியோந்நிய விரோதமாகிய கிருத்தியஞ்செய்யில் விகாரியாவனென்னில்] நிலமோ திரிவு இல்லை - விகாரியாகான் [விகாரவான்களுக்கே கர்த்திருத்துவங் காண்கையால் விகாரரகிதனுக்கு எப்படிக் கர்த்திருத்துவங் கூடுமேனென்னில், கர்த்திருத்துவமானது கரணவியாபாரத்துடன் கூடினதென்றும் சங்கற்பமாத்திரம் என்றும் இருவகைத்தாம்; இதில் கரணவியாபாரத்துடன் பண்ணுவது குலாலாதிகளுக்கு; சங்கற்ப கர்த்திருத்துவம் மனோசங்கற்பமென்றும் சன்னிதி யென்றும் இருவகைத்தாம்; இதில் மனோவியாபார கர்த்திருத்துவம் பிரமாதிகளுக்கு; ஈசுவரகர்த்திருத்துவமாவது சன்னிதி மாத்திரமே]; கதிரோன்முன்னர்ச் செய்தி கமலாதிகள் போல் தெரிந்து கொள் - சன்னிதிமாத்திரம் கர்த்திருத்துவம் எப்படியென்னில், சூரியன் சன்னிதி மாத்திரத்தில் தாமரை அலர்தலும் ஆம்பல் குவிதலும் சேறு இறுகுதலும் வெண்ணெய் இளகுதலும் சூரிய காந்தக்கல் அக்கினியை யுமிழ்தலுமாதல் போலச் சிவசன்னிதிமாத்திரத்தில் விசித்திரமாகப் பஞ்ச கிருத்தியங்களுமா மென்றறிந்து கொள். (௩௪)

(அ-கை.) மேல் ஆதி சிருட்டியில் நின்மலனாகிய சிவன் அன்னியமாகி விந்து, மோகினி, மான் என்னும் உபாதானத்திரயங்களில் தனது சமவாய சத்தியால் தனுவாதியை யுண்டாக்குவரென்பது கூறுகின்றது.

35. அன்னியமா யனைத்துயிர்க்கு மமலதையாற் சிவன்ற
னனைத்தினையும் வியாபிக்கு மதனாற்ற னதுவாய்ப்
பின்னமற நின்றுயிரின் றன்மைதனக் கின்றாய்ப்
பெறுவிப்பன் வினைக்கீடாய்ப் பிறிவிலதாஞ் சத்தி
தன்னையோர் கரணமாய் மாயைதனி லுயிர்க்குத்
தனுவாதி நான்கினையுந் தானேன்போ லென்னில்
மன்னியிடக் காற்றதுதான் விசையுடனே கடற்பால்
வந்துதிக்குந் திரையாதி யாறுபோல் மதியே.

(இ-ள்.) அனைத்து உயிர்க்கும் அமலதையால் அன்னியமாய் அனைத்தினையும் வியாபிக்கும் அதனால் தான் அதுவாய் - ஆகையால் ஆதிசிருட்டியில் மலத்தையுடைய ஆன்மாக்களுக்குத் தான் நின்மலனாயிருக்கையால் அன்னியமாய், எட்குள் எண்ணெய்போலப் பிறிவற்றுக் கூடியிருக்கையால் வேறற்றவனுமா யிருக்கிற சிவன்தான்; பின்னம் அற நின்று உயிரின் தன்மை தனக்கு இன்றாய் வினைக்கு ஈடாய் மாயைதனில் பிறிவிலதாம் சத்தி தன்னை ஓர் கரணமாய் உயிர்க்குத் தனு ஆதி நான்கினையும் பெறுவிப்பன் - வேறற நின்று ஆன்மாவின் தன்மையில்லாதவனாய் அவரவர்கள் பண்ணுங் கன்ம பரிபாகத்துக்கீடாக விந்து மோகினி மகான் என்னும் முதற்காரணங்

கள் மூன்றிலும் ஒப்பற்ற கரணமாகிய தனது கிரியாசத்தி இவைகளைக் கலக்கிக் கூடிநின்றவளவில் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளுண்டாகும்படி சன்னிதி மாத்திரத்தாற் செய்வர்; தான் என்போல் என்னில் - அது தான் என்போலவென்னில்; காற்றதுதான் கடற்பால் விசையுடனே மன்னியிட திரையாதி வந்து உதிக்குமாறுபோல - வாயுவானது சமுத்திரத்திலே மோதிச் சலத்துடன் கூடிநின்றவளவில் நுரைதிரைமுதலானவைகள் வந்துண்டாகுமாறு போல; மதியே - ஆகையால், தேகமுதலான உபாதி ஒன்றுமற்றிருக்கிற சத்தரே ஆதி கர்த்தா, அநந்தேசுராதிகள் இரும்பு சுடுகிறதென்பதுபோல இவரேவல் செய்யுங் கருத்தாக்களென்றறி.

(அ-கை.) மாயாகன்மங்களுக்கு அன்னியோன்னியாசிரயதோஷமென்னுஞ் சங்கா பரிகாரங் கூறுகின்றது.

36. இருவினைகட் கீடாகத் தனுவாதி யிறைவ
னிசைத்திடுவென் மாயையிலென் றீர்வினைக ளெல்லாம்
வருவதுவு மனமாதி மாயாகா ரியத்தான்
மற்றிவற்றுள் முன்னாக மருவியதே தென்னில்
ஒருவாத ஞானத்தே யிச்சைதொழி லொக்க
வுள்ளதா லனாதியா லுடன்மாயை வினைகள்
கருவாகி யதனாலே சகச மாகிக்
காரியமும் பயன்களுமாங் கருதிக் காணே.

(இ-ள்.) மாயையில் இருவினைகட்கு ஈடாகத் தனு ஆதி இறைவன் இசைத்திடுவென் என்றீர் - மாயையிலே புண்ணிய பாபாத்மக கன்மத்துக்கு ஈடாகத் தேகமுதலானவைகளை ஈச்சுவரன் உண்டாக்குவனென்று சொன்னீர், எப்படிக்கூடும்; வினைகளெல்லாம் வருவதுவும் மனம் ஆதி மாயா காரியத்தால் - கன்மங்கள் வருவதெல்லாம் மாயாகாரியமாகிய மனோவாக்குக் காயங்களாலுண்டாக வேண்டும் [மனோவாக்குக் காயங்கள் கன்மத்துக் கீடாக உண்டாக வேண்டும், தனுகரணமுண்டாகிறத்தில் கன்மமும் கன்மம் உண்டாகிறத்தில் தனுகரணமும் வேண்டுகையால் அன்னியோன்னியாசிரய தோஷம் வருகையால்]; மற்று இவற்றுள் முன்னாக மருவியது ஏதென்னில் - இவைகளுக்கு முந்த உண்டானது ஏதென்னில், ஒக்கும்; ஒருவாத ஞானத்தே இச்சை தொழில் ஒக்க உள்ளதால் - தவறுபடாத ஆன்ம சொரூபத்தின் விருத்தியான ஞானத்தில் இச்சாகிரியைகளிலே ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலமும் நெல்லினுக்குத் தவிடும் உமியும் முளையும்போல் அநாதியே கூடியிருக்கையால், இந்தச் சங்கைக்கிடமில்லை; அநாதியால் - மாயாகன்மங்கள் அநாதியாகையால்; உடன்மாயை வினைகள்

கருவாகியதனாலே சகசமாகி - மாயையுடன் புண்ணிய பாபாத்மகமான காரணங் கருவாகியிருக்குமதனாலே சகசமாகிக் கொண்டிருக்குமாகையால்; காரியமும் பயன்களும் ஆம் கருதிக் காண் - காரியமும் அதன் பயன்களு மாயிருக்கும், மூலகன்மத்தின் காரியமான புண்ணிய பாபரூபமான காரிய கன்மத்திற்கும் மாயாகாரியமான மனோவாக்குக் காயங்களுக்கும் ஒன்றுக் கொன்று கொட்டை முந்தினதோ பனை முந்தினதோ வென்பதுபோல மயங் கிலும் கன்மமுண்டாகிறதற்கும் தனுவாதியுண்டாகிறதற்கும் ஓரிடையூ றில்லையாகையால் குற்றமில்லையாகிலும் மாயை முந்தினதோ கன்ம முந்தின தோ வென்று விசாரித்தறி. (௩௬)

(அ-கை.) மேற் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

37. பசுக்களுக்குப் போதுவென்றுந் தன்னியல்ப தென்றும்
பகருமீ ரிலக்கணமுண் டதிற்போதுவைப் பகரில்
நசித்திடா ஞானத்தை யாணவத்தாற் றடுக்க
நலந்தீங்கை யுணராதே நானாகா ரதையாம்
புசிப்பின்றி நித்தமா யெண்ணிலதாய் விபுவாய்ப்
போருந்தியது தானாகிப் புந்திமுத லின்றாய்
வசிப்பதுமாய் மாயையிலே கலைமுதல்க ளாகி
வந்ததுதா னாணவத்தின் மறைப்போதுக்கச் சிறிதே.

(இ-ள்.) பசுக்களுக்குப் பொது என்றும் தன்னியல்பது என்றும் பகரும் ஈர் இலக்கணமுண்டு அதில் பொதுவைப் பகரில் - ஆன்மாக்களுக்கு இலக்கணம் சாதாரணமென்றும் அசாதாரண மென்றும் இருவகைத்தாம், அதில் பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து; நசித்திடா ஞானத்தை ஆணவத்தால் தடுக்க - நாசமற்றதாகிய விருத்திஞானத்தைச் சிவசத்தி ஆணவமலத்தால் தடுக்க; நலம் தீங்கை உணராதே - அனாதி அஞ்ஞான விருதனாகையால் சுபாசுபங்களை அறியாதவனாய்; நானாகாரதையாம் புசிப்பு இன்றி - நானாவிதமாகிய போகமற்றவனாகி; நித்தமாய் - அழி வற்றவனாகி; எண் இலதாய் - எண்ணிறந்ததாகி; விபுவாய் - விபுவாகி; பொருந்தியது தான் ஆகி - எந்தப்பொருளுடன் கூடினான் அந்தப் பொருள் மயமாக நிற்கிறவனுமாகி; புந்தி முதல் இன்றாய் - புந்திமுதலாகிய தத்து வங்களில்லாதவனாகி; மாயையிலே வசிப்பதுமாய் - அசுத்தமாயையிலே யிருக்கிறவனுமாகி; கலைமுதல்களாகி வந்ததுதான் ஆணவத்தின் மறைப்பு ஒதுக்கச் சிறிது - அசுத்தமாயையில் முந்தின விகாரமாகி வந்த கலையாதிகள் ஆணவத்தின் மறைப்பைச் சிறிது நீக்க. (௩௭)

(அ-கை.) மேலும் அதற்கோர் புறனடை.

38. ஞானமுட னிச்சைதொழி னண்ணியிட வதனு
னுபோ கங்களையு நாடியே நானேன்
மானமதா லிருவினையும் வளர்ந்திடவே யதனுல்
வானமோடு பூமிகீழ் மருவிப் போந்தே
ஈனமுறத் திரிகாலத் திருவினையு மொக்க
விறைசத்தி பதிந்தபோ திறைகுருவாய் வந்தே
தானவனும் படிசெய்யத் தத்துவங்கள் வினைக
டமோமயமு நீங்கியிடத் தற்சிவமாந் தானே.

(இ-ள்.) ஞானமுடன் இச்சைதொழில் நண்ணியிட - ஞானத்துடன் இச்சாகிரியைகள் பொருந்த; அதனுல் நானுபோகங்களையும் நாடியே நான் என் மானமதால் இருவினையும் வளர்ந்திட - இச்சாஞானக்கிரியைகள் பொருந்துகையால் பலவிதமான போகங்களையும் கருதி யான் எனது என்னும் அபிமானத்தால் இதாகிதரூபமான புண்ணியபாவங்கள் வர்த்திக்க; அதனுல் வானமொடு பூமிகீழ் மருவிப்போந்து ஈனமுறத் திரிகாலத்து - அந்தப் புண்ணிய பாவங்களால் சுவர்க்கம் பூமி நரகம் என்னும் புவனங்களில் பொருந்திப்போந்து குற்றமுறச் சரிக்குங்காலத்து; இருவினையும் ஒக்க இறைசத்தி பதிந்தபோது இறை குருவாய் வந்து தான் அவனும்படி செய்ய - புண்ணியபாவங்கள் சமனுகப் பொருந்தச் சிவசத்தியாகிய நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி யென்னும் சத்திகள் பதிந்த காலத்தில் சச்சிதானந்த சொரூபமான பிரமம் ஆசாரிய மூர்த்திமானுகி வந்து பாசத்தை நீக்கித் தானுகச் செய்ய; தத்துவங்கள் வினைகள் தமோமயமும் நீங்கியிடத் தற்சிவமாம் தானே - அந்த ஆசாரியற்கு அன்னியனுகையால் சுத்தம் மிசிரம் அசுத்தம் என்னும் தத்துவங்களும் புண்ணிய பாபாத்மகமான கன்மமும் அஞ்ஞான சொரூபமாகிய ஆணவமும் இப்படி மும்மலங்களும் நீங்கத் தற்பதவாச்சியமான சச்சிதானந்தப் பிரமமாவான்.

(அ-கை.) மேல் இந்த ஆன்மாக்களுக்கு அவத்தை மூன்றுமென்பது கூறுகின்றது.

39. அவத்தைகே வலசகல சுத்தமென மூன்று
யடையுமா ணவமாயை யருட்சத்தி யதனுல்
இவற்றுட்கே வலமுயிர்க்குச் சகச மாகு
மிறைவன்றன் மாயையினிற் கலாதிகளை யிசைக்கப்

பவத்துவக்காஞ் சகலமா மிருவினையு மொத்த
பருவத்தே பராசத்தி பதிந்தருளி னாலே
சிவத்துடனா மதுசுத்தஞ் செப்பியவிம் மூன்றுந்
தேருங்கா லைவைந்தாய் மூவைந்தாய்த் திகழும்.

(இ-ள்.) *அவத்தை கேவலம் சகலம் சுத்தம் என மூன்றாய் ஆணவம் மாயை அருட்சத்தியதனால் அடையும் - இந்த ஆன்மாவுக்குக் கேவல சகல சுத்தமென அவத்தை மூன்றும், இதில் கேவலம் ஆணவத்தினாலும் சகலம் மாயையினாலும் சுத்தம் கிருபாசத்தியினாலும் வரும்; இவற்றுள் கேவலம் உயிர்க்குச் சகசமாகும் - இம் மூன்றவத்தைகளில் கேவலாவத்தை ஆன்மாக்களுக்குச் சகசமாய் அநாதிசித்தமாயிருக்கும்; இறைவன் தான் மாயையினில் கலாதிகளை இசைக்கப் பவத்துவக்காம் சகலமாம் - சிவன் தமது சத்தியால் மாயையினுண்டாக்கிய கலாதிகளை ஆன்மாக்களுக்குக் கூட்டின காலத்தில் சனனமரண ஏதுவான சகலாவத்தை விட்டுப்பற்றாய் வரும்; இருவினையும் ஒத்த பருவத்தே பராசத்தி பதிந்து அருளினாலே சிவத்துடன் ஆம் அது சுத்தம் - புண்ணியபாபங்கள் சமனாகப் பொருந்திய அவதரத்திற் பராசத்தி பதிந்த காலத்தில் கிருபையாற் சிவத்துடன் அநன்னியமாய்ச் சிவமாய் விளங்குவது சுத்தாவத்தை; செப்பிய இம்மூன்றும் தேருங்கால் ஐவைந்தாய் மூவைந்தாய்த் திகழும் - இந்தப்படி சொல்லிய கேவல சகல சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தைகளையும் விசாரிக்கும்பொழுது ஒவ்வொன்று ஐவைந்தாகப் பதினைந்து பேதப்பட்டும் விளங்கும்.*

கேவல சகல சுத்தமென்னும் இந்த அவத்தைகளுக்கும் இவற்றைப் பொருந்துமவர்க்கும் இலக்கணம் சிருட்டிக்கிரம முடிந்த விடத்திற் கூறுவாம். (௩௯)

(அ-கை.) *பசுக்களுக்குச் சாதாரண விலக்கணங் கூறி மேல் அசாதாரண விலக்கணத்திற் சகலரிலக்கணங் கூறுகின்றது.*

40. இனிச்சகல ரிலக்கணந்தா னாண வத்தோ
டிருவினைகள் மாயேய மிசைந்து போகம்
உனிப்பலவும் பிராகிருத தேகந் தன்னை
யுற்றவத்தை யைந்தினையும் உடைத்தாய் நாளும்
சனித்திறந்து தேவருடன் மனிதர் நாகர்
தானவாதி சராசரங்கள் யோனி பேத
மனைத்தினிலும் வினைக்கீடாய்ச் சுழன்று முத்தி
யடைவரிரு வினையொப்பி னருட்குருவி னாலே.

(இ-ள்.) இனி சகலர் இலக்கணம் தான் - இனி இந்த ஆன்மாக்கள் சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என்று மூவகைப்படும், இவற்றுட் சகலரிலக்கணமானது; ஆணவத்தோடு இருவினைகள் மாயேயம் இசைந்து - ஆணவத்தால் தடைப்பட்ட ஞானேச்சாக்கிரியையுடையராய் அந்த ஞானக்கிரியை ஏகதேசத்திற் பிரகாசிப்பிக்கிறது நிமித்தம் மாயாகாரியமான கலாதிபெந்தத்தை யுடையருமாய்ச் சுகதுக்க போகத்தின் பொருட்டுக் கன்மம் பெற்றவருமாய்; போகம் பலவும் உன்னிப் பிராகிருத தேகந் தன்னை யுற்று அவத்தை ஐந்தினையும் உடைத்தாய் - நானாவிதமான போகம் வேண்டு மென்று விசாரித்துச் சூக்கும தூல தேகத்துடனுங்கூடிச் சாக்கிர முதலான ஐந்தவத்தையுடையராய்; நாளும் சனித்து இறந்து - எந் நாளுஞ் சனனமரணங்களைப் பொருந்தி; வினைக்கு ஈடாய் தேவருடன் மனிதர் நாகர் தானவாதி சராசரங்கள் யோனிபேதம் அனைத்தினிலும் சுழன்று - கன்மத்துக்கிடாகத் தேவர் மானிடர் நாகர் அசுராதிகள் பசுபக்ஷி முதலான ஜங்கமங்கள் விருக்ஷமுதலான தாவரங்கள் இப்படி எண்பத்து நான்கு நூறுயிரம் யோனிபேதங்களிலுஞ் சுழன்று; இருவினை ஒப்பின் அருட்குருவினுலே முத்தியடைவர் - புண்ணியபாபங்கள் சமனுகப் பொருந்தின காலத்தில் ஞானசாரியனுலே மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். (சம)

(அ-கை.) மேல் பிரளயாகலர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

41. மண்ணுதி மானுந்தத் துள்ளவிரு வினைகள்
மாயும்வகை புசித்தாதல் மாதவத்தா லாதல்
புண்ணியமாந் தீர்த்தங்க ளாடியதா னூலிற்
புகன்றபடி பரிகாரம் புரிதலினுற் குருவால்
நண்ணுமிரு கலைசோதித் திடுதலினு லாத
ஞசமுற முதற்கலைக ளிரண்டின்வினை நன்முப்
பெண்ணெருபா கன்னருளாற் கலாதிகடம் வசமாய்ப்
பெற்றிருப்போர் பிரளயா கலரேன்னப் பெறுமே.

(இ-ள்.) மண் ஆதி மான் அந்தத்து உள்ள இருவினைகள் மாயும் வகை புசித்தாதல் - பிருதிவிமுதல் பிரகிருதியீமுன அசுத்தாத்துவாவி லுள்ள புண்ணிய பாபங்கள் புசிப்பது தொலைந்ததினுலேயாதல்; மாதவத்தால் ஆதல் - அரிய தவத்தினுலேயாதல்; புண்ணியமாம் தீர்த்தங்கள் ஆடியதால் - புண்ணியமான தீர்த்தங்களாடியதனுலேயாதல்; நூலில் புகன்றபடி பரிகாரம் புரிதலினுல் - சாத்திரங்களிற் சொன்னபடி பிராயச்சித்தம்பண்ணியதனுலேயாதல்; குருவால் நண்ணும் இரு கலை சோதித்திடுதலினுல் ஆதல் - ஆசாரியரால் ஆன்மாவைப் பந்தித்திருக்கும்

பஞ்சகலைகளில் நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை என்னும் இரண்டு கலையும் சோதிக்கப்பட்டதனாலேயாதல்; முதற்கலைகள் இரண்டின் வினை நன்று நாசமுற - முதற்கலைகளாகிய நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை என்னும் இரண்டுகலையிற் கன்மங்களும் நன்றாக நசிக்க; பெண்ஒருபாகன் அருளால் கலாதிகள் தம் வசமாய்ப் பெற்றிருப்போர் - மகேசுவரருடைய அனுக்கிரகத்தால் கலாதிகளைத் தங்கள் வழித்தாகப் பெற்றிருக்கிறவர்கள்; பிரளயாகலர் எனப்பெறும் - பிரளயாகலரென்று சொல்லப்படுவார்கள். (சக)

(அ-கை.) மேல் விஞ்ஞானகேவலர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

42. சன்னியாசத் தால்யோக சாதனையாற் றவத்தால்
சற்குருவால் முக்கலையிற் சாரும்வினை யனைத்தும்
மன்னுது சோதனைசெய் திடுதலினா லாதல்
மாயவிரு வினையனைத்து மாயையுநீங் கிடவே
இன்னாத வாணவத்தாற் றடைப்பட்ட ஞான
வியல்பினரா யறிவின்றி யிருந்துமல பாகத்
தந்நாளி லரனருளால் முத்தியினை யடைவா
ரறியிலிது விஞ்ஞான கலரதிலக் கணமாம்.

(இ-ள்.) சன்னியாசத்தால் - சன்னியாசத்தினாலேயாதல்; யோக சாதனையால் - கன்மயோகசாதனையாலாதல்; தவத்தால் - தவத்தினாலேயாதல்; சற்குருவால் முக்கலையிற் சாரும் வினை அனைத்தும் மன்னுது சோதனை செய்திடுதலினால் ஆதல் - ஞானாசாரியனால் நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை என்னும் மூன்று கலைகளில் பொருந்துங் கன்மங்களெல்லாம் இவனுக்குப் போகவேதுவல்லாமல் சோதிக்கப்படுதலினாலேயாதல், இவைகளில் எதனாலாகிலும் ஒன்றினால்; இருவினை அனைத்தும் மாய - சகலமான புண்ணிய பாவங்களும் நசிக்க; மாயையும் நீங்கிட - மாயையும் நீங்கத் தக்கதாக; இன்னாத ஆணவத்தால் தடைப்பட்ட ஞான இயல்பினராய் - மாயாகன்மங்கள் நீங்கியிருக்கினும் நீங்காமலிருக்கிற ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்ட ஞானவியல்பை யுடையவர்களாய்; அறிவின்றி இருந்து - ஞானமற்றிருந்து; மலபாகத்து அந்நாளில் அரன் அருளால் முத்தியினை அடைவார் - மலபரிபாகம் வந்த காலத்தில் சிவனாலே அனுக்கிரகிக்கப்பட்டுச் சுத்தாத்துவாவை யடைந்து அபரமுத்தராயிருந்து தீவிரதரசத்திநிபாதத்தில் பரமோட்சத்தை யடைவார்கள் [விஞ்ஞான கேவலர்க்கு மலம் ஒன்றேயென்னில் கன்மத்தினால் தனு கரண புவன போகங்கள் மாயையில் உண்டாகவேண்டும், கன்மசாமியத்தில் சத்திநிபாதமுளதாய் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்று மோக்ஷத்தை யடையவேண்டும், கன்மமும்

மாயையும் விஞ்ஞானகலர்க் கில்லை, ஆகையால் மோட்சம் கூடாது, சுத் தாத்துவாவி லிருக்கிற விஞ்ஞானகலர்க்குச் சுத்தாத்துவாவிலே கன்மமான தில்லை, போகமுண்டென்ப தெப்படி? சுத்தாத்துவாவில் சுத்தமான போகங்களுண்டு, கன்மமில்லையென்று தேவரீர்வாக்கியந்தானே திருவுளம் பற்றப்பட்டது, அந்தச் சுத்தமாயாபுவனங்களி லிருக்கிற விஞ்ஞானகலரா கிய ஆன்மாக்களுக்குப் போகமுண்டு கன்மமில்லை யென்பது ஆச்சரியம், இதனைத் தெளியத் திருவுளம் பற்றவேண்டும் பரமேசுவரனே என்று ரிஷீசு வரர் கேட்ப, இதற்கு உத்தரமாக ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் வாக்கியம்: சுத் தாத்துவாவிலே யிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு விசுத்தமாயுள்ள போகத்திலே கன்மங் காரணமல்ல, விசித்திரமாயிருக்கிற மலபரிபாகமே அவ்விடத்திற் காரணம், அந்த மலபரிபாகம் யாதொருத்தருக்கு உத்தமமாயுண்டாயிற்றோ அவர்கள் போகதத்துவ மென்று பெயரையுடைய சதாசிவதத்துவத்திலிரு ந்து நல்ல போகத்தைப் புசிப்பார்கள்; மந்த மலபரிபாகத்தையுடையவர்கள் ஈசுவரதத்துவத்திலிருந்து சதாசிவதத்துவத்திற் போகத்திற்கு அற்பங் குறைச்சலான போகத்தைப் புசிப்பார்கள்; அற்பமலபரிபாகத்தையுடை யவர்கள் சுத்தவித்தியாதத்துவத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள போகத்தைப் புசிப்பார்கள்; இவ்வகைப் போகங்கள் கன்மத்தை இச்சியாமல் சிவேச் சாசத்தியாற் கூடும். அந்தப் போகங்கள் எவ்வாறென்னில், சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம், சாதாக்கியதத்துவம், ஈசுவரதத்துவம், சுத்தவித்தியா தத்துவம் இந்த ஐந்து தத்துவங்களினும் பெரியோராயிருக்கிற உருத்திரர் முதலான ஆன்மாக்களுக்கு விசித்திரமாயிருக்கிற மாடகூடப் பிராசாத கோபுரமண்டபாதிகளையுடைய திவ்விய புரசமூகங்கள் சிவேச்சையா லுண்டாக்கப்பட்டன. அந்த அந்தப் புவனங்களில் அந்த அந்தப் புவனங்களி லுண்டான தேகேந்திரியாந்தக்கரணங்களையும் போகவிஷயங்களாகிய திவ்விய நாரி முதலாயுள்ள வஸ்துக்களையும் சுத்த வித்தியாதத்துவங்களில் ஒன்றுக்கொன்று சுத்தமும் சூக்குமமும் அதிகமுமாகச் சற்றுந் துக்கமற்ற தாக விஞ்ஞானகலரிற் சிவானுக்கிரகம் பெற்றுச் சிவரூபமான பெயர்க்குச் சிவேச்சையாற் பண்ணப்பட்டது. கன்மசாமியத்தையும் மந்தம் மந்ததரம் என்னுஞ் சத்திநிபாதத்தாற் செய்யுங் குருலிங்க சங்கமங்களிடத்திற் பூசாதிகளாகிய அடையாளங்களையும் ஆசைப்படாமல் விஞ்ஞான கேவல ரையும் பிரளயாகலரையும் ஆணவமல பரிபாகத்தினால் சிவன் கருணைசெய் தருளுவர்; கால கலாதி தத்துவங்களெல்லாம் அசுத்த மாயையிலே போலச் சுத்தமாயையினு முண்டு; அந்தத் தத்துவங்கள் விந்துவினுண் டாகையால் சுத்தமாயிருக்கும்; கலாதிபந்தத்தால் சகலரேயென்னில் விஞ்ஞானகலர்க்குச் சுத்தமாயையில் கலாதிதத்துவயோகம் உண்டான லும் கலாதி பரதந்திரரன்றிக் கலாதி பஞ்சதத்துவங்களைச் சுவாதீனமாகக் கொண்டு நடக்கையால் அவர் கலையுடன் கூடினராகினும் அகலரே. விஞ்

ஞானகலரிற் பக்குவரைச் சிவன் அநுக்கிரகம்பண்ணிச் சுத்தமாயா புவ னாதிபர்களாகப் பண்ணுவராகையால் விஞ்ஞானகலர்க்கு விசித்திரமாகப் போகமோட்சம் கூடும்]; அறியில் இது விஞ்ஞானகலரது இலக்கணமாம் - விசாரிக்கில் இது விஞ்ஞானகலர் இலக்கணம். (சஉ)

(அ-கை.) மேல் சிவனுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் அன்னியமாக எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுண்டென்பது கூறுகின்றது.

43. ஈசனையு முலகினையு மன்றி வேறே
யெண்ணிலுயி ருண்டென்ப தெவ்வா றென்னில்
மாசதனாற் சிற்றறிவாய் வினைகள் செய்து
வரம்பிகந்த தேகங்கள் மன்னி வேறாய்
ஏசியே நீநானென் றியம்ப லாலு
மெய்துசுக துக்கத்தின் பேதத் தாலும்
தேசறிவுஞ் சிற்றறிவு மாத லாலுஞ்
சிற்றுயிர்க ளனேகமாந் தேரி லின்னும்.

(இ-ள்.) ஈசனையும் உலகினையும் அன்றி வேறே எண் இல் உயிர் உண்டு என்பது எவ்வாறென்னில் - சித்தாயிருக்கிற சிவனையும் அசித்தா யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையுமல்லாமல் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் உண்டென் கிறதெப்படியென்னில்; மாசதனால் சிற்றறிவாய் வினைகள் செய்து வரம்பு இகந்த தேகங்கள் மன்னி - ஆணவாதி பாசங்களுடன் கூடியிருக்கை யால் அற்ப அறிவினவாகிப் புண்ணியபாபங்களைப் பண்ணி எண்ணிறந்த தேகங்கள் எடுத்து; வேறாய் ஏசியே நீ நான் என்று இயம்பலாலும் - வெவ்வேறாகக்கொண்டு ஏசி நீயென்றும் நானென்றும் பேசுகையினாலும்; எய்து சுகதுக்கத்தின் பேதத்தாலும் - ஒருத்தனுக்குச் சுகமும் ஒருத்தனுக் குத் துக்கமுமாய்ப் பொருந்துஞ் சுகதுக்க பலமானது பேதமாய் வருகை யினாலும்; தேசு அறிவும் சிற்றறிவும் ஆதலாலும் - ஒருத்தனுக்கு அதிக அறிவும் ஒருத்தனுக்கு அற்ப அறிவுமாய் வருகையினாலும்; சிற்றுயிர்கள் அநேகம் ஆம் - பிரபஞ்ச சிவான்னியமாக எண்ணிறந்த ஆன் மாக்களுண்டு; தேரில் இன்னும் - இன்னமும் விசாரிக்கில் ஏதுவுண்டு.

(அ-கை.) மேலும் அதற்கு ஒரு புறனடை.

44. மண்ணாதி யாக்கியதிங் காருக்காக
மற்றதற்கே யெனிற்சடமா மன்றியுமா நிலமேல்

உண்ணாது தன்னைத்தா னொருபொருளு மிறைக்கே
யுறுமென்னிற் பூரணனு லுண்டிடவேண் டுவதில்
நண்ணாதிங் கெவர்க்குமரன் விளையாட்டே யென்னின்
ஞானவுரு வோன்பயனை நாடாது புரியான்
எண்ணாது நீயுரைத்தாய் பரிசேடத் தாலே
யெண்ணிலுயி ரிருவினையா லிறைபுரிவா னென்னே.

(இ-ள்.) மண் ஆதி ஆக்கியது இங்கு ஆருக்காக - பிருதிவி முதலான பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கியது சிவன் எவர்க்காகவென்னில்; மற்று அதற்கே என்னில் சடமாம் - அந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கே யென்னில், அந்தப் பிரபஞ்சஞ் சடமாகையாலும்; அன்றியும் - இதல்லாமலும்; மாநிலமேல் - பிரபஞ்சத்தில்; ஒரு பொருளும் தன்னைத்தான் உண்ணாது- ஒரு பொருளுந் தன்னைத்தானே புசியாது; [ஆகையினால் பிரபஞ்சத்துக் கல்லாமல்] இறைக்கே உறும் என்னில் - சிவன் தனக்குப் புசிக்கச் செய்து கொண்டானென்னில்; பூரணனுல் உண்டிட வேண்டுவது இல் - பரிபூரணனுகி எப்பொழுதும் அமைவுபெற்றிருக்கிற சிவனுற் புசிப்பது கூடாது; நண்ணாது இங்கு எவர்க்கும் அரன் விளையாட்டே என்னில் - இவ்விடத்தில் ஒருத்தருக்கும் பொருந்தாமற் போகிறதும் சிவன் விளையாட்டுக்குப் பண்ணுகிறுரென்னில்; ஞான உருவோன் பயனை நாடாது புரியான் - எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிற சிவன் பயனை விசாரியாமற் பண்ணுர்; எண்ணாது நீ உரைத்தாய் பரிசேடத்தாலே எண் இல் உயிர் - ஆகையால் விசாரியாமற் சொன்னுய், பாரிசேடப்பிரமாணத்தால் சிவனுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் அன்னியமாக எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுண்டென்று சித்தம்; இருவினையால் இறைபுரிவான் என்னே - ஆகையால் ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கிடாகச் சிவன் தேகாதி பிரபஞ்சத்தை ஆன்மாக்களுக்கு உண்டாக்குவனென்றறியப்படுமேது.

(சச)

45. ஆதலினு லுலகினுக்குஞ் சிவனுக்கும் வேறு
யனேகமுயி ருளதென்றே யனுமானத் தாலும்
ஓதியிடு மாகமத்தி னுலுமுயிர் சித்த
மூலகினையுஞ் சிவன்றனையு முணர்வதுமவ் வுயிரே
பேதமற நின்றசிவன் றன்னையறி யாது
பேதைமைசெய் பாசங்கள் பேதமுமே லுரைப்பாம்
போதமுற வுணர்ந்திருளைப் போக்கியருள் புணர்ந்து
பொருவிலனு பூதியினைப் பொருந்திடுதற் பொருட்டே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உலகினுக்கும் சிவனுக்கும் வேறாய் அனேகம் உயிர் உளது என்றே அனுமானத்தாலும் ஓதியிடும் ஆகமத்தினாலும் உயிர் சித்தம் - ஆகையாற் பிரபஞ்சத்துக்கும் சிவனுக்கும் அன்னியமாக அனுமானத்தினாலும் சொல்லும் ஆகமத்தினாலும் அனேக ஆன்மாக்களுண் டென்று சித்தித்தது; அவ்வுயிரே உலகினையும் சிவன் தன்னையும் உணர்வதும் - இப்படிச் சித்தித்திருக்கிற ஆன்மாக்களே சகலாவத்தையில் பிரபஞ்சத்தையும் சுத்தாவத்தையில் சிவனையும் அனுபவிக்கிறவர்கள், இப்படி ஆன்மவிலக்கணம்; பேதம் அற நின்ற சிவன் தன்னை யறியாது பேதைமை செய் பாசங்கள் பேதமும் மேல் உரைப்பாம் - இனி, ஆன்மாவுடன் சிவன் பிரிவற்றிருக்கையிலும் சிவனைத் தெரியாமல் மறைத்திருக்கும் பாச பேதங் களுக்கு இலக்கணம் மேற் சொல்லுவாம்; போதம் உற உணர்ந்து இருளைப் போக்கி அருள் புணர்ந்து பொருவில் அனுபூதியினைப் பொருந்திடுதல் பொருட்டே - சிவஞானம் பொருந்தப் பாசம் எய்துமென் றறிந்து பாசத்தை நீக்கி அருளைப் புணர்ந்து சிவானந்தானுபவம் பொருந்துதற் பொருட்டு. ஏகாரம் ஈற்றசை. (சரு)

(அ-கை.) பாசவிலக்கணம் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்றும் இருவகைத்தாகும், அவற்றுள் பொதுவிலக்கணம் மிகவுஞ் சடமாய் ஆன்மஞான திரோதாயகமா யிருக்கை; இந்தப் பாசம் ஆணவம், திரோதாயி, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, கன்மம் என்று ஐவகைப்படும்; இவ்வைவகையில் மேல் ஆணவத்திற்கும் திரோதாயிக்கும் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

46. ஏகமா யனேகமாஞ் சத்தியுள தாகி
யெண்ணிலுயிர் ஞானத்தைத் தடப்ப தாகி
மோகமுத லேழ்குணங்க ளுடைய தாகி
முடிவிலதா யனாதியுமாய் முத்தியுயிர்க் காகப்
பாகமாம் படியாதி சத்தியது பண்ணப்
படுவேதுமாய்ப் பக்குவத்தை யடையுயிர்கள் பாலில்
ஆகமா திகள்யாவு மடையாது முத்தி
யடைவதற்குத் தானீங்கு மாணவமேன் றறியே.

(இ-ள்.) ஏகமாய் - எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தான் ஒன்றாய்; எண்ணில் உயிர் ஞானத்தைத் தடப்பது ஆகி அநேகமாம் சத்தி உளதாகி - எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய எண்ணிறந்த ஞானக்கிரியாசத்திகளை அறிவதுசெய்வது பண்ணாதபடி தடுக்கும் எண்ணிறந்த தனது சத்திகளை யுடையதாய்; மோகம் முதல் ஏழ்குணங்கள் உடையது ஆகி - மோகம், மதம், ராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், ஹர்ஷம் என்னும்

ஏழு குணங்களையுடையதாகி; முடிவு இலதாய் - நாசம் அற்றதாய்; அநாதியுமாய் - அநாதியே யுள்ளதுமாய்; உயிர்க்கு முத்தி ஆக ஆதிசத்தி பாகமாம்படி பண்ணப்படுவதுமாய் - ஆன்மாக்களுக்கு மோக்ஷம் வர ஆதி சத்தி பரிபாகம் பண்ணப் பக்குவப்படுத்துவதுமாய் [இந்த ஆணவம் சட மாகையால் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி கூடாதாகையால் இந்தத் திரோதான சத்தி இந்த மல பக்குவமாம்படி சேட்டித்துப் பரிபாகப் படுத்துமாகையால் கள்வர்க்குக் குருக்களானவரைக் கள்ளக்குருக்களென்பது போல் ஆதிசத்தி ஆணவத்தைச் சேட்டிக்கையால் அந்த ஆதிசத்தியும் மலமென்று உபசார மாகச் சொல்லப்படும்]; [இவ்வாறு ஒரு முதலுமாய் நித்தியமுமாகில் ஆன் மாக்களுக்கு மோக்ஷங் கூடாதென்னில்] பக்குவத்தை அடை உயிர்கள் பாலில் ஆகம் ஆதிகள் யாவும் அடையாது முத்தி அடைவதற்குத் தான் நீங்கும் - பக்குவத்தைப் பொருந்திய ஆன்மாக்களிடத்தில் தேகாதி சகல வுபாதிகளும் பொருந்தாதபடி விட்டு மோக்ஷ மடைவதற்குத் தான் நீங்கும்; ஆணவம் என்று அறி - இப்படிப் பாவரூபமான பொருளை ஆணவமென்றறி;

(அ-கை.) மேல் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் ஞானேச்சாக்கிரியை களைத் தடுக்க ஆணவம் என்ற ஒன்று அங்கிகரிப்பானேனென்ன, வேண்டு மென்பது கூறுகின்றது.

47. ஏதுக்கா வாணவமுண் டேன்ன வேண்டு
 மேனிலுயிர்கள் ஞானத்தைத் தடுப்பதோன்றிங் கிலையேல்
மாதுக்க முறுவுயிர்க ளேவ்வறிவு மேல்லா
 வல்லமையுஞ் சுதந்திரமு மருவியிடும் பிறப்பாந்
தீதுற்று வருந்தாது ஞானவுரு வாமாற்
 சிவன்போல வேநிற்குஞ் சிற்றறிவு மாகா
கோதற்ற முத்தியேன்ப தேதுவிடி லேன்றே
 குறித்திடிலிவ் வாணவமாங் கூறுங் காலே.

(இ-ள்.) ஏதுக்கா ஆணவம் உண்டு என்ன வேண்டும் என்னில் - எது காரணமாக இப்படியொரு ஆணவமல முண்டென்று சொல்லவேண்டு மென்னில்; உயிர்கள் ஞானத்தைத் தடுப்பது ஒன்று இங்கு இல்லை யேல் - ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்த ஞானக்கிரியா சத்திகளைத் தடுப்பதாக ஆணவமென்று ஒரு பொருள் இல்லையாகில்; உயிர்கள் ஞான உருவாம் ஆல் - ஆன்மாக்கள் ஞானஸ்வரூபியாகையால்; சிவன்போலவே நிற்கும் - சிவனைப்போலவே நிற்குமாகையால்; பிறப்பு ஆம் தீது உற்று வருந்தாது - சனனமரணமான துக்கங்களைப் பொருந்தாதன; மா துக்கம் உறு - மிக வும் பெரிய துக்கங்களைப் பொருந்தா; சிற்றறிவும் ஆகா - அற்ப அறி

வினவு மாகா; எவ் அறிவும் எல்லா வல்லமையும் சுதந்திரமும் மருவியிடும் - எல்லாம் அறிவதாகிய சருவஞ்ஞதையும் எல்லாவற்றையுஞ் செய்வதாகிய சர்வ கர்த்திருத்துவதையும் சர்வ சுதந்திரதையும் பொருந்துவன, இவை யன்றியும்; கோது அற்ற முத்தி என்பது ஏது விடில் என்றே குறித்திடில் இவ் ஆணவம் ஆம் கூறுங்கால் - ஒன்றினாலே விடப்பட்டதற்கு மோட்சமென்று பேர், உபாதியற்ற மோக்ஷ மென்பது எந்தப் பொருளினாலே விடப்பட்டது என்று விசாரிக்கில் இந்த ஆணவமலமாமென்று சொல்லுங்காலத்து, அறி. (சஎ)

(அ-கை.) மேல் ஆதிசத்தியாகிய திரோதான சத்தி ஆன்மஞானத்தைத் தடாதாகையால் ஆணவம் தடுக்கு மென்பது கூறுகின்றது.

48. சாற்றியிடுந் திரோதான சத்தி தானே
தடுத்திடுமோன் மாவறிவை யென்னச் சாலும்
போற்றுவதே ணுணவந்தான் றடுக்கு மென்றே
* புகன்றிடினீ யவ்வாறு பொருந்தா தாகும்
மாற்றலிலா மெய்ஞ்ஞான வடிவாஞ் சத்தி
மறைத்தல்செயா தறிவறிவுக் காகா வாதை
ஊற்றமிகு முணர்வதனை யுணர்வுதடா தேன்று
முணர்வினுக்குச் சடம்வாதை யாகுமேன வுணரே.

(இ-ள்.) ஆணவந்தான் தடுக்கும் என்று போற்றுவது என் சாற்றியிடும் திரோதான சத்திதானே ஆன்மா அறிவை தடுத்திடும் என்னச் சாலும் நீ புகன்றிடில்அவ்வாறு பொருந்தாது ஆகும் - ஆணவமலம் தடுக்குமென்று சொல்லுவது என்? சொல்லியிடும் திரோதான சத்திதானே ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கு மென்னப் போதுமென்று நீ சொல்லிடில், அவ்வாறு கூடாது; மாற்றல் இலா மெய்ஞ்ஞான வடிவாஞ் சத்தி மறைத்தல் செயாது - தகைதல் இல்லாத சத்தியஞான சொரூபமாகிய சத்தி மறைத்தலைச் செய்யாது; அறிவு அறிவுக்கு வாதை ஆகா - ஞானத்துக்கு ஞானம் பகையாகாது; ஊற்றம் மிகும் உணர்வதனை உணர்வு தடாது என்றும் உணர்வினுக்குச் சடம் வாதையாகுமென உணர் - ஆகையால் மிகவும் விருத்தியாயிருக்கிற ஞானத்தை ஞானம் தடாது, என்றும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தடுப்பது ஞானவிரோதியாகிய சடமாயிருக்கிற ஆணவமலமாகு மென்றறி. (சஅ)

(அ-கை.) புண்ணியபாபாத்மகமான கன்மமும் ஆன்மஞானத்தைத் தடாதென்பது கூறுகின்றது.

---

* புகன்றிடனீ—பாடபேதம்.

49. பாவமே யிருள்வடிவாய் மறைக்குமுயி ரறிவைப்
பண்ணியிடும் புண்ணியந்தான் வெளியுருவாய் விளக்கும்
ஆவதனு லிருவினையே யுயிரறிவை மறைத்து
மறியாமை தனைநீத்து மடைந்துநிற்கு மென்னில்
மேவலுறு மிருவினையு மறிவியற்ற லாலே
விளைந்திமேவ் வினைப்பயனும் வினவிலறி வாலே
ஏவமுற வேபுசிக்கு மாதலினு லென்று
மிருவினைக டடையாகா வுயிரறிவுக் கென்னே.

(இ-ள்.) பாவமே இருள் வடிவாய் மறைக்கும் உயிரறிவைப் பண்ணியிடும் புண்ணியந்தான் வெளியுருவாய் விளக்கும் ஆவதனுல் இருவினையே உயிரறிவை மறைத்தும் அறியாமைதனை நீத்தும் அடைந்து நிற்கும் என்னில் - கன்மம் புண்ணியபாபாத்மகம், அதில் பாபம் அஞ்ஞான ரூபமாய் ஆன்மஞானத்தை மறைக்கும், செய்யும் புண்ணியமானது பிரகாச ரூபமாய் ஆன்மஞானத்தை விளக்கும், ஆகையால் பாபபுண்ணியாத்மகமான கன்மமே ஆன்மஞானத்தை மறைத்தும் அஞ்ஞானத்தை நீக்கியும் பொருந்தி நிற்கும், ஆணவம் வேண்டாமென்னில், அது கூடாது; மேவல் உறும் இருவினையும் அறிவு இயற்றலாலே விளைந்திடும் - ஆன்மஞானத்தை மறைப்பது நிமித்தமாய்ப் பொருந்துதலை யுறும் புண்ணிய பாபங்கள் ஆன்மஞானக் கிரியைகளால் உண்டாகும்; வினவில் அவ் வினைப்பயனும் அறிவாலே ஏவம் உற புசிக்கும் - இஃதன்றியும் விசாரிக்கில் அந்தப் போகவேதுவா யிருக்கிற புண்ணிய பாபப்பலன்களும் போகரூபமா யிருக்கிற ஞானத்தால் எவ்வம் பொருந்தப் புசிக்கும்; ஆதலினுல் என்றும் இருவினைகள் உயிரறிவுக்கு தடையாகா என் - ஆகையால் எந்நாளும் இருவினைகள் ஆன்மஞானத்தை விளக்குவதொழிந்து ஆன்மஞானத்தை மறைக்கமாட்டாவென்றறி.

(அ-கை.) மேல் ஆன்மாக்கள் குணம் அறியாமை அல்ல ஞான ஸ்வரூபி, ஆன்மஞானத்தை ஆணவமே மறைக்குமென்பது கூறுகின்றது.

50. அறியாமை யான்மாக்கள் குணமே யென்னி
லறிவுதொழி லாற்போக மருந்து மாற்றுல்
செறியாது நீசொன்ன குணமேன்கை யுயிர்பாற்
சித்தினுக்குக் குணமேன்றுஞ் சித்தே யாகும்
குறியாக்கோள் ஆன்மாவைச் சடமதாகக்
கூறியவவ் வாணவத்தின் குணமறியா மையதாம்
நெறியாலே யாணவந்தா னுன்மாக்க ளறிவை
நிகழாத வகைதடுக்கு மென்றுநீ *தெளியே.

* வினையே—பாடபேதம்.

(இ-ள்.) அறியாமை ஆன்மாக்கள் குணமே என்னில் அறிவு தொழிலால் போகம் அருந்துமாற்றால் - அறியாமை ஆன்மாக்களுக்குக் குணமேயாகையால் அறியாதபடிக்கு மறைப்பதாக ஒரு பொருள் உண்டென்று சொல்லத் தேவையில்லை யென்னில், அது கூடாது, ஆன்மா ஒன்றனை இது வேண்டுமென் றிச்சித்து அறிந்து செய்து போகங்களைப் புசிக்கும் பிரகார மாகையால்; நீ சொன்ன குணம் என்கை உயிர்பால் செறியாது - அறியாமை ஆன்மாக்களுக்குக் குணமென்று நீ சொன்னது ஆன்மாவினிடத்துப் பொருந்தாது; அறியாமை இயல்பல்ல ஆகையால்— சித்தினுக்குக் குணம் என்றும் சித்தே ஆகும் - ஞான சொரூபியா யிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு என்றும் ஞானமே குணமாகுமல்லாமல் சடமாயிருக்கிற அஞ்ஞானங் குணமல்ல; ஆன்மாவைச் சடமதாக குறியாக்கொள் - ஆன்மாவைச் சடமதாக விசாரியாதே, ஆன்மா ஞானசொரூபியே; கூறிய அவ் ஆணவத்தின் குணம் அறியாமையதாம் - இப்படிச் சொல்லிய இந்த ஆணவமலத்தின் குணமே அஞ்ஞானம்; நெறியாலே ஆணவந்தான் ஆன்மாக்கள் அறிவை நிகழாதவகை தடுக்கும் என்று நீ தெளி - திரோதான சத்தி பிரேரணையால் இந்த ஆணவமலந்தானே ஆன்மாக்கள்ஞானத்தைப் பிரகாசியாத வகை தடுக்குமென்று நீ அறி. (௫0)

(அ-கை.) மேல் ஒளியாய் விளங்குங் கலாதிகளுக்குக் காரணமாகிய மாயை ஆன்மஞானத்தை விளக்குவ தொழிந்து மறையாதென்பது கூறுகின்றது.

51. இருள்வடிவாய் மூலகா ரணமான மாயை
யெண்ணிலான் மாக்களறி விச்சையினை மறைக்கும்
மருவியிடு மாயையினிற் காரியங்க ளொளியாய்
மன்னுமுணர் விச்சைதொழில் வளர்க்கு மேன்னில்
ஒருபொருடா னொளியுமிரு ளுருவு மாகா
வுணர்ந்திடுநீ தீபகா ரணமான வன்னி
கருமையல வொளியாகு மதுபோல மாயை
காண்மறைத்த லாணவமாய்க் கருதி டாயே.

(இ-ள்.) மூலகாரணமான மாயை இருள்வடிவாய் எண் இல் ஆன்மாக்கள் அறிவு இச்சையினை மறைக்கும் - பிரபஞ்ச உபாதான காரணமான மாயை அஞ்ஞான ரூபமாய் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களின் ஞானத்தையும் இச்சையையும் மறைக்கும்; மாயையினில் மருவியிடும் காரியங்கள் ஒளியாய் மன்னும் உணர்வு இச்சை தொழில் வளர்க்கும் என்னில் - மாயையிற் பொருந்துங் காரியமாகிய கலாதிகள் பிரகாச ரூபமாய்க் கொண்டு பொருந்

தும், ஞானேச்சாக் கிரியைகளை விளக்கும், ஆணவமலம் என்றென்றும் வேண்டாவென்னில், அது கூடாது; ஒரு பொருள் தான் ஒளியும் இருளுருவும் ஆகா - ஒரு வஸ்துத்தானே பிரகாசரூபமும் இருளுருவமும் ஆகாது, அஃதெவ்வாறு என்னில்; உணர்ந்திடு நீ தீபகாரணமான வன்னி கருமையல்ல ஒளியாகும் அதுபோல மாயைகாண் - பிரகாசமா யிருக்கிற விளக்குக் காரணமாகிய வன்னி இருளாயிராது ஒளியாகவே யிருக்குமென்று நீ அறி, அந்த அக்கினியைப் போல ஒளியாய் விளக்குங் கலாதிகளுக்குக் காரணமாகிய மாயையும் அறிவு தொழிலை விளக்குவ தொழிந்து மறைக்கமாட்டாதென்றறி; மறைத்தல் ஆணவமாய்க் கருதிடாய் - ஆகையால் அறிதொழிலை மறைப்பது ஆணவமென்றே அறிந்திடு. (ருக)

(அ-கை.) மேல் ஞானசொரூபியாகிய ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானம் ஞானத்தினுடைய இல்லாமை என்பது குற்றமென்பது கூறுகின்றது.

52. அஞ்ஞான மேன்பதோர் போருளே யில்லை
அறைகின்ற ஞானத்தி னபாவ மேன்னில்
எஞ்ஞான்று மபாவமோ முன்னே பின்னே
வியம்பியிடு மத்தியந்தா பாவமேனிற் சடமாம்
மேய்ஞ்ஞான பாவந்தான் முன்னேன்னிற் பின்னர்
மேவுவதா மேய்ஞ்ஞான பாவம்பின் னேன்னி
லுஞ்ஞானம் பின்னேருகா லுண்டாகா ஞான
வுருவுயிருக் கிவ்வாறிங் கோதல்பழு துணரே.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் என்பதோர் பொருளே இல்லை அறைகின்ற ஞானத்தின் அபாவம் என்னில் - அஞ்ஞான மென்றுளதாக ஒரு பொருளில்லை, சொல்லப்பட்ட ஞானத்தினுடைய இல்லாமையே அஞ்ஞானம் என்னில்; எஞ்ஞான்றும் அபாவமோ முன்னே பின்னே - அந்த ஞானத்தினுடைய இல்லாமை ஆகாசத்துக்கு ரூபமில்லாதது போல் எப்பொழுதும் ஞானமில்லாமையோ, கடத்தினுடைய முன்னில்லாமை மண்ணுயிருந்தது போல ஞானம் முன்னில்லாமை அஞ்ஞானமோ, கடமுடைகிறது முன்னில்லாமல் ஒரு காலத்தி லுண்டானாற் போல ஞானம் பின்னில்லாமையிருக்கையோ; இயம்பியிடும் அத்தியந்தாபாவமென்னில் சடமாம் - இப்படிப்பட்ட மூன்று இல்லாமையில் முதற்சொன்ன எப்போது மில்லாமையென்கிறது கூடாது, எப்பொழுதும் ஞானம் ஆன்மாவுக்கில்லையாகில், ஆன்மாச் சடமாவன் — இஃதன்றியும் அபாவம் ஒரு தொழிலையும் பண்ணமாட்டாது, கடத்தினுடைய இல்லாமை தண்ணீரை யெடுத்துவரமாட்டாததுபோல; மெய்ஞ்ஞானுபாவந்தான் முன் என்னில் பின்னர்

மேவுவதாம் - மெய்ஞ்ஞானத்தினுடைய முன்னபாவம் அஞ்ஞான மென்னில் குடத்தினுடைய முன்னில்லாமை மண்குடத்தை யுண்டாக்குவது போல ஞானத்தினுடைய முன்னில்லாமையே அஞ்ஞானமானால் அஞ்ஞானமே ஞானத்தை யுண்டாக்க வேண்டும்; மெய்ஞ்ஞானுபாவம் பின்னென்னிலும் ஞானம்பின் ஒருகால் உண்டாகா - மெய்ஞ்ஞானத்தினுடைய பின்னில்லாமை அஞ்ஞான மென்னில் குட முடைந்தால் அந்தக் குடம் உண்டாகாதது போல ஆன்மாவுக்குப் பின்னொருக்காலும் ஞானம் உண்டாகாமல் அற்றுப் போகவேண்டும்; ஞான உரு உயிருக்கு இவ்வாறு இங்கு ஓதல் பழுது உணர் - ஆகையால் ஞான சொரூபியாகிய ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானம் ஞானத்தினுடைய இல்லாமை யென்று இவ்விடத்துச் சொல்லுதல் குற்றமென்றறி. (ருஉ)

(அ-கை.) ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவு இயல்பல்ல, சருவஞ்ஞதையே இயல்பு. இதனைத் தடுப்பதாக ஆணவமலம் என்ற ஒரு பொருள் உண்டென்பது கூறுகின்றது.

53. சிற்றறிவே யான்மாக்க ளியல்ப தென்னிற்
தேசத்தி லெவ்வுயிர்க்குஞ் செறியுமறி வொன்றும்
பெற்றறிவைப் பெரிதாக முத்திபெற மறைதான்
பேசியிடு மாதலினாற் பேரறிவே யியல்பாம்
மற்றறிவை யாணவந்தான் றடுக்கவத னாலே
மறைப்புண்டு மாயையினாற் சிற்றறிவா யருளால்
உற்றறிவு சிவன்போல முத்த னாகு
முயிரதுவா லாணவமேன் றோர்பொருளுண் டுணரே.

(இ-ள்.) சிற்றறிவே ஆன்மாக்கள் இயல்பது என்னில் - ஆன்மாக்களுக்கு அற்பமறிகிறதே எப்பொழுது மியல்பு, எல்லாவற்றையும் அறிகிறதன்று, எல்லாம் அறியாதபடி மறைப்பதாக ஒரு ஆணவமலத்தைச் சொல்லத் தேவையில்லை யென்னில், அது கூடாது; தேசத்தில் எவ்வுயிர்க்கும் செறியும் அறிவு ஒன்றும் - ஆன்மாவுக்கு அற்ப அறிவு இயல்பானால் தேசத்திலே எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஏற்றக்குறைச்சலன்றியில் ஒரு படித்தாக அறியுந் தன்மை யுண்டாகியிருக்கவேண்டும் — அப்படியன்றியிலே ஒருத்தன் அற்பமாக அறியவும் ஒருத்தன் அதிலும் அதிகமாக அறியவுங் காண்கிறோம்; மறைதான் முத்தி பெறப் பெற்ற அறிவைப் பெரிதாகப் பேசியிடும் - ஆகமமானது பரமோட்சத்தைப் பெறப் பெற்ற ஞானமெல்லாவற்றையும் அறியுந் தன்மையாகச் சொல்லும்; ஆதலினால் பேரறிவே இயல்பாம் - ஆகையால் இவனுக்கு எல்லாம் அறியுந் தன்மையே சுபாவம்;

மற்று அறிவை ஆணவந்தான் தடுக்க அதனாலே மறைப்புண்டு - எல்லாம் அறியுந் தன்மையை ஆணவமலம் தடுக்க அதனால் மறைக்கப்பட்டு அறிவற்றிருந்து; மாயையினால் சிற்றறிவாய் - மாயா காரியமாகிய கலாதிகளால் அற்பம் அறிகிறவனாய்; அருளால் உற்ற அறிவு சிவன்போல முத்தன் ஆகும் உயிர் - திருவருளைப்பெறப் பரமோட்சத்திற் சிவனைப்போலப் பாசமில்லாதவனாய் எல்லாவற்றையும் அறிகிறவனாவன் ஆன்மா; அது ஆணவமென்று ஓர் பொருள் உண்டு உணர் - அது ஆணவமென்ற ஒரு பொருளுண்டென்று விசாரி. (ருந)

(அ-கை.) மேல் ஆணவம் ஆன்மாவின் ஞானேச்சாக்கிரியைகளைத் தடுக்கு மென்பது கூறுகின்றது.

54. அறைந்தவிந்த ஆணவந்தா னான்மாவை முழுது
மாவரிக்கு மோஞான வுருவொளியா யென்றும்
உறைந்ததனை யொழிக்குமோ வென்னிலொளி யுருவா
லொளியழியி லுயிருமழிந் திடுவதா மெங்கும்
நிறைந்துளவான் மாவதனை யாவரித்தல் கூடா
நிகழ்த்தியிடிற் சொரூபத்தின் விருத்தியாய் நிகழ்ந்தே
சிறந்துளதா ஞானேச்சாக் கிரியையினைத் தடுக்குந்
தீவெம்மை தடுத்திடுமந் திரசத்தி செயலில்.

(இ-ள்.) அறைந்த இந்த ஆணவம்தான் ஆன்மாவை முழுதும் ஆவரிக்குமோ - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆணவமலந்தான் ஆன்மாவைச் சற்றுந் தெரியாதபடி மூடிக்கொள்ளுமோ; ஞான உரு ஒளியாய் என்றும் உறைந்ததனை ஒழிக்குமோ என்னில் - ஆன்மாவினுடைய ஞானசொரூபமாகிய ஒளியாய் எங்கும் பிரகாசித்ததைக் கெடுக்குமோ என்னில், இதில் இரண்டாவது சொன்னதுங் கூடாது; ஒளியுருவால் ஒளி அழியில் உயிரும் அழிந்திடுவதாம் - ஞான சொரூபியாகிய ஆன்மாவுக்கு ஞானப்பிரகாசங் கெடில் ஆன்மாவுக்கு நாசம் வரும், இனி முதற்சொன்னதுங் கூடாது; எங்கும் நிறைந்துள ஆன்மாவதனை ஆவரித்தல் கூடா - எங்கும் நிறைந்திருக்கிற ஆன்மாவை மூடிக்கொள்வது கூடாது, பின்னை யெப்படி யென்னில்; நிகழ்த்தியிடில் சொரூபத்தின் விருத்தியாய் நிகழ்ந்தே சிறந்துளதாம் ஞான இச்சாக் கிரியையினை தீவெம்மை தடுத்திடும் மந்திரசத்தி செயலில் தடுக்கும் - சொல்லியிடிற் சொரூபஞானத்தினுடைய விருத்தியாய் நிகழ்ந்து விளங்கிய ஞானேச்சாக்கிரியைகளை, அக்கினியினுடைய சுடுகிற சத்தியைச் சுடாதபடி தடுக்கும் மந்திரசத்தியின் செயல்போல, அறியவும் இச்சிக்கவும் பண்ணவு மொட்டாமல் தடுக்கும் ஆணவமலம் என்று அறி. (ருச)

(அ-கை.) மேல் சுத்தமாயா லட்சணங் கூறுகின்றது.

55. அறிவிலதாய்ச் சுத்தமா யனுதியாய் நாத
மாதியாந் தத்துவங்க ளக்கரங்கள் பதங்கள்
பிறிவிலாச் சூக்குமையை முதல்வாக்கு யாவும்
பிறப்பிடமாய் விஞ்ஞான கலர்க்குருவ மாதி
நெறியுளதாய்ப் பரமான முத்தியினிற் றுனு
நீங்குவதாய் நித்தமாய் வியாபியா யெங்கும்
செறிசிவற்குப் பரிக்கிரக சத்தி யாகிச்
சேர்ந்துளது விந்துவெனத் தெரிக்கு நூலே.

(இ-ள்.) அறிவிலதாய் - அறிவற்றதாய்; சுத்தமாய் - அதோ மாயையைப்போல மயக்குவதன்றிச் சருவான்மாக்களுக்கும் ஞானத்தை விளக்குவதாகையால் சுத்தமாய்; அனுதியாய் - அனுதியே யுள்ளதுவு மாய்; நாதம் ஆதியாம் தத்துவங்கள் அக்கரங்கள் பதங்கள் பிறிவு இலாச் சூக்குமையை முதல் வாக்கு யாவும் பிறப்பிடமாய் - பொருளுருவான நாதமுதலாகிய சுத்ததத்துவம் ஐந்துக்கும், சத்தரூபமாகிய நாதவிந்து அகர முதலாகிய அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்றுக்கும், வியோமவியாபி முதலாகிய பதம் எண்பத்தொன்றுக்கும், ஈசானுதி பதினெரு மந்திரங்களுக்கும், மூன்று அத்துவாவினுள்ள ஆன்மாக்களுக்கும், பந்தமாகிய சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நாலு வாக்குக்களுக்கும், அநாசிரிதை புவன முதலான முப்பத்துமூன்று புவனங்களுக்கும், நிவிர்த்தி பிர திட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியதீதை என்னும் பஞ்சகலைகளுக்கும் முதற் காரணமாய்; விஞ்ஞானகலர்க்கு உருவம் ஆதி நெறி உளதாய் - சுத் தாத்துவாவிலிருக்கும் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனு கரண புவன போகங் களுக்கு ஏதுவாய், சிவனுக்கு லய போக அதிகாரமென்னும் மூன்றவத்தை களுக்கும் ஏதுவாய், அனந்தேசுராதிகள் தனுகரணுதிகளுக்கு ஏதுவாய், அனந்தேசர் முதலான அதிகார கர்த்தாக்களுக்கு விகற்பஞான மன்றியில் அசுத்தாத்துவா கிருத்தியங் கூடாதாகையால் அவருடைய விகற்ப ஞானத் துக்கும், மூவகையான்மாக்களுக்குச் சத்தமன்றி ஞானம் பிரகாசியாமை யால் சத்தத்துடன் அபரஞானம் பிரகாசிக்கையால் மூவகை யான்மாக்கள் விகற்ப அறிவுக்குங் காரணமாய், இஃது என்னுற் பண்ணப்படு மென்னும் நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்குச் சத்தமன்றியில் நிச்சயம் பண்ணுவது கூடா தாகையால் அந்தச் சத்தத்துக்குங் காரணமாய், சத்தகோடி மகா மந்தி ரங்கள் அட்டவித்தியேசுரர் அணுசதாசிவர் பரை முதலான சத்திகள் இவர்களுடைய தனுகரணுதிகளுக்குக் காரணமுமாய், அசுத்தமாயையையும் கன்மத்தையும் நீங்கிச் சிவசாயுச்சியத்தைப் பெற்ற அபர முத்தர்க்கு விஞ்

ஞானனந்த கோசரூபமான பந்தமு மாகி; நித்தமாய் - நித்தியமுமாய்; வியாபியாய் - நாதமுதல் பிருதிவியீமுன தன்னுடைய காரியங்களையும் அசுத்தமாயையின் காரியங்களையும் வியாபித்திருப்பதாய்; எங்கும் செறி சிவற்குப் பரிக்கிரக சத்தியாகி - தான் சடமாதலினுல் சிற்சத்திபோலச் சமவாய சம்பந்தங் கூடாதாகையால் மண் குயவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தமா யிராததுபோலச் சர்வ வியாபியாயிருக்கிற சத்தர்க்குப் பரிக்கிரக சத்தியாயிருப்பதாய்; பரமான முத்தியினில் தானும் நீங்குவதாய் - சிவ தரிசனத்தில் ஆணவமலத்துடன் தானும் சுத்தமாக நீங்குவதாய்; சேர்ந் துளது விந்து எனத் தெரிக்கும் நூல் - யாதொன்று நீங்கினுல் பரமோட்சம், யாதொன்று ஆன்மாவுக்குப் பரம பெந்தம், அது குடிலையென்றும் குண்ட லினியென்றும் விந்துவென்றும் மகாமாயை யென்றும் பெயரையுடைய தாகச் சிவாகமங்கள் சொல்லும். (௫௫)

(அ-கை.) மேல் சிவனுடைய கிரியாசத்தியும் அசுத்தமாயையுமே முதலான சர்வப் பிரபஞ்சத்துக்கும் காரணமென்ன, அதை மறுத் த்தமாயை யுண்டென்று அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது கூறுகின்றது.

56. விந்துவேன் சிவசத்தி தானே யெல்லா
விசுவமுமா மேனிற்சித்திங் கசித்தாகி விளையா
பந்தமுமா காதுயிர்க்கு ஞானவுரு வாமாற்
பரிக்கிரக மேசிவற்குப் பானைகட்கு மண்போல்
மந்திரங்கள் மந்திரே சுரர்கள்சதா சிவர்கள்
மற்றுமுள்ள சத்திகட்கு வடிவாதி நான்கும்
தந்திமேவ் விந்துவென வறிய வேண்டுஞ்
சாற்றுவமே லதோமாயை தனதியல்புங் கேளே.

(இ-ள்.) விந்து என் சிவசத்தி தானே எல்லா விசுவமுமாம் எனில் - ட விந்துவென்று ஒன்றைச் சொல்லுவதென், சிவனுடைய கிரியா ரனே நாதமுதல் சர்வப்பிரபஞ்சமுமா மென்னில், அது கூடாது; இங்கு அசித்தாகி விளையா - இவ்விடத்துச் சித்துச் சடமாகியுண்டா -சடத்துக்குக் காரணம் சடமே யாகவேண்டும், ஆகில் அசுத்தமாயை நாதமுதலான சப்தார்த்தப் பிரபஞ்ச காரணமாக வொண்ணுதோ ணில்; ஞான உருவாம் ஆல் உயிர்க்குப் பந்தமும் ஆகாது - அது நகிற சொரூபமாகையால் ஞானப்பிரகாச சொரூபமான சுத்தாத்து ிருக்கிற ஆன்மாக்களுடைய விஞ்ஞானப் பிரகாசமான தனுகரணுதி களுக்கும் காரணமாகாது — இதுவன்றியினும் அந்த அசுத்த தான் கலக்கப்பட்டே கலாதிகளுக்குக் காரணமாம், தன்னைக் கலக்

குதல் பண்ணும் அனந்தேசுரர் தேகமில்லாமல் கலக்கமாட்டார், குலாலனைப்போல் ஏவல்செய்கிற கர்த்தாவாகையால் இவருடைய திருமேனிக்குத் தான் காரணமாகமாட்டாது; பரிக்கிரகமே சிவற்குப் பானைகட்கு மண்போல் - ஆகையால் ஞானமே திருமேனியாகிய சத்தர்க்குப் பரிக்கிரக சத்தியாகிய சுத்தமாயை கடத்துக்கு மண்ணுண்டைபோல் உபாதான காரணம்; மந்திரங்கள் மந்திரேசுரர்கள் சதாசிவர்கள் மற்றுமுள்ள சத்திகட்கும் வடிவு ஆதி நான்கும் விந்து தந்திடும் என அறியவேண்டும் - சத்தகோடி மகாமந்திரங்கள், புவன நாயகரான மந்திரமகேசுரர், மந்திரேசுவரர்கள், அணுசதாசிவர்கள், மற்று முண்டான சத்திகளுக்கெல்லாம் தனு கரண புவன போகங்கள் நான்கையும் அந்த உபாதான காரணமாகிய விந்துக் கொடுக்குமென்று அறியப்படுமது—ஈது உண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணம்: இங்ஙனம் கூறிய காரியங்கள் காரணமின்றியில் உண்டாகா தென்பது, ஆகையால் சுத்தமாயை யென்னும் உபாதானம் அசுத்தாத்துவ கர்த்தாவாகிய அனந்தேசுவரருடையவும் சுத்தாத்துவாவிலிருக்கும் அணுசதாசிவர்களுடையவும் மந்திரங்களுடையவும் தனுகரணாதிகளுண்டாகிறத்திலும் அனந்தேசுரருக்கு விகற்பஞானத்துக் கேதுவாகிய சூக்குமை முதலாகிய சுத்த சத்தங்களுண்டாகிறத்திலும் நிவிர்த்தியாதி கலைகளுண்டாகிறத்திலும் உபாதானமாகச் சித்தம், சுத்தாத்துவாவிலிருக்கிறவர்களுக்கு இடங் கொடுப்பதற்கேதுவாகவும் சுத்தமாயையென் றங்கீகரிக்கவேண்டும்; சாற்றுவம் மேல் அதோமாயை தனது இயல்பும் கேள் - மேல் அசுத்த மாயாலக்ஷணம் சொல்லுகிறோம், அதன் சுபாவத்தையுங் கேள். (ருசு)

(*அ-கை.*) *மேல் அசுத்தமாயாலக்ஷணங் கூறுகின்றது.*

57. இருவினைசேர் சகலருடன் பிரளயா கலர்க
ளிருவகைக்கும் தனுவாதி யீரிரண்டா யரனுல்
வருவதற்குப் பிறப்பிடமாய்ச் சடமாகி யுயிர்க்கு
மயக்கறிவைப் பண்ணுவதாய் மலம தாகி
அருவமுமா யனுதியாய் வியாபி யாகி
யமலனுக்கோர் சத்தியா யாதிநடு முடிவில்
திரிவிதமா முயிர்களேலா மருவிடமாய் நித்தத்
திறமதுவா மதோமாயை தேருங் காலே.

(*இ-ள்.*) *இருவினைசேர் சகலருடன் பிரளயாகலர்கள் இருவகைக்கும் தனு ஆதி ஈர் இரண்டாய் அரனுல் வருவதற்குப் பிறப்பிடமாய் - புண்ணிய பாபங்களைப் பொருந்திய சகலர் பிரளயாகலர் என்னும் இரண்டுவகை யான்மாக்களுக்கும் அனந்தேசுரரால் உண்டாக்கப்படும் தனு கரண புவன போக*

மான கலாதி பிருதிவியந்தமான தத்துவங்களுக்கும் தாத்துவிகங்களுக்கும் முதற்காரணமாய்; சடம் ஆகி - சடமும் ஆகி; உயிர்க்கு மயக்கு அறிவைப் பண்ணுவதாய் - ஆன்மாக்களுக்கு ஆன்மாவல்லாதவற்றை ஆன்மா வென்பது முதலாக மயக்குகிற அறிவைப் பண்ணுவதாய்; மலமது ஆகி - மலமுமாய்; அருவமும் ஆய் - காணப்படாத ரூபமுமாய்; அனுதி யாய் - அனுதியுமாய்; வியாபி ஆகி - தன்னுடைய கலைமுதலாகிய காரியங்களை வியாபித்திருப்பதுவுமாய்; நித்தத் திறமதுவாம் - நித்திய மென்னுந் திறத்தையுடையதுமாய்; அமலனுக்கு ஓர் சத்தியாய் - நின் மலராயிருக்கிற சிவனுக்கு ஒப்பற்ற பரிக்கிரக சத்தியுமாய்; ஆதி நடு முடிவில் திரிவிதமாம் உயிர்கள் எல்லாம் மருவு இடமாய் - தன்னுடைய அடியிலும் நடுவிலும் முடிவிலும் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் என் னும் இந்த மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் இருப்பிடமாய்ப் பிரளயத்திற் கன் மத்திற் கிருப்பிடமாய் ஒரு வத்து ரூபமாயிருப்பது; அதோமாயை தேருங் கால் - விசாரிக்குமிடத்து அசுத்தமாயை.

இப்படி ஒரு மாயையுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம்: கடமானது காரியமாகையால் அதற்குக் கர்த்தாவாகக் குலாலனையும் முதற்காரணமாக மண்ணையும் அபேட்சிக்குமாறுபோலப் பிரபஞ்சங் காரியமாகையால் ஒரு கர்த்தாவுண்டென்பதுபோல ஒரு உபாதான காரணத்தையுடையதாக வேண்டுமென்று உபாதான காரணமாக மாயை சித்திக்கும். இதல்லாமலும் சுத்தமாயை கன்மத்துக்கு மேற்பட்டதாகையினுலும் ஆன்மாக்கள் சடமா யிருக்கிற கன்மத்துக்கு இருப்பிடமாகில் விகாரியாவராகையாலும் புத்தி தத்துவம் போகங் கிரகிக்கப்பட்டுப் போகையாலும் மகாசங்காரத்தில் கன்மத்துக்கு யாதொன்றிருப்பிடம் அது மாயையென்று அசுத்தமாயை யங்கீகரிக்கவேண்டும். மாயை நித்தியமென்பது பிரளயத்தில் மாயை யன்றிக் கன்மத்துக்குப் பின்னையொன்று மிருப்பிட மில்லையென்பதே யுத்தி. (நள)

(அ-கை.) மேல் கன்மலக்ஷணங் கூறுகின்றது.

58. அனுதியே யாணவத்தின் குணங்கள் கூடு
மான்மாக்க ளறிவிச்சை தொழில்க ளாலே
மனுதியாற் புரிவதனுற் கன்ம மென்று
மருவாகட் காகையினு லதிட்ட மென்றும்
உனுதுபுரி யாதிருக்கிற் பரிகா ரத்தை
யுண்ணும லொழியாம லுறுவ தாகித்
தனுதியந்தம் புரிதலினுற் புசிப்பினு லாகித்
தானிற்குங் கன்மமின்னுஞ் சாற்றக் கேளே.

(இ-ள்.) அனாதியே ஆணவத்தின் குணங்கள் கூடும் ஆன்மாக்கள் அறிவு இச்சை தொழில்களாலே மன ஆதியால் புரிவதனால் கன்மம் என்றும் - அனாதியிலே ஆணவத்தின் குணங்கள் கூடியிருக்கும் ஆன்மாக்களுடைய ஞானேச்சாக்கிரியைகளினாலே மனோவாக்குக்காயங்களாற் செய்கையாற் கன்மமென்றும்; மருவா கட்கு ஆகையினால் அதிட்டம் என்றும் - சட்சு இந்திரியத்துக்குப் பொருந்தாதபடியால் அதிட்டமென்றும்; உன்னுநூ புரியாதிருக்கில் பரிகாரத்தை உண்ணாமல் ஒழியாமல் உறுவதாகி - பிராயச்சித்தப் பிரதிபாதகசாத்திரத்தில் இன்ன பாபத்துக்கு இன்ன பிராயச்சித்தமென்று விசாரித்துப் பிராயச்சித்தம் பண்ணாதிருந்தால் புசியாமல் நசியாததாய்ப் பொருந்துகிறதாகி; தன் ஆதி அந்தம் புரிதலினால் புசிப்பினால் ஆகி - தனக்கு ஆதியும் அந்தமும் மனோவாக்காய சன்னியமாகையால் ஆதியும் அந்தப் பலன்களைப் புசித்துத் தொலைக்கையினாலே அந்தமுமுடையதாகி; தான் நிற்கும் கன்மம் - இப்படிக் கன்மமானது தான் நிற்கும்; இன்னும் சாற்றக் கேள் - இன்னமுங் கன்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லக் கேள். (ருஅ)

(அ-கை.) மேல் புண்ணிய பாப ஸ்வரூபமாயிருக்கிற கன்மங்கள் பந்தமாக ஏறும் வகை கூறுகின்றது.

59. மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வன்னங்க ணன்றாய்
மதித்துரைத்தல் மதியாத வாசகத்தி னாலும்
சுந்தரமாம் புவனேசர் பூசாபூ சையினாற்
சுருதிவழித் தருமத்தாற் றவறுசெய்த லாலும்
சிந்தனைசெய் மனமாதி தத்துவங்க ளாலே
சீவர்களுக் கிதமகிதஞ் செய்தமையி னாலும்
பந்தமுறு மிருவினைக ளொன்றேன்று லழியாப்
பான்மையுமாய்ப் பரிகாரப் படுநேறியு முளதே.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வன்னங்கள் நன்றாய் மதித்து உரைத்தல் மதியாத வாசகத்தினாலும் - மந்திரங்களை உரக்க மெல்ல மானசமாகத் தப்பாமல் நன்றாக விசாரித்து உச்சரித்தால் புண்ணியமும் விசாரியாமல் தப்பாக உச்சரித்தால் பாபமும், வியாகரணத்தை யறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததினாற் புண்ணியமும் அறியாதே பிரித்தாற் பாபமும், வன்னங்களை ஹ்ரஸ்வ தீர்க்க புலுதமாக வழுவாமல் தம் தம் தானங்களிலே யுச்சரித்தாற் புண்ணியமும் அல்லாக்காற் பாபமும்; சுந்தரம் ஆம் புவனேசர் பூசாபூசையினால் - அழகையுடைத்தாகிய புவன நாயகரைப் பண்ணின பூசைகளினாலே புண்ணியமும் திரவிய அபகார நிந்தாதிகளினாலே பாப

மும்; சுருதிவழி தருமத்தால் தவறுசெய்தலாலும் சிந்தனைசெய் மனம் ஆதி தத்துவங்களாலே சீவர்களுக்கு இதம் அகிதம் செய்தமையினுலும் இருவினைகள் பந்தம் உறும் - வேதாகமோக்த மார்க்க தன்மத்தின்படி நடந்தாற் புண்ணியமும் அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தாற் பாபமும், சிந்தனை முதலான தொழில்களைப் பண்ணும் அந்தக்கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கன் மேந்திரியங்களினுலே பரற்குப் பண்ணின உபகாரத்தினுலும் விசிட்டத்திரவிய போக்கியத்தினுலும் புண்ணியமும் பரற்குப் பண்ணின அபகாரத்தினுலும் நிஷித்ததிரவிய போக்கியத்தினுலும் பாபமும், இப்படிப் புண்ணிய பாப சொரூபமாக ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமுமாகப் பொருந்தி நிற்கும்; ஒன்று ஒன்ருல் அழியாப் பான்மையுமாய் பரிகாரப்படு நெறியும் உளதே - இந்தக் கன்மமானது புண்ணியத்தினுலே பாபமும் பாபத்தினுலே புண்ணியமும் அழியாத சொரூபமாய்ப் பாபத்தைப் பண்ணினவன் பச்சாத்தாபயுக்தனுய் இன்ன பாபத்துக்கு இன்னபடி செய்யவென்று சுருதியை யனுசரித்த வைதிகசைவ சாத்திரத்திலே சொன்னபடி பிராயச்சித்தம் பண்ண நீங்கும் வழியும் உள்ளதாம். (ருகூ)

(அ-கை.) மேல் இந்தக் கன்ம பலன்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பொருந்து மென்பது கூறுகின்றது.

60. இம்மையிலே சிலவினைக்குப் பயன்க ளிங்கே
யெய்தலுமாம் பரத்திலே யிசைந்திடலு மாகுஞ்
செம்மைசெயு நல்வினைதீ வினைகளெலா மிங்கே
சிதைந்ததிலே யதிட்டமெனச் சிவனருளா லுண்டாய்ப்
பொய்ம்மையிலாப் பயனேந்தப் புவனத்தே யங்கே
பொருந்தியிடும் வாதனையும் புந்தியினிற் பொருந்து
மம்மையுட னப்பனுயிர்க் காமிறைவன் ருனே
யந்தந்தப் பயனுயிர்கட் காக்கிடுவே னறிந்தே.

(இ-ள்.) இம்மையிலே சில வினைக்குப் பயன்கள் இங்கே எய்தலும் ஆம் - இம்மையிலே செய்த ஆயுசு விருத்திகரமான கௌுச்சி [? குளுச்சி - சீந்தில்] யோம புத்திர காமேட்டியாதியான சில கன்மங்களுக்குப் பலன் இகத்திலே தானே பொருந்த உண்டாகும்; பரத்திலே இசைந்திடலும் ஆகும் - சில கன்ம பலன்கள் தேகாந்தத்திலே சுவர்க்கத்திலே யாதல் நரகத்திலே புனர்ச்சன்மத்திலே யாதல் பொருந்த உண்டாகும்; செம்மை செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் எல்லாம் சிதைந்ததிலே அதிட்டமெனச் சிவனருளால் உண்டாய்ப் பொய்மையில்லாப் பயன் எந்தப் புவனத்தே அங்கே பொருந்தியிடும் வாதனையும் புந்தியினில் பொருந்தும் - செவ்விதாகச்

செய்யும் புண்ணிய கன்மங்கள் மாறுபாடாகச் செய்யும் பாப கன்மங்கள் எல்லாம் செய்தவிடத்திலே தானே தூல கன்மம் நசித்ததிலே அதிட்ட மென்று சிவாக்கினையினாலே உண்டாய் இன்ன கன்மத்துக்கு இன்ன பலன் இன்ன புவனம் என்று யதார்த்தமாகச் சொல்லப்படும் புண்யபாப பலன்கள் எந்தப் புவனத்திலே பலவத்தாமோ அந்தப் புவனத்தே பொருந்த உண்டா கும், அவ்விடத்திலே வாசனான்மகமாக இருக்கிற கன்மமும் புத்திதத்துவத் தில் பொருந்தும்; அம்மையுடன் அப்பன் உயிர்க்கு ஆம் இறைவன் தானே அந்த அந்தப் பயன் உயிர்க்கு ஆக்கிடுவன் அறிந்து - ஆன்மாக் களுக்கு உமையுடன் தந்தையாய் நின்ற கர்த்தாத்தானே அந்த அந்தக் கன்மானுகுணமாக உண்டான சுகதுக்க பலன்களை அறிந்து பொருந்தும் படி யுண்டாக்குவன். (௬௦)

(அ-கை.) மேல் இந்தச் சனனத்திலே புசிக்கும்பொழுது இதாகித மாக ஏறின கன்மம் மேல் வரும் சனனத்தொடர்ச்சிக்குப் புத்தியிலே வித்தாய் நின்று பரிபாகமான பொழுது புசிப்பிக்கும், அப்படிப் புசிக்கை யிலே இருவினையொப்பு வந்த காலத்தில் புசியாமற் கெடும் என்பது கூறு கின்றது.

61. அருந்தியிடப் பலமாகி மேலைக்கு வித்து
மாகியிடுந் தேமாவை யாதி போலப்
பொருந்தியிடும் புண்ணியபா வப்பயன்க ணன்றாய்ப்
புசிப்பதற்குச் சுகதுக்க மாகிப் போந்தே
திருந்தவிரு வினைமேலுஞ் செய்வதாக
செய்தவினை வாதனைகள் சேர்ந்து புந்தி
வருந்தொடர்ச்சி யாகவே யிருவினையு மொக்கில்
மாய்வதுவாம் புசியாமல் மறித்துதியா வாறே.

(இ-ள்.) அருந்தியிடப் பலமாகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகியிடுந் தே மாவையாதி போல - தேமாம்பழ முதலானவைகள் அப்பொழுது புசிப்பு மாய் மேலைக்குப் பின்னையும் பழத்தை உண்டாக்க விதையுமாயிருப்பது போல; புண்ணிய பாவப் பயன்கள் சுகதுக்கமாகிப் போந்து நன்றாய்ப் புசிப்பதற்குப் பொருந்தியிடும் - புண்ணிய பாபப் பலன்கள் சுகதுக்கமாகிப் போந்து நன்றாகப் புசிக்கப்படுவதுமாய்ப் புசிக்குமிடத்து இதாகிதமாகக் கொண்டு மேலைக்குச் சுகதுக்கவேதுவாய்ப் பொருந்தும்; செய்தவினை வாதனைகள் புந்தி சேர்ந்து மேலும் திருந்த இருவினை செய்வதாக தொடர்ச்சியாக வரும் - பண்ணின கன்மவாதனைகள் புத்தியிற் பொருந்தி யிருந்து பின்னையும் நன்றாகப் புண்ணிய பாபங்களைப் பண்ணச்செய்யும்,

இப்படித் தொன்றுதொட்டு பிரவாகாநாதியென்னும் ஆற்றுநீரொழுக்கம் போலப் பந்தித்திருக்கும்; இருவினையும் ஒக்கில் மறித்து உதியாவாறு புசியாமல் மாய்வதுமாம் - புண்ணிய பாபங்களெல்லாம் சரியாகப் பக்குவமாகில் ஆன்மாவுக்குச் செனன வேதுவல்லாமல் புசியாமற் கெடுவதாம்.

இன்னணம் கூறிய புண்ணிய பாபரூபமான கன்மம் உண்டென்கிறத்தில் பிரமாணமேதென்னில், இரண்டுபேர் ஒத்த நிலத்தில் கோளாறு சரியாகப் பயிரிட்டு இருக்கையில் ஒருத்தனுக்கு விளைகிறது, ஒருத்தனுக்கு விளையாமலே போகிறது. இதற்கு யாதொன்று ஏது அது கன்மம். பூலோகத்தில் புசிக்கும் தன்மை சரியாக விராதிருக்கையாலும் சுவர்க்கத்தில் சுகத்தை அநுபவிக்கிறான் ஒருத்தன், நரகத்தில் துக்கத்தை அநுபவிக்கிறான் ஒருத்தன், இதற்கு யாதொன்று காரணமோ அது கன்மம். இப்படிப்பட்ட கன்மம் பிரகிருதியில் உண்டானதென்று சொல்லவொண்ணாதோ எனில், அஃது அப்படி யன்று. பிரகிருதி புசிக்கப்படுகிறதாயிருக்கையால் புசிப்பிக்கிறதாகாது. யாதொன்று புசிக்கப்படுகிறது அது புசிப்பிக்கிறதன்று. ஆகையால் கன்மம் வேறு. பிரகிருதியிலுண்டான புத்திதன்மமான கன்மம் பாபரூபமாய்ப் புசிக்கப்படுகிறதாயிருக்கும்; கன்மரூபமாய்க்கொண்டு புசிக்கிறதாயிருக்கு மென்னில், புத்திதன்மத்திற்குப் பாபரூபமாகவே யிருப்பதன்றிக் கன்மரூபமாயிருப்பது கூடாது. அதுவல்லாமலும் புத்திதன்மங்கள் எல்லார்க்குஞ் சரியாயில்லாமல் ஏற்றக்குறைச்சலாயிருக்கையால் அவற்றினுடைய ஏற்றக்குறைச்சலுக்குக் காரணம் அவை தாமே தம்மைப் பண்ணிக்கொள்ளா வாகையால் அது கன்மம். இந்தக்கன்மத்திற்கு மூலகாரணமாயிருக்கிறது கார்மணம் என்று சொல்லப்படுவதாய் ஆணவம் மாயையைப்போல ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியா சத்தியுடன் அநாதியே கூடியிருக்கும். சிருட்டியாதியில் பக்குவமாய்ச் சிருட்டிகாலத்தில் தநுகரணாதியை உண்டாக்குகிறதற்கேதுவாய்ச் சங்கார காலத்தில் மாயையிலிருப்பதாகக் கன்மமென்று ஒரு பாசம் ஆன்மாவுக்குப் பந்த மென்பது சித்தம். (சுக)

(அ-கை.) மேல் பஞ்சமலங்களின் தொகை கூறுகின்றது.

62. அறிவுதொழி லிச்சையினைத் தடுக்குமா ணவமோன்
றதைச்செலுத்தி யான்மாவி னிடத்தருளி னாலே
பிறிவறவே பாகஞ்செய் யாதிசத்தி யொன்று
பெறுவிக்கும் பெரும்போக விந்து வொன்று
செறிவுற்றுப் புண்ணியபா வத்திரட்சி யாகச்
சிந்தைமனக் காயத்தின் செயலான தொன்று

குறியுற்ற காயாதிக் காமாயை யொன்று
கூறியிடி லைந்தாகும் பாசத்தின் குலமே.

(இ-ள்.) அறிவு தொழில் இச்சையினைத் தடுக்கும் ஆணவம் ஒன்று- ஆகையால் ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கும் ஆணவமல மென்று ஒன்று; ஆன்மாவினிடத்து அதைச் செலுத்தி அருளினால் பிறிவு உறப் பாகம் செய் ஆதி சத்தி ஒன்று - ஆன்மாவினிடத்து அந்த மலத்தைக் கொண்டு பக்குவம் வருந்தனையும் மறைத்துக் கிருபையால் பக்கு வம் வந்த காலத்தில் அனுக்கிரகம் பண்ணுகின்ற திரோதான சத்தியென்று ஒன்று; பெறுவிக்கும் பெரும்போக விந்து ஒன்று - நாதமுதலான தத்துவங்களுக்கு ஏதுவாய் எல்லாவற்றையும் அறியுந்தன்மை முதலான வற்றை உண்டாக்கித் துக்கமின்றிச் சுகமாகவே யிருக்கும் மிகுத்த போகத் தை உண்டாக்கும் சுத்தமாயை யென்று ஒன்று; குறியுற்ற காய ஆதிக்கு ஆம் மாயை ஒன்று - குறியைப் பொருந்திய தனு கரண புவன போக ஏதுவாயிருக்கும் அசுத்தமாயை யென்று ஒன்று ; செறிவுற்றுப் புண்ணிய பாவத் திரட்சியாகச் சிந்தை மனம் காயத்தின் செயலானது ஒன்று - மனவாக்குக் காயத்தால் உண்டாகும் புண்ணிய பாபத் திரட்சிக்கு மூலமான ஆதிகன்ம மென்று ஒன்று ; கூறியிடில் ஐந்து ஆகும் பாசத் தின் குலம் - சொல்லு மிடத்து இப்படிப் பாசவர்க்கம் ஐந்து வகையாம்.

(அ-கை.) மேல் இந்தப் பாசங்கள் ஆன்மாவைப் பந்திக்கும், ஆன் மாக்களிடத்தில் எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போலச் சர்வ வியாபியாகிய சிவனை வாதியாவென்பது கூறுகின்றது.

63. போற்றியிடும் பதிவிபுவா யான்மாவு மதனைப்
பொருந்தியென்றும் பிரியாமை புகன்று பின்னுஞ்
சாற்றுவதே ணுணவந்தா னனாதி பாசஞ்
சாருமுயிர் தனைச்சிவனைச் சாரா தேன்னிற்
காற்றதுதான் வானத்தைப் பிரியா தேனுங்
கந்தமுடன் வெம்மைதட்பஞ் சலன மெய்து
மேற்றிகழா காசத்தி லிவைபொருந்தா வாறு
மேலுமோ ருவமானம் விளம்பக் கேளே.

(இ-ள்.) போற்றியிடும் பதி விபுவாய் ஆன்மாவும் அதனைப் பொருந்தி என்றும் பிரியாமை புகன்று - இப்படிச் சொல்லியிடும் பதி விபுவாயிருப்பன், ஆன்மாவும் இங்ஙனம் கூறிய ஆணவாதி பாசங்களைப் பொருந்தி எந்நேரமும் பிரியாமலிருப்பனென்று சொல்லி; பின்னும்

முன்னமுரைத் திடுமாயை மலமாதிக் கெல்லா
முதல்வனிடத் தவகாச மாயினுமம் முறையே
மன்னுசிவன் சத்தியிவை யனைத்தினையும் விரித்தும்
மற்றதனை யொடுக்கியுந்தன் வசமாகச் செயலாற்
றுன்னுமுயிர் தனைத்தொடக்கு மன்றி யந்தச்
சுதந்திரனுஞ் சோதிபாற் றொடக்கறியா சடமே.

(இ-ள்.) இன்னமும் கேள் இங்கு மற்று ஓர் தருவினிட இறக்கும் - இதுவன்றியிலும் இந்த அர்த்தத்தில் இன்னமொரு திட்டாந்தம் சொல்லு கிறோம் கேள், பெருங்காயமானது மற்றொரு மரத்திலிட்டால் அந்த மரத் தைப் படப்பண்ணும்; இறவாது அவ் இங்கு விளைதரும் அதும் அவ் வியல்பே - அது ஒழிந்து தான் உண்டாவதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் பெருங் காயத்தைத் தான் அதிலிருந்தும் பட்டுப்போகப் பண்ணுதபடி போல; முன்னம் உரைத்திடும் மாயை மலம் ஆதிக்கு எல்லாம் முதல்வனிடத்து அவ காசமாயினும் அம் முறையே - முன் சொல்லப்பட்ட ஆணவம் மாயை கன்மங் களுக்கெல்லாம் சிவனிடத்தில் இருப்பானுலும் அந்தப் பிரகாரமே; மன்னு சிவன் சத்தி இவை அனைத்தினையும் விரித்தும் மற்று அதனை ஒடுக்கியும் தன் வசமாகச் செயலால் - அக்கினிக்கு உஷ்ணம்போலப் பிரிவற்றிருக்கும் சிவசத்தியானது இந்த ஆணவாதி பாசங்களை மறைப்பது முதலான தந்தந் தொழில்களைச் செய்வித்தும் அந்த அந்தத் தொழில்களைச் செய்யாதபடி ஒடுக்கியும் தனது வசம் பண்ணிக்கொள்ளுகையால்; துன்னும் உயிர்தனைத் தொடக்கும் - தனக்கெனச் செயலற்று விபுவாயிருக்கும் ஆன்மாவையே ஆதிசத்திபிரேரணையால் வாதிக்கும்; அன்றி சடம் அந்தச் சுதந்திர னும் சோதிபால் தொடக்க அறியா - அன்றியும் ஆணவம் சடமாகையால் அந்தச் சுதந்திர ஞானசொரூபியாயிருக்கிற சிவனை வாதிக்கமாட்டாது. ()

(அ-கை.) மேல் சத்திசிவர்களுக்குச் சமவாயமென்றும், ஆன்மா சிவர்களுக்குத் தாதான்மியமென்றும், ஆன்மாபாசங்களுக்கு அனுதி சையோகமென்றும், ஆன்மாபிரபஞ்சத்துக்குச் சையுத்தசமவாயமென்றுஞ் சம்பந்தங் கூறுகின்றது.

67. சாற்றியிடுஞ் சம்பந்த மானதுதான் பதிக்குஞ்
சத்திக்குஞ் சமவாயம் பதிக்குமுயிர் தனக்கும்
போற்றியிட வேறெனவே பொருப்பதுமாய்ப் பிரியாப்
புணர்ச்சியினு லேதாதான் மியமாகப் புகலும்
மாற்றியிடச் சிவனருளாற் பசுக்கள்பாற் பாச
மாறுவதா லனுதியாஞ் சையோக மாகும்

மேற்றிகழு முலகுக்கு முயிர்க்குஞ்சம் பந்த
மேவியிடுஞ் சையுத்த சமவாய மெனவே.

(இ-ள்.) சாற்றியிடும் சம்பந்தமானதுதான் பதிக்கும் சத்திக்கும் சமவாயம் - சொல்லப்பட்ட பதி பசு பாசங்களிற் பதியாகிய சிவனுக்கும் அவருடைய சத்திக்குஞ் சம்பந்தமானது சமவாயம்—சமவாயமாவது ஒரு காலும் பிரிவற்றிருக்கையாதலாற் சிவத்தைவிட்டுச் சத்தியும் சத்தியை விட்டுச் சிவமும் இரா்வாகையால் சத்திசிவாது சம்பந்தம் சமவாயமென்று சொல்லப்படும்; பதிக்கும் உயிர்தனக்கும் போற்றியிட வேறு எனவே பொறுப்பதுமாய்ப் பிரியாப் புணர்ச்சியினாலே தாதான்மியமாகப் புகலும் - ஆன்மாவுக்கும் சிவனுக்கும் சம்பந்தம் இவன் மலத்தோடே கூடினவனும் அவன் நின்மலனுமாகையால் பேதத்தைச் சொல்லப் பொறுப்பதுவுமாய்ப் பிறியாமைக்கூடி இரண்டு ஞான ஸ்வரூபமே யாகையால் அபேதமாய்த் தாதான்மியமாகச் சொல்லப்படும்—தாதான்மிய சம்பந்தமாவது சுவரூப மிரண்டற்று ஒருபாதியால் வேறென்று சொல்வதைப் பொறுக்கும் பொருள்களுடைய கூட்டரவு; மாற்றியிடச் சிவன்அருளால் பசுக்கள்பால் பாசம் மாறுவதால் அநுதியாம் சையோகம் ஆகும் - இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் வந்த காலத்தில் ஆசாரிய கடாட்சத்தால் ஆன்மாவை விட்டுப் பாசங்கள் நீங்குகையால் பாசத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் அநுதிசையோகம்—சம்பந்தம் விட்டு நீங்காமலிருக்கிற சமவாய சம்பந்த மானால் ஆன்மாவுக்கு மோட்சமின்றியிலே போமாகையால் சையோக மென்னவேண்டும், சையோகமாவது இரண்டு திரவியங்களுக்குக் கூட்டரவு வருவது, முன் சுத்தனாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஒரு காலத்திலே பாசங் கூடினால் மோக்ஷமடைந்ததற்குப் பின்னும் வந்து கூடவேண்டும், அப்பொழுது யானை குளித்தது போலாகுமாகையால் அநுதியே கூடியிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும்; மேல் திகழும் உலகுக்கும் உயிர்க்கும் சம்பந்தம் மேவியிடும் சையுத்த சமவாயம் என - மேல் மாயா காரியம் விளங்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சம்பந்தமானது சையுத்த சமவாயம்—சையுத்த சமவாயமாவது ஆன்மாவினுடன் அநுதியே கூடியிருக்கு மாயையில் இந்தப் பிரபஞ்சம் விட்டுநீங்காமலிருக்கையால் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சையுத்தசமவாய சம்பந்தமெனப் பொருந்தும்.

(அ-கை.) மேல் மாயாகன்மங்கள் சடமாகையாலும் ஆன்மாக்கள் தடைபட்ட ஞானக்கிரியை யுடையவர்களாகையினாலும் சிவனே சிருட்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவரென்பது கூறுகின்றது.

68. சடமாக மாயைவினை யிருத்த லானுஞ்
சாற்றுமுயிர் சிற்சத்தி தடையி னாலே

திடமாகச் சுதந்திரமா மறிவுதொழி லின்றாற்
சிவனுடைய சிற்சத்தி கலாதியிவற் றேன்றி
னிடமாக அறிவுதொழில் விளக்கு மாற்றா
லெவ்வுயிர்க்குந் தனுவாதி யிறைவன்வினைக் கீடாய்க்
கடனுக மாயையிலே முறைபிறழா தாக்கிக்
காத்துமறைத் தழிப்பனிவை கருணை * காணே.

(இ-ள்.) சடமாக மாயை வினை இருத்தலானும் - பிரபஞ்சோபாதான காரணமான மாயையும் துணைக்காரணமான கன்மமும் சடமாயிருக்கையினாலும்; சாற்றும் உயிர் சிற்சத்தி தடையினாலே திடம் ஆகச் சுதந்திரம் ஆம் அறிவு தொழில் இன்றால் - சொல்லும் ஆன்மாவின் ஞானேச்சாக் கிரியா சத்திகள் ஆணவத்தாற் றடைப்பட்டு அறிய இச்சிக்கப் பண்ணத் தனக்கெனச் சுதந்திரமற் றிருக்கையினாலும், இந்தப் பாரிசேடத்தால்; சிவனுடைய சிற்சத்தி கலா ஆதி இவற்று ஒன்றினிடமாக அறிவு தொழில் விளக்கும் ஆற்றால் - சிவனுடைய ஞானசத்தியாலே கலாதிகள் இவையிற் றிற் பொருந்த அதனால் ஞானேச்சாக்கிரியைகள் விளங்குமாகையால்; எவ் உயிர்க்கும் இறைவன் வினைக்கு ஈடாய்க் கடனுக மாயையில் தனுவாதி முறை பிறழாது ஆக்கிக் காத்து மறைத்து அழிப்பன் இவை கருணைகாண் - இந்தப் பிரகாரத்தால் சர்வான்மாக்களுக்குஞ் செகத்கர்த்தாவான ஈசுவரன் கன்மானுகுணமாகத் தமது கடனுக மாயையினின்றும் தனுகரணாதிகளை முறைமை தப்பாமல் உண்டாக்கி இரட்சித்துச் சங்காரம்பண்ணி மறைத்து அனுக்கிரகித்தல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுவரென்றறி.(சுஅ)

(அ-கை.) ஆன்மாசிவர்களுடைய ஞானேச்சாக்கிரியைகளுக்குப் பேத முண்டென்பது கூறுகின்றது.

69. எண்போதி லறிவிச்சை † தொழில்க ளேல்லா
மீசனைப்போ லுயிர்க்குளதே ‡ யென்று செப்பில்
கண்போலக் காணுமொளி யுயிர்களறி வாகுங்
கதிர்போலக் காட்டுமொளி கடவுண் ஞானம்
உண்போமென் றிடலுயிர்க ளிச்சை யாது
மூட்டுவோ முயிர்க்கென்கை யுயரீச னிச்சை
பண்புறவே பலதொழில்கள் பண்ணுமுயிர்க் கிரியை
பண்ணுவிக்கை சிவன்கிரியைப் பரிச தாமே.

---

* தானே - பாடபேதம். † செயல்க - பாடபேதம்.
‡ லென்று - பாடபேதம்.

(இ-ள்.) எண்போதில் அறிவு இச்சை தொழில்கள் எல்லாம் ஈசனைப்போல் உயிர்க்கு உளதே என்று செப்பில் - விசாரிக்குங்காலத்தில் ஆன்மாவும் ஞானேச்சாக்கிரியைகளை யுடையவன் சிவனும் ஞானேச்சாக்கிரியைகளை யுடையவன் ஆதலின் இரண்டுபேருஞ் சரியோவென்னில், அஃது அப்படி யன்று, பேதமுண்டு; கண்போலக் காணும் ஒளி உயிர்களறிவாகும் கதிர் போலக் காட்டும் ஒளி கடவுள்ஞானம் - ஆன்மாவின் அறிவு கண் போலக் காணுந்தன்மை யுடையது, சிவனுடைய அறிவு சூரியனைப் போலக் காட்டுந்தன்மை யுடையது; உண்போம் என்றிடல் உயிர்கள் இச்சையாகும் உயிர்க்கு ஊட்டுவோம் என்கை உயர்ஈசன் இச்சை - இவனுடைய இச்சை புசிக்கவேண்டுமென்பது, அவனுடைய இச்சை இவனுக்குப் பரிபாகம்வரப் புசிப்பிக்கவேண்டுமென்பது; பண்புற பல தொழில்கள் பண்ணும் உயிர்க்கிரியை பண்ணுவிக்கை சிவன் கிரியைப்பரிசு அது - இவனுடைய தொழில் முறைமையுறப் பலதொழிலும் பண்ணுவது, அவனுடைய தொழில் பண்ணுவிப்பது. (சுகூ)

(அ-கை.) மேல் ஆன்மாக்களுக்கு ஈசுவரன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையா லுணர்த்தும் முறைமை கூறுகின்றது.

70. தன்மைமுன் னிலைபடர்க்கை மூன்றுவிதத் தாலே
சாருமுயிர்க் கறிவிப்ப னிறைவனதிற் றன்மை
தோன்மையவா ஞானத்தைத் தடுத்திமோ ணவத்தைத்
துரந்தேவையு முள்ளபடி தோற்றுவித்த லுளத்தே
நன்மையுடன் றீமையினை யவரவையா லறிய
நல்குவது முன்னிலையா நரகசோர்க்க மாதி
பன்மையதாம் பரலோக பாவபுண் ணியத்தின்
பலமதனை நூலினு லுணர்த்திடுதல் படர்க்கை.

(இ-ள்.) இறைவன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூன்று விதத்தாலே சாரும் உயிர்க்கு அறிவிப்பன் - இனிச் சிவன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் மூன்று விதத்தால் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிப்பன்; அதில் தன்மை - அந்த மூன்று வகையில் முதற் சொன்ன தன்மையாவது; உளத்தே தொன்மைய ஆம் ஞானத்தைத் தடுத்திடும் ஆணவத்தைத் துரந்து எவையும் உள்ளபடி தோற்றுவித்தல் - இவனிடத்தில் நின்று தானே அனுதியே ஞானத்தைத் தடுத்திருக்கும் ஆணவத்தை நீக்கிப் பெத்தத்தில் விஷயங்களையும் முத்தியில் தன்னையும் அறிவிப்பது; நன்மையுடன் தீமையினை அவர் அவையால் அறிய நல்குவது முன்னிலையாம் - முன்னிலையாவது அவன் அவள் அது முன்னிலையாகப் பெத்தத்திலும் முத்தியிலும்

இலகுபுகழ் வின்
இரண்டாம் அனை
கள் அதற்கு ஏற்
மேல் இச்சாசத்தி
மோகினி மகான்
யான்மாக்களுட்
கிடாகத் தனு க
யாகலர்சகலர்க்கு
தக்கதாக அறிய
ஞானசத்தியின்
இது உபாதான
யுண்டாக்குங் கி

இவ்வா
களையும் தோற்
பராசத்தியில்
களும் அந்த அ
உற்பவிக்கும்
சின்னவத்து
பரிச்சின்னவ
யல்ல, கால
திரோதான
அந்தக் கிரு
சொன்னது.

(அ-
தொடங்கிப்
கிருத்தியமு

74.

பிக்கிறது; நரக சொர்க்கம் ஆதி பன்மையதாம்
பத்தின் பலம் அதனை நூலினால் உணர்த்திடுதல்
ாவது நரக சுவர்க்க முதலாகிய பரலோகத்திற்
வருந் துக்க சுக ரூபமாகிய பலன்களை வேதாகம
பது. (எஎ)

) சிருட்டி வரும்படி பரையாதி பஞ்சசத்திகள்
ரழிலும் மூன்று விருத்தங்களாற் கூறுகின்றது.

ந் துழலுயிர்க ளிளைப்பாற விறைவ
பஞ்செய் துலகனைத்து மேகனென நின்றே
ளப் பலம்புசிக்கி லல்லால் முத்தி
றிடா வுயிர்களுக்குப் பேறளிப்ப மேன்றே
ள் முகிழ்த்ததுவே பராசத்தி மலத்தைச்
ுத்தல்சேய லாதிசத்தி சிருட்டி யாதி
வுன்னியதே யிச்சா சத்தி
ரத்தினையு நோக்கிடேல் ஞானசத்தி யாமால்.

து பிறந்து உழல் உயிர்கள் இளைப்பு ஆற இறைவன்
பம்செய்து ஏகன் என நின்று - மேல் இப்படிப்பட்ட
) இச்சை ஞானம் கிரியை என்னும் பஞ்சசத்திகளில்,
துக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள் இளைப்பாறும்படிக்குச்
ம் சங்கரித்து எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக்
தனேயாக விருந்து; பிறந்து வினைப்பலம் புசிக்
ற்றிடா உயிர்களுக்குப் பேறு அளிப்பம் என்று சிறந்த
ப பராசத்தி - இப்படி மகா சங்காரத்தைப் பண்ணித்
த கருத்தா இந்த ஆன்மாக்கள் திரும்பச் செனித்துக்
த்தாலொழிய மோட்சம் அடையார், இவர்களுக்கு
ிபாமென்று கிருபை அங்குரித்ததே பராசத்தி;
ால்செயல் ஆதிசத்தி - ஆணவமலத்தை மறைக்கத்
வித்துக்கொண்டிருக்கிறது திரோதான சத்தியென்ற
திசத்தி; சிருட்டி ஆதி அறம் திகழ உன்னியதே
யாதி தொழிலைப் பண்ணவேண்டுமென்று இச்சித்தது
னத்தினையும் நோக்கிடுதல் ஞானசத்தியாம் - எல்லா
து ஞானசத்தியாம். (எக)

படி செய்வதற்குப் பிரவிருத்தி யாக
கழ்த்தல்கிரி யாசத்தி நிமலனுக்கிவ் வைந்தும்

தனைப்பிரிவி லாச்சத்தி யொன்றே யைந்தாய்ச்
சாற்றியது கருமபே தத்தினாற் றானும்
முனைப்பொருவில் பராசத்தி முத்தியுயிர்க் களிக்கு
மூலமலந் தனில்மோக மாதிகுணஞ் சத்தி
அனைத்தினையும் விரித்துயிர்ப்பா லனேகவித மாக
வணைத்தாக்கும் பாகத்தை யாதிசத்தி அருளால்.

(இ-ள்.) நினைத்தபடி செய்வதற்குப் பிரவிருத்தியாக நிகழ்த்தல் கிரியாசத்தி - நினைத்தபடி செய்யத்தக்கதாகப் பிரவிருத்தியாய் விளங்குகிறது கிரியாசத்தி; நிமலனுக்கு இவ் ஐந்தும் தன்னைப் பிரிவு இல்லாச் சத்தி ஒன்றே கருமபேதத்தினால் ஐந்தாய்ச் சாற்றியது தானும் - நின்மலனாயிருக்கிற சிவனுக்கு இந்தப் பஞ்சசத்திகளும் அக்கினிக்கு உட்டணம்போலப் பிரிவற்றிருக்கிற ஒரு சத்திதானே தொழிற்பேதத்தால் ஐந்து பேதமாகச் சொல்லப்பட்டதாம்; இனி இவ்வைந்து சத்திகளுக்கும் தொழில் சொல்லுமிடத்து—முனைப்பொருவு இல் பராசத்தி முத்தி உயிர்க்கு அளிக்கும் - பரமசிவத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு கூறு யுண்டாகிய பராசத்தி ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணும்; மூலமலந்தனில் மோகம் ஆதி குணம் சத்தி அனைத்தினையும் விரித்து உயிர்ப்பால் அனேகவிதமாக அணைத்துப் பாகத்தை அருளால் ஆக்கும் ஆதிசத்தி - ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் அந்தப் பராசத்தியில் நின்றும் ஆயிரத்தில் ஒரு கூறாக ஆதிசத்தி உண்டாய் ஆணவ குணமாகிய மோகாதிகளையும் அவற்றின் சத்தி அனைத்தையும் விரித்து ஆன்மாவினிடத்து அநேக விதமாகப் பந்திப்பித்து மலபரிபாகத்தைக் கிருபையாற் பண்ணும் ஆதிசத்தி. (எஉ)

73. உலகனைத்து மாக்கியளித் தொழிப்ப தாக
வுன்னல்செயு முயரிச்சா சத்தி தான்மேல்
இலகுபுகழ் விஞ்ஞான கலர்மலபா கத்துக்
கேற்றவுரு வாதியா மீரிரண்டா மவையும்
அலகில்வினை புரிசகலர் பிரளயா கலர்கட்
கவ்வினைக ளதற்கேற்ற வாக்கை யாதி
நிலவுவகை யுங்காணு ஞான சத்தி
நிச்சயித்த படிசெய்யுங் கிரியை நேரே.

(இ-ள்.) உலகனைத்தும் ஆக்கி அளித்து ஒழிப்பதாக உன்னல் செய்யும் உயர் இச்சா சத்திதான் - அந்தச் சத்தியின் ஆயிரத்தில் ஒரு கூறாக இச்சாசத்தியுண்டாகிச் சகல பிரபஞ்சத்தையும் சிருட்டி திதி சங்காரம் பண்ணத்தக்கதாக விசாரத்தை பண்ணும் இச்சாசத்தி; மேல்

இலகுபுகழ் விஞ்ஞானகலர் மலபரிபாகத்துக்கு ஏற்ற உரு ஆதியா ஈர் இரண்டாம் அவையும் அலகில் வினைபுரி சகலர் பிரளயாகலர்கள் அவ்வினை கள் அதற்கு ஏற்ற ஆக்கை ஆதி நிலவுவகையுங் காணும் ஞானசத்தி - மேல் இச்சாசத்தியின் ஆயிரத் தொருகூறாக ஞானசத்தி யுண்டாய் விந்து மோகினி மகான் என்னும் உபாதானத் திரயங்களில் நின்று மூவகை யான்மாக்களுட் புகழைப் பொருந்திய விஞ்ஞானகலர்க்கு மலபரிபாகத்துக் கிடாகத் தனு கரண புவன போகங்களையும், கன்மங்களைப் பண்ணும் பிரள யாகலர்சகலர்க்குக் கன்மத்துக் கிடாகத் தனுகரணாதிகளையு முண்டாக்கத் தக்கதாக அறியும் ஞானசத்தி; நிச்சயித்தபடி செய்யுங் கிரியை நேரே - ஞானசத்தியின் ஆயிரத்தி லொருகூறாகக் கிரியாசத்தி யுண்டாகி இதற்கு இது உபாதானமென்று இந்தப் பிரகாரத்தி லறிந்தபடி தேகாதிகளை யுண்டாக்குங் கிரியாசத்தி.

இவ்வாறு சிவனே அபின்ன நிமித்த உபாதானமாகப் பஞ்சசத்தி களையும் தோற்றுவிப்பர். சிவத்தில் ஆயிரத்திலொன்று பராசத்தியென்றும், பராசத்தியில் ஆயிரத்திலொன்று ஆதிசத்தி யென்றும், நின்ற இந்தச் சத்தி களும் அந்த அந்தச் சத்திகளில் ஆயிரத்தி லொருகூறாக ஒன்றிலொன்று உற்பவிக்கும் என்றும் சொல்லுகையால் அக் கூறு உடைத்தாகை பரிச் சின்னவத்துவுக்கன்றி யில்லையாகையால் அச் சிவமும் பரிச்சின்னவத்துவாம், பரிச்சின்னவத்து வெல்லாம் சடமும் நாசவத்துவுமா மென்னில், அப்படி யல்ல, கால தேசவத்துக்களினால் பரிச்சின்னமாய் அதினால் அனுக்கிரக திரோதான சங்கார திதி சிருட்டி யென்னுங் கிருத்திய தாரதம்மியத்தால் அந்தக் கிருத்தியங்களைப் பண்ணுஞ் சத்திகளையும் தாரதம்மியமாகச் சொன்னது. (எங)

(அ-கை.) மேல் 'சத்தியின்றன் பேதத்தால்' என்னும் விருத்தந் தொடங்கிப் பத்து விருத்தங்களால் சத்தியி னிலக்கணமும் அவர் செய்யுங் கிருத்தியமுங் கூறுகின்றது.

74\. சத்தியின்றன் பேதத்தாற் சிவனு மங்ஙன்
சத்தனே டுத்தியுத்தன் றனுகி மேலும்
புத்திமுத்தி யுதவுபிர விருத்த னென்றும்
பொருந்தியிடு மிலயமொடு போகமதி காரம்
இத்தகைய மூவரிலே சத்தரரு வாகி
யெழின்ஞான மேவடிவா யிச்சைதொழி லிசைந்து
சுத்தமாங் காலாதி தோற்றமுன மிலயத்
தொலைவதனிற் புரிவரருட் சூக்குமமவைந் தொழிலே,

(இ-ள்.) சத்தியின்றன் பேதத்தால் சிவனும் - இங்ஙனங் கூறிய பராதி பஞ்சசத்திகளுடைய பேதத்தால் சிவனும்; அங்ஙன் சத்தனோடு உத்தியுத்தன் தான் ஆகி மேலும் புத்தி முத்தி உதவு பிரவிருத்தன் என்றும் - அவ்விடத்திற் சத்தரென்றும் உத்தியுத்தரென்றும் தாமே யாகி மேலும் ஆன்மாக்களுக்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுக்கும் பிரவிருத்தரென்றும் மூன்று பேதத்தை யுடையவர்; பொருந்தியிடும் இலயமொடு போகம் அதிகாரம் - சத்தர்க்கு லயரென்றும் சாந்தரென்றும், உத்தியுத்தர்க்குப் போகரென்றுஞ் சதாசிவரென்றும், பிரவிருத்தர்க்கு அதிகாரரென்றும் ஈசுவரரென்றும் பெயர்கள் பொருந்தியிடும்; இத்தகைய மூவரில் சத்தர் அரு ஆகி - இந்தப் பிரகாரத்தில் சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்னும் மூன்று கர்த்தாக்களில் உத்தியோகிப்பது செய்வது அற்றிருக்கிற சத்திகளை யுடையராகையால் சத்தரென்னும் பெயரையுடைய கர்த்தா நிட்களராகித் தூல சூக்கும சூனிய ரூபமொன்று மற்றவராகி; எழில் ஞானமே வடிவு ஆய் - பரையாதி பஞ்ச சத்திகளுள் உயர்ந்த ஞானசத்தியே திருமேனியாய்; இச்சை தொழில் இசைந்து - உத்தியோகம்பண்ணுதலற்றிருக்கிற இச்சா ஞானக்கிரியைகளை யுடையவராய்க்கொண்டு; இலயத் தொலைவு அதனில் சுத்தம் ஆம் காலாதி தோற்றுமுனம் அருள் சூக்கும ஐந்தொழில் புரிவர் - மகா சங்காரத்தின் முடிவில் சுத்தமாயா காரியமான சுத்த காலாதி தத்துவந் தோற்றுவதற்குமுன் கிருபையால் சூக்கும பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணுவர். (எச)

(அ-கை.) மேல் தாம் பண்ணுஞ் சூக்கும பஞ்சகிருத்தியங் கூறுகின்றது.

75. பக்குவான் மாக்களுக்குப் பரமுத்தி யருளிப்
பருவமிலார் தமைமறைத்துப் பலவுயிர்செய் வினையால்
தொக்குளது பருவமுறச் செய்து மாயா
தூலசூக் குமசத்தி தோன்றும்வகை நோக்கி
மிக்கதோர் விந்துவினிற் றமதுதொழிற் சத்தி
மேவியதைக் கலங்கல்செய்து வேறுநின் றேதான்
அக்கரங்க ளுதாதி யனைத்தினையுண் டாக்கு
மடைவுதனை யாகமத்தே யறிந்தபடி யறைவாம்.

(இ-ள்.) பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குப் பரமுத்தி அருளி - விஞ்ஞானகலரில் மலபரிபாகத்தையுடைய ஆன்மாக்களை அனுக்கிரகித்துப் பரமோட்சத்தைக் கொடுத்தும்; பருவம் இலார் தமை மறைத்து - பக்குவமில்லாதவர்களை மறைத்தும்; பல உயிர் செய்வினையால் தொக்குளது பருவம்

உறச் செய்து - சருவ ஆன்மாக்கள் பண்ணின கன்மங்களைத் தேகாதி சுக துக்க ஏதுவாகப் பரிபாகம் பண்ணி; மாயாதூல சூக்கும சத்தி தோன்றும் வகை நோக்கி - தூல சூக்கும மாகிய மாயாசத்திகளைப் புவனு தாரமாகவும் ஆன்ம ஞானக்கிரியைகளை விளக்குகிறதாகவும் மாயையினின் றும் விளங்க யோக்கியங்களாகப் பண்ணுநின்று சுத்தாசுத்தப் பிரபஞ்ச வத்துக்களை எது எது எவ்வாறிருக்க வேண்டுமோ அது அது அவ்வா றிருக்கும்படி திருவுள்ளத்தடைத்து; மிக்கது தமது தொழிற்சத்தி ஓர் விந்துவினில் மேவி அதைக் கலங்கல்செய்து வேறு அற நின்றுதான் அக் கரங்கள் நாதாதி அனைத்தினை உண்டாக்கும் அடைவுதனை - மிகுந்த தம் முடைய கிரியாசத்தி பிரபஞ்ச சிருட்டிக்குக் காரணமாயிருக்கிற விந்துவை அதிட்டித்துநின்று அந்த விந்துவைக் காரியோன்முகமாகப் பண்ணித் தாம் வேறற நின்று அட்சரான்மாவாயிருக்கிற சத்தப் பிரபஞ்சத்தையும் நாத தத்துவமுதலான அந்தப் பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றையும் உண்டாக்குங் கிரமங்களை; ஆகமத்தே அறிந்தபடி அறைவாம் - சிவாகமங்களிலே நாம் அறிந்தபடி சொல்லுவாம். (எரு)

(அ-கை.) மேல் சத்தருடைய சமவாய சத்தி பிரபஞ்சத்துக்கு யோனி யென்றும், விந்து உபாதான மென்றும், சிவன் நிமித்த மென்றுங் கூறுகின்றது.

76. சத்தருடைச் சமவாய சத்திதான் விந்துத்
தனையடைந்து கலங்கல்செய்து தானிற்கும் போதில்
அத்தகைய சிற்சத்தி யோக மாயை
யாம்பெயரும் புனைந்தேவைக்கு மாகியிடும் யோனி
நித்தனுந்தான் சொற்பொருள்க ளுதிப்பிக்கு மாறு
நிமித்தனு குவன்விந்து நேருமுபா தானம்
இத்தகையாற் சுத்தமா யையினுத விந்து
விசைவதனைச் சிவன்சத்தி யிருவரதிட் டிப்பார்.

(இ-ள்.) சத்தருடைச் சமவாய சத்திதான் விந்துத்தனை அடைந்து கலங்கல் செய்து தான் நிற்கும்போதில் - சத்தருடைய சமவாய சத்தியானது சுத்தமாயையை யதிட்டித்துக் காரியோன்முகம் பண்ணித் தான் நிற்கும் பொழுதிலே; அத்தகைய சிற்சத்தி யோக மாயையாம் பெயரும் புனைந்து எவைக்கும் ஆகியிடும் யோனி - அந்த விந்துவை அதிட்டித்துநிற்கிற சிற் சத்தியானது யோகமாயை என்கிற பெயரையும் பொருந்தி எல்லாப் பிரபஞ்சத்துக்கும் யோனியாகும்படியும் நிற்கும்; நித்தனும் தான் சொல் பொருள்கள் உதிப்பிக்குமாறு நிமித்தனுகுவன் விந்து நேரும் உபாதானம் -

நித்தியனுயிருக்கிற சிவன் தானுஞ் சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்கும்பொழுது நிமித்தகாரண மாகுவன், சுத்தமாயையும் உபாதானமாகப் பொருந்தும்; இத்தகையால் சுத்தமாயையில் நாதம் விந்து இசைவதனைச் சிவன் சத்தி இருவர் அதிட்டிப்பார் - இந்த முறைமையினுலே சுத்த மாயையி லுண்டான நாதவிந்துக்களைச் சிவன் சத்தியென்னும் இருவரும் பிரேரிப்பார்கள். (எசு)

(அ-கை.) மேல் சத்தப் பிரபஞ்சத்துக்குங் காரணமாயிருக்கிற அம்பிகாதி சத்தி உதிக்கும் முறை கூறுகின்றது.

77. விந்துவதோ பாகத்தே யம்பிகைதன் னுதயம்
விளங்குமவர் பால்வாமை சேட்டைரவுத் திரிதான்
தந்திடுமேற் சயையாதி நாலு சத்தி
தருநிவிர்த்தி சத்திமுத லீராறு தனையும்
இந்தவகை சயையாதி யீரேட்டாஞ் சத்தி
யெவற்றினையும் வியாபிக்கு மிவராலாம் வன்னம்
முந்தவுதித் திடுநாதம் விஞ்ஞான வொளியாய்
மொழியெவைக்கு முதலாகிச் சூக்குமையா முன்னில்.

(இ-ள்.) விந்து அதோ பாகத்தே அம்பிகை தன் உதயம் விளங்கும் அவர்பால் வாமை சேட்டை ரவுத்திரிதான் - சுத்தமாயாதோபாகத்தே அம்பிகா சத்தியானது தான் உதிக்கும், அந்த அம்பிகா சத்தியினிடத்திலே வாமை சேட்டை ரவுத்திரி என்னும் சத்திகள் பிரகாசிக்கும்; தந்திடும் மேல் சயை ஆதி நாலு சத்தி தரும் நிவிர்த்திசத்திமுதல் ஈராறு தனையும் - மேலும் சயை விசயை அசிதை பராசிதையென்னும் நாலு சத்திகளும், உதியாநின்ற நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, வியோமரூபை, அனந்தை, அநாதை, அநாசிரிதை என்னும் சத்திகளும் ஆகப் பதினாறு சத்திகளும் உண்டாகியிடும்; இந்த வகை சயை ஆதி ஈரெட்டாம் சத்தி எவற்றினையும் வியாபிக்கும் இவரால் ஆம் வன்னம் - இந்த முறையையுடைய சயை யென்னுஞ் சத்தி முதலாயிருக்கிற பதினாறு சத்திகளும் எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபிக்கும், அகாராதியாயிருக்கிற அட்சரங்களும் இந்தச் சத்திகளா லுண்டாகும்; முந்த உதித்திடும் நாதம் விஞ்ஞான ஒளியாய் மொழி எவைக்கும் முதலாகிச் சூக்குமையாம் முன்னில் - இன்னமும் விசாரிக்குமிடத்தில் சிருட்டியில் முந்த உதிக்கப்பட்ட நாதமானது விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய்ப் பைசந்தியாதி வாக்குக்களுக்குக் காரணமாகிச் சூக்குமையென்னும் பெயரையுடையதாம். (எஎ)

(அ-கை.) மேல் பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குக்கள் உதிக்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

78. சூக்குமமே பைசந்தி யெனவிருத்தி யாகுஞ்
சொல்லிலது விந்துவாந் தொனியாகி மேலே
ஆக்கியிடும் பலவன்ன மயிலண்ட நீர்தா
னவையெவையுந் தோன்றுதோர் நிறமேயா மதுபோல்
நீக்கமிலா வன்னங்க ளனைத்தினையு மடக்கி
நிற்குமணி யோசைபோல் மேலிதனி னிகழும்
வாக்கதுதான் மத்திமையாம் வன்னங்கள் வேறாய்
வருமவைகள் வருமாறும் வகுத்துரைப்பா மதியே.

(இ-ள்.) சூக்குமமே பைசந்தி என விருத்தி ஆகும் - முன் சொன்ன சூக்கும வாக்குத்தானே பைசந்தி என்னும் வாக்கு விருத்தி ரூபமாம்; சொல்லில் அது விந்து ஆம் - அந்தப் பைசந்தியைச் சொல்லு மிடத்து விந்து வென்னவுமாம்; தொனி ஆகி மேலே ஆக்கியிடும் பல வன்னம் மயில் அண்டம் நீர்தான் அவை எவையும் தோன்றுது ஓர் நிறமே யாம் அதுபோல் - உண்டாகியிடும் பல விதமாயிருக்கிற வன்னங்களையுடைய மயில்முட்டை நீரானது அந்த வர்ணங்களெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவியா மல் ஒரு நிறமேயாமதுபோல மேல் தொனி ரூபமாகி; நீக்கம் இலா வன் னங்கள் அனைத்தினையும் அடக்கி நிற்கும் மணி ஓசைபோல் - பிரிக்கப் படாமல் வசனிக்கப்பெற்ற அக்ஷரங்களெல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொண்டு மணியோசைபோலப் பைசந்திவாக்கானது நிற்கும்; மேல் இதனில் நிகழும் வாக்கது தான் மத்திமையாம் வன்னங்கள் வேறாய் வரும் அவை கள் வருமாறும் வகுத்துரைப்பாம் மதி - மேல் இந்தப் பைசந்திவாக்கிலே விளங்காநிற்கிற வாக்கானது தான் மத்திமை யென்னும் பெயராய் அக்ஷரங் கள் வெவ்வேறாய் வரும், அவைகள் வருமாறு பகுத்துச் சொல்லுவாம் விசாரித்தறி. (எஅ)

(அ-கை.) மேலும் அதற்கோர் புறனடை.

79. அகரமுத லேவாமை சேட்டைரவுத் திரியை
யாகமாய்க் கொண்டுதிக்கு மதைப்பிரம மெனவும்
பகருவர் வேதாதிக் குபாதான மான
பரிசதனால் விரிந்துமேற் பதினெந் தாகிக்
ககரமுதன் முப்பதுமோ ரைந்து மாகிக்
காண்பதுவா மீரெட்டுச் சத்திகளாற் கருதில்

தகவதுவே மத்திமையாஞ் சத்தமுட னத்தந்
தான்விளங்கச் சாற்றிடுதல் வைகரியாந் தானே.

(இ-ள்.) அகரம் முதலே வாமை சேட்டை ரவுத்திரியை ஆகமாய்க் கொண்டு உதிக்கும் அதைப் பிரமம் எனவும் பகருவர் - மூந்தி அகாராட்சரமானது வாமை நித்திரை பண்ணுகிற சர்ப்பம் போலக் குண்டலாகாரையாயிருக்கும், சேட்டை தண்டாகாரையா யிருக்கும், ரவுத்திரி இரண்டு கலைக் கொம்பு போலவும் கேகயமாய்க்கொண்டு [?] உண்டாம், அந்த அகாராட்சரத்தைப் பிரமமென்றுஞ் சொல்லுவர்; வேதாதிக்கு உபாதானமான பரிசு அதனால் விரிந்து மேல் பதினைந்தாகி ககரமுதல் முப்பதும் ஓர் ஐந்தும் ஆகிக் காண்பதுவாம் ஈர் எட்டுச் சத்திகளால் கருதில் தகவு அதுவே மத்திமையாம் - அந்த அகாராட்சரமானது வேதாகமங்களுக்கு உபாதான காரணமான சுபாவத்தினாலே விரிந்து உயிரெழுத்தென்று ஆகாராதியாகப் பதினைந்தாகவும் ககாராதியாக முப்பத்தைந்தாகவும் இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சயையாதி பதினாறு சத்திகளாற் காண்கின்ற தன்மையாயிருக்கின்ற அந்த முறைமையையுடைய மத்திமைவாக்காம்; சத்தமுடன் அத்தந்தான் விளங்கச் சாற்றிடுதல் வைகரியாம் - சத்தத்துடன் அத்தமானது விளங்கப் பிறர் செவிக்குக் கேட்கச் சொல்லுதல் வைகரிவாக்காம். (எகூ)

(அ-கை.) மேல் அகாராதி அக்ஷரங்களுக்குத் தேவதைகள் கூறுகின்றது.

80. ஏற்றியிடு மீரெட்டா யகாராதி யுயிரை
யீறில்சிவ னதிட்டிப்ப னிவ்வுயிர்கட் குடலாய்ப்
போற்றியிடுங் ககாராதி முப்பத் தைந்தைப்
பொருந்தியதிட் டித்திடுவர் சத்தியிவர் புணரத்
தோற்றியிடும் வாக்காதி யனைத்து மாமாற்
றாயோன்பேர் வாகீச ரென்று சொல்வர்
சாற்றிடுவா கீசுரியாம் பேரு மந்தச்
சத்திக்கா மைங்கலைக டனிலுமுள தானே.

(இ-ள்.) ஏற்றியிடும் ஈரெட்டாய் அகாராதி உயிரை ஈறில் சிவன் அதிட்டிப்பன் - பதினாறாகச் சொல்லப்பட்ட அகாராதி உயிரெழுத்தை நித்தியமாயிருக்கிற சிவன் அதிட்டிப்பன்; இ உயிர்கட்கு உடலாய்ப் போற்றியிடும் ககாராதி முப்பத்தைந்தைப் பொருந்தி சத்தி அதிட்டித்திடுவர்- இந்த உயிரெழுத்துக்கு உடலாகச் சொல்லப்பட்ட ககாராதி முப்பத்தைந்தைச் சத்தியானவர் பொருந்தி அதிட்டித்திடுவர்; இவர் புணரத் தோற்றி

யிடும் வாக்காதி அனைத்தும் ஆமால் தூயோன் பேர் வாகீசர் என்று சொல்வர் சாற்றிடு வாகீசுரியாம் பேரும் அந்தச் சத்திக்கு ஆம் - இந்தச் சத்திசிவர்கள் அதிட்டிக்கச் சூக்குமைவாக்கு முதலான சகல பிரபஞ்சமும் உண்டாகும், ஆகையால் நின்மலராயிருக்கிற சிவனுக்குப் பேர் வாகீசரென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், வாகீசுவரியென்று சொல்லப்படாநின்ற பெயரும் அந்த வாகீசுவரனென்று சொல்லப்பட்ட சிவனுடைய சத்திக்காம்; ஐங்கலைகள் தனிலும் உள - இந்த வாக்குக்கள் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளி லுண்டாயிருக்கின்றவைகள்.

வாக்குக்களைச் சிவசத்தி அதிட்டித்து நிற்கையால் உயர்திணையாகச் சொன்னதென அறிக. (அய)

(அ-கை.) மேல் இந்த வாக்குக்கள் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்துநின்று நீங்கும் முறை கூறுகின்றது.

81. உரைசெய்த வாக்குகடா நாலுநிவிர்த் தாதி
யோரைந்து கலைகளுள வுயிர்கடமக் குணர்வாய்த்
திரையுந்தண் கடலதுவும் போலுளத்தே யுதித்துச்
சித்தாதி யிற்றிகழ்தல் செய்யுமிது பந்தம்
கரையின்றி விளங்குசிவ ஞானமுயிர்ப் பேறுங்
காலமுறி லாணவத்தின் களிம்புடனே தானும்
பரையின்றன் பேரறிவா மோளியதனு னீங்கும்
பரிதிமுன ருடுவோளியு மிருளுமறும் பரிசே.

(இ-ள்.) உரைசெய்த வாக்குகள் தாம் நாலும் நிவிர்த்தாதி ஓர் ஐந்து கலைகள் உள - சொல்லப்பட்ட இந்த வாக்குக்கள் நாலும் நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை என்னும் பஞ்சகலைகளினும் தூலதரம், தூலம், மத்திமை, பைசந்தி, சூக்குமை என்னும் ஐந்து உண்டாகிநிற்கும்; உயிர்கள் தமக்கு உணர்வாய்த் திரையும் தண் கடலதுவும் போல் உளத்து உதித்துச் சித்தாதியில் திகழ்தல்செய்யும் இது பந்தம் - ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுருபமாய்க் கருமைபொருந்திய கடலில் திரையுண்டானது போல விருத்திஞானம் விளங்குகிறதற்கு இடமாகிச் சித்தம் முதலான தத்துவங்களில் விளங்குதல் செய்யும் இந்த வாக்கானது பிரதம பந்தமென நிற்கும்; கரையின்றி விளங்கு சிவஞானம் உயிர்ப்பேறும் காலம் உறில் ஆணவத்தின் களிம்புடனே தானும் பரையின்தன் பேரறிவாம் ஒளியதனால் நீங்கும் - மட்டில்லாமல் விளங்காநின்ற சிவஞானத்தை ஆன்மாப் பெறுங் காலம் பொருந்தினபொழுது ஆணவபந்தத்துடனே இந்த வாக்குத்தானும்

பராசத்தி யுண்டாகாநின்ற சிவனுடைய வியாபகமாயிருக்கிற ஞானத்தி ஞலே நீங்கும்; பிரகாசத்திஞலே அந்தகாரம் நீங்கும், பிரகாச ரூபமா யிருக்கிற வாக்கானது பிரகாசத்திஞலே எப்படி நீங்குமென்னில்— பரிதி முன்னர் உடு ஒளியும் இருளும் அறும் பரிசு - சூரியன் சன்னிதானத்திலே நட்சத்திரப் பிரகாசமும் அந்தகாரமும் நீங்குகின்றமை சுவபாவம் அத் தன்மைபோல். (அக)

(அ-கை.) மேல் சுத்ததத்துவங்களுடைய உற்பத்திக்கிரமங் கூறு கின்றது.

82. சிவன்சத்தி நாதவிந்துத் தனையதிட்டித் திடவே
சேருமதன் பெயர்தமக்குந் தம்பெயரு மதற்காய்ப்
பவன்சுத்த காலமுட னியதிகலை யாதி
பலவாக்கிப் புவனங்கள் பதினைந் தாக்கித்
தவம்பெற்றுச் சிவசமனு மபர முத்தி
தனையடைவோர்க் கவ்விடத்திற் றனுவாதி யாக்கி
யவம்பற்றி லணுசதா சிவர்களுறை வாக
வாக்குவர்சா தாக்கியத்தை விந்துவினி லருளால்.

(இ-ள்.) சிவன் சத்தி நாதம் விந்துதனை அதிட்டித்திட - சிவ னுடைய சத்தியானது நாதவிந்துக்களைப் பிரேரித்திடவே; சேரும் அதன் பெயர் தமக்கும் தம் பெயரும் அதற்காய் - அந்த நாதவிந்துக்களின் பெயர் சிவனுக்கும் சத்திக்கும் பேராய்த் தம்முடைய பெயராயிருக்கிற சிவன் சத்தி என்னும் பெயர் நாதவிந்துக்களுக்காகி; பவன் அருளால் விந்துவினில் சுத்த காலமுடன் நியதி கலை ஆதி பல ஆக்கிப் புவனங்கள் பதினைந்து ஆக்கி - ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரணுதிகளை யுண்டாக்குகையாற் பவனென்னும் நாமத்தையுடைய சிவன் கிருபையினுலே சுத்த மாயையிலே சுத்த காலதத்து வத்துடனே நியதிகலை முதலான தத்துவங்களையும் தாத்துவிக ரூபமாயிருக் கிற திவ்விய ஸ்திரீ திவ்வியபோக முதலானவற்றையு முண்டாக்கிப் பதி னைந்து புவனங்களையு முண்டாக்கி; தவம் பெற்றுச் சிவசமனும் அபர முத்திதனை அடைவோர்க்கு அவ்விடத்தில் தனு ஆதி ஆக்கி - தவத்தைப் பண்ணிச் சிவனைப்போல அபரமுத்தித்தானமாகிய சிவதத்துவஞ் சத்தி தத்துவங்களிலே யிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு அந்தத் தத்துவங்களில் தனுகர ணுதிகளை யுண்டாக்கி; அவம் பற்று இல் அணுசதாசிவர்கள் உறைவு ஆக ஆக்குவர் சாதாக்கியத்தை - துக்கமில்லாத அணுசதாசிவர்களென்னும் ஆன்மாக்களுக்கு இருக்குமிடமாகச் சாதாக்கிய தத்துவத்தை யுண்டாக்கு வர். (அஉ)

(அ-கை.) மேல் சிவன் சடத்துவ வியாபியாய் நிற்பரென்பது கூறுகின்றது.

83. இந்தவகை தத்துவங்க ளனைத்தினிலுஞ் சிவன்று
னிசைந்தந்தத் தொழில்களெலாஞ் சத்தியா லியற்றும்
அந்தவகை யாலதன்பேர் சத்திக் காக
வப்பெயருந் தனக்காக வடைவன்றன் னருளால்
சுந்தரமாஞ் சத்தியோர் தத்துவத்தே யதிகத்
தோற்றரவாற் சத்தியென்றே சொல்வர்சிவன் றானும்
மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வன்னபுவ னாதி
மற்றேவற்றும் பிரிவறவே மருவிநிற்பன் றானே.

(இ-ள்.) இந்த வகை தத்துவங்கள் அனைத்தினிலும் சிவன்றான் இசைந்து அந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் சத்தியால் இயற்றும் - சிவனானவர் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களெல்லாவற்றினையும் பொருந்தி அந்தந்தத் தத்துவங்களுடைய கிருத்தியங்களெல்லாவற்றினையும் சத்தியினாற் பண்ணுவர்; அந்த வகையால் அதன்பேர் சத்திக்கு ஆக அ பெயரும் தனக்கு ஆக அடைவன் தன் அருளால் - அந்தச் சத்தித் துவாராப் பண்ணுகையால் அந்தத் தத்துவங்களுடைய பெயர் சத்திக்காகவும் அந்தச் சத்தியினுடைய பெயர் சத்திமானாகிய தமக்காகவும் கிருபையினாலே பெறுவர்; இங்ஙனந் தத்துவங்களினுடைய பெயர் சத்திக்கும் சத்தியினுடைய பெயர் சிவனுக்குஞ் சொல்லப்பட்டது, இந்த அருத்தத்தால் சிவதத்துவங்களுக்கும் சத்திதானே தேவதையாகச் சொல்லுவானேனென்னில்—சுந்தரம் ஆம் சத்தி ஓர் தத்துவத்தே அதிகம் தோற்றரவால் சத்தியென்றே சொல்வர் - மனோகரமாயிருக்கிற சிவசத்தியானது ஒவ்வொரு தத்துவங்களிலே ஆதிக்கமாக விளங்குகையால் அந்தத் தத்துவங்களுக்குஞ் சத்திதானே தேவதை யென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள்; ஆகில் சிவனுக்கு ஆதிக்க மில்லையோவெனில்?— சிவன் தானும் மந்திரங்கள் பதங்களுடன் வன்ன புவனாதி மற்று எவற்றும் பிரிவு அற மருவி நிற்பன் - சிவனும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங் கலை யென்னும் எல்லாப் பிரபஞ்சத்திலும் நீங்காமற் பொருந்தி நிற்பன். (அரு)

(அ-கை.) மேல் சதாசிவத்துக்கு நாயகராகக் கன்மசாதாக்கியர் உற்பத்தி கூறுகின்றது.

84. பஞ்சசத்தி விந்துவினிற் பதியுங் காலைப்
பரிதியொளி காந்தத்தே பதிந்த போழ்தில்

விஞ்சுசுட ருதித்ததுபோற் கலாசத்தி யைந்தை
வேறறவே யீசானி யாதி யைந்தாம்
எஞ்சலிலாப் பஞ்சமந் திரசத்தி யுதிக்கு
மிவைதனுவாக் கருமசா தாக்கியந்தா மிசைந்தே
தஞ்சமா யனைத்துயிர்க்குங் கருணை செய்யச்
சதாசிவதத் துவத்திறையாய்த் தரிப்பர் தாமே.

(இ-ள்.) *பஞ்சசத்தி விந்துவினில் பதியுங்காலை - பரையாதி பஞ்ச சத்திகள் சுத்தமாயையை அதிட்டித்தபொழுது; பரிதி ஒளி காந்தத்து பதிந்த போழ்தில் விஞ்சு சுடர் உதித்ததுபோல் - சூரியகாந்தத்திலே சூரிய கிரணமானது பதிந்தபொழுது மிகுந்த அக்கினியுண்டாவதுபோல; கலா சத்தி ஐந்தை வேறு அறவே ஈசானியாதி ஐந்தாம் எஞ்சல் இலாப் பஞ்சமந் திர சத்தி உதிக்கும் - சாந்தியாதீதாதியா யிருக்கிற கலாசத்தியைந்தையும் பின்னமறவே ஈசானியாதியா யிருக்கிற ஐந்து சத்திகள் சுவரூபமாய்க் குறை வில்லாத ஐந்து மந்திர சத்திகள் உதிக்கும்; இவை தனுவாக் கரும சாதாக்கியர் தாம் இயைந்து தஞ்சமாய் அனைத்து உயிர்க்கும் கருணைசெய்யச் சதாசிவதத்துவத் திறையாய்த் தரிப்பர் - இந்தப் பஞ்சமந்திர சத்திகளைத் திருமேனியாகக் கன்மசாதாக்கியராகப் பொருந்தி எல்லா ஆன்மாக்களுக் கும் தம்மைச் சரணமாக அடையக் கிருபைபண்ணிச் சதாசிவ தத்துவத் துக்கு நாயகராகிப் பொருந்துவர்.* (அச)

(அ-கை.) *மேல் சதாசிவர் ரூபாரூபமாய் நிற்கும் முறைமை கூறு கின்றது.*

85. உருவுளதாம் விந்துவிலே யுருவ தில்லா
வுயர்சத்தி யோரைந்து முற்றுண் டாக்க
வருவதனுல் மந்திரங்க ளருவா ரூவாய்
மதித்திடுவே ரவைதனுவா மன்ன லாலே
திருமருவு சதாசிவர்தா முருவா ரூபஞ்
சிவனவரை வேறறவே திகழ்ந்து நின்று
பொருவிலருள் புரிந்திடுவே ருத்தி யுத்தர்
போகத்த ரெனும்பெயரும் பொருந்தி நின்றே.

(இ-ள்.) *உரு உளதாம் விந்துவிலே உருவது இல்லா உயர் சத்தி ஓரைந்தும் உற்று உண்டாக்க - உருவங்களை யுண்டாக்காநின்ற சுத்தமாயை யிலே அரூபமாயிருக்கிற வளர்ச்சியையுடைய பரையாதி பஞ்ச சத்திகளும் பொருந்தி யுண்டாக்க; வருவதனுல் மந்திரங்கள் அருவாரூவாய் மதித்திடு*

வர் - இப்படிப் பஞ்ச மந்திரங்கள் வருதலால் அதை ரூபாரூபமாக விசாரித்திடுவர்; அவை தனுவா மன்னலாலே திருமருவு சதாசிவர் தாம் உருவாரூவம் - அந்த மந்திரங்களைத் திருமேனியாகப் பொருந்துதலாலே அழகு பொருந்தியிருக்கும் சதாசிவர் ரூபாரூபமாவர்; சிவன் அவரை வேறு அறவே திகழ்ந்து நின்று பொருவில் அருள் புரிந்திடுவர் - சிவன் அந்தச் சதாசிவரை வேறற விளங்க நின்று ஆன்மாக்களுக்குக் குற்றமில்லாத அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணுவர்; உத்தியுத்தர் போகத்தர் எனும் பெயரும் பொருந்தி நின்று - அவர் உத்தியுத்தரென்றும் போகத்தரென்றும் பெயரைப் பொருந்திநிற்பர். (அரு)

(அ-கை.) மேல் சதாசிவர் தனுவாதிகளுடன் கூடிநின்று ஆன்மாக்களுக்குப் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவரென்பது கூறுகின்றது.

86. ஈசானி யாதியைந்தும் தனுவ தாக
இச்சையறி வியற்றிடலுட் கரண மாகத்
தேசான வாரணியை முதலா மூன்று
திகழ்சத்தி முக்குணமாத் திருந்தக் கொண்டே
வாசாம கோசரமாஞ் சிவன்முன் றூய
வாமாதி நவசத்தி மருங்கே சூழ
ஆசான வாணவத்தின் பருவ நோக்கி
ஐந்தொழில்கள் புரிவனான் மாக்கட் காயே.

(இ-ள்.) ஈசானி ஆதி ஐந்தும் தனுவது ஆக - ஈசானி முதலான ஐந்து சத்திகளும் திருமேனியாகவும்; இச்சை அறிவு இயற்றிடல் உள் கரணம் ஆக - இச்சாஞானக்கிரியைகள் அந்தக்கரணமாகவும்; தேசு ஆன ஆரணியை முதலா மூன்று திகழ் சத்தி முக்குணமாத் திருந்தக் கொண்டு - பிரகாசரூபமான ஆரணி செனனி ரோதயித்திரி என்னும் விளங்காநின்ற மூன்று சத்திகளும் சாத்துவிக ராசத தாமத குணங்களாகவும் நன்றாகக் கொண்டு; வாசாமகோசரம் ஆம் சிவன்றான் - வாக்கு மனக் காயங்களுக்கெட்டாத சிவனானவர்; தூய வாமாதி நவசத்தி மருங்கு சூழ - பரிசுத்தையா யிருக்கிற வாமை, சேட்டை, ரவுத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி, மனோன்மனி என்னும் ஒன்பது சத்திகளும் பக்கங்களிலே சூழ்ந்திருக்க; ஆசு ஆன ஆணவத்தின் பருவம் நோக்கி ஐந்தொழில்கள் புரிவன் ஆன்மாக்கட்காய் - அஞ்ஞான ரூபமாயிருக்கிற ஆணவத்தினுடைய பரிபாகத்தைத் திருநோக்களித்து ஆன்மாக்களுக்குப் பஞ்ச கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவர். (அசு)

(அ-கை.) மேல் ஐந்து விருத்தங்களாற் சதாசிவருடைய கிருத்தியங் கூறுகின்றது.

87. மருவுசா தாக்கியத்தே யீசுரதத் துவத்தை
வருவித்து மற்றதனிற் சுத்த வித்தை
தருவதுஞ்செய் திம்மூன்று தத்துவங்க டமிலே
தருபுவன மூவாறு தானு மாக்கி
இருவினைக டாமாய்ந்து மாயையுநீங் கிடவே
யிசைந்திடுமோ ணவமோன்றே யியல்ப தாகி
உருவமுடன் குணங்கிரியை யாதி யின்றி
யுற்றுடைய விஞ்ஞான கேவலர்தம் பாலே.

(இ-ள்.) மருவு சாதாக்கியத்தே ஈசுவர தத்துவத்தை வருவித்து - அந்தச் சதாசிவர் பொருந்தியிருக்கிற சாதாக்கிய தத்துவத்திலே ஈசுவர தத்துவத்தை யுண்டாக்கி; மற்று அதனில் சுத்தவித்தை தருவதும் செய்து - அந்த ஈசுவர தத்துவத்திலே சுத்தவித்தியா தத்துவத்தை யுண்டாகும்படி செய்து; இ மூன்று தத்துவங்கள் தம்மிலே தரு புவனம் மூவாறு தானும் ஆக்கி - சாதாக்கியம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை என்னும் இந்த மூன்று தத்துவங்களிலே முறைமையாகப் பதினெட்டுப் புவனங்களையு முண்டாக்கி; இருவினைகள் தாம் மாய்ந்து மாயையும் நீங்கிட - புண்ணிய பாப ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற கன்மங்கள் நசிக்க மாயையும் நீங்கிடவே; இசைந்திடும் ஆணவம் ஒன்றே இயல்பது ஆகி - பொருந்தியிருக்கும் ஆணவ மலம் ஒன்றுமே சுவரூபமாகி; உருவமுடன் குணம் கிரியை ஆதி இன்றி உற்றுடைய விஞ்ஞானகேவலர் தம்பால் - தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்கள், சாத்துவிகாதி குணங்கள், கரசரணாதி சேட்டைகள் முதலானவையெல்லாம் இல்லாமல் இப்படிப் பொருந்தியிருக்கின்ற விஞ்ஞானகேவல ரென்னும் ஆன்மாக்களிடத்தில். (அஎ)

88. சேர்ந்திடிற்றீ விரதரமாஞ் சத்தி பாதஞ்
சிவமாகப் பரமுத்தி சேர்ப்பனவர்க் கன்றே
சார்ந்தவர்கள் தீவிரமாஞ் சத்தி பாதந்
தானைந்து பேதமா மதிலுயர்ந்தோர் தம்மைப்
போந்திடவே யபரமுத்தித் தானத்தே பொருத்திப்
புனிதமா ஞானமுடன் முதன்மையெலாம் பொருந்தி
வாய்ந்திடவச் சிவசமமா மன்ன வைப்பன்
மற்றவருக் கிளம்பருவ மன்னி னோர்க்கே.

(இ-ள்.) சேர்ந்திடில் தீவிரதரமாம் சத்திபாதம் சிவமாகப் பரமுத்தி சேர்ப்பன் அவர்க்கு அன்று - தீவிரதர மென்னுஞ் சத்திநிபாதம் என்பது பொருந்தியிடில் அப்பொழுது சிவமாம்படி பரமோக்ஷத்தைக் கொடுப்பர்; சார்ந்தவர்கள் தீவிரமாம் சத்திபாதம் - தீவிர சத்திநிபாதம் பொருந்தின வர்களுக்கு; தான் ஐந்து பேதமாம் அதில் உயர்ந்தோர் தம்மைப் போந் திட அபரமுத்தித்தானத்தே பொருத்தி - அந்தச் சத்திநிபாதமானது நூனம் அதிலும் அதிகமென்று சொல்லத் தக்கதாக ஐந்து பேதமாம், அதிலே உயர்ந்த சத்திநிபாதத்தையுடைய ஆன்மாக்களை இப்படிச் சத்திநிபாதம் வரவே அபரமுத்தித் தானமான சிவதத்துவத்திலே இருக்கப்பண்ணி; புனிதமா ஞானமுடன் முதன்மை எல்லாம் பொருந்தி வாய்ந்திட அ சிவ சமமா மன்ன வைப்பன் - பரிசுத்தமாய் முந்தினதா யிருக்கிற சருவஞ் ஞதை திருப்தி அநாதிபோதம் சுவதந்திரதை அலுப்தசத்தி அநந்தசத்தி என்னும் ஷாட்குண்ணியங்களை விளங்கப்பண்ணி நன்றாகச் சிவதுல்லிய ராகப் பொருந்தவைப்பன்; மற்று அவருக்கு இளம்பருவம் மன்னி னோர்க்கு - அவர்களுக்கு நூனமான மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆன் மாக்களுக்கு. (அஅ)

89. இருளொழித்திட் டெவ்வறிவு முதலா வுள்ள
விருமூன்று குணம்விளங்கி யெங்கு மாக
அருள்புரிந்து விந்துவாந் தத்து வத்தே
யமர்விப்ப ரளவிறந்த போக மாரப்
பருவத்தே யவர்க்கீன மாகப் பெற்ற
பான்மையோர் மூவகையோர் பாச நீக்கி
உருவத்தை யுடைத்தாய சதாசி வேச
ருருத்திரர்க ளாகவறி வோங்கச் செய்தே.

(இ-ள்.) இருள் ஒழித்திட்டு எவ் அறிவு முதலா உள்ள இருமூன்று குணம் விளங்கி எங்கும் ஆக அருள்புரிந்து - ஆணவமல சத்தியை நீங்கப் பண்ணிச் சருவஞ்ஞத்துவாதி குணங்கள் விளங்கி வியாபகமாக நிற்க அனுக் கிரகம்பண்ணி; விந்து ஆம் தத்துவத்தே அமர்விப்பர் அளவு இறந்த போகம் ஆர - மட்டில்லாத போகம் பொருந்த விந்து வென்னுந் தத்துவத் திலே வைப்பர்; பருவத்தே அவர்க்கு ஈனமாகப் பெற்ற பான்மையோர் மூவகையோர் பாசம் நீக்கி - சத்தி தத்துவத்தி லிருக்கிறவர்களுக்குச் சாதாக்கிய தத்துவத்தி லிருக்கிறவர்கள் நூனம், சாதாக்கிய தத்துவத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு ஈசுவர தத்துவத்தி லிருக்கிறவர்கள் நூனம், ஈசுவர தத்துவத்தி லிருக்கிறவர்களுக்குச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தி லிருக்கிற

வர்கள் ஞானம், இப்படிப் பரிபாக தாரதம்மியத்தைப் பெற்ற முறைமை யுடைய மூன்று பேதமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானத்தை நீக்கி; உருவத்தை யுடைத்தாய சதாசிவேசர் உருத்திரர்களாக அறிவு ஓங்கச் செய்து - தேகேந்திரியாந்தக்கரணங்களை யுடைய அணுசதாசிவர் ஈசுரர் உருத்திரர் என்று கிரமத்திலே பெயரையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் விளங்கப்பண்ணுவர். (அகூ)

90. விஞ்ஞான கலர்தமக்கு வினைக ளின்றால்
 மேவுமல பரிபாக விதத்துக் கீடாய்
அஞ்ஞான மல்லாத காய மாதி
 யாக்கிடுவே ரவரவர்கட் காகு மாறே
எஞ்ஞான்று மின்பமே துன்ப மின்றி
 யிசைந்திருக்கச் சுத்தவித்தை யீசர்சதா சிவத்தே
மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றிருந்து பிரளயகா லத்தே
 மேவிடுவேர் பரமுத்தி யிவரேனவே விளம்பும்.

(இ-ள்.) விஞ்ஞானகலர்தமக்கு வினைகள் இன்றால் மேவு மலபரி பாக விதத்துக்கு ஈடாய் அஞ்ஞானம் அல்லாத காயம் ஆதி ஆக்கிடுவர் அவ ரவர்கட்கு ஆகுமாறு - விஞ்ஞானகலரா யிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்குப் புண் ணிய கன்மங்க ளில்லாதபடியால் பொருந்து மலபரிபாகத்துக் கீடாக அந்தந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணாதிகள் எவ்வாறு உண்டாமோ அவ் வாறே பிரகாச ரூபமாயிருக்கிற தனுகரணாதிகளை யுண்டாக்குவர்; எஞ் ஞான்றும் இன்பமே துன்பமின்றி இசைந்திருக்கச் சுத்தவித்தை ஈசர் சதாசிவத்தே - எப்பொழுதும் துக்கமில்லாமற் சுகமே பொருந்தியிருக்கச் சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சதாசிவம் என்னும் தத்துவத்திலே; மெய்ஞ் ஞானம் பெற்றிருந்து பிரளயகாலத்து மேவிடுவர் பரமுத்தி இவர் எனவே விளம்பும் - சிவஞானத்தைப் பெற்றிருந்து பிரளயகால முடிவிலே சிருட்டி யாதியிலே பரமோக்ஷத்தை விஞ்ஞானகலர்கள் பொருந்துவார்கள் என்று சிவாகமஞ் சொல்லும். (கூம)

91. அஞ்சுமுகத் தால்வேத மாக மாதி
 யருள்புரிந்திட் டனைவோர்க்கு மவர்க டம்முள்
விஞ்சுதோழின் ஞானவனந் தேசர் தம்மை
 மேவுவித்து மகேசுரதத் துவத்ததிப ராக
எஞ்சலிலா வதிகார சத்தியவர் பாலி
 லிருத்தித்தா னிரண்டறவே யிசைந்து நின்று
நஞ்சனைய வதோமாயா காரியத்தைப் புரிய
 நண்ணிடுவேர் பிரவிருத்த ரேனவருளா ளுமம்.

(இ-ள்.) அஞ்சு முகத்தால் வேதம் ஆகமம் ஆதி அருள்புரிந்திட்டு அனைவோர்க்கும்-சதாசிவர் சத்தியோசாதமுகத்திலேநின்றும் இருக்கு வேதமும், வாமதேமமுகத்தில்நின்றும் எசுர்வேதமும், அகோரமுகத்தில்நின்றும் சாமவேதமும், தற்புருடமுகத்தில்நின்றும் அதர்வண வேதமும், ஈசானமுகத்தினின்றும் அஷ்டாதச புராண விதிகாசாதிகளும், சத்தியோசாதமுகத்திலேநின்று காமிகாதி ஐந்தும், வாமதேவமுகத்திலேநின்றும் தீப்த முதலான ஐந்தும், அகோரமுகத்திலே நின்றும் விசயம் முதலான ஐந்தும், தற்புருடமுகத்திலேநின்றும் இரவுரவ முதலான ஐந்தும், ஈசானமுகத்திலேநின்றும் புரோற்கீத முதலான எட்டும் ஆக இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் மகௌளகப் பிரகாரமாகவும் பிரதிசங்கிதாப் பிரகாரமாகவும் அனுக்கிரகம்பண்ணினர்—

அனைவோர்க்கும் என்னும் உம்மையால் பிரணவாதி சிவர்கள் பத்துப் பேருக்கும் அநாதிருத்திரராதியான ருத்திரர் பதினெட்டுப் பேருக்கும் ஆக இருபத்தெட்டுப் பேருக்கும் நாலு வேதங்களையும் புராணாதிகளையும் காமிகாதி வாதுளாந்தமான ஆகமம் இருபத்தெட்டையும் பிரதிசங்கிதாப் பிரகாரமாக அருளினல் கிரமத்திலே அனுக்கிரகம்பண்ணினர். கிரமமாவது: பிரணவசிவனுக்குக் காமிகம் பரார்த்தகிரந்தம், மூன்று பேதம். சுதாக்கிய சிவனுக்கு யோகஜம் இலக்ஷங் கிரந்தம், ஐந்து பேதம். சுதீப்தசிவனுக்குச் சிந்தியம் இலக்ஷங் கிரந்தம், ஆறு பேதம். காரணசிவனுக்குக் காரணம் கோடி கிரந்தம், ஏழு பேதம். சுசிவசிவனுக்கு அசிதம் நியுதகிரந்தம், நான்கு பேதம். ஈசசிவனுக்குத் தீப்தம் நியுதகிரந்தம், ஒன்பது பேதம். சூக்குமசிவனுக்குச் சூக்குமம் பத்ம கிரந்தம், ஒரே பேதம். காலசஜ்ஞசிவனுக்குச் சகச்சிரம் சங்ககிரந்தம், பத்துப் பேதம். அம்புசஜ்ஞசிவனுக்கு அஞ்சுமான் ஐந்து லக்ஷங் கிரந்தம், பன்னிரண்டு பேதம். தசேசசிவனுக்குச் சுப்பிரபேதம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், பேதமில்லை. ஆகப் பத்து. அநாதிசஜ்ஞருத்திரனுக்கு விசயம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், எட்டுப் பேதம். தசார்ணருத்திரனுக்கு நிச்சுவாசம் கோடி கிரந்தம், எட்டுப் பேதம். நிதனருத்திரனுக்குச் சுவாயம்புவம் ஒன்றரைக்கோடி கிரந்தம், மூன்று பேதம். வியோமருத்திரனுக்கு அனலம் முப்பதினாயிரங் கிரந்தம். தேஜருத்திரனுக்கு வீரம் நியுத கிரந்தம், பதின்மூன்று பேதம். பிராம்மணேசருத்திரனுக்கு ரௌரவம் எட்டு அர்ப்புத கிரந்தம், ஆறு பேதம். சிவாக்கியருத்திரனுக்கு மகுடம் இலக்ஷங் கிரந்தம், இரண்டு பேதம். சூலிருத்திரனுக்குப் புரோற்கீதம் மூன்று லக்ஷங் கிரந்தம், பதினாறு பேதம். சர்வாத்மகருத்திரனுக்கு விமலம் மூன்று லக்ஷங் கிரந்தம், பதினாறு பேதம். அனந்தருத்திரனுக்குச் சந்திரஞானம் மூன்றுகோடி கிரந்தம், பதினான்கு பேதம். பிரசாந்தருத்திரனுக்கு விம்பம் இலக்ஷங் கிரந்தம், பதினைந்து

பேதம். ஆலயருத்திரனுக்கு லளிதம் எண்ணுயிரங் கிரந்தம், மூன்று பேதம். விந்துருத்திரனுக்குச் சித்தம் ஒன்றரைக்கோடி கிரந்தம், நான்கு பேதம். சிவஸிஷ்டருத்திரனுக்குச் சந்தானம் ஆறுயிரங் கிரந்தம், ஏழு பேதம். சோமருத்திரனுக்குச் சர்வோக்தம் இரண்டு லக்ஷங் கிரந்தம், ஐந்து பேதம். ஸ்ரீதேவிக்குப் பாரமேசுவரம் பன்னிரண்டு லக்ஷங் கிரந்தம், ஏழு பேதம். தேவவிபவருத்திரனுக்குக் கிரணம் ஐந்துகோடி கிரந்தம், ஒன்பது பேதம். சிவருத்திரனுக்கு வாதுளம் இலக்ஷங் கிரந்தம், பன்னிரண்டு பேதம். ஆகப் பதினெட்டு. இப்படி இருபத்தெண்மர்களுக்கும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் ஒவ்வொருத்தருக்கு ஒவ்வோராகமமாக அனுக்கிரகம்பண்ணினூர்—

அவர்கள் தம்முள் விஞ்சுதொழில் ஞான அனந்தேசர் தம்மை மேவுவித்து மகேசுர தத்துவத்து அதிபர் ஆக - மகௌகப் பிரகாரமாக அனுக்கிரகம் பெற்ற அட்ட வித்தியேசுவரர்க்குள்ளே மிகுந்த ஞானேச்சாக் கிரியைகளையுடைய அனந்தேசுவரரை மகேசுவர தத்துவத்துக்கு நாயகராகப் பண்ணி; எஞ்சல் இல்லா அதிகார சத்தி அவர்பாலில் இருத்தி - குறைவில்லாத தம்முடைய அதிகாரசத்தியை அவரிடத்திலே நிறுத்தி; தான் இரண்டு அறவே இசைந்து நின்று - தாம் பேதமறவே பொருந்தி நின்று; நஞ்சு அனைய அதோமாயா காரியத்தைப் புரிய நண்ணிடுவர் பிரவிருத்தர் என அருளால் நாமம் - மிகவும் சுத்தமாயிருக்கின்ற அதோமாயையினுடைய காரியப் பிரபஞ்சத்தைக் கிருபையினலே செய்யப் பிரவிருத்தர் என்னும் பெயரைப் பொருந்தி நின்றிடுவர். (கக)

(அ-கை.) மேல் இந்தப் பதி சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தியான பூசாநிமித்தம் ரூபமாகவும் ரூபாரூபமாகவும் அரூபமாகவும் திருமேனி கொண்டாரென்பது கூறுகின்றது.

92. ஞானமே வடிவாமாற் சத்தரரு வாகும்
ஞானமுடன் கிரியையொத்து நண்ணியிடும் வடிவ
மானதா லுத்தியுத்தர் ரூபா ரூப
மாயிடுவர் கிரியைதா னதிக மாகி
ஊனமா ஞானமுட னுதித்த வாற்று
லுருவமாம் பிரவிருத்த ருணரின் மூன்றும்
ஈனமா நம்பாச மொழிக்கப் பாவித்
திடப்பூசித் திடவணங்கி யேத்த வென்றே.

(இ-ள்.) ஞானமே வடிவாம் ஆல் சத்தர் அருவாகும் - சத்தர் என்னும் பதி ஞானசத்தியேயாகையால் அரூபமாவர்; ஞானமுடன்

கிரியை ஒத்து நண்ணியிடும் வடிவம் ஆனதால் உத்தியுத்தர் ரூபாரூபம் ஆயிடுவர் - உத்தியுத்தரென்னும் பதி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இரண்டுஞ் சமமாக நின்ற திருமேனியாகையால் ரூபாரூபமாகப் பொருந்திடுவர்; கிரியைதான் அதிகம் ஆகி ஊனம் ஆம் ஞானமுடன் உதித்த ஆற்றல் உருவம் ஆம் பிரவிருத்தர்-பிரவிருத்தரென்னும் பதி ஞானசத்தி கொஞ்சமும் கிரியாசத்தி அதிகமுமாகத் திருமேனியுண்டாகையால் ரூபமாவர்; உணரில் மூன்றும் ஈனம் ஆம் நம் பாசம் ஒழிக்கப் பாவித்திடப் பூசித்திட வணங்கி ஏத்த என்று - இந்தப் பதியினுடைய மூன்றவத்தையையும் விசாரிக்கில், நம்முடைய பொல்லாதாகிய பாசம் நீங்கும் நிமித்தம் தியானம்பண்ண அரூபமாகவும், தியான பூசாதி நிமித்தமாக ரூபாரூபமாகவும், தோத்திர நமஸ்காரம் பண்ணும் நிமித்தம் ரூபமாகவும் திருமேனிகொண்டார். (கூஉ)

(அ-கை.) இந்த மூன்றுவிதமாக நின்ற பதி பிரபஞ்சத்தில் நிற்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

93. ஈசருல கனைத்தினையு முருவ மாக
விசைந்துலகுக் குயிருமா யிருப்பர்சதா சிவராம்
தேசருல கனைத்தினுக்கும் பரமகா ரணமாய்ச்
சிந்திக்கப் படுமேவராந் திகழுஞ்சிற் றுயிர்கள்
நேசவருட் சத்தருல கனைத்தினுக்கு மதீத
நிலையாக நின்றிடுவோர் நினைப்பவரி தாயே
மாசரிதை யறியாமற் றேவரிலே யொருவன்
மாதேவ னென்றுரைக்கும் வாய்மைபழு தாமால்.

(இ-ள்.) ஈசர் உலகு அனைத்தினையும் உருவமாக இசைந்து உலகுக்கு உயிருமாயிருப்பர் - பிரவிருத்தரென்னும் பதி எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் திருமேனியாகப் பொருந்தி அந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குப் பிராணனுமாயிருப்பர்; சதாசிவராம் தேசர் உலகு அனைத்தினுக்கும் பரமகாரணமாய்ச் சிந்திக்கப் படுமேவராம் திகழும் சிற்றுயிர்கள் - பிரகாச ரூபமாய் நின்ற சதாசிவர் என்னும் பதி எல்லாப் பிரபஞ்சத்துக்கும் மேலான காரணமாய் விளங்கா நின்ற ஞானசொரூபமான ஆன்மாக்களுக்குத் தியானம் பண்ணப்படுமேவராய் இருப்பர்; நேச அருள் சத்தர் உலகு அனைத்தினுக்கும் அதீதநிலையாக நின்றிடுவர் நினைப்ப அரிதாய் - தயையே கிருபையாய் நிற்குஞ் சத்தரென்னும் பதி எல்லாப் பிரபஞ்சத்துக்கும் கடந்த சுவரூபமாக ஆன்மாக்களுக்குத் தியானம் பண்ணுதற்கரியரா யிருப்பர்; மாசர் இதை அறியாமல் தேவரிலே ஒருவன் மாதேவன் என்று உரைக்கும் வாய்மை பழுதாம் ஆல் - இப்படி யிருக்கிற பதி சுவரூபத்தை யறியாமல் அஞ்ஞானிகள் தேவதைகளுக்கு

மேலாயிருக்கிற சிவனைப் பிரமாதி தேவர்களுக்குள்ளே ஒருவரென்று சொல்லும் முறைமை குற்றமாம். (கூங)

(அ-கை.) மேல் கன்மசாதாக்கியரிடத்திலேநின்றும் மகேசுவரர் உற்பத்தியும் அவரிடத்திலேநின்றும் பிரமாதி தேவர்கள் உற்பத்தியும் இரண்டு விருத்தங்களாற் கூறுகின்றது.

94. கருமசா தாக்கியத்தே யிருபத் தைந்தாய்க்
கருதுமகே சுரருதிப்ப ரவர்தங் கண்ணே
வருவருருத் திரனயன்மா லிதயந் தன்னில்
வலமதனில் வாமத்தில் மருவியிட் வடைவே
உருவொளியா மருக்கன்மதி வன்னி தானு
முதிப்பரவர் நேத்திரங்க ளொருமூன்றி னிடத்தே
சுருதிசிவா கமமுதலா மபர ஞானந்
தோன்றுமவர் வாக்கிடத்தே சுவாசத்தே காற்றும்.

(இ-ள்.) கரும சாதாக்கியத்தே இருபத்தைந்தாய்க் கருது மகேசுரர் உதிப்பர் - கருமசாதாக்கியரிடத்திலே நின்றும் ஆயிரத்தொரு வங்கிசமாக இருபத்தைந்து பேதமாகச் சொல்லும் மகேசுவரர் உண்டாவர்; அவர் தங்கண்ணே வருவர் உருத்திரன் அயன் மால் இதயந்தன்னில் வலமதனில் வாமத்தில் மருவியிட அடைவே - அந்த மகேசுரருடைய இதயத்தில் உருத்திரதேவரும், வலதுபாகத்தில் பிரமாவும், இடப்பாரிசத்தில் விஷ்ணுவும் கிரமத்தில் பொருந்தியிட உண்டாவர்கள்; உரு ஒளியாம் அருக்கன் மதி வன்னிதானும் உதிப்பர் அவர் நேத்திரங்கள் ஒரு மூன்றினிடத்து - பிரகாச ரூபமாய் நின்ற சூரியன் அவருடைய வலதுகண்ணிலும், சந்திரன் இடதுகண்ணிலும், அக்கினி நெற்றிக்கண்ணிலும், இப்படி மூன்று தானத்திலும் உண்டாவார்கள்; சுருதி சிவாகமம் முதலாம் அபரஞானம் தோன்றும் அவர் வாக்கிடத்தே சுவாசத்தே காற்றும் - அவருடைய வாக்குத்தானத்திலே நின்று வேத சிவாகம முதலான அபரஞானமும் சுவாசத்திலே நின்று வாயுபகவானும் உண்டாவர்.

இருபத்தைந்து பேதமாவன: சோமதாரி, உமாயுதர், ரிஷபாரூடர், நிருத்தரூபகர், வைவாகியர், பிட்சாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, ஜலந்தராரி, கேசாரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசுரானுக்கிரகர், விஷாபகரணர், சக்கிரதானரூபர், விக்கினப்பிரசாதனர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, மகேசர் என்றிப்படிக் கூறுகின்றது. (கூச)

95. களமதனி லுதித்திடுவர் கணேசரறு முகராங்
கந்தரித யத்துதிப்பர் கன்னந் தன்னில்
உளவதுவாங் கீலகந்தான் முனிவர் கோடி
யுதித்திடுவே ருரோமங்க டம்மி லோங்க
வளநிலவு தேவர்களைம் பதுவாங் கோடி
வந்திடுவே ருதரத்தே மற்றி வற்றால்
அளவிறந்த வுலகுடல்க ளாதிக் கீச
னபின்னமா னிமித்தவுபா தான மாவன்.

(இ-ள்.) களம் அதனில் உதித்திடுவர் கணேசர் - அவருடைய கண்டத்தில் நின்றும் கணபதி யுண்டாவார்; அறுமுகராம் கந்தர் இதயத்து உதிப்பர் - இதயத்தானத்திலே நின்று ஆறுமுகத்தையுடைய சுப்பிரமணியர் உண்டாவார்; கன்னம் தன்னில் உள அதுவாம் கிலகம் தான் - கபோலங்களிற் கீலக மந்திரங்களுண்டாகும்; முனிவர் கோடி உதித்திடுவர் உரோமங்கள் தம்மில் ஓங்க - ரோம கூபங்களிலே பிரகாசிக்கக் கோடி முனீச்சுரர் உண்டாவார்கள்; வளம் நிலவு தேவர்கள் ஐம்பது ஆம் கோடி வந்திடுவர் உதரத்தே - உதரத்திலே நன்றாக விளங்கும் ஐம்பது கோடி தேவர்கள் உண்டாவார்கள்; மற்று இவற்றால் அளவு இறந்த உலகு உடல்கள் ஆதிக்கு அபின்னம் ஆல் ஈசன் நிமித்த உபாதானம் ஆவன் - அல்லாமல் சொன்ன அர்த்தத்தால் மட்டில்லாத பிரபஞ்சங்களுக்கும் தனுகரணாதிகளுக்கும் பின்னமற நிற்கையால் மகேசுவரன் நிமித்த வுபாதான காரணமாவன்.

இந்த விருத்தத்திலே ஈசுவரன் சித்துரூபமும் பிரபஞ்சம் சடரூபமுமாயிருக்கக் கடத்துக்குக் குலாலன் நிமித்தகாரணமென்று சொன்னது போலப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சிவன் நிமித்தகாரணமென்று சொல்லாமல் அபின்னநிமித்தோபாதான காரணமென்று சொன்னது விரோதமென்னில், பிரபஞ்சத்துக்குச் சிவன் நிமித்தகாரணமென்றால் அவருக்கு வியாபகமில்லாமலிருக்கையும் ஏகதேசித்துவமும் அநித்தியதையும் வரும்; அல்லாமலும் சிவன் எப்போதும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவரென்பதும் திரிபதார்த்தம் நித்தியமென்பதுவும் ஆன்மாக்களுக்குப் போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பரென்பதுவுமில்லாமல் பிரபஞ்சம் சூனியகற்பமேயாம். ஆகையால் காரண சொரூபத்தை யறியாதவர்கள் இப்படிச் சொல்லுவார்கள், அது கூடாது. ஈசுவரன் பிரபஞ்சத்துக்குத் திலதயிலம்போல நிற்கையால் அபின்னதையும், சமவாயிகாரணமுமல்லாமல் அசமவாயிகாரணமும் அல்லாமல் காரணமாய் நின்ற குலாலன் கடத்துக்கு நிமித்தமாய் நின்றது போலப் பிரபஞ்சம் சடமும் ஈசுவரன் சித்து ரூபமுமாகப் பேதமாய் நிற்கையால்

நிமித்தமும், கடமென்னுங் காரியத்துக்குக் குலாலனுடைய கிரியாசத்தி யுண்டாக்குகையாற் கடகாரியமாமென்பதுபோல ஈசுவரசத்தி காரியோன்முக விஜ்ரும்பணமானால் பிரபஞ்சம் காரியமாமென்கையாலும் கடகாரியத்தை மிருத்பிண்டம் விடாமல் நின்றதுபோல ஈசுவரசத்தி பிரபஞ்ச காரியத்தை விடாமனின்று ஜனிப்பிக்கையால் யோனி யென்றும் பெயராக நிற்கையால் உபாதானதையு மாகையால் ஈசுவரனுக்கு அபின்னநிமித்தோபாதான காரணத்துவம் சித்தம். இதற்குச் சம்மதி: [பவுட்கரம், 945]

> தேஷாம் ஶக்தி: பரா யோநிஸ் தேஜ: பாரமேஶ்வரம் ।
> நிமித்தமீஶ்வரஸ்தேஷாமுபாதானம் ச பிந்துமாந் ॥

என்பது முதலான சிவாகமங்களிலும் சிவஞானசித்தியில் "காரிய காரணங்க" ளென்னும் [I, 18] விருத்தத்திலும் கண்டு கொள்க.] (கூரு)

(அ-கை.) மேல் ஸ்ரீகண்டபரமேசுவர னுற்பத்தியும் அவர் பண்ணுங் கிருத்தியமுங் கூறுகின்றது.

> 96. சேர்ந்திடவே சுத்தவித்தைக் கிறைவ ராகச்
> சிறீகண்ட வுருத்திரரைத் திகழ நோக்கி
> வாய்ந்திடவே யவராலே கலையதனில் வித்தை
> மற்றுமதி லவ்வியத்தங் குணங்க ளேல்லாம்
> ஆய்ந்தவரால் வேதமுட னுக மாதி
> யயன்திருமால் முதலோர்க ளவனி மீதே
> போந்துலகி லுள்ளோர்கட் குரைக்க வன்னோர்
> புனிதமாம் போதத்தைப் போருந்தத் தானே.

(இ-ள்.) சேர்ந்திட சுத்தவித்தைக்கு இறைவராகச் சிறீகண்ட உருத்திரரைத் திகழ நோக்கி - மகேச்சுவரரானவர் சுத்தவித்தியா தத்துவத்துக்கு நாயகராகிப் பொருந்த ஸ்ரீகண்டருத்திரரை விளங்க வுண்டாக்கி; வாய்ந்திட அவராலே கலையதனில் வித்தை மற்றும் அதில் அவ்வியத்தம் குணங்கள் எல்லாம் - அந்த ஸ்ரீகண்ட பகவானாலே கலாதத்துவத்தினாலே வித்தியாதத்துவமும் அந்தக் கலையிற் பிரகிருதியும் சாத்துவிகாதி குண விகற்பங்களும் பொருந்தவுண்டாக்கி; ஆய்ந்து அவரால் வேதமுடன் ஆகமாதி அயன் திருமால் முதலோர்கள் அவனிமீது போந்து உலகில் உள்ளோர்கட்கு உரைக்க அன்னோர் புனிதமாம் போதத்தைப் பொருந்தத்தான் - அந்த ஸ்ரீகண்டபகவானாலே வேதாகமாதிகளை விசாரித்துப் பிரமா அழகை யுடைய விஷ்ணு முதலானவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ண அவர் பூமியின்

கண்ணே உலகத்திலே யுண்டான ஆன்மாக்களுக்குப் பரிசுத்தமாயிருக்கிற ஞானம் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக அனுக்கிரகிக்க நின்றவராம். (சுசு)

(அ-கை.) மேலே இந்த ஸ்ரீகண்டவுருத்திரரே சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குப் பரதத்துவர் என்பது கூறுகின்றது.

97. இந்தவருட் சீகண்ட வுருத்திரரே சகலர்க்
கீறில்பர தத்துவமேன் றியம்புவது மிவரே
வந்தருளி யெவ்விடத்து மவரவர்செய் பூசை
வகையனைத்து நோக்கியே மாசிலரு ளாலே
தந்திவேர் புத்தியுடன் சித்தி முத்தி
சாலோக சாமீப சாரூ பங்கள்
சிந்தைசெயி லிவரிடத்தே யாகு மிக்க
தேவர்முனி வோர்க்கருள்செய் தேசிகனித் தேவே.

(இ-ள்.) இந்த அருள் சீகண்ட உருத்திரரே சகலர்க்கு ஈறில் பர தத்துவம் என்று இயம்புவதும் - இந்தக் கிருபையையுடைய சீகண்ட வுருத்திர பகவானே சகலரென்னும் ஆன்மாக்களுக்கு நித்தியமாயிருக்கிற பரதத்துவமென்று சொல்லுவதும்; இவரே வந்தருளி எவ்விடத்தும் அவரவர் செய் பூசைவகை அனைத்தும் நோக்கி - இந்தச் சீகண்டவுருத்திரரே அந்தந்த ஆன்மாக்கள் பண்ணும் பூசாவிதிகளெல்லாவற்றையுங் கண்டு உவந்து சந்தோஷித்து; மாசு இல் அருளாலே தந்திவெர் புத்தியுடன் சித்தி முத்தி - குற்றமில்லாத கிருபையினாலே போகத்துடன் அணிமாதி சித்தியையும் மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பர்; சாலோக சாமீப சாரூபங்கள் சிந்தை செயில் இவரிடத்தே யாகும் - விசாரிக்குமிடத்தில் இவரிடத்திலே சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளுமாம்; மிக்க தேவர் முனிவோர்க்கு அருள்செய் தேசிகன் இ தேவே - இந்தத் தேவனே மிகுந்த தேவர்களுக்கும் முனீசுரர்களுக்கும் அனுக்கிரகம்பண்ணும் ஆசாரியனுமாம்.

இவ்விடத்தில் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம சாதாக்கியரிடத்திலே பூசை சொல்லியிருக்க அவருடைய சாலோக சாமீப சாரூபங்களை யடைவரென்று சொல்லாமல் சீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாலோகாதிகளை யடைவரென்று சொல்லுவானேனெனில், கன்மசாதாக்கியர் சுத்தாத்துவ வாசியராகையால் சகலர் மலமாயா பத்தராகையால் சுத்தாத்துவா போகங் கூடாதபடியால் கன்மசாதாக்கியருடைய அதிகாரசத்தி மகேச்சுவரரை யதிட்டிக்கச் சீகண்டபகவான் அந்த மகேசுவரராலே அதிட்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டு அசுத்தாத்துவாபதியாய் நிற்கையால் அவருடைய சாலோகாதிகளை யடைவார்களென்று சொன்னது. (சுஎ)

(அ-கை.) மேல் மகேச்சுவரர் பிரளயாகலர்க்கு மலகன்மங்களை நீக்கிப் பரமமோக்ஷத்தைக் கொடுப்பரென்றும், இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் அற்பம் பொருந்தினவர்களுக்கு வினையை யொழித்து உருத்திரர் அணுக்களாகப் பண்ணுவரென்பதுங் கூறுகின்றது.

98. மிக்கதோர் பக்குவத்திற் பிரளயா கலர்க்கும்
வினையொழித்துப் பரமுத்தி மேவு வித்தே
ஒக்கவிரு வினையனைத்து மலபாக மிகவு
முருதற்ப முற்றவர்கட் கொழித்துவினை யனைத்தும்
தக்கவதி காரமல மாத்திரமே நிறுத்தித்
தாவிலுருத் திரராகத் தானருளைப் புரிந்தே
துக்கமிலாப் புவனேச ராகச் செய்வர்
தொலைகால முலகமெலாஞ் சுத்தமுத்தி யிவர்க்கே.

(இ-ள்.) மிக்கதோர் பக்குவத்தில் பிரளயாகலர்க்கும் வினை ஒழித்துப் பரமுத்தி மேவுவித்து - மிகுந்த பிரளயாகலர்க்குத் தீவிரதர சத்திநிபாதத்தில் மலகன்மங்களை நீக்கிப் பரம மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தும்; ஒக்க இருவினை அனைத்தும் மலபாகம் மிகவும் உறுது அற்பம் உற்றவர்கட்கு ஒழித்து வினை அனைத்தும் - இருவினை யெல்லாஞ் சமமாய் மலபரிபாகம் மிகவும் பொருந்தாமல் அற்பம் பொருந்தினவர்களுக்குப் புண்ணிய பாப கன்மங்களெல்லாம் நசிக்கப்பண்ணி; தக்க அதிகாரமலம் மாத்திரமே நிறுத்தித் தாவில் உருத்திரராகத் தான் அருளைப் புரிந்து - மலபரிபாகத்துக்குத் தக்க அதிகாரமல மாத்திரமே நிறுத்திச் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலே உருத்திரர்அணுக்களாகக் கெடுதலில்லாத அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணி; துக்கம் இலாப் புவனேசர் ஆகச் செய்வர் - சுகமாத்திரமேயாயிருக்கப் புவனபதிகளாகப் பண்ணுவர்; தொலைகாலம் உலகம் எல்லாம் சுத்தமுத்தி இவர்க்கே-பிரபஞ்ச நாசமாகிற காலத்திலே இந்த ருத்திரான்மாக்களுக்குப் பரமோக்ஷத்தைக் கொடுப்பர். (கூஅ)

(அ-கை.) மேல் ஈசுரசத்தி அதோமாயையைப் பொருந்தி ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதியைப் பண்ணுகின்ற மாயை காலமாதியான அசாதாரண தத்துவங்களையும் சாதாரண தத்துவங்களையும் தாத்துவிகங்களையு முண்டாக்கிப் பிரபஞ்ச கிருத்தியம் நடத்தும் முறைமை கூறுகின்றது.

99. எண்ணிலுயி ரிருவினைகட் கீட தாக
வீசசத்தி யதோமாயை யிசைந்துதனு முதல்கள்
பண்ணியிடு மாயையுடன் கால மாதி
பலவுயிர்க்கும் வெவ்வேறும் படியுமிது வன்றி

நண்ணியிடும் புவனங்கட் காதார மாக
நலந்திகழ்சா தாரணமாந் தத்துவங்க டமையும்
தண்ணியதாந் தாத்திகங்க டமையு மாக்கிச்
சகமதனை நடத்தியிட றனையுமினி யுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) எண்ணில் உயிர் இருவினைகட்கு ஈடது ஆக ஈசசத்தி அதோமாயை இசைந்து - ஈசுரசத்தி எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களினுடைய புண்ணியபாபங்களுக் கீடாக அதோமாயையை அதிட்டித்து; தனுமுதல்கள் பண்ணியிடும் மாயையுடன் காலம் ஆதி பல உயிர்க்கும் வெவ்வேறும் படியும் - எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் தேக முதலாயினவற்றைச் செய்யாநிற்கின்ற மாயையுடனே காலமுதலான தத்துவங்கள் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அசாதாரணமாக வுண்டாம்படியும்; இது அன்றி நண்ணியிடும் புவனங்கட்கு ஆதாரம் ஆக நலம் திகழ் சாதாரணமாம் தத்துவங்கள் தமையும் - இதுவல்லாமல் புவனாதாரமாகப் பொருந்த நன்மைவிளங்கச் சாதாரணமான தத்துவங்களையும்; தண்ணியதாம் தாத்திகங்கள் தமையும் ஆக்கி - தத்துவங்களுடைய காரியமாயிருக்கிற தாத்துவிகங்களையு முண்டாக்கி; சகம் அதனை நடத்தியிடல் தனையும் இனி உரைப்பாம் - பிரபஞ்ச சிருட்டியைப் பண்ணும் முறைமையினையும் மேற் சொல்லுவாம். (கூகூ)

(அ-கை.) மேல் மகேசுரருடைய பிரபஞ்ச கிருத்தியமும் சீகண்டபகவானுடைய பிரபஞ்ச கிருத்தியமுங் கூறுகின்றது.

100. ஈசர்சத்தி யால்மாயை கலங்கல் செய்த
விடமாயா தத்துவமா மிதிற்கால நியதி
தேசுருவாங் கலையுதிக்கு முற்பிற்பா டின்றிச்
சேர்ப்பரிதிற் புவனங்க டமையருளாற் சிறக்க
ஆசிலருட் சீகண்ட வுருத்திரர்தாங் கலையி
லவ்வியத்தம் பிரதானம் பிரகிருதி யாகப்
பேசியிடும் பரியாய நாமமுறு மானைப்
பிறப்பிப்பர் வித்தையையும் பினைராகந் தனையும்.

(இ-ள்.) ஈசர் சத்தியால் மாயை கலங்கல் செய்த இடம் மாயா தத்துவமாம் - மகேசுவரர் தம்முடைய சத்தியினாலே மாயையைக் காரியோன்முகம் பண்ணினவிடம் மாயாதத்துவமென்று பெயராம்; இதில் காலம் நியதி தேசு உரு ஆம் கலை உதிக்கும் முற்பிற்பாடு இன்றி - இந்த மாயா தத்துவத்தினின்றும் ஏக காலத்திலே காலம், நியதி, பிரகாசரூபமான கலை என்னும் தத்துவங்க ளுண்டாகும்; சேர்ப்பர் இதில் புவனங்கள் தமை

அருளால் சிறக்க - இந்தத் தத்துவங்களிலே கிருபையினாலே புவனங்களை அழகாக உண்டாக்குவர்; ஆசில் அருள் சீகண்ட உருத்திரர்தாம் - குற்றமில்லாத கிருபையையுடைய சீகண்டருத்திரரானவர்; கலையில் அவ்வியத்தம் பிரதானம் பிரகிருதி ஆகப் பேசியிடும் பரியாய நாமம் உறும் மானைப் பிறப்பிப்பர் வித்தையையும் பின்னை ராகந்தனையும் - கலாதத்துவத்திலேநின்றும் அவ்வியத்த மென்றும் பிரதான மென்றும் பிரகிருதி யென்றும் பரியாயப்பேர் பொருந்தச் சொல்லப்பட்ட மானை யுண்டாக்குவர், பின்பு அந்தக் கலையிலேநின்றும் வித்தியாதத்துவத்தையும் அராகதத்துவத்தையும் உண்டாக்குவர். (௧00)

(அ-கை.) மேல் கலாதி பஞ்ச தத்துவங்களுடைய கிருத்தியங் கூறுகின்றது.

101. காலந்தான் வியாபியா யருவ மாகிக்
கழிகால நிகழ்காலம் வருங்கால மென்றே
ஏலுந்தான் பலவுயிர்க ளியற்றுமிரு வினையா
லிசைந்தபல மவரவர்கட் கேயிசைக்கு நியதி
மேலுந்துங் கலையாண வத்தைச் சற்றே
விடநீக்கி யான்மாவி னறிவுதொழில் விளக்கும்
மாலுந்தும் புலனறிவை யாக்கும் வித்தை
மாசதனி லாசையது ராகத்தால் வருமே.

(இ-ள்.) காலம் தான் வியாபியாய் அருவமாகிக் கழிகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலம் என்றே ஏலும் - காலதத்துவமானது தான் வியாபகமாய் அரூபமாய் இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலமாகப் பொருந்தும்; தான் பல உயிர்கள் இயற்றும் இருவினையால் இசைந்த பலம் அவர் அவர்கட்கே இசைக்கும் நியதி - நியதி தத்துவமானது தான் சகலராகிய எல்லா ஆன்மாக்களும் பண்ணுகின்ற புண்ணியபாபங்களாற் பொருந்தப்பட்ட சுகதுக்க பலன்களை அந்த அந்த ஆன்மாக்களுக்கு இராசாக்கினையைப்போலப் பொருந்தப்பண்ணும்; மேல் உந்தும் கலை ஆணவத்தைச் சற்று விட நீக்கி ஆன்மாவின் அறிவு தொழில் விளக்கும் - மேற் பொருந்துங் கலாதத்துவமானது ஆணவமறைப்பைச் சற்று விட்டு நீங்கப்பண்ணி ஆன்மாவினுடைய ஞானேச்சாக்கிரியைகளை விளக்கும்; மால் உந்தும் புலன் அறிவை ஆக்கும் வித்தை - வித்தியாதத்துவமானது ஆன்மஞானத்துக்கு மயக்கம் பொருந்தியிருக்குஞ் சத்தாதி விடயங்களைத் தரிசிப்பிக்கும்; மாசு அதனில் ஆசையது ராகத்தால் வரும் - அந்த ஆன்மஞானத்துக்கு அஞ்ஞான சொரூபியாயிருக்கிற விஷயத்திலே ஆசையானது இராகதத்துவத்தினாலே வரும். (௧0௧)

(அ-கை.) மேல் புருடதத்துவோற்பத்தியும் அதனுடைய தொழி லுங் கூறுகின்றது.

102. எண்ணெயுடன் றிரியங்கி யிசைந்த போதங்
கெரிசுடராம் விளக்கான தென்ன வேதான்
பண்ணமருங் காலாதி யவித்தை கூடப்
பஞ்சகஞ் சுகமென்னும் பரிசதனை யுடைத்தாய்
நண்ணியிடும் புருடனுந் தத்துவமே லதனு
னவின்றிடுவே ரான்மாவைப் புருடனென நாளும்
உண்ணவரும் வினைப்பயனுக் கீடாகக் கால
வுருத்திரர்தம் புவனமள வுயிரினைக்கொண் டுழலும்.

(இ-ள்.) எண்ணெயுடன் திரி அங்கி இசைந்தபோது அங்கு எரி சுடர் ஆம் விளக்கு ஆனது என்ன-எண்ணெயும் திரியும் அக்கினியுங்கூடின போது அவ்விடத்தில் பிரகாசமாயிருக்கிற விளக்கானது போல; தான் பண் அமரும் காலம் ஆதி அவித்தை கூடப் பஞ்சகஞ்சுகம் என்னும் பரிசு அதனை உடைத்தாய் நண்ணியிடும் புருடனும் தத்துவம் - முறைமை பொரு ந்தியிருக்கும் காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் என்னும் ஐந்து தத்து வமும் பிரகிருதியில் அவித்தையுங் கூடப் பஞ்சகஞ்சுகமென்று சொல்லுஞ் சுபாவத்தை யுடைத்தாய்ப் புருடதத்துவமானது தான் பொருந்தியிடும்; மேல் அதனுல் நவின்றிடுவர் ஆன்மாவைப் புருடன் என நாளும் - மேல் அந் தப் புருடதத்துவ பந்தத்தால் ஆன்மாவை எப்பொழுதும் புருடனென்று சொல்லுவார்கள்; உண்ண வரும் வினைப்பயனுக்கு ஈடாகக் காலஉருத்திரர் தம் புவனம் அளவு உயிரினைக் கொண்டு உழலும் - அந்தப் புருடதத்துவம் புசிக்கவராநின்ற புண்ணியபாப சுகதுக்க பலன்களுக்கீடாகக் காலாக்கினி ருத்திர புவன மளவாக முடவனைக் குருடன் கொண்டு திரியுமாறுபோல ஆன்மாவைக் கொண்டு திரியும். (௧0௨)

(அ-கை.) மேல் சீகண்ட பரமேசுவரன் பிரகிருதியிற் குணங்களை யுண்டாக்கிப் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களைக் குணவதிஷ்டிதராகச் செய்ய அவர் சிருட்டி திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுவரென்பது கூறுகின்றது.

103. பிரகிருதி தனின்மூன்று குணங்களையும் விரித்தே
பிரமன்மா னீலவுருத் திரர்க்களிப்பன் பினகி
தரையிறுதி யாதியுள தத்துவங்க ளனைத்துந்
தாழ்வறவே யாக்கியளித் தழியுமெனச் சாற்ற

நிரைநிரையே யிராசதத்தைச் சாத்திகதா மதத்தை
நித்தலுந்தா னதிட்டித்து நின்று கோண்டே
உரமுறவே யுலகனைத்து மாக்கியளித் தழிப்ப
ருண்டாகும் படியுமினி மேற்றேரிய வுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) *பிரகிருதிதனில் மூன்று குணங்களையும் விரித்து பிரமன் மால் நீலஉருத்திரர்க்கு அளிப்பன் பிஞகி - சீகண்ட பகவான் அந்தப் பிர கிருதிமாயையிலே மூன்று குணங்களையும் விரித்துப் பிரம விஷ்ணு நீலருத் திரர்க்குக் கொடுத்து; தரை இறுதி ஆதி உள்ள தத்துவங்கள் அனைத்தும் தாழ்வு அறவே ஆக்கி அளித்து அழியும் எனச் சாற்ற - சித்தம் ஆதியாகப் பிருதிவி அந்தமாயுள்ள தத்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் குறைவறவே சிருட்டி திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுங்கள் என்று அனுக்கிரகம் பண்ண; நிரை நிரையே இராசதத்தைக் சாத்திக தாமதத்தை நித்தலுந்தான் அதிட் டித்து நின்றுகொண்டு - கிரமத்திலே இராசத குணத்தைப் பிரமாவும், சாத்துவிக குணத்தை விஷ்ணுவும், தாமத குணத்தை நீலருத்திரரும் எப் பொழுதும் அதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று; உரம் உற உலகு அனைத்தும் ஆக்கி அளித்து அழிப்பர் - திடம் பொருந்த எல்லாவுலகங்களையும் உண் டாக்கி இரட்சித்துச் சங்கரிப்பார்கள்; உண்டாகும்படியும் இனிமேல் தெரிய உரைப்பாம் - இனிப் பிரகிருதியிலேநின்று தத்துவங்களும் கிரியை களும் உண்டாம் படி மேல் தெரியச் சொல்லுவாம்.* (௧0௩)

(அ-கை.) *மேல் சித்தம் புத்தி என்னும் தத்துவங்களுடைய உற் பத்தியும் கிருத்தியமுங் கூறுகின்றது.*

104. மானதனி லதோபாகஞ் சித்த மாகி
மன்னியிடுஞ் சிந்தனையை மற்றதனிற் குணங்கள்
தானிரண்டைச் சாத்துவிக மடக்கி நிற்கத்
தனிலுதிக்கும் புத்தியாந் தத்துவந்தா னதுவும்
ஊனமற நிச்சயஞ்செய் யுருவ மென்று
முயிர்வினையின் வாதனைக ளுறுவ தென்றும்
ஆனவிவை யிரண்டாகுங் குணங்க ளாலே
யைம்பதாம் பாவங்க ளடையுந் தானே.

(இ - ள்.) *மான் அதனில் அதோபாகம் சித்தம் ஆகி மன்னியிடும் சிந்தனையை - சாத்துவிக இராசத தாமதம் என்று பிரிக்கப்படாமலிருக்கிற முக்குணங்கள் சரியாய்க் கூடிநிற்கும் அவதரம் மான், அந்த மான் என்ப தற்குப் பரியாயநாமமாகும் பிரகிருதி, அந்தப் பிரகிருதியிலேநின்று சீகண்ட பரமேசுவர சத்தியாற் கலக்கப்பட்ட அதோபாகம் சாத்துவிக இராசத*

தாமதமென்று பிரிக்கப்பட்டுச் சரியாகக் கூடின அவதரம் குணதத்துவம், அது சித்தமென்னும் பேராகி ஆன்மாக்களுக்குப் போக சிந்தனையைப் பண்ணுவிக்கும்; மற்று அதனில் குணங்கள்தான் இரண்டைச் சாத்துவிகம் அடக்கி நிற்கத் தனில் உதிக்கும் புத்தியாம் தத்துவந்தான் - அல்லாமல் அந்தச் சாத்துவிக ராசத தாமத குண சொரூபமாய் நின்ற அதோபாகத்தில் தாமத இராசதங்கள் அடங்கிச் சாத்துவிகம் ஆதிக்கமாகி நின்றபொழுது புத்திதத்துவமானது உண்டாகும்; அதுவும் ஊனம் அற நிச்சயம் செய் உருவம் என்றும் உயிர்வினையின் வாதனைகள் உறுவது என்றும் ஆன இவை இரண்டாகும் - அந்தப் புத்திதத்துவமும் பழுதில்லாமல் ஆன்மாக்களுக்கு விஷய நிச்சயத்தைப் பண்ணுகையால் நிச்சய ஆன்மாவென்றும், ஆன்மாக்கள் பண்ணுங் கன்மங்கள் தூலங்கெட்டு வாசனான்மாவாகப் பொருந்தி நிற்கையால் வாசனான்மாவென்றும் இரண்டு விதமாம்; குணங்களாலே ஐம்பதாம் பாவங்கள் அடையும் தான் - அந்தப் புத்திதத்துவமானது குண பேதங்களினாலே அடையும் பாவங்கள் ஐம்பது பேதமாம். (௧0௪)

(அ - கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் புத்தி பாவாஷ்டக சொரூபமாய் ஐம்பது பேதமாய் நிற்கு மென்பது கூறுகின்றது.

105. சாத்திகத்தா லேதரும ஞானமுடன் விடயந்
தனில்வயிராக் கியமாகுஞ் சாற்றுமிரா சதத்தால்
மாத்திரமில் லாச்செல்வத் திச்சையுட னியற்றல்
வந்தணையுந் தாமதத்தால் மருவியிடு மதன்மம்
காத்திரந்தா னென்றல்முத லஞ்ஞான விடயக்
கண்ணியினிற் பட்டுழன்று கவற்சி கொள்ளும்
சோத்திரத்தை யாதிவழி துறத்த லின்மை
தொகுசெல்வ மின்மையுமாஞ் சொல்லிற் றானே.

(இ - ள்.) சாத்திகத்தாலே தருமஞானமுடன் விடயந்தனில் வயிராக்கிய மாகும் - சாத்துவிக குணத்தினாலே தருமமும், ஞானமும், சத்தாதி விடயங்களிற் செல்லாமனிற்கும் வயிராக்கியமும் ஆகிய மூன்றும் உண்டாகும்; சாற்றும் இராசதத்தால் மாத்திரம் இல்லாச் செல்வத்து இச்சையுடன் - சொல்லப்பட்ட இராசதத்தால் மட்டில்லாத ஆசையுடனே செல்வமானது உண்டாம்; இயற்றல் வந்து அணையும் தாமதத்தால் மருவியிடும் அதன்மம் காத்திரம் தான் என்றல் முதல் அஞ்ஞான விடயக் கண்ணியினில் பட்டு உழன்று கவற்சிகொள்ளும் சோத்திரத்தை யாதிவழி துறத்தல் இன்மை தொகு செல்வம் இன்மையுமாம் சொல்லில் தானே - பூர்வ ஜன்மங்களிற் பண்ணின பாபங்கள் பந்தமாக வந்து கூடியிருக்குந் தாமத

குணத்தினுலே அதர்மமும், தேகேந்திரியாந்தக்கரணுதிகளை ஆன்மாவென்று சொல்லுகிற அஞ்ஞானமும், சத்தாதி விஷயமாகிற கண்ணியிலே பொருந்திச் சுழன்முனையிலே அழுந்துதல் செய்யுஞ் சுரோத்திரேந்திரியாதி வழியாய் வரும் விஷயங்களை நீங்குதலில்லாமையான அவைராக்கியமுமுண்டாம். (கo௫)

106. தருமமிரு விதத்தாகு ஞானமோ ரைந்தாஞ்
சாற்றும்வயி ராக்கியமு மீரைந் தாகும்
மருவியிடு செல்வமிரு நான்க தாகு
மற்றதன்ம மோரிரண்டா மாச தாகத்
துரிசதுற மஞ்ஞான மோரைந் தாகும்
துறப்பிலதோர் பத்தாகச் சொல்லுஞ் செல்வம்
கருதலிலா தோரெட்டா மாகவிவை யெல்லாங்
கணக்கிடுங்கா லைம்பதாய்க் கழறு நூலே.

(இ - ள்.) தருமம் இருவிதத்து ஆகும் - தருமமானது இயமம் என்றும் நியமம் என்றும் இரண்டு விதமாம்; ஞானம் ஓர் ஐந்து ஆம்-ஞானமானது * லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்ககம், மாந்த்ரம் என்னும் ஐந்தாய்ப் பின்னும் அது புத்தி விகற்பத்தாற் பத்து விதமாம், அவையாவன : (க) சாருவாகர் தேகமே ஆன்மாவென்னும் ஞானமொன்று, (உ) சோதிடர் பஞ்சபூதமே உள்ளதென்னும் ஞானமும், கௌளர் பஞ்சபூதான்மாவாயிருக்கிற சத்தியென்னும் ஞானமும், வாமதக்ஷிணமார்க்கராகிய சாத்தர் காபாலிகர் காளாமுகர்கள் ஈசுவரனுண்டென்று சொல்லி வேதவிருத்தாசாரஞ் செய்யும் ஞானமும் பௌதிக பேதமாகையால், இந்த மூன்றுவித ஞானமும் ஒன்று, (௩) பௌராணிக ஸ்மார்த்தர் பஞ்சதன்மாத்திரையே பிரமமென்னும் ஞானமொன்று, (ச) இந்திரியான்மவாதிகள் இந்திரியமே ஆன்மாவென்னும் ஞானமொன்று, (௫) நியாயவாதிகள் மனசு பரியந்தமே தத்துவமென்னும் ஞானமொன்று, (௬) வைசேஷிகர் அகங்காரமே ஆன்மாவென்னும் ஞானமொன்று, (எ) பௌத்தர் புத்தியே ஆன்மாவென்னும் ஞானமொன்று, (அ) ஆருகதர் குணமே ஆன்மாவென்னும் ஞானமொன்று, (௯) பாஞ்சராத்திரிகள் விஷ்ணுதுல்லியமா யிருக்கிறதே மோக்ஷமென்னும் ஞானமொன்று, (கo) சாங்கியர் பிரகிருதியை நீங்கி நிற்பதே மோக்ஷமென்னும் ஞானமும், மாயாவாதிகளும் பிரதானத்துக்கு அன்னியமான புருஷன் தான் என்றறிகின்றதே மோட்சமென்னும் ஞானமும், கன்மயோகிகளும் இப்படியே, இவர்கள்

---

* லௌகிக முதலிய ஐந்தும் சைவசமயநெறி, பொது, 338, உரையில் சாத்திரங்களெனப்பட்டன. அவை வினையெனச் சிவஞானபோதச் சிவாக்கிர பாடியத்து [பக்கம், 400] ஓதப்பட்டது.

மூன்று பேர்களுக்கும் பிராப்யத்தானம் ஒன்ருகையால் இந்த மூன்று வித ஞானமும் ஒன்று, ஆகப் பத்து; சாற்றும் வயிராக்கியமும் ஈரைந் தாகும்-சொல்லப்பட்ட வைராக்கியம் பத்துவிதமாகும், அவையாவன: (க) வியாதி பீடையால் வரும் வைராக்கியம் ஒன்று, (உ) தன்னுடைய தேக தோஷத்தைக் கொண்டு வரும் தேக வைராக்கியம் ஒன்று, (ங) ஐசுவரிய வைராக்கியம் ஒன்று, (ச) தாபத்திரயங்களிஞல் வரும் பிரபஞ்ச வைராக் கியம் ஒன்று, (ரு) திரவிய வைராக்கியம் ஒன்று, (சு) மாதா பிதா பிரிந் ததஞல் வரும் சங்க வைராக்கியம் ஒன்று, (எ) ஸ்திரீயினிடத்திலே ஒரு தோஷத்தைக் கண்டு வரும் வைராக்கியம் ஒன்று, (அ) அன்னபாஞதிகள் புசிப்பிஞல் திருப்தியாகாதென்னும் புசிப்பு வைராக்கிய மொன்று, (கூ) தானத்துக்குப் போய்த் தள்ளுண்டதஞல் வருந் தான வைராக்கிய மொன்று, (க0) இகத்திலே ஒரு ஏதுவுமில்லாமல் பூர்வஜன்ம பூசாபல புண்ணிய பலத்திஞலேயே தேகாதியான சர்வ பதார்த்தங்களிலும் வரும் வைராக்கிய மொன்று, ஆகப் பத்து; மருவியிடு செல்வம் இருநான்கது ஆகும் - பொருந்தப்படா நின்ற செல்வமானது அணிமா வென்றும், மகிமா வென்றும், கரிமா வென்றும், லகிமா வென்றும், பிராப்தி யென்றும், பிராகாமிய மென் றும், ஈசித்துவமென்றும், வசித்துவ மென்றும் எட்டு விதமாம்; மற்று அதன்மம் ஓர் இரண்டாம் - அதர்மமாவது இரண்டாம், அவையாவன: அயம மென்றும் அநியம மென்றும் இரண்டு விதமாம்; மாசு அது ஆகத் துரிசு அது உறும் அஞ்ஞானம் ஓரைந்து ஆகும் - குற்றம் பொருந்தியிருக்கிற அஞ்ஞானமானது தமசு மோகம் மகாமோகம் தாமிசிரம் அந்ததாமிசிரம் என்று ஐந்து விதமாம்; துறப்பு இலது ஓர் பத்தாகச் சொல்லும் - விஷயங்களில் துறவில்லாத அவைராக்கியமானது (க) வியாதிபீடையி ஞலே வருந் துக்கத்தி லழுந்தி நிற்கும் அவைராக்கியம் ஒன்று, (உ) தன் னுடைய தேக தோஷத்தைக் காஞமல் தேகந்தாஞய் நிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (ங) ஐசுவரியங்களில் அனுபவிக்கிற காலத்தில் அழுந்தி நிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (ச) ஆத்தியான்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதி பௌதிகம் என்னும் தாபத்திரயங்களில் வருஞ் சுகதுக்கங்களில் அழுந்தி நிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (ரு) அருத்தத்தைத் தேடுகிறதிஞலும் இரட்சிக்கிறதிஞலும் துக்கங் காஞமல் நிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (சு) மாதா பிதாக்கள் முதலான ஜனங்கள் பிரிந்ததிஞல் வைராக்கியம் வாராமல் துக்கத்தி லழுந்திநிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (எ) தன்னுடைய ஸ்திரீயி னிடத்தில் குணதோஷங்களைக் கண்டும் கேட்டும் நீங்காமலிருக்கும் அவை ராக்கிய மொன்று, (அ) அன்னபாஞதிகள் எத்தனை புசித்தாலும் திருப்தி யடையாதென் றறியாமல் நிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, (கூ) தானத்துக் குப் போய்த் தள்ளுண்டு வந்தும் அதில் விரத்தி வராமல் நிற்கும் அவைராக் கிய மொன்று, (க0) பூர்வ ஜன்மத்தில் பூசாதி புண்ணிய மில்லாமல் தேகாதி

யான சர்வப்பிரபஞ்சத்தில் விரத்தி வராமனிற்கும் அவைராக்கிய மொன்று, ஆக இப்படிப் பத்து விதமாம்; செல்வம் கருதல் இல்லாது ஓர் எட்டாம் - செல்வம் வேண்டுமென்று நினைத்தலில்லாமையான அனைசுவரியமானது அநணிமா அமகிமா அலகிமா அகரிமா அப்பிராப்தி அப்பிராகாமியம் அநீசித்துவம் அவசித்துவம் என்று எட்டு விதமாம்; ஆக இவை எல்லாம் கணக்கிடுங்கால் ஐம்பதாய்க் கழறும் நூல் - புத்திபேதமாய் நின்ற இவைக ளெல்லாவற்றையும் தொகையிடுங்கால் ஐம்பது பேதமாகச் சிவாகமங் களிலே சொல்லும்.

இந்தப் பஞ்சாசத்பாவங்களுடைய சொரூபங்களும் இவற்றின் பேதங்களும் சிவஞானசித்தியார் வியாக்கியானத்திற் கண்டுகொள்க. (கoசு)

(அ - கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களினாலே ஆன்மாக்களி னுடைய கன்மானுகுணமாகக் குணங்களின் ஏற்றக்குறைச்சலினால் ஆறு குண முண்டாமென்பது கூறுகின்றது.

107. முக்குணங்க டம்மிலொரு குணமொருத்தர் பாலே
முழுவதுநின் * றிடாவினையின் முறைமை யாலே
அக்குணங்க ளிரண்டையோன் றடக்கவத னாலே
யாறுகுண முதிக்குமுணர் மூன்றுகுண மதனில்
இக்குணங்கள் கூட்டத்தா லெண்ணில்குண முளவா
மியம்பிலது பெருகுமினி யிருமூன்று குணங்கள்
புக்கபடி யுரைத்திடுவோ மிவற்றி னுள்ளே
பொல்லாத செயற்குணங்கள் பொருந்தா வாறே.

(இ - ள்.) வினையின் முறைமையாலே முக்குணங்கள் தம்மில் ஒரு குணம் ஒருத்தர் பாலே முழுவதும் நின்றிடா - ஆன்மாக்கள் பண்ணின கன் மத்தினுடைய வழியாலே சாத்துவிக ராசத தாமத மென்னுங் குணங்களி லே ஒரு குணமானது ஓர் ஆன்மாவி னிடத்திலே ஒரு குணமாய் நில்லா மல் மூன்று குணங்களும் ஏற்றக் குறைச்சலாய் நிற்கும்; அக் குணங்கள் இரண்டை ஒன்று அடக்க அதனாலே ஆறு குணம் உதிக்கும்-அந்தச் சாத்து விக ராசத தாமத குணங்கள் இரண்டு குணத்தை ஒவ்வொரு குணம் அடக்க அதனால் ஆறு குணங்க ளுண்டாகும்; மூன்று குணம் அதனில் இக்குணங்கள் கூட்டத்தால் எண் இல் குணம் உள ஆம் உணர் - சாத்து விக ராசத தாமதமாய் நின்ற அவற்றிலே இந்த ஆறு குணங்களுடைய சமூகத்தாலே எண்ணிறந்த குணங்க ளுண்டாகும், இந்தக் குணவிகற்பங்க

* றிடா வுயிர்கள் வினையின்முறை யாலே - பாடபேதம்.

ளெல்லாம் விரிந்த சாத்திரங்களில் அறி; இயம்பில் அது பெருகும் - குண பேதங்களெல்லாம் சொல்லில் இந்தச் சாத்திரம் விரிந்து போம்; இனி இருமூன்று குணங்கள் புக்கபடி உரைத்திடுவோம் இவற்றின் உள்ளே பொல்லாத செயல் குணங்கள் பொருந்தா ஆறு - மேல் இந்தக் குணபேதங் களுக்குள்ளே குற்றத்தைச் செய்யாநின்ற குணங்களை ஆன்மாக்கள் அடை யாதவாறு ஆறு குணங்களுண்டாம் பிரகாரஞ் சொல்லுகிறோம். (க0எ)

108. தருமநெறி சாத்துவிகந் தாமதரா சதத்தைத்
தானடக்கத் தோன்றியிடும் பிரகாசம் லகுதை
வரும்வகைரா சதமதுதான் சாத்திகதா மதத்தை
மறைத்தோளிர வுவட்டம்பஞ் சலனமிவை வருமால்
பொருவிலொளி சாத்துவிக ராசதந்தான் புதையப்
பொருந்தியிடிற் றமதந்தான் புந்தி தன்னில்
குருவென்னுங் குணத்துடனே வரணகமுந் தோற்றுங்
கூறிலிவை யாறுகுங் குணங்க டாமே.

(இ-ள்.) தரும நெறி சாத்துவிகம் தாமத ராசதத்தைத் தான் அடக்கத் தோன்றியிடும் பிரகாசம் லகுதை - தன்ம மார்க்கத்தைச் செய்யா நின்ற சாத்துவிக குணமானது இராசத தாமதங்களை யடக்கித் தான் மேலிட் டிருந்த பொழுது பிரகாசம் என்னும் குணமும் லகுதை யென்னும் குணமு முண்டாகும்; வரும் வகை ராசதம் அது தான் சாத்திக தாமதத்தை மறைத்து ஒளிர உவட்டம்பம் சலனம் இவை வரும் ஆல் - வாராநின்ற வகையை யுடைய ராசத குணமானது சாத்துவிக தாமதங்களை யடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்த பொழுது உபஷ்டம்பம் என்னும் குணமும் சலனம் என்னும் குணமும் உண்டாகும்; பொருவில் ஒளி சாத்துவிக ராசதந் தான் புதையப் பொருந்தியிடில் தாமதம் தான் புந்திதன்னில் குரு என்னும் குணத்துடனே வரணகமும் தோற்றும் - குற்றமில்லாத பிரகாசமாயிருக்கிற சாத்துவிக ராசத குணங்களடங்கத் தாமத குணமானது தான் ஆதிக்க மாகக் கூடிநின்ற விடத்திலே குருவென்னுங் குணமும் வரணகமென்னுங் குணமும் உண்டாகும்; கூறில் இவை ஆறு ஆகும் குணங்கள் தாம் - இந்தக் குணங்கள் தாம் சொல்லுமிடத்து ஆறு குணங்களாகும். (க0அ)

(அ - கை.) மேல் புத்திதத்துவத்திலே அகங்காரந் தோன்றிக் குணவிகற்பத்தால் மூன்று பேதமா மென்பது கூறுகின்றது.

109. புந்திதனி லகங்காரந் தோன்றியே மனந்தான்
பொறியதனுற் பற்றுபொருள் கைக்கொள்வ தாகிப்

பந்தமுற யானெனதென் றேயபிமா னத்தைப்
பண்ணுவதாய் வாயுக்கள் பலவினையு மியற்றிச்
சந்தமுறுங் குணமூன்றால் மூன்ற தாகுந்
தைசதவை காரியுடன் பூதாதி தானென்
றிந்தவகங் காரங்கள் மூன்றினிட மாயே
யினியுதிக்குந் தத்துவங்க ளியல்பினையு முரைப்பாம்.

(இ-ள்.) புந்திதனில் அகங்காரம் தோன்றியே மனந்தான் பொறி யதனால் பற்று பொருள் கைக்கொள்வது ஆகி - புத்திதத்துவத்திலேயின் றும் அகங்கார தத்துவ முண்டாகி மனமானது இந்திரியங்கள் வழியாகப் பற்றின விடயங்களைக் கைக்கொள்ளுகிற சொரூபமாகி; பந்தம் உற யான் எனதென்று அபிமானத்தைப் பண்ணுவதாய் - பந்தம் பொருந்த என்னது யான் என்று அபிமானம் பண்ணுகின்ற சொரூபமாய்; வாயுக்கள் பல வினையும் இயற்றி - பிராணாதி வாயுக்களுடைய பல விதமான தொழிலையும் பிரேரிக்கிறதாய்; சந்தம் உறும் குணம் மூன்றால் மூன்றது ஆகும் தைசத வைகாரியுடன் பூதாதி தான் என்று - எப்பொழுதும் பொருந்தியிருக்கும் மூன்றுகுணங்களாலே தைசதவகங்கார மென்றும், வைகாரியகங்கார மென் றும், பூதாதியகங்காரமென்றும் மூன்று விதமாகும்; இந்த அகங்காரங் கள் மூன்றினிடமாயே இனி உதிக்கும் தத்துவங்கள் இயல்பினையும் உரைப்பாம் - இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட அகங்காரங்கள் மூன்றினிட மாகவே மேல் உண்டாகுந் தத்துவங்களுடைய சுவபாவத்தையுஞ் சொல்லு கிறோம்.

(அ - கை.) மேல் தைசதவகங்காரத்திலே மனமும் ஞானேந்திரிய மும் உற்பத்தியாவதும் அவற்றின் கிருத்தியமுங் கூறுகின்றது.

110. முந்தமனம் தைசதத்தே முளைக்கும் பின்னர்
முளைப்பதாஞ் சோத்திரத்தை முதலா வைந்தும்
அந்தமனங் காகத்தின் விழியே போல
அகத்தினிலும் புறத்தினிலு மடைந்துபொறிக் கெதிராய்
வந்தவிட யங்கடமைப் பற்றி யுள்ளு
மன்னியதைப் பாவிக்கும் வகைய தாகும்
சிந்தைசெயிற் செவிதோல்க ணுக்கு மூக்குச்
சேர்சத்த மாதியைந்தைத் தெரிவிக்கு முயிர்க்கே.

(இ - ள்.) முந்த - மனம் தைசதத்தே முளைக்கும் - தைசதவகங் காரத்தினின்றும் ஞானேந்திரிய வுற்பத்தியாகுமுன் மனம் உண்டாகும்; பின்னர் முளைப்பதாம் சோத்திரத்தை முதலா ஐந்தும் - மன தத்துவமுண்

டாகியதற்குப் பின்பு சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்custom்வை ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் உண்டாகும்; அந்த மனம் காகத்தின் விழியேபோல அகத்தினிலும் புறத்தினிலும் அடைந்து பொறிக்கு எதிராய் வந்த விடயங்கள் தம்மைப் பற்றி உள்ளும் மன்னியதைப் பாவிக்கும் வகையது ஆகும் - முந்தியுண்டான மனமானது காக்கைக் கண்ணானது உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரிப்பது போல இந்திரியத்தின் முன்னாக வந்து சத்தாதி விடயங்களைப் பற்றி அந்தப் பற்றின விடயங்களை உள்ளேயும் பாவிக்கிற சொரூபமாய் நிற்கும்; சிந்தைசெயில் செவி தோல் கண் நாக்கு மூக்கு சேர் சத்தமாதி ஐந்தைத் தெரிவிக்கும் உயிர்க்கு - சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் என்னும் பஞ்சேந்திரியங்களை விசாரிக்குமிடத்தில் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்தியிருக்கிற சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் விடயங்களைந்தையும் அறிவிக்கும். (கக0)

(அ-கை.) மேல் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் பஞ்ச பூதங்களிலே தோன்று மென்று சொல்ல, நீர் அகங்காரத்திலே தோன்று மென்று சொல்லுவானேன் என்னும் சங்கையும் அதற்கு உத்தரமுங் கூறுகின்றது.

111. பொறியைந்தும் பூதங்க டம்மிற் றோன்றிப்
பூதங்கள் குணமான புலன்க டம்மை
நெறியொன்றப் புணருமகங் காரந் தன்னி
னீர்பொறிக ளுதிக்குமென்று நிகழ்த்தா தென்னில்
குறியனலி னயனங்க *ளுதிக்கு மாகிற்
குளிர்புனலுட் பொருள்கவர்தல் கூடு மெங்ஙன்
செறிபொழுதி னீரினுள்ளே சாந்த மாமாற்
றேர்ந்திமேற் றவைகளுமிச் செய்கை யென்றே.

(இ - ள்.) பொறி ஐந்தும் பூதங்கள் தம்மில் தோன்றிப் பூதங்கள் குணமான புலன்கள் தம்மை நெறி ஒன்றப் புணரும் - சுரோத்திராதி இந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகாசாதி ஐந்து பூதங்களிலே உண்டாகி அந்தப் பூதங்களின் குணமான சத்தாதி விடயங்களை ஒவ்வோரிந்திரியம் ஒவ்வோரிந்திரியத்தைக் கிரகிக்கு முறைமையைப் பொருந்தக்கூடும்; நீர் அகங்காரந்தன்னில் பொறிகள் உதிக்கும் என்று † நிகழ்த்தாது என்னில் - நீர் அகங்கார தத்துவத்திலே நின்றும் இந்திரியங்களுதிக்குமென்று சொல்லுகிறது கூடாதென்னில்; குறி அனலில் நயனங்கள் உதிக்கும் ஆகில் குளிர் புனலுள் பொருள் கவர்தல் எங்ஙன் கூடும் செறி பொழுதில் நீரினுள்ளே சாந்தம் ஆம் ஆல் - ரூபமாகிய தேயு பூதத்திலே சட்சு இந்திரியங்களுண்டா

* ளுதித்த தாகிற் - பாடபேதம். † நிகழ்த்தாலாகாது என்பதன் மரூஉ.

மாகில் குளிர்மை பொருந்தின சலத்திற்குள் ளிருக்கின்ற பொருளைக் கிரகிக் கிறது எப்படிக் கூடும்? தேயுபூத காரியமான சட்சு இந்திரியமானது அப்பு பூத காரியமான சலத்துக்குள்ளே பொருந்துகிறபொழுது அக்கினிக்கும் சலத்துக்கும் பகையாதலின் நசித்துப்போம், ஆகையால் பூதங்களிலேநின் றும் ஞானேந்திரியங்களுண்டா மென்பது கூடாது; தேர்ந்திடு மற்றவை களும் இச் செய்கை என்று - நின்ற நாலு இந்திரியங்களும் இப்படியென்று விசாரித்தறி. (கககூ)

(அ - கை.) மேல் வைகாரியகங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்க ளுற் பத்தியும், பூதாதியகங்காரத்தில் தன்மாத்திரைக ளுற்பத்தியும், அவற்றின் கிரியைகளுங் கூறுகின்றது.

112. தொழில்செய்யு மிந்திரியம் வாக்காதி யைந்துந்
தோன்றியே வைகரியிற் சொலவாதி புரியும்
இழிவிலாச் சத்தமுடன் பரிச ரூப
விரதகந் தங்களென வியம்பியவிவ் வைந்தும்
கழிவிலாக் காரணதன் மாத்திரைக ளிதற்குக்
காரணமாம் பூதாதி கருதிலிவை யைந்தும்
வழிமுறையே மனம்புத்தி யகங்காரங் கூட
மருவுபுரி யட்டகமாய் மன்னியிடு முயிர்க்கே.

(இ - ள்.) தொழில் செய்யும் இந்திரியம் வாக்காதி ஐந்தும் தோன் றியே வைகரியில் சொலவு ஆதி புரியும் - வைகாரியகங்காரத்திலே நின்றுங் கிரியைபண்ணுகிற வாக்குப் பாத பாணி பாயு உபத்தம் என்னும் ஐந்து இந்திரியங்களு முண்டாகி வசன கமன தான விசர்க்க ஆனந்தம் என்னும் ஐந்து கிரியைகளையுஞ் செய்யும்; இழிவு இலாச் சத்தமுடன் பரிச ரூப இரத கந்தங்களென இயம்பிய இவ் ஐந்தும் கழிவு இலாக் காரண தன் மாத்திரைகள் இதற்குக் காரணம் ஆம் பூதாதி - காரணமாய் நின்ற பூதாதி யகங்காரத்திலேநின்று குற்றமில்லாத சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தமென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் நீங்காமல் நின்ற தன்மாத்திரைகளென்று சொல்லப்பெறும்; கருதில் இவை ஐந்தும் வழிமுறையே மனம் புத்தி அகங்காரம் கூட மருவு புரியட்டகம் ஆய் மன்னியிடும் உயிர்க்கு - விசாரிக் கில் இந்தச் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்த மென்னுந் தன்மாத்திரைக ளைந்தும் கிரமமாகி நின்ற மனம் புத்தி அகங்காரமுங் கூடப் புரியட்டக தேகமாகி ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாய்ப் பொருந்தும். (ககஉ)

(அ - கை.) மேல் ஆன்மாக்கள் வினைக்கீடாகப் புரியட்டக தேகத் தாற் போக்குவரவைச் செய்யுமென்றும், இதிலேநின்றுந் தூலதேக முண் டாகு மென்றுங் கூறுகின்றது.

113. பொருந்தியிடும் புரியட்ட சூக்குமரூ பத்தாற்
போக்குவர வனைத்தினையும் புரியுமுயிர் வினையால்
அருந்தியிடுஞ் சுவர்க்கநர காதிகளை யடைந்தே
யறம்பாவத் தாலின்ப துன்பங்க ளவற்றைத்
தெரிந்திடவே தூலமாந் தேகந் தானுஞ்
சேருமிந்தச் சூக்குமதே கத்திலெனத் தேர்க
வருந்தனியே வானாதி சத்தாதி தன்னில்
வருமுறைமே லாகமத்தின் வழிமுறையே யுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) உயிர் வினையால் பொருந்தியிடும் புரியட்ட சூக்கும ரூபத்தால் போக்கு வரவு அனைத்தினையும் புரியும் - ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்மத்துக் கீடாகப் பொருந்தப்பட்ட புரியட்டகமாய் நின்ற சூக்குமதேகத் தால் யாதாயாதங்களைச் செய்யும்; உயிர் அறம் பாவத்தால் சுவர்க்க நர காதிகளை யடைந்தே இன்பதுன்பங்க ளவற்றை அருந்தியிடும் - ஆன்மாக் கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களால் சுவர்க்க நரக பூலோகங்களை யடைந்து சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கும்; தெரிந்திடவே தூலமாம் தேகம் தானும் இந்தச் சூக்கும தேகத்தில் சேரும் எனத் தேர்க - இந்தச் சூக்கும தேகத் திலேநின்று சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கத்தக்கதாகத் தூலதேகமானது உண்டாகு மென்றறிக; தனியே வரும் வானாதி சத்தாதி தன்னில் வரும் முறை மேல் ஆகமத்தின் வழி முறையே உரைப்பாம் - வெவ்வேறாய் வந்த ஆகாசாதி பூதங்களும் சத்தாதி காரண தன்மாத்திரைகளிலே உண்டாகுங் கிரமத்தை மேல் ஆகமத்திற் சொன்னபடி கிரமத்திலே சொல்லுவாம். ()

114. வானதுதா னுற்பூத சத்தத்திற் றோன்றும்
வாயுவனுற் பூதசத்த வுற்பூத பரிச
மானவற்றிற் றோன்றுமனுற் பூதசத்தப் பரிச
மாகியிடு முற்பூத ரூபத்தே யனலும்
ஊனமதாஞ் சத்தமுடன் பரிச ரூப
வுற்பூத விரதத்தி லப்புதிக்கு மேல்மண்
தானதுவு மனுற்பூத சத்தாதி நான்காய்த்
தளர்விலா வுற்பூத கந்தத்தாந் தானே.

(இ - ள்.) வானது தான் உற்பூத சத்தத்தில் தோன்றும் - உற் பூத சத்த தன்மாத்திரையிலே ஆகாசமானது உண்டாகும்; வாயு அனுற்

பூத சத்த உற்பூத பரிசம் ஆன அவற்றில் தோன்றும் - அநுற்பூத சத்த உற்பூத பரிச சுவரூபமாயிருக்கிற பரிச தன்மாத்திரையிலே ஆகாயத்தைத் துவந்தித்து வாயுவானது தோன்றும்; அனுற்பூத சத்தப் பரிசம் ஆகியிடும் உற்பூத ரூபத்தே அனலும் - அநுற்பூத சத்தப் பரிச உற்பூத ரூப சுவரூபமாயிருக்கிற ரூப தன்மாத்திரையிலே வாயுவைத் துவந்தித்துக் கொண்டு தேயு உண்டாகும்; ஊனமதாம் சத்தமுடன் பரிச ரூப உற்பூத இரதத்தில் அப்பு உதிக்கும் - அநுற்பூத சத்தப் பரிச ரூப உற்பூத ரச சுவ ரூபமாயிருக்கிற ரச தன்மாத்திரையிலே தேயுவைத் துவந்தித்துக்கொண்டு அப்பு உண்டாகும்; மேல் மண்தான் அதுவும் அனுற்பூத சத்தாதி நான்காய்த் தளர்வு இலா உற்பூத கந்தத்து ஆம் தான் - மேல் அநுற்பூத சத்தப் பரிச ரூப ரச உற்பூத கந்த சுவரூபமாயிருக்கிற கந்த தன்மாத்திரையிலே அப்புவைத் துவந்தித்துக்கொண்டு பிருதிவி யுண்டாகும். (கககச)

(அ - கை.) மேல் வேதத்திலே ஆன்மாவினிடத்திலேநின்றும் ஆகாசாதிகள் ஒன்றில் ஒன்று தோன்று மென்னுஞ் சங்கைக்கு உத்தரங் கூறுகின்றது.

115. சாற்றியிட வேதத்தே யான்மாவில் வானந்
தானதனிற் கால்தீநீர் தரணி தானும்
தோற்றியிடு மோன்றிலோன்று யென்றே நீர்தாஞ்
சொல்லியதிங் கென்னையெனிற் சொல்லு வாங்கேள்
மாற்றரிய காரணத்தின் குணங்க டாமே
வந்திடுமேற் காரியத்தே யெனும்வழக்கி னுலே
காற்றனனீர் மட்குணங்கள் வானந் தன்னிற்
கண்டதிலை யால்வானங் காரணமன் றென்னே.

(இ - ள்.) சாற்றியிட வேதத்தே ஆன்மாவில் வானம் தான் அதனில் கால் தீ நீர் தரணி தானும் தோற்றியிடும் ஒன்றில் ஒன்றாய் என்றே - வேதத்திலே ஆன்மாவினின்றும் ஆகாசமும் அந்த ஆகாசத்திலே வாயுவும் வாயுவிலே தேயுவும் தேயுவிலே அப்புவும் அப்புவிலே பிருதிவியும் இப்படி ஒன்றிலே ஒன்றாக வுண்டாகுமென்று சொல்லியிருக்க; நீர்தாம் சொல்லியது இங்கு என்னை எனில் சொல்லுவாம் கேள் - நீர்தாம் இங்கே பூதாதியகங்காரத்திலே தோன்றின பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலே பஞ்ச பூதங்கள் உண்டாகு மென்று சொன்னதென்ன வென்னில், சொல்லுகிறோம் கேள்; மாற்ற அரிய காரணத்தின் குணங்கள் தாமே வந்திடும் மேல் காரியத்தே என்னும் வழக்கினாலே - நீங்குதற்கரிய காரணத்தினுடைய குணங்கள் காரியத்திலே வரவேண்டு மென்னும் நியாயத்தினாலே; காற்று

அனல் நீர் மண் குணங்கள் வானந்தன்னில் கண்டதில்லையால் வானம் காரணம் அன்று என் - வாயுவாதி நாலு பூதங்களுடைய பரிச ரூப ரச கந்த மென்னும் நாலு குணங்களும் ஆகாயத்தி னிடத்திலே காணுதபடி யால் ஆகாசங் காரணமல்லவென்று சொல். (கக௫)

(அ - கை.) மேல் வேதத்திலே ஆன்மாவிலேநின்றும் ஆகாசாதிகள் ஒன்றிலே ஒன்ருகத் தோன்றுமென்ற வசனத்துக்கு உத்தரங் கூறுகின்றது.

116. ஆங்கார நானுனேன் றறைவ தாக
வனைத்துயிர்க்கு * மண்ணியதா யடைந்து † கோண்டே
ஓங்காநின் றுள்ளதா லான்மா வென்றே
யுரைத்ததா மிலக்கணையா வுதித்ததனின் பாலே
பாங்கார்தன் மாத்திரையி லாவ தாகும்
பாராதி யசித்துதிக்குஞ் சித்திலேன்கை பழுதாம்
நீங்காது வானதனை வாயு வாதி
நின்றுகுணஞ் சார்தலினு னிகழ்த்தியதா நினையே.

(இ - ள்.) அனைத்து உயிர்க்கும் ஆங்காரம் அண்ணியதாய் அடைந்து கொண்டு நான் நான் என்று அறைவதாக ஓங்கா நின்று உள்ளதால் ஆன்மா என்று இலக்கணையா உரைத்ததாம் - எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அகங்காரமானது கிட்டிப் பொருந்திக்கொண்டு நிற்கையால் நான் நான் என்று சொல்லுவதாக வளராநின்றுள்ளது ஆன்மாவென்று ஆதார இலக்கணையாகச் சொன்னதாம்; உதித்து அதனின்பால் பாங்கார் தன் மாத்திரையில் பாராதி ஆவது ஆகும் - அந்த அகங்காரத்தினிடத்திலே முறையாகவுண்டான பஞ்ச தன்மாத்திரையில் பிருதிவியாதி பஞ்ச பூதங்கள் உண்டாவதாகும்; சித்தில் அசித்து உதிக்கும் என்கை பழுதாம் - இப்படியல்லாமல் சித்துரூபமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலே சடரூபமா யிருக்கிற பிருதிவியாதி பூதங்க ளுண்டாகு மென்னில், ஆன்மாவும் ஆகாசம் போலச் சடமும் விகாரியுமாம்; வான் அதனை வாயு ஆதி நீங்காது நின்று குணம் சார்தலினல் நிகழ்த்தியதா நினையே - வாயு ஆதி நாலு பூதங்களும் ஆகாச பூதத்தை விடாமல் நின்று வாயு சத்தப் பரிச குணங்களையும், தேயு சத்தப் பரிச ரூப குணங்களையும், அப்பு சத்தப் பரிச ரூப ரச குணங்களையும், பிருதிவி சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்த குணங்களையும் பொருந்துகையால் வேதத்திலே ஒன்றிலே ஒன்று தோன்றுமென்று சொன்னதென அறி. (கக௬)

---

* மன்னியதா - பாடபேதம். † கின்றே - பாடபேதம்.

(அ - கை.) மேல் இரண்டு விருத்தத்தால் பிருதிவியாதி பஞ்ச பூதங்களுக்குக் கிரியைகளுங் குணங்களுங் கூறுகின்றது.

117. வானருவாய் வியாபியாய்ச் சத்தகுண மாகி
மற்றுளநாற் பூதங்கட் கவகாச மாகும்
தானதனிற் சலிப்பதா யுருவா ரூபத்
தன்மையாய் நீலமுமாய்ச் சத்தமுடன் பரிச
மானகுண முடைத்தாகி வாயு நிற்கும்
அனலதுதான் சத்தமுடன் பரிச ரூபம்
ஊனமற வுடைத்தாகிச் செம்மை யாகி
யுறும்பொருளைச் சுடுவதா யோங்குந் தானே.

(இ - ள்.) வான் அருவாய் வியாபியாய்ச் சத்தகுணம் ஆகி மற்று உள நாற் பூதங்கட்கு அவகாசம் ஆகும் - ஆகாசமானது அரூபமாய் வியாபியாய்ச் சத்தத்தைக் குணமாக வுடையதாகி மற்றும் உண்டான வாயு ஆதி நாலு பூதங்களுக்கும் இடங் கொடுக்கிற சொரூப மாகும்; வாயு தான் அதனில் சலிப்பதாய் உருவாரூபத் தன்மையாய் நீலமுமாய்ச் சத்தமுடன் பரிசம் ஆன குணமுடைத்தாகி நிற்கும் - வாயு பூதமானது தான் அந்த ஆகாசத்திலே சஞ்சரிப்பதாய் ரூபாரூப சொரூபமாய் நீல நிறமுமாய்ச் சத்த பரிசமென்னுங் குணங்களையு முடைத்தாகி நிற்கும்; அனலது தான் சத்தமுடன் பரிச ரூபம் ஊனம் அற உடைத்தாகிச் செம்மை ஆகி உறும் பொருளைச் சுடுவதாய் ஓங்கும் - தேயு பூதமானது தான் சத்த பரிச ரூப மென்னுங் குணங்களைக் குறைவற வுடைத்தாகிச் சிவந்த நிறத்தை யுடையதாகித் தன்னைப் பொருந்தின பொருளைச் சுடுவதாய் விளங்காநிற்கும். (கக௭)

118. இரதமுரு வப்பரிச சத்தமெனு மிந்த
வீரிரண்டு குணமுடைத்தா யெல்லாத் திக்கும்
பரவுவதாய் வெண்மையாய் நெகிழ்ச்சி யாகும்
பான்மையா மப்பதுதான் பார்க்கிற் பாரும்
உரமதுவாய்த் தாரகமாய்க் கந்த மாதி
யோரைந்து குணமுடைத்தாய்ப் பொன்மை யாகித்
திரமதுவாம் பாகத்தா ஞறு வன்னஞ்
சேர்வதுமா யறுசுவையாய்த் திகழுந் தானே.

(இ - ள்.) இரதம் உருவப் பரிச சத்தம் என்னும் இந்த ஈரிரண்டு குணமுடைத்தாய் எல்லாத் திக்கும் பரவுவதாய் வெண்மையாய் நெகிழ்ச்சி

ஆகும் பான்மையாம் அப்பு அதுதான் - அப்பு பூதமானது தான் இரச ரூப பரிச சத்த மென்னும் இந்த நாலு குணங்களை யுடையதாய் எல்லாத் திக்கிலும் பரவிநிற்கிற சுவரூபமாய்த் தவள நிறமாய் இளகின முறைமையு மாய் நிற்கும்; பார்க்கில் பாரும் உரமதுவாய்த் தாரகமாய்க் கந்தம் ஆதி ஓரைந்து குணம் உடைத்தாய்ப் பொன்மை ஆகித் திரம் அதுவாம் பாகத் தால் நானவன்னம் சேர்வதுமாய் அறுசுவையாய்த் திகழும் - பிருதிவி பூதத்தையும் விசாரிக்கில் கடின ஸ்வரூபமாய்ச் சராசரங்களைத் தரிக்கிற தாய்க் கந்த இரச ரூப பரிச சத்தம் என்னும் ஐந்து குணங்களுடையதாய்ச் சுவர்ண நிறமாய்த் திடம் பொருந்தியிருக்கிற பாகபேதத்தினாலே பலவித மான நிறத்தைப் பொருந்துவதாய் ஆறு இரசங்களை யுடையதாய்ப் பிரகா சித்து நிற்கும். (கக அ)

(அ - கை.) மேல் இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் பஞ்சீகரணமாய் நின்று தேகங்கள் பேதமானதும், அந்தப் பிரகாரம் அண்டங்களுமா மென்னு முறைமையுங் கூறுகின்றது.

119. கருதியிடும் பூதங்க ளைந்தும் பஞ்சீ
கரணமா யொன்றையொன்று கலந்து நின்றே
மருவியிடுங் காயங்க ளாயே மற்று
மன்னியிடு மண்டங்க டாமுமிந்த வகையே
தருவதுதா னரகர்க்குப் பூத காயஞ்
சடுதியிலாஞ் சூக்குமத்தே பரிணும நரர்க்குத்
திருமருவு மிமையோர்க்குப் பூத சார
தேகமா மக்கணமே திருந்தியசூக் குமத்தே.

(இ - ள்.) கருதியிடும் பூதங்கள் ஐந்தும் பஞ்சீகரணமாய் ஒன்றை ஒன்று கலந்து நின்று மருவியிடும் காயங்களாய் - சொல்லப்பட்ட பஞ்ச பூதங்களும் ஒரு பூதம் இரண்டு பாகமாய் ஒரு பாகம் அந்தப் பூதமாயிருக்க நின்ற பாகம் நாலாய் நின்று நாலு பூதங்களிலும் அன்னியோன்னியம் வியா பித்திருப்பது இப்படிப் பஞ்சீகரணமாய் நின்று தேகங்களாகவே பொருந்தி யிடும்; மற்று மன்னியிடும் அண்டங்கள் தாமும் இந்த வகையே - அல்லா மல் அண்டங்களும் இந்தப் பஞ்சீகரணப் பிரகாரமாகவே பொருந்தும்; அந்தத் தேகம் மூன்று விதமாம், அவையாவன—தருவது தான் நரகர்க்குப் பூதகாயம் சடுதியில் ஆம் சூக்குமத்தே - நரகலோக வாசிகளுக்குத் தரா நின்ற சூக்கும தேகத்திலேநின்றுஞ் சீக்கிரத்திற் பூததேக முண்டாகும்; பரிணுமம் நரர்க்கு - பூவுலக வாசிகளாயிருக்கிற மனிதர்க்கு அந்தச் சூக்கும தேகத்திலேநின்றும் பரிணுமசரீர முண்டாகும்; திரு மருவும் இமை

யோர்க்குப் பூதசார தேகம் ஆம் அக்கணமே திருந்திய சூக்குமத்தே - அழகு பொருந்திய தேவலோக வாசிகளாயிருக்கிற தேவர்களுக்குத் திருத்தமாய் நின்ற சூக்கும தேகத்திலே அந்த க்ஷணமே பூதசார சரீரம் உண்டாம். (கககூ)

120. மண்ணதுநாற் கோணமாம் பிறைபோலு மப்பு
வன்னியோர் முக்கோணம் வாயுவறு கோணம்
விண்ணதுதான் வட்டமாம் லவரயஹவ் வாக
மேவியிடும் பீசங்கள் குறிக டாமும்
நண்ணியிடும் வச்சிரமு நளினசுவத் திகமு
நாடுமேறு புள்ளியுடன் விந்துவாய் நவிலும்
எண்ணியிடி லிந்திரனும் வருணனெரி வாயு
விசைவியோம ரூபியுமா மிதற்கபிமா னிகளே.

(இ - ள்.) மண்ணது நாற்கோணமாம் ல பீசம் குறி வச்சிரம் இந்திரன் அபிமானி - பிருதிவியானது நாலு கோணமும் லகார பீசமும் குறி வச்சிரமும் அபிமான தேவதை இந்திரனும் இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; பிறைபோலும் அப்பு வ பீசம் குறி நளினம் வருணன் அபிமானி - அப்புவானது அர்த்த சந்திரனைப்போலுங் கோணமும் வகார பீசமும் குறி பதுமமும் அபிமான தேவன் வருணனும் இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; வன்னி ஓர் முக்கோணம் ர பீசம் குறி சுவத்திகம் எரி அபிமானி - தேயுவானது முக்கோணமும் ரகார பீசமும் குறி சுவத்திகமும் அபிமான தேவன் அக்கினியும் ஆகிய இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; வாயு அறுகோணம் ய பீசம் குறி அறுபுள்ளி வாயு அபிமானி-வாயுவானது அறுகோணமும் யகார பீசமும் குறி அறுபுள்ளியும் அபிமான தேவன் வாயுவும் இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; விண்ணது தான் வட்டமாம் ஹ பீசம் குறி விந்து விசை வியோமரூபி அபிமானி-ஆகாசமானது கோணம் வட்டமும் ஹகார பீசமும் குறி விந்துவும் தேவதை வியோமரூபியுமாகிய இவைகளை யுடைத்தாய் நிற்கும்; அப்படிப் பஞ்சபூதங்களும் கிரமமாகப் பொருந்திநிற்கும். (கஉ0)

(அ - கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் பஞ்சபூதங்கள் வியாபித்து நிற்கும் முறைமையும், அவற்றிற்கு அதிதேவதைகளும் பஞ்ச கலைகளும் இவ்வாறு நிற்குமென்பதும், ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்மத்துக் கேடாகப் பலத்தைக் கொடுப்பார்களென்பதுங் கூறுகின்றது.

121. மண்ணதுதான் சூக்குமமாய் வானளவு மாகி
மருவுமதிற் புவனங்கட் காதார மாகும்

தண்ணேனுநீர் சூக்குமமாய் மானளவு மாகுந்
 தழலதுதான் சுத்தவித்தை தன்னளவு மாகும்
நண்ணியிடுஞ் சதாசிவத்தே விமல வாயு
 நவில்சத்த குணமுடைய வாகாய நாடில்
புண்ணியமாம் விந்துவள வுள்ள தாகும்
 பூதமிவை யைந்துக்குந் தேவதைமேற் புகல்வாம்.

(இ - ள்.) மண்ணது தான் சூக்குமமாய் வானளவுமாகி மருவும் அதில் புவனங்கட்கு ஆதாரமாகும் - பிருதிவியானது சூக்கும ரூபமாய் ஆகாசமளவும் வியாபியாய் அதிற் பொருந்தியிருக்கும் புவனங்களுக்கு ஆதாரமாய் நிற்கும்; தண் என்னும் நீர் சூக்குமமாய் மான் அளவும் ஆகும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய அப்புவானது சூக்கும ரூபமாய்ப் பிரகிருதி பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; தழல் அதுதான் சுத்தவித்தை தன் அளவும் ஆகும் - தேயுவானது சூக்கும ரூபமாய்ச் சுத்தவித்தியா தத்துவ பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; நண்ணியிடும் சதாசிவத்தே விமல வாயு - சுத்தமாயிருக்கிற வாயுவானது சதாசிவ தத்துவ பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; நவில் சத்த குணமுடைய ஆகாயம் நாடில் புண்ணியம் ஆம் விந்து அளவு உள்ளதாகும் - சொல்லப்பட்ட சத்தத்தைக் குணமாகவுடைய ஆகாயத்தை விசாரிக்கு மிடத்தில் பரிசுத்தமாயிருக்கிற விந்துதத்துவ பரியந்தம் வியாபித்து நிற்கும்; பூதம் இவை ஐந்துக்கும் தேவதை மேல் புகல்வாம் - மேல் இந்தப் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் தேவதைகளைச் சொல்லுவாம்.
 (கஉக)

122. போற்றியிடுஞ் சூக்குமமாம் பூதங்கட் கடைவே
 பூமிக்குப் பூமகனும் புனலதற்கு மாலும்
சாற்றுமெரிக் குருத்திரரும் வாயுவுக்கீ சுரருஞ்
 சதாசிவர்மேல் வானினுக்குந் தானதிதே வதையாய்
வீற்றிருந்து நிவிர்த்தாதி கலைகளிலிவ் வாறே
 மேவுமுயிர் புரிதல்செயும் வினையனைத்துங் கண்டே
மாற்றிடவவ் வினைகடமைச் சுகதுக்க போக
 மருந்துகளை யருந்துவிப்ப ரருள்சேரு மாறே.

(இ - ள்.) போற்றியிடும் சூக்குமமாம் பூதங்கட்கு அடைவே - சொல்லப்பட்ட சூக்கும மாகிய பஞ்சபூதங்களுக்கும் கிரமத்திலே; பூமிக்குப் பூமகனும் புனலதற்கு மாலும் சாற்றும் எரிக்கு உருத்திரரும் வாயுவுக்கு ஈசுரரும் சதாசிவர் மேல் வானினுக்கும் தான் அதிதேவதையாய் வீற்றிருந்து - பிருதிவிக்கு பிரமாவும், அப்புவுக்கு விஷ்ணுவும், தேயுவுக்கு

உருத்திரரும், வாயுவுக்கு மகேசுரரும், ஆகாயத்துக்குச் சதாசிவரும் அதி தேவதைகளாய் இருப்பார், அங்ஙனம் வீற்றிருந்து; நிவிர்த்தாதி கலைகளில் இவ் ஆறே மேவும் - நிவிர்த்தியாதி கலைகளினும் இந்தப் பிரகாரமே பொருந்தும்; உயிர் புரிதல்செய்யும் வினை அனைத்தும் கண்டு மாற்றிட அவ் வினைகள் தம்மைச் சுகதுக்கபோக மருந்துகளை அருந்துவிப்பர் அருள் சேருமாறு - பஞ்சகலைகளிலும் பொருந்தியிருக்கின்ற ஆன்மாக்களுக்குத் தொழில் செய்யாநின்ற எல்லாக் கன்மங்களையுங் கண்டு அந்தக் கன்மங்களைப் போக்குவதாகச் சுகதுக்கபோக மாகிற ஔஷதங்களைப் பஞ்சகாரணேசுரரைச் சிவன் அதிட்டித்துநின்று அனுக்கிரகம்பண்ணு நிமித்தமாகப் புசிப்பிப்பர்.

(அ - கை.) மேல் சத்திசிவர்கள் தத்துவங்களிலே அனுப்பிரவிஷ்டராய் நின்று மூன்று பேதமாகப் பிரேரிப்பரென்பது கூறுகின்றது.

123. தத்துவங்கள் சடமாகி யறிவுதொழி லின்றாற்
சத்திசிவ னனுப்பிரவே சித்திடுவர் சாற்றில்
சுத்ததத் துவமதனிற் சுயமேதோய்ந் திடுவர்
சோலுஞ்சுத்தா சுத்தத்திற் றோய்வரவற் றிடமாய்ச்
சித்தமுத லானவற்றிற் றேவர்கள்பாற் சேர்ந்தே
செறிந்திடுவே ரிவ்வாறு மூவகையாய்ச் சிவன்றான்
ஒத்துறுதல் செய்தருளாற் றத்து வத்துக்
குணர்வுதொழி லாக்கியிட வுணர்த்திடுவோ முணரே.

(இ - ள்.) தத்துவங்கள் சடம் ஆகி அறிவு தொழில் இன்றால் சத்தி சிவன் அனுப்பிரவேசித்திடுவர் - தத்துவங்கள் சடரூபமாகி ஞானக் கிரியைக ளில்லாதனவாகையால் சத்தியுஞ் சிவனும் அந்தத் தத்துவங்களிலே அனுகூதமாய் நின்று பிரேரித்திடுவர்கள்; சாற்றில் சுத்த தத்துவம் அதனில் சுயமே தோய்ந்திடுவர் - அந்தப் பிரேரகத்தைச் சொல்லுமிடத்துச் சுத்ததத்துவங்களிலே தாமே நின்று பிரேரிப்பார்கள்; சொலும் சுத்தாசுத்தத்தில் தோய்வர் அவற்று இடமாய் - சொல்லப்பட்ட சுத்தாசுத்தமாகிய ஏழு தத்துவங்களை அந்தச் சுத்ததத்துவ மிடமாக நின்று பிரேரிப்பார்கள்; சித்தம் முதலானவற்றில் தேவர்கள்பால் சேர்ந்தே செறிந்திடுவர் - சித்தம் முதலான இருபத்து நான்கு தத்துவங்களையும் மேற் சொல்லப்போகிற தேவதைகளிடமாகப் பொருந்திநின்று பிரேரிப்பார்கள்; இவ்வாறு மூவகையாய்ச் சிவன் தான் ஒத்துறுதல் செய்து அருளால் - இப்படி மூன்று பிரகாரமாகச் சிவன் கிருபையினாலே; தத்துவத்துக்கு உணர்வு தொழில் ஆக்கியிடல் உணர்த்திடுவோம் உணர் - தத்துவங்களுக்கு அறிவையும் தொழிலையும் உண்டாக்கின முறைமையை யறிவிக்கிறோம், நீ அறிவாயாக. (கஉங)

(அ - கை.) மேல் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைத் தேவதைகள் பொருந்திநின்று விஷயங்களிற் செலுத்தும் முறைமை கூறுகின்றது.

124. வன்னியுட னிந்திரனு முபேந்திரனு மறலி
மாமலரோன் றானுமிவர் வாக்காதி யைந்தைத்
துன்னியிருந் தேவசன கமன தானஞ்
சொல்விசர்க்கா னந்தமைந்தாந் தொழில்புரிவித் திடுவர்
உன்னியிடிற் செவிதோல்கண் ணுக்கு மூக்கி
லுற்றிருந்தெண் டிசைத்தேவர் வாயுவினன் வருணன்
அன்னியமி லாவிருவ ரசுவினிதே வதைக
ளடைந்தறிவிப் பார்சத்த மாதியைந்து மடைவே.

(இ - ள்.) வன்னியுடன் இந்திரனும் உபேந்திரனும் மறலி மாமலரோன் தானும் இவர் வாக்கு ஆதி ஐந்தைத் துன்னியிருந்து வசனம் கமனம் தானம் சொல் விசர்க்கம் ஆனந்தம் ஐந்து ஆம் தொழில் புரிவித்திடுவர் - வாக்கிந்திரியத்தை அக்கினியும், பாதம் என்னும் இந்திரியத்தை இந்திரனும், பாணி என்னும் இந்திரியத்தை விஷ்ணுவும், பாயு வென்னும் இந்திரியத்தை யமனும், உபத்த மென்னும் இந்திரியத்தைப் பிரமாவும் ஆகிய இவர்கள் இவ்வைந்தையும் பொருந்திநின்று வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் என்னும் ஐந்து கிரியைகளையுஞ் செய்விப்பார்கள்; உன்னியிடில் செவி தோல் கண் நாக்கு மூக்கில் உற்று இருந்து எண்திசைத் தேவர் வாயு இனன் வருணன் அன்னியம் இலா இருவர் அசுவினி தேவதைகள் அடைந்து சத்தம் ஆதி ஐந்தும் அடைவே அறிவிப்பார்கள் - விசாரிக்குமிடத்தில் சுரோத்திரத்தைத் திக்குப் பாலகரும், துவக்குவை வாயுவும், சட்சுவைச் சூரியனும், சிங்குவையை வருணனும், கிராணத்தை இருவராயிருக்கிற அச்சுவினி தேவர்களுமாகிய இவர்கள் ஐந்து இந்திரியங்களையும் பொருந்திநின்று சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தமென்னும் ஐந்து விஷயங்களையும் கிரமத்திலே யறிவிப்பார்கள். (கஉச)

(அ - கை.) மேல் மனம் முதலான அந்தக்கரணங்களிலும் குணங்களிலும் தேவதைகள் பொருந்திநின்று கிரியைகளைப் பண்ணுவிப்பார்களென்பது கூறுகின்றது.

125. மனமதனிற் சந்திரனு மகங்கார மதனின்
மன்னியே வீமேசர் புந்தியினிற் புத்தி
யெனவுரைக்குஞ் சத்தியாங் குணங்களோரு மூன்றி
லிசைந்துமல ரோன்மாலு நீலவுருத் திரரும்

உனல்பற்றல் கைக்கொண்டே யகங்கரித்தே யோங்க
வுற்றதனைப் பகுத்தறித லுயர்தன்மா திகளாய்ப்
பனவுளதாம் பஞ்சாசத் பாவகந்தா னுகப்
பண்ணிடுவே ரிப்பரிசே மேலுளதும் பகர்வாம்.

(இ - ள்.) மனமதனில் சந்திரனும் அகங்காரம் அதனில் மன்னியே விமேசர் புந்தியினில் புத்தியென உரைக்கும் சத்தியாம் - மனத்துக்குச் சந்திரனும், அகங்காரத்துக்கு விமேசரும், புத்திக்குப் புத்தியென்று சொல்லப்பட்ட சத்தியும்; குணங்கள் ஒரு மூன்றில் இசைந்து மலரோன் மாலும் நீலஉருத்திரரும் - சாத்துவிக குணத்துக்கு விஷ்ணுவும், இராசத குணத்துக்குப் பிரமாவும், தாமத குணத்துக்கு நீலருத்திரரும் இப்படி அதிட்டித்துநின்று; உன்னல் பற்றல் கைக்கொண்டே அகங்கரித்தே ஓங்கல் உற்றதனைப் பகுத்தறிதல் - சிந்தித்தல், சங்கற்ப விகற்பமாகப் பற்றுதல், எனது யான் என்று வளருதல், பொருந்திய விஷயத்தை நிச்சயம் பண்ணுதல்; உயர் தன்மாதிகளாய்ப் பன்ன உளதாம் பஞ்சாசத் பாவகம் தான் ஆகப் பண்ணிடுவர் - உயர்ந்த தன்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைசுவரியம் என்னும் இந்தப் பாவாஷ்டகமாகிப் பலவிதமாய்ப் பஞ்சாசத் பாவகமாக வுண்டாகப் பண்ணுவிப்பார்கள்; இப் பரிசு மேலுளதும் பகர்வாம் - இந்த முறைமையாக மேலுண்டான தத்துவங்களுக்குஞ் சொல்லுவோம். (கஉரு)

(அ - கை.) மேல் இராகதத்துவமுதல் ஆறு தத்துவங்களையும் தேவதைகள் பிரேரித்து நின்று கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவிப்பார்களென்பது கூறுகின்றது.

126. எண்ணரிதா மிராகத்தி லிராகேச ரிசைந்தே
யியற்றிடுவர் புருடனையு மிச்சையையு முணர
நண்ணியிட் விடயத்தே செய்யும் வித்தை
நண்ணிடுவர் வித்தியா தேவிநல மாரப்
பண்ணியிட வறிவுதொழில் விளங்கியிடக் கலைக்கே
பதிந்திடுவர் கலாதேவி யெனப்பகர்வர் காலத்
தண்ணல்கா லேசரணைந் தாக்கியளித் தழித்த
லாவனவுந் தோற்றுவித்தே நியமனமாக் கிடுவர்.

(இ - ள்.) எண்ண அரிதாம் இராகத்தில் இராகேசர் இசைந்து புருடனையும் இச்சையையும் உணர இயற்றிடுவர் - புருஷ தத்துவத்தையும் இராக தத்துவத்தையும் நினைத்தற்கு அரிதாகிய இராகேசர் அதிட்டித்து

நின்று விஷயபோக ஐகமத்தியத்தையும் விஷயவிச்சையையும் அறியச்செய் விப்பர்; நண்ணியிட விடயத்தே செய்யும் வித்தை நண்ணிடுவர் வித்தியா தேவி நலம் ஆர - நலம் பொருந்திய வித்தியாதேவியானவர் வித்தியா தத்துவத்தை விஷயத்திலே பொருந்தியிடச் செய்யும்படி அதிட்டிப்பார்; பண்ணியிட அறிவு தொழில் விளங்கியிடக் கலைக்கே பதிந்திடுவர் கலாதேவி எனப் பகர்வர் - கலாதேவியானவர் ஆன்மாக்களுடைய ஞானேச்சாக்கிரியை கள் விளங்கப்பண்ணியிடக் கலாதத்துவத்தைப் பிரேரிப்பரென்று சொல்லு வார்கள்; காலத்து அண்ணல் காலேசர் அணைந்து ஆக்கி அளித்து அழித் தல் ஆவனவும் தோற்றுவித்தே நியமனம் ஆக்கிடுவர் - நியதி தத்துவத்தை யும் கால தத்துவத்தையும் கர்த்தாவாகிய காலேசுவரர் அதிட்டித்துநின்று சிருட்டி திதி சங்காரமானவற்றை யுண்டாக்கியும் கன்மானுகுணமாக வந்த சுகதுக்க பலன்களை விடயம் சுகமென்று அதிகமாகப் புசிக்க வொட்டா மலும் துக்கமென்று விடவொட்டாமலும் இராசாக்கினைபோல நியமனஞ் செய்தும் புசிப்பிப்பர்.

(கஉசு)

(அ - கை.) மேல் காரியமாயையை ஈசுவர சத்தி அதிட்டித்து நின்று பிரபஞ்ச கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவிக்கும் என்பது கூறுகின்றது.

127. கரையிறந்த சத்தியுடன் காரியரூ பாகிக்
கலங்கியே நின்றுள்ள காரியமா யையின்கண்
புரைவறவே யீசர்சத்தி புணர்ந்ததனை வடிவாய்ப்
போற்றிடமா யாதேவி யெனும்பெயரும் புனைந்தே
திரைநுரைக டிவலைகடாங் கடற்பா லாகுஞ்
செய்கைபோற் றனுவாதி சிறக்கச் செய்தும்
தரையிறுதி கலையாதி தத்துவத்தா ருயிர்க
டாமயங்கச் செய்யுமெனச் சாற்றிடுமா கமமே.

(இ - ள்.) கரை இறந்த சத்தியுடன் காரியரூபாகிக் கலங்கி நின்றுள்ள காரியமாயையின்கண் - எண்ணிறந்த சத்தியுடன் காரிய சொரூபமாகி க்ஷோபித்து நின்ற காரியமாயையினிடத்திலே; புரைவு அறவே ஈசர் சத்தி புணர்ந்து அதனை வடிவாய்ப் போற்றிட மாயாதேவி யெனும் பெயரும் புனைந்து - மகேசுவரருடைய சத்தியானது பின்னமற அதிட்டித்துநின்று அந்த மாயாசத்தி திருமேனி யென்று சொல்லத்தக்க தாக மாயாதேவி யென்னும் பெயரையும் பெற்று; திரை நுரைகள் திவலைகள் தாம் கடற்பால் ஆகும் செய்கைபோல் - கடலினிடத்திலே வாயுவானது அறையத் திரை நுரை குமிழி திவலைகளாயினவை உண்டாகு முறைமைபோல; தனு ஆதி சிறக்கச் செய்தும் தரை இறுதி கலை ஆதி

தத்துவத்தார் உயிர்கள் தாம் மயங்கச் செய்யும் என ஆகமம் சாற்றிடும் - தனு கரண புவன போகங்களை நன்றாக வுண்டாக்கியும் கலைமுதலாகப் பிருதிவியீறான தத்துவங்களி லிருக்கும் ஆன்மாக்களைப் பொய்யை மெய் யென்னும்படி மயங்கப் பண்ணுவிக்குமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும். ()

(அ - கை.) மேல் சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் என்னும் தத்துவங்களில் தேவர்கள் அதிட்டித்துநின்று கிருத்தியம் பண்ணுங் கிரமங் கூறுகின்றது.

128. சுத்தவித்தை தனைவிமல வித்தியா தேவி
சொல்லீசர் தத்துவத்தை மகேசர்சதா சிவத்தை
அத்தர்சதா சிவர்பொருந்தி யவ்வவற்றா லனைத்து
மாக்குவர்க ளந்தந்தத் தத்துவத்தி னடைவும்
இத்தகைய தத்துவங்கட் கீசுரர்தம் வடிவு
மிசைந்திடுசத் திகள்வடிவு மியம்பில்விரி வாகும்
நித்தனுயிர்க் குயிராகிச் சராசரங்க ளவற்றி
னின்றனைத்துஞ் சேட்டிக்கு நிலைமையுணர் வரிதே.

(இ - ள்.) சுத்தவித்தைதனை விமல வித்தியாதேவி - நிர்மலையா யிருக்கிற வித்தியா தேவியானவள் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தையும்; சொல்லீசர் தத்துவத்தை மகேசர் - சொல்லுமிடத்தில் மகேசுவரர் ஈசுவர தத்துவத்தையும்; சதாசிவத்தை அத்தர் சதாசிவர் பொருந்தி - கர்த்தாவாகிய சதாசிவர் சாதாக்கிய தத்துவத்தையும் அதிட்டித்துநின்று; அவ் அவற்றால் அனைத்தும் ஆக்குவர்கள் - அந்த அந்தத் தத்துவங்களால் ஆன்மாவுக்குத் தனுகரணாதிப் பிரபஞ்சங்களைச் சிருட்டிப்பார்கள்; அந்த அந்தத் தத்துவத்தின் அடைவும் - இன்னும் அந்த அந்தத் தத்துவங் களுடைய வித்தாரங்களும்; இத்தகைய தத்துவங்கட்கு ஈசுரர் தம் வடி வும் இசைந்திடு சத்திகள் வடிவும் இயம்பில் விரிவு ஆகும் - இந்த முறைமை யையுடைய தத்துவ நாயகருடைய ஸ்வரூபமும் அவர்கள் பொருந்தியிருக்கும் சத்திகளுடைய ஸ்வரூபமும் சொல்லுமிடத்தில் வித்தாரமாகும்; நித்தன் உயிர்க்கு உயிராகிச் சராசரங்களவற்றில் நின்று அனைத்தும் சேட்டிக்கும் நிலைமை உணர்வு அரிதே - ஆகையால் நித்தியமாயிருக்கிற சிவன் ஆன் மாக்களுக்கு உயிராகிச் சடசிதான்மகப் பிரபஞ்சத்தில் நின்று சகல பிரபஞ்சத்தையும் பிரேரிக்குந் தன்மை அறியவரியது. (கஉஅ)

(அ - கை.) மேல் ஆன்மாக்கள் தத்துவங்களைத் தேராக நின்று சுகதுக்கங்களைப் புசித்து மீண்டுந் துரியத்தை யடைவரென்பது கூறுகின்றது.

129. இந்திரியம் பரியாநாற் கரணங்கள் சகடா
விசைந்திடுமுக் குணங்கடா மிரத மாக
முந்துகா லாதியிலாம் புருடன்சா ரதியா
மோகாதி யேழ்குணமுஞ் சூழவதோ முகமாய்
உந்தியிடான் மாவுணர்வே யரச ணுக
வோதியிடும் வாளுதி யைந்துநிலம் பொருந்தச்
சுந்தரமாம் பவனிவந்தே சத்தாதி யான
சுகதுக்கங் கொண்டுமீண் டடையுமுளந் துரியம்.

(இ - ள்.) இந்திரியம் பரியா நாற்கரணங்கள் சகடா - ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் குதிரைகளாகவும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் உருளை களாகவும்; இசைந்திடும் முக்குணங்கள் தாம் இரதம் ஆக - பொருந்தி யிருக்கிற இராசத தாமத சாத்துவிக குணங்கள் தேராகவும்; முந்து காலாதியில் ஆம் புருடன் சாரதியா - முந்தின காலாதி தத்துவங்களி லுண்டான புருஷதத்துவமானது தேர்ப்பாகனுகவும்; மோகாதி ஏழ் குண மும் சூழ அதோமுகமாய் உந்தியிடு ஆன்மா உணர்வே அரசன் ஆக - மோகம், மதம், ராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், ஹர்ஷம் என்னும் ஏழு குணங்களும் சூழ்ந்திருக்கிற பரிசனங்களாகவும் விஷயோன்முகமாய்ப் பொருந்தியிடும் ஆன்ம அறிவே இராசனுக நின்று; ஓதியிடும் வாளுதி ஐந்தும் நிலம் பொருந்த - சொல்லப்பட்ட பிருதிவியாதி ஐந்து தத்துவங் களும் பூமியாகப் பொருந்த; சுந்தரம் ஆம் பவனி வந்து சத்தம் ஆதி ஆன சுகம் துக்கம் கொண்டு மீண்டு அடையும் உளம் துரியம் - நன்றாகச் சஞ்சாரம் பண்ணி ஆன்மவிருத்திஞானமானது சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்த ஸ்வரூபமாய் நின்ற சுகதுக்க போகங்களைப் புசித்துச் சுகதுக்க பாவத்தினுல் மீளவுந் துரியாவஸ்தையே யடையும். (கஉகூ)

(அ - கை.) மேல் தத்துவங்கள் சாதாரணமாகவும் அசாதாரண மாகவும் நிற்கு மென்பது கூறுகின்றது.

130. நாதமுதற் றரையந்த முப்பத் தாறு
நவின்றுடைய தத்துவங்க ளுடிக் காணில்
பேதமா யவரவர்கட் குறவ தாகும்
பெரிதாகி யுயிர்களெல்லாம் பெறும்பதங்க ளாக
ஓதலுறும் புவனங்கட் காதார மாகி
யுறுஞ்சுத்த மோரைந்து மாயையிலோ ரைந்தும்
போதமுறுங் குணம்புத்தி யகங்கார மூன்றும்
பூதங்க ளோரைந்தும் பொதுவாயும் புகலும்.

(இ - ள்.) நாதம் முதல் தரை அந்தம் முப்பத்தாறு நவின்றுடைய தத்துவங்கள் நாடிக் காணில் - சிவதத்துவமுதல் பிருதிவிதத்துவ மீறாகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்தில்; பேதமாய் அவர் அவர்கட்கு உறுவது ஆகும் - பின்னமாய் அந்த அந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சாதாரணமாகப் பொருந்திநிற்கும்; பெரிதாகி உயிர்கள் எல்லாம் பெறும் பதங்கள் ஆக ஓதலுறும் புவனங்கட்கு ஆதாரம் ஆகி உறும் - வியாபகமாகி நின்று ஆன்மாக்களெல்லாம் அடையுந் தானங்களாகச் சொல்லப்பட்ட புவனங்களுக்கு ஆதாரமாகிப் பொருந்தும்; சுத்தம் ஓரைந்தும் மாயையில் ஓரைந்தும் போதம் உறும் குணம் புத்தி அகங்காரம் மூன்றும் பூதங்கள் ஓரைந்தும் பொதுவாயும் புகலும் - சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும், அசுத்தமாயா தத்துவங்கள் ஐந்தும், பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் சித்தம் புத்தி அகங்காரம் என்னும் மூன்று தத்துவங்களும், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும், ஆகப் பதினெட்டுத் தத்துவங்களும் அசாதாரணமாகவுஞ் சொல்லப்படும்.

(அ - கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் தாத்துவிக பேதங் கூறுகின்றது.

131. மண்முதல் மலைம ரங்கள் மழைகட லாதி நீர்கள்
விண்முதற் பூத மைந்தில் விளைதொனி மின்கள் மேகம்
ஒண்முக வடவை யாதி யுருவெரி யோரெண் டிக்குக்
கண்முதல் வீசுங் காற்றும் கனகமோ டிரும்புஞ் செம்பும்.

(இ - ள்.) மண்முதல் மலை மரங்கள் மழை கடல் ஆதி நீர்கள் - பூமி மலை மரங்கள் முதலானவைகளும், மழை ஏழுகடல் இவற்றின் சலங்களும்; விண் முதல் பூதம் ஐந்தில் விளை தொனி மின்கள் மேகம் ஒள்முக வடவை ஆதி உரு எரி ஓர் எண்திக்கு - ஆகாய முதலான ஐந்து பூதங்களிலு முண்டான சத்தமும், மின்னல்களும், மேகங்களும், பிரகாசமான வடவாமுகாக்கினி முதலான ரூபீகரித்திருக்கிற அக்கினியும், எண்ணப்பட்ட திக்குக்களும்; கண்முதல் வீசும் காற்றும் கனகமோடு இரும்பும் செம்பும் - கண் முதலான அவயவப் பிரகாசங்களும், வீசாநின்ற காற்றும், சுவர்ணமும், இரும்பும், செம்பும். (க௩க)

132. நவமணி தாதோ ரேழு நரர்சுரர் நாக ராதி
அவயவம் வாயுப் பத்து மழிந்திடிற் றுத்தி கங்கள்
உவமமில் கதிரோ ளுதி யோளிபதி யுருவே யாகும்
தவமிலா ருள்ளம் போலத் தாவிருள் பாசந் தானே.

(இ - ள்.) நவமணி தாது ஓர் எழும் நரர் சுரர் நாகர் ஆதி அவயவம் வாயுப் பத்தும் அறிந்திடில் தாத்திகங்கள் - நவரத்தினங்களும், சத்த தாதுக்களும், மனுஷியர் தேவர்கள் நாகலோகர் முதலானவர்களுடைய தேகாதி அவயவங்களும், பிராணாதி வாயுக்கள் பத்தும் இவைகளை யறியு மிடத்துத் தாத்திகங்களென்று சொல்லப்படும்; உவமமில் கதிரோன் ஆதி ஒளிபதி உருவே ஆகும் - ஒப்பில்லாத சூரியன் முதலானவர்களுடைய பிரகாசங்களுஞ் சிவனுடைய பிரகாசங்களே யாகும்; தவம் இலார் உள்ளம் போலத் தா இருள் பாசம் தானே - அஞ்ஞானிகளுடைய இதயம் போலப் பொருந்தப்பட்ட இருளானது பாச பந்தமாம். (கநஉ)

(அ - கை.) மேல் சுத்ததத்துவங்களைச் சிவசத்திகள் அதிட்டித்து நிற்கையால் சித்தென்று சொல்லப் பெறுமென்பது கூறுகின்றது.

133. தத்துவ முப்பத் தாறிற் சத்திக டாமோ ரைந்தும்
சுத்தமாந் தத்து வங்க ளைந்தையுந் தோய்ந்து நின்றே
நித்தமும் பிரேரிக் கின்ற நிலைமையாற் சித்த தாகும்
வித்தக விஞ்ஞா னர்க்குத் தனுவாதி யாகி மேவும்.

(இ - ள்.) தத்துவம் முப்பத்தாறில் சத்திகள் தாம் ஓரைந்தும் சுத்தமாம் தத்துவங்கள் ஐந்தையும் தோய்ந்து நின்று - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்குள்ளே சுத்தமாகி நின்ற நாதாதி தத்துவங்க ளைந்தையும் சிவனுடைய பரையாதி பஞ்ச சத்திகள் பொருந்திநின்று; நித்தமும் பிரேரிக்கின்ற நிலைமையால் சித்தது ஆகும் - எப்போதும் கிரமத்திலே பிரேரித்து நிற்கிற தன்மையினாலே சித்தென்று சொல்லவுமாகும்; வித்தக விஞ்ஞானர்க்குத் தனு ஆதி ஆகி மேவும் - அல்லாமலும் பிரகாசமாய் நின்ற விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனு கரண புவன போகமாகியும் நிற்கும். ()

(அ - கை.) மேல் அசுத்தமாயா தத்துவங்கள் ஏழையும் சிவ சத்திகள் சுத்ததத்துவங்களைக் கொண்டு பிரேரிக்கையாற் சுத்தாசுத்த மென்பது கூறுகின்றது.

134. நாதாதி காய மாக நண்ணுசத் திகட்ட் மாலே
தீதான மாயா தோற்ற மேழையுஞ் சேட்டிப் பிக்கை
ஓதாநின் றுள்ள தாலே யுறுஞ்சுத்தா சுத்தப் பேரை
ஈதாகுங் காய மாதி யிலயமாங் கலையி னோர்க்கே.

(இ - ள்.) நாதம் ஆதி காயம் ஆக நண்ணு சத்திகள் தம்மால் தீது ஆன மாயா தோற்றம் ஏழையும் சேட்டிப்பிக்கை - சிவசத்திகள் நாதாதி

பஞ்ச தத்துவங்களைத் திருமேனியாக அதிட்டித்துநின்று அந்த அந்தத் தத்துவங்களினலே அசுத்த மாயையிலே உண்டான ஏழு தத்துவங்களையும் பிரேரிப்பிக்கையால்; ஓதாநின்று உள்ளதாலே உறும் சுத்தாசுத்தப் பேரை - சிவாகமங்கள் சொல்லுகிற துள்ளதாகையாலே சுத்தாசுத்த மென்னும் நாமத்தைப் பொருந்தும்; ஈது ஆரும் காயம் ஆதி இலயம் ஆம் கலையினேர்க்கு - இந்த ஏழு தத்துவங்களும் வசீகரணமாய் நின்ற கலையை யுடைய பிரளயாகலரென்னும் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணாதிகளாக வுண்டாகும். (கஙச)

(அ - கை.) மேல் ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலையும் அசுத்த மாயா காரியமான தேகத்தையுடைய தேவதைகள் பிரேரிக்கையால் அசுத்த மென்பது கூறுகின்றது.

135. இவ்வாறிங் கசுத்த மாயா தோற்றமாங் காயத் தோரே
முவ்வாறு மாறு மாக முளைத்தத் துவங்க டம்மை
அவ்வாறே சேட்டிப் பிப்பா ராகையா லசுத்த மேயாம்
ஒவ்வாறு செய்திம் மூன்றி னுறுதொழிற் பெயரு முண்டோர்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு இங்கு அசுத்தமாயா தோற்றமாம் காயத் தோர் - இந்தப் பிரகாரம் இவ்விடத்தில் அசுத்தமாயையிலே யுண்டான தேகத்தையுடைய தேவதைகள்; மு ஆறும் ஆறுமாக முளைத்த தத்து வங்கள் தம்மை அவ்வாறு சேட்டிப்பிப்பார் ஆகையால் அசுத்தமேயாம் - ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலாக வுண்டான தத்துவங்களைச் சிவசத்தி கள் பிரேரகமும் தத்துவங்கள் பிரேரியமுமாய் நின்றதுபோலச் சிவசத்தி களினுல் அதிட்டிக்கப்பட்டு நின்று பிரேரிப்பார்களாகையால் அசுத்த மென்று பெயராம்; ஒவ்வு ஆறு செய்து இம் மூன்றின் உறு தொழில் பெயரும் உண்டு ஓர் - ஒத்திருக்கிற கிரியையினுலே இந்த மூன்று விதமாய் நின்ற பெயரையுடைய தத்துவங்களுக்கு மேலும் விசாரிக்கில் தொழிலினுலே பொருந்தப்பட்ட பெயரும் உண்டாகுமென்று அறிவாய். ()

(அ - கை.) மேல் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தத்துவங்கள் பிரேரக காண்ட மென்றும் போகசயித்திரு காண்டமென்றும், போக போக்கிய காண்டமென்றும் பெயராமென்பது கூறுகின்றது.

136. சாற்றிய சுத்த மைந்துஞ் சகலர்க்குப் பிரேர காண்டம்
தோற்றிடுஞ் சுத்தா சுத்தஞ் சொலிற்புசிப் பிக்குங் காண்டம்

மேற்றிகழ் கரண நான்கும் வினைவிளைத் திடுநா லைந்தும்
போற்றிடும் போக போக்ய காண்டமாய்ப் புகலு நூலே.

(இ - ள்.) சாற்றிய சுத்தம் ஐந்தும் சகலர்க்குப் பிரேர காண்டம் - சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும் பிரேரக காண்டமென்றும்; தோற்றிடும் சுத்தாசுத்தம் சொலிற் புசிப் பிக்குங் காண்டம் - சுத்தாசுத்தமென் றுண்டான தத்துவங்களைச் சொல்லு மிடத்துப் போகசயித்திரு காண்டமென்றும்; மேற்றிகழ் கரணம் நான் கும் வினை விளைத்திடும் நாலைந்தும் போற்றிடும் போகபோக்ய காண்டமாய்ப் புகலும் நூலே - மேல் விளங்காநின்ற அந்தக்கரணங்கள் நாலும் தொழிலை யுண்டாக்காநின்ற ஞானேந்திரிய மைந்தும் தன்மாத்திரைக ளைந்தும் பூதங்க ளைந்துமாக இருபத்துநாலு தத்துவங்களையும் சொல்லப் பட்ட போகபோக்கிய காண்டமென்றும் சிவாகமங்கள் சொல்லும். (கஙௌ)

(அ - கை.) மேல் ஆன்மாக்களுக்குச் சத்தியும் சிவனும் மாதா பிதா வென்பது கூறுகின்றது.

137. காயாதிக் குபாதா னங்க ளாகியே கருதுஞ் சுத்த
மாயாதி தன்னி லீசர் சத்திதான் மருவி நிற்கத்
தோயாது மாயை யீசன் றோய்ந்துரு வாக்கு மாற்றல்
தாயாகுஞ் சத்தி யீசன் றந்தையா முயிர்கட் கன்றே.

(இ - ள்.) காயம் ஆதிக்கு உபாதானங்களாகியே கருதும் சுத்த மாயாதி தன்னில் - ஆன்மாக்களுடைய தனுகரணாதிகளுக்கு உபாதான காரணமாக்க் கருதப்பட்ட சுத்தமாயை முதலானவைகளிலே; ஈசர் சத்தி தான் மருவிநிற்கத் தோயாது மாயை ஈசன் தோய்ந்து உரு ஆக்கும் ஆற்றல் - சிவசத்தியானது அதிட்டித்து நிற்கச் சிவன் மாயா பந்த மில்லாமல் பரமற நின்று தனுகரணாதிகளை யுண்டாக்குமாகையால்; தாய் ஆகும் சத்தி ஈசன் தந்தையாம் உயிர்கட்கு அன்றே - அனாதியே ஆன் மாக்களுக்குச் சிவசத்தி மாதாவாகவும் சிவன் பிதாவாகவுமாம். (கஙௗ)

(அ - கை.) மேல் சிவன் சர்வான்மாக்களுக்கும் பஞ்ச கோசங் களைச் சுத்த மாயாதிகளிலே யுண்டாக்குவ ரென்பது கூறுகின்றது.

138. எவ்வுயிர்க்கு மானந்தம் விஞ்ஞான மென்றே
யிருகோச மிறைசுத்த மாயையினி லிசைப்பன்
அவ்வுயிர்க்கு மேலுமதோ மாயையினிற் கலாதி
யானதோர் மனோமயமு மாக்குவன்பின் னுகச்

சேவ்விதினிற் பிராணமய கோசமுமுண் டாக்கிச்
சேர்த்திடுவே ரன்னமய கோசத்தைத் திகழ
வெவ்வுயிர்க ளைங்கோச பந்தத்தை யுற்றே
வினைவிளைக்கு மன்னமயம் வருமாறு விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கும் ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் என்றே இரு கோசம் இறை சுத்த மாயையினில் இசைப்பன் - சிவன் சர்வான்மாக் களுக்குஞ் சுத்த மாயையிலே விஞ்ஞானமய கோசம் ஆனந்தமய கோசம் என்னும் இரண்டையும் உண்டாக்குவர்; அவ்வுயிர்க்கு மேலும் அதோ மாயையினில் கலா ஆதி ஆனதோர் மனோமயமும் ஆக்குவன் - அந்த ஆன்மாக் களுக்கு மேலும் அசுத்த மாயையிலே கலாதத்துவ முதலான ரூபமாகிய மனோமயமென்னும் ஒரு கோசத்தை யுண்டாக்குவர்; பின்னாகச் செவ்வி தினில் பிராணமய கோசமும் உண்டாக்கிச் சேர்த்திடுவர் அன்னமய கோசத் தைத் திகழ - செவ்வையாக நின்ற இந்த மாயையிலே பிராணமய கோசத் தையு முண்டாக்கி அன்னமய கோசத்தையும் விளங்க உண்டாக்குவர்; எவ் வுயிர்கள் ஐங்கோச பந்தத்தை உற்றே வினை விளைக்கும் அன்னமயம் வருமாறு விரிப்பாம் - ஆகையால் சர்வான்மாக்களும் பஞ்சகோச பெத்தராய்ப் பொருந்திநின்று தொழிலைச் செய்யும் அன்னமய கோசம் வருங் கிரமத்தை மேல் விரித்துச் சொல்லுவாம். (கஙஅ)

139. முன்னைவினைக் கீடாகச் சூக்குமரூ பத்தால்
முதற்றந்தை யிடம்புகுந்து மோகமிக வாகி
அன்னைவயிற் றிற்றந்தை சுக்கிலத்தோ டணைந்திட்
டவ்விடத்துச் சுரோணிதத்தோ டாகி நிற்கப்
பின்னையதைப் பிரியாது சூக்குமகா யத்தே
பிறப்பதுவாந் தூலவுடல் பிரமனரு ளாலே
தன்னைவிரித் துரைக்கிலது பெருக்கு முன்னஞ்
சாற்றியசூக் குமபூதத் தாக்கியிடுந் தனுவே.

(இ - ள்.) முன்னை வினைக்கு ஈடாகச் சூக்கும ரூபத்தால் முதல் தந்தையிடம் புகுந்து மோகம் மிக ஆகி - பூர்வ ஜன்மங்களிலே பண்ணின புண்ணிய பாபாநுகுணமாகச் சூக்குமதேகி ரூபியாய் முந்தப் பிதாவி னுடைய உதரத்துப் புகுந்து மோகாதிக்கமாகி; அன்னை வயிற்றில் தந்தை சுக்கிலத்தோடு அணைந்திட்டு அவ்விடத்துச் சுரோணிதத்தோடு ஆகி நிற்க - பிதாவினுடைய வீரியத்துடனே கூடி மாதாவினுடைய வயிற்றிலே விழ அந்த மாதாவினுடைய சுரோணிதத்தோடே கூடி நிற்க; பின்னை அதைப் பிரியாது சூக்கும காயத்து பிறப்பதுவாம் தூல உடல் பிரமன் அருளால் -

பிறகு அந்தச் சுக்கில சுரோணிதங்களைப் பிரியாமல் நின்று சூக்குமசரீரத்திலே பிரமாவினுடைய ஆக்கினையினாலே தூலசரீர முண்டாம்; தன்னை விரித்து உரைக்கில் அது பெருக்கும் முன்னம் சாற்றிய சூக்கும பூதத்து ஆக்கியிடும் தனு - சூக்குமதேகத்திலே நின்றும் தூலதேகம் பரிணமிக்கிற விதியை விரித்துச் சொன்னால் அது வித்தாரமாகு மாகையால் முன் சொன்ன சூக்கும பூதத்தினின்றும் தூலதேக முண்டாகும். (கங௯)

(அ - கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் சூக்கும பஞ்சபூத காரியமான தாத்துவிகங்களைக் கூறுகின்றது.

140. என்புதோ னரம்புமயிர் தசைக ளெல்லா
மிசைந்திடுத றரணியின்ற னிடத்தே யாகும்
புன்புலா றுநீர் செந்நீர் மற்றும்
புல்கின்ற நெகிழ்ச்சியெலா மப்பி னாகும்
அன்புசெயுந் தீபனபா சனங்க ளாதி
யானவைதாஞ் சூக்குமமா மனலி னாகும்
வன்புடைய பிராணாதி வாயுப் பத்தும்
வருவதுவுஞ் சூக்குமமாம் வாயுவிட மாயே.

(இ - ள்.) என்பு தோல் நரம்பு மயிர் தசைகள் எல்லாம் இசைந்திடுதல் தரணியின்றன் இடத்து ஆகும் - சூக்குமப் பிருதிவியிலேநின்றும் என்பு, தோல், நரம்பு, மயிர், தசை இவைகளெல்லாம் பொருந்த வுண்டாகும்; புன்புலால் நாறு நீர் செந்நீர் மற்றும் புல்கின்ற நெகிழ்ச்சி எல்லாம் அப்பின் ஆகும் - சூக்குமபூத அப்புவினிடத்திலேநின்றும் பொல்லாததாகிய புலால், துர்க்கந்தமாகிய நீர், இரத்தம், மற்று முண்டான பொருந்தப்பட்ட நெகிழ்ச்சியானவெல்லாம் உண்டாகும்; அன்பு செய்யும் தீபன பாசனங்க ளாதியானவைதாம் சூக்குமம் ஆம் அனலின் ஆகும் - சூக்குமபூதத் தேயுவினிடத்திலேநின்றும் சுகத்தைப் பண்ணுகின்ற தீபனம், பதார்த்தங்களைப் பக்குவம் பண்ணுதல் முதலானவைக ளுண்டாகும்; வன்புடைய பிராணன் ஆதி வாயு பத்தும் வருவதுவும் சூக்குமம் ஆம் வாயுவிடம் ஆய் - சூக்கும பூதமான வாயுவினிடத்திலேநின்றும் பலமுடைய பிராணாதி வாயுக்கள் பத்து முண்டாவதுமாம். (கசo)

141. உடம்பினி னுடி யுள்ளு முதரத்தி னுள்ளு மெங்கும்
இடம்பெற வாயு வாதிக் கிசைதல்செய் தேபு ரம்புந்
திடம்பெற நவத்து வாரஞ் சேர்வதாம் வானந் தன்னில்
மடம்படூஉ தூல காயம் வளர்ந்திடு மிந்த வாறே.

(இ - ள்.) வானம் தன்னில் உடம்பினில் நாடியுள்ளும் உதரத்தி னுள்ளும் எங்கும் இடம்பெற வாயு ஆதிக்கு இசைத்தல் செய்தே - சூக்குமபூத ஆகாயத்திலேநின்றும் தேகத்திலே யுள்ள நாடிகளுடைய உள் வெளியும் வயிற்றில் உள்வெளியும் பிராணாதி வாயுக்கள் சஞ்சாரத்துக்கு வெளியாய் நிற்கப் பொருந்தச் செய்தலும்; புறம்பும் திடம் பெற நவத் துவாரம் சேர்வதாம் - தேகத்துக்குப் புறம்பேயும் திடம் பொருந்த நின்ற நவத்துவார வெளி யுண்டாகும்; மடம் படும் தூலகாயம் இந்த வாறு வளர்ந்திடும் - இந்தப் பிரகாரம் அறிவில்லாத தூலகாயமானது வளராநிற்கும். (கசக)

(அ - கை.) மேல் அஞ்ஞானிகள் நிற்குந் தன்மை கூறுகின்றது.

142. காயமே தாமேன் றெண்ணிக் கருமங்கள் பலவுஞ் செய்து
மாயமே யான போகம் வாய்த்திடும் வழியே யுன்னித்
தோயமே போன்ற கான றேய்ந்திடச் செல்வார் போலப்
பேயைநேர் போத ராகிப் பெற்றிடார் பிறப்பில் பேறே.

(இ - ள்.) காயமே தாம் என்று எண்ணிக் கருமங்கள் பலவும் செய்து - தேகமே தமது ஸ்வரூபமென் றெண்ணிப் பல விதமான தொழில் களைச் செய்து; மாயமே ஆன போகம் வாய்த்திடும் வழியே உன்னி - மயக்க முண்டாக்கப் பண்ணும் போகம் பொருந்தும் வழியை விசாரித்து; தோயமே போன்ற கானல் தோய்ந்திடச் செல்வார் போல - ஜலம்போல நின்ற கானலைத் தண்ணீரென்று குளிக்கப் போகிறவர்களைப் போல; பேயை நேர் போதர் ஆகி பிறப்பில் பேறு பெற்றிடார்-பிராந்தனுக் கொத்த அறிவையுடையராகிச் சென்ன மரணமில்லாத முத்தியை யடையமாட் டார்கள். (கசஉ)

(அ - கை.) மேல் கேவலாவத்தை கூறுகின்றது.

143. அறிவிச்சை செயல்க ளின்று யலர்விழி யிருளின் கண்போல்
குறியற்றுக் குணங்க ளின்றிக் குறைவிலா நிறைவு மாகிச்
சேறிவுற்ற போக மின்றிச் சேர்புலன் கரண மின்றிப்
பிறிவற்று ணவத்தி னோடே நிற்பது கேவ லம்பின்.

(இ - ள்.) அறிவு இச்சை செயல்கள் இன்றுய் அலர்விழி இரு ளின் கண்போல் - ஞானேச்சாக்கிரியைக ளில்லாமல் இருளுக்குள் விழித் திருக்கிற கண்போல; குறி அற்றுக் குணங்கள் இன்றிக் குறைவு இல்லா

நிறைவும் ஆகி-குறைவில்லாமல் வியாபகமாயிருக்கிற ஆன்மா சரீரங்களுமில்லாமல், சாத்துவிகம் ராசதம் தாமதம் என்னும் குணவிகற்பங்க ளில்லாமல்; செறிவு உற்ற போகம் இன்றிச் சேர் புலன் கரணம் இன்றி-கன்மானுகுணமாக வரப்பட்ட போகமில்லாமல் பொருந்தப்பட்ட விஷயங்களுங் கரணங்களுமில்லாமல்; பிறிவு அற்று ஆணவத்திேனாடு நிற்பது கேவலம் - இப்படிப் பிரிவில்லாமல் நின்ற ஆணவத்துடனே அனாதியே கூடிநிற்பது கேவலாவத்தை; பின் - மேல் சகலாவத்தை சொல்லுவாம். (கசஙு)

(அ - கை.) மேல் சகலாவத்தை வருமாறு கூறுகின்றது.

144. ஈசனார் சத்தி யான திசைத்திடக் கலாதி தன்னைக்
காசமா மாண வத்தின் கனவிருள் சற்று நீங்கி
மாசதாங் காய மாதி வந்திட வினைகள் மன்னி
ஊசலாம் பிறப்பி றப்பை யுற்றிடல் சகல மென்றோர்.

(இ - ள்.) ஈசனார் சத்தியானது கலாதி தன்னை இசைத்திட-அனந்தேசுவரருடைய சத்தியானது கலாதி தத்துவங்களைப் பொருத்த; காசம் ஆம் ஆணவத்தின் கன இருள் சற்று நீங்கி - ரூபவிஷயத்தையுடைய கண்ணுக்கு மறைப்பாகி நின்ற காசம்போல நின்ற ஆணவத்தினுடைய மிகுந்த விருளானது பாசி படர்ந்த தண்ணீரில் கோல் பட ஏகதேசம் நீங்குவது போல ஏகதேசம் நீங்கி; மாசு அது ஆம் காயம் ஆதி வந்திட வினைகள் மன்னி - பொல்லாததா யிருக்கிற தனுகரணாதி போகங்கள் வந்திடப் புண்ணிய பாப ஸ்வரூபமாயிருக்கிற கன்மங்களைப் பொருந்தி; ஊசல் ஆம் பிறப்பு இறப்பை உற்றிடல் சகலம் என்று ஓர் - ஊஞ்சலைப் போலச் சனன மரணங்களை ஆன்மாப் பொருந்திநிற்கிறது சகலாவத்தை யென்று விசாரித்தறி. (கசச)

(அ - கை) மேல் சுத்தாவத்தை வருமாறு கூறுகின்றது.

145. வினையினைத்துந் துலையொப்ப மலபரிபா கந்தான்
மேவியிடச் சத்திபதிந் திடமேவ் வேளை
தனையொருத்த ரிணையில்லாச் சிவன்குருவாய் வந்தே
தாரணியி லருள்புரியத் தமோரு பங்கள்
பினைவருத்தா தேயொழியப் பேரின்பந் தானே
பெற்றிடுதல் சுத்தமெனப் பேசு நூல்கள்
முனமுரைத்த விருவகைக்கு மிதற்கும் பேத
மொழிந்திடிலே வைந்தாகி மூவைந்தா முறையே.

(இ - ள்.) வினை அனைத்தும் துலை ஒப்ப மல பரிபாகம் தான் மேவியிடச் சத்தி பதிந்திடும் - எல்லாப் புண்ணிய பாபங்களுடைய பல மான திரண்டும் ஏக காலத்திலே சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவும் சேஷமாயுள்ள சர்வகன்ம பக்குவமும் மலபரிபாகமானபொழுது மலங் களைச் செலுத்திவந்த திரோதான சத்தியானது ஏககாலத்திலே சமமாக இந்த விரோதியாகிய பலத்தைப் புசிக்கமாட்டாதாகையால் பரமேசுவர னுடைய சத்தி திரோதானத்தை யொழித்து அனுக்கிரக சத்தியாய் ஆன் மாவினிடத்திலே பொருந்தும்—

சில சாத்திரங்களிலே பிரமகத்தி மகாபாதகபலமும் அசுவமேத மகாயாக பலமும் ஏக காலத்திலே சரியாகப் பக்குவமான காலத்திற் சத்தி நிபாதமென்று சொல்லியிருக்கத் தேவரீர் விருத்தமான இரண்டு கன்மசாமி யமும் சர்வகன்ம பக்குவமும் ஆணவமலமும் பரிபாகமானபொழுது சத்தி நிபாதமென்று திருவுளம்பற்றின தென்னையோ வெனில்? உள்ளது; கன்மமானது திட்டசென்ம போக்கிய மென்றும், அதிட்டசென்ம போக்கிய மென்றும், நியதகால போக்கிய மென்றும் மூன்று விதமாம். இவையிற்றுள் திட்டசென்ம போக்கியமாவது இந்தச் சென்மத்திலே பலிக்கின்ற ஆயுள் விருத்திகரமான கௌஞ்சியோமம் புத்திரகாமேஷ்டியாதிகள். அதிட்ட சென்ம போக்கியமாவது தேகாந்தத்திலே நரக சுவர்க்கத்திலேயாதல் புனர்ச்சன்மத்திலேயாதல் பலிப்பது. நியதகால போக்கியமாவது மகா புண்ணியங்களுக்குள்ளே பிரதானமான அசுவமேதம், மகா பாதகத்துக் குள்ளே பிரதானமான பிரமகத்தி; நின்ற கன்மமெல்லாம் நியதகால போக்கியமல்லவோ வெனில், ஒக்கும்; அசுவமேத துவிசவதகன்ம பரிபாக மல்லாத காலத்திலே இதர கன்மபரிபாகமானால் அந்தக் கன்ம பலத் தையே புசிப்பிக்கும், இவைகள் பரிபாகமான காலத்திலே இதர புண்ணிய பரிபாகமாகிற பலாதிக்கத்தினாலே இதர புண்ணிய பாபங்களைத் தள்ளித் தம்முடைய பலத்தைப் புசிப்பிக்குமாகையால் இவைகளே நியதகால போக் கியம். இதர புண்ணிய பாபங்களினுடைய பலமாகப் புண்ணிய பாபபோகம் காலாந்தரம் புசிப்பிக்கும் அந்த இரண்டினுள்ளே ஒன்று துர்ப்பலமும் ஒன்று பிரபலமுமாகில் துர்ப்பலத்தைத் தள்ளிப் பிரபலத்தைப் புசிப்பிக் கும். இரண்டும் சமபெலமாகிற புண்ணியத்துக்குப் புண்ணியமாகுதல் பாபத்துக்குப் பாபமாகுதல் தற்காலத்திலே பக்குவமாயிருந்தால் சகாய பெலத்தினாலே அசகாயத்தைத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தையே புசிப் பிக்கும்; இரண்டும் சமபலமாய்ச் சமகாலமுமாகில் இதர கன்மங்கள் பரிபாகமாகாம லிருந்தால் இந்த இரண்டு கருமங்களும் சுந்தோபசுந்த நியா யமாக நசிக்க இதர கருமபலங்கள் கிரமத்திலே புசிக்கப்படும். சர்வகருமங் களும் ஏக காலத்திலே பரிபாகமாய் ஆணவமலம் பக்குவமாகாம லிருந்தால்

சர்வ கருமங்களும் நசிக்க விஞ்ஞானகேவல ளுவன்; ஆணவ மலமும் பக்குவமாகிற் சத்தி பதியும்; அசுவமேத துவிசவத மென்றது சுவர்க்க நரக ஏதுவாய் அன்னியோன்னிய விருத்தமாய்ச் சமபெலமாயிருக்கிற ஆமுஷ்மிக புண்ணிய பாபங்களுக்கு உபலக்ஷணம். இகத்திலும் நபும்சகளு கிறதற் கேதுவான பாபமும் புருடளுகிறதற் கேதுவான புண்ணியமும் அன்னியோன்னிய விருத்தம்; இவ்வாறு கண்டு கொள்க—

அவ்வேளை தன்னை ஒருத்தர் இணை இல்லாச் சிவன் குருவாய் வந்து தாரணியில் அருள் புரிய - அந்தக் காலத்தில் தமக்கு ஒருத்தரு மொப்பில் லாத சிவன் கிருபையிளுலே பூமியின்கண் ஆசாரிய மூர்த்தமாகி யெழுந் தருளி வந்து அனுக்கிரகம்பண்ண; தமோரூபங்கள் பின்னை வருத் தாதே யொழியப் பேரின்பம் தான் பெற்றிடுதல் சுத்தம் எனப் பேசும் நூல்கள் - மலமாயா கன்மங்களெல்லாம் பிறகு பீடை பண்ணுமல் நீங்க அந்த மலங்களிளுல் பொருந்தின கிஞ்சிஞ்ஞதையும் ஏகதேசத்துவதையும் ஒழிந்து சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளுண்டாய் ஆன்ம நாயகளுகிய சிவனுடனே இரண்டற்றுச் சிவானுபவியாக நிற்பது சுத்தாவத்தை யென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும்; முன்னம் உரைத்த இருவகைக்கும் இதற்கும் பேதம் மொழிந்திடில் ஐவைந்து ஆகி மூவைந்தாம் முறையே - முன் சொன்ன கேவலாவத்தை சகலாவத்தை இரண்டிற்கும் இந்தச் சுத்தாவத்தைக்கும் காரியத்தால் பேதஞ் சொல்லுமிடத்தில் கிரமத்திலே ஒவ்வொன்று ஐவைந் தாகப் பதினைந்தவத்தையாம். (கசரு)

(அ - கை.) மேல் மூன்று விருத்தங்களாலே கேவலசாக்கிராதி வருமாறு கூறுகின்றது.

146. தத்துவங்க ளாருறுந் தாத்திகமு வைந்துந்
தளர்வின்றி நின்றிடவே சாற்றுமுள மவையோ
டொத்துமுகத் தேநின்றே யுணர்ந்திடுதல் சகல
முயிர்தனக்குப் போகத்துக் குறுவினையி னுழிவால்
சுத்ததத் துவமைந்து மாயாதி யேழுந்
தொகுபூத மோரைந்துந் தொழில்களொழிந் திடவே
நித்தமா முளநின்ற முப்பதுநா லுடனே
நின்றிடளுன் கேவலசாக் கிரமாக நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) தத்துவங்கள் ஆறு ஆறும் தாத்திகம் மூவைந்தும் தளர்வு இன்றி நின்றிட - முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், பிராணுதி வாயுக் கள் பத்தும் வசனுதிகள் ஐந்தும் ஆகத் தாத்திகம் பதினைந்தும் திடம்

பொருந்தி நிற்க; சாற்றும் உளம் அவையோடு ஒத்து முகத்தே நின்று உணர்ந்திடுதல் சகலம் - சொல்லப்பட்ட ஆன்மஞானமும் தத்துவ தாத்துவிகங்களுடனேகூடி முகத்தானத்திலே நின்று சத்தாதி விஷயங்களை அறிகிறது சகலாவத்தை; உயிர்தனக்குப் போகத்துக்கு உறுவினையின் ஒழிவால் சுத்ததத்துவம் ஐந்தும் மாயாதி ஏழும் தொகு பூதம் ஓரைந்தும் தொழில்கள் ஒழிந்திட - ஆன்மாக்களுக்குப் போகம் புசிக்கப் பொருந்துங் கருமமில்லாதபடியால் சுத்ததத்துவங்களைந்தும் மாயை முதலான ஏழு தத்துவங்களும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட பூதங்களைந்தும் ஆகப் பதினேழு தத்துவங்களினுடைய தொழில்கள் நீங்க; நித்தமாம் உளம் நின்ற முப்பது நாலுடனே நின்றிடல் தான் கேவல சாக்கிரம் ஆக நிகழ்த்தும்-நித்தியமாய் நின்ற ஆன்மவிருத்திஞானமானது ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், காரண தன்மாத்திரைகளைந்தும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், பிராணாதி வாயுக்கள் பத்தும், வசனாதிகளைந்தும் ஆக முப்பத்துநாலுடனுங் கூடி முப்பத்தைந்தாய் முகத்தானத்திலே நிற்கப் பிரேரக காண்டமும் போகசயித்திரு காண்டமும் நிருவியாபார மாகையால் ஆணவமலம் மேலிட்டு அதனாலே விழித்திருக்கையிலுங் கண்டுங் காணாமல் கேட்டுங் கேளாமல் மயங்கியிருக்கும் அவதரம் கேவல சாக்கிரமென்று சிவாகமஞ் சொல்லும், இது அப்பிரதிபா சாக்கிரமென்று சொல்லவும் பெறும்.

147. அறிவிக்கும் தத்துவங்கள் செயல்களொழிந் திடவே
ஆணவமே லிடுதலினா லறிவுவிளங் காதாம்
நெறியுற்றங் கறிகருவி தொழிற்கருவி பத்து
நீங்கியிட விருபத்தைந் தாய்க்களத்தே முன்னே
செறிவுற்ற விடயங்க ணினைவையுந்தற் காலஞ்
சேர்விடயந் தனையுமனு பவித்திடுஞ்சொற் பனத்தே
பிறிவற்ற சித்தமுடன் பிராண னுள்ளம்
பெறும்போக மிலாதுளத்தே யுறல்சுழுத்தி பின்னே.

(இ - ள்.) அறிவிக்கும் தத்துவங்கள் செயல்கள் ஒழிந்திட ஆணவம் மேலிடுதலினால் அறிவு விளங்காதாம் - பிரேரகமாய் நின்றறிவிக்கின்ற தத்துவங்களுடைய தொழில்கள் நீங்க ஆணவம் மேலிடுதலினாலே ஞானேச்சாக்கிரியைகள் விளங்காமல் நின்று; நெறியுற்று அங்கு அறிகருவி தொழிற்கருவி பத்தும் நீங்கியிட - செவ்வையாக நின்ற ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் நீங்க; இருபத்தைந்தாய்க் களத்தே - காரண தன்மாத்திரைகளைந்தும், அந்தக்கரணங்கள் நான்கும், பிராணாதி வாயுக்கள் பத்தும், வசனாதிகளைந்தும், ஆன்ம ஞானமுங் கூட ஆக இருபத்தைந்தாய்க் கண்டத்தானத்திலே நின்று; முன்னே செறிவு உற்ற விடயங்கள் நினைவையும் தற்காலம் சேர் விடயந்தனையும் அனுபவித்திடும்

சொற்பனத்தே - சகல சாக்கிரத்தில் விடயங்களைக் கூடிப் புசித்த நினைவை யும் அந்தக் காலத்திற் சூக்கும தேகத்திலே பொருந்தின விடயங்களையும் அனுபவிக்கிறது சுவப்பனவத்தை; பிறிவு அற்ற சித்தமுடன் பிராணன் உள்ளம் பெறும் போகம் இலாது உளத்தே உறல் சுழுத்தி - நீக்கமில்லாத சித்த தத்துவத்துடன் பிராணவாயுவும் ஆன்மவிருத்திஞானமும் ஆக மூன்றாய் இருதயத் தானத்திலே சூக்குமதேக போகமுமில்லாமல் நிற்பது சுழுத்தியவத்தை; பின்னே - மேல்விருத்தத்தில் எஞ்சியவற்றைச் சொல்லுகிறோம். (கசஎ)

148. விழித்தினிது துயின்றேமென் றுணர்வ தாகு
மேற்றுரியஞ் சித்தமுநீங் கிடவுந்தி மேவி
யழித்தொழியா தேயுடலைப் பிராணனொன்றே யுயிர்ப்ப
வவ்விடத்தே யுறங்குவதா மறிவேது மின்று
யொழித்துமூ லாதாரத் துற்றிடுதே லதீத
முணரிலிது நித்தகே வலமாக வுரைப்பர்
இழித்தபடி யேமேலே யேற்றியிடும் வினையா
லிறைவரருட் சத்தியேன்றே யியம்பு நூலே.

(இ - ள்.) விழித்து இனிது துயின்றேம் என்று உணர்வது ஆகும்- சுழுத்தியினின்று விழித்தபின்பு நன்றாக நித்திரை பண்ணினே மென்று அறிவதாகும்—என்பது கணிகான்மவாதி சுழுத்தியில் ஆன்மநாசமும் புனருற்பத்தியு மென்று சொல்லும், அவனைக் குறித்து அப்படியல்ல ஆன்மா நித்திய னென்பதற்காகச் சொன்னதென வறிக; மேல் துரியம் சித்த மும் நீங்கிட உந்தி மேவி அழித்து ஒழியாதே உடலைப் பிராணன் ஒன்றே உயிர்ப்ப அவ்விடத்தே உறங்குவதாம் - மேற் சித்தமும் நீங்க நாபித் தானத்தைப் பொருந்திப் பிராணவாயுவுடனே தேகங் கெடாமல் உச்சுவாச நிச்சுவாசம் ஒழியாமல் ஆன்மவிருத்திஞானத்துடன் அந்தத் தானத் திலே தானே நித்திரையடைந்து நிற்பது துரியாவத்தை; அறிவு ஏதும் இன்றாய் ஒழித்து மூலாதாரத்து உற்றிடுதல் அதீதம் உணரில் இது நித்த கேவலமாக உரைப்பர் - விடய சம்பந்தமான அறிவு சற்று மில்லாமல் தத்துவ தாத்துவிகங்கள் சர்வமும் நீங்க ஆணவமலத்துடன் ஆன்ம விருத்திஞானம் மூலாதாரத்திலே பொருந்திநிற்பது துரியாதீதம், இந்தத் துரியாதீதத்தை யறியுமிடத்து நித்திய கேவலமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்; இழித்தபடியே மேலே ஏற்றியிடும் வினையால் இறைவர் அருட்சத்தி என்றே இயம்பும் நூல் - ஈசுவரனுடைய கிருபா சத்தியானது ஆன்மாக்கள் கன்மாநுகுணமாக அறிவைக் கீழ்நோக்கின படியே மேல்நோக்கும்படி பிரேரிக்கு மென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். ()

(அ - கை.) மேல் சகலத்தில் துரியாதீதாதி பஞ்சாவத்தை கூறுகின்றது.

149. திடுக்கிடவோ ருரைகேட்டுப் பிராண வாயுச்
சீவியா துணராது திகைத்தலதீ தம்பின்
நடுக்குறுத லரியமாங் கேதந் தன்னை
நண்ணுமனு பவஞ்சுழுத்தி நாடியதை வியந்தே
அடுத்ததுவே யாகிநிற்றல் கனவ தாகும்
அடைந்தவிந்த விதமனைத்து மறுத்து நன்றாய்
விடுத்துநல்ல வுணர்வாகி நிற்ற றானே
மேவியிடுஞ் சாக்கிரமா விளம்பு நூலே.

(இ - ள்.) திடுக்கிட ஓர் உரை கேட்டுப் பிராணவாயு சீவியாது உணராது திகைத்தல் அதீதம் - ஆன்மா முகத்தானத்திலே நின்று முப்பத்தாறு தத்துவ தாத்துவிகங்களுடனுங் கூடி விடயானுபவம் பண்ணுங் காலத்தில் புத்திர தாராதி மரணமுதலிய வார்த்தை திடுக்கிடக் கேட்டதனாலே யாகுதல் கல் லெறிபடுதல் முதலானவற்றினாலே யாகுதல் மூர்ச்சை வந்து பிராணவாயுச் சீவியாமல் ஒரு விஷயத்தையும் அறியாமல் அந்த முகத்தானத்திலே நிற்பது துரியாதீதம்; பின் நடுக்குறுதல் துரியமாம் - அதீதம் அடைந்தபின்பு பிராணவாயுச் சற்றே சீவிக்கத் தேகம் அசைவைப் பொருந்துதல் துரியமாம்; கேதம் தன்னை நண்ணும் அனுபவம் சுழுத்தி - பிராணவாயுவும் சித்தமுங் கூடிக் கேதமாத்திரமாகப் பொருந்து மனுபவம் சுழுத்தி; நாடி அதை வியந்து அடுத்து அதுவேயாகி நிற்றல் கனவது ஆகும் - பிராணாதி வாயுக்கள் பத்தும், வசன முதலான விஷயங்களைந்தும், பொருந்தப்பட்ட அந்தக்கரணங்கள் நாலும், சத்தாதி விஷயங்களைந்தும் ஆக இருபத்து நாலுடனுங் கூடி அந்தத் துக்கத்தை விசாரித்து இன்னதனாலே வந்ததென்று கிட்டி அந்தத் துக்கந்தானாகி நிற்பது சுவப்பனமாம்; அடைந்த இந்த விதம் அனைத்தும் அறுத்து நன்றா விடுத்து நல்ல உணர்வு ஆகி நிற்றல்தானே மேவியிடும் சாக்கிரமா விளம்பும் நூல் - ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலும், சுத்தாசுத்த தத்துவம் ஏழும், சுத்ததத்துவம் ஐந்தும் ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களுடனுங் கூடிப் பொருந்திநின்ற இந்தத் துக்க மெல்லாவற்றையும் நீங்கி நன்றாக விட்டு நல்லறிவாகி நிற்பது பொருந்தப்பட்ட சாக்கிராவத்தையா மென்று ஆகமஞ் சொல்லும்.

(கசக)

(அ - கை.) மேல் ஐந்து விருத்தங்களால் ஆன்மாக் கேவல சகலங்களைப் பொருந்திச் சனன மரணப்பட்டுத் துக்கத்தையடைந்து நிற்கிற

காலத்திலே மலாநுகுணமாக அன்னிய சமயத்தை யடைந்து, அதிலே பண்ணின புண்ணிய விசேஷங்களினாலே சைவசமயத்தை யடைந்து சரியை கிரியை யோகங்களைக் குறைவற அனுட்டித்து முத்தியை அடைவ னென்பது கூறுகின்றது.

150. இப்படி யவத்தை யீரைந் தெய்தியே பிறப்பி றப்பாம்
வெப்புறுங் காலந் தன்னில் வேதத்தின் வழிய தன்றிப்
பொய்ப்பொருட் சமயந் தன்னிற் புரிந்திடுந் தவத்தினாலே
தப்பிலா வேதஞ் சொன்ன சமயத்தைச் சார்ந்து நின்றே.

(இ - ள்.) இப்படி அவத்தை ஈரைந்து எய்தி பிறப்பு இறப்பு ஆம் வெப்பு உறும் காலம் தன்னில் - இந்தப் பிரகாரம் ஆன்மாக்கள் கேவல சகலமாகிய பத்து அவத்தைகளையும் பொருந்திச் சனன மரணப்பட்டுத் துக்கத்தைப் பொருந்திநிற்குங் காலத்தில்; வேதத்தின் வழியது அன்றிப் பொய்ப்பொருள் சமயந்தன்னில் புரிந்திடும் தவத்தினாலே - வேத சாத்திரத்தின் வழியன்றிப் பொய்யாகிய பொருளையுடைய சமயத்தில் நின்று செய்யுந் தபோபலத்தினாலே; தப்பு இலா வேதம் சொன்ன சமயத்தைச் சார்ந்து நின்று - பரமேசுவரன் யதாவத்தாகத் திருவுளம்பற்றின வேதோக்தா சாரமான சமயத்தைப் பொருந்திநின்று. (கருo)

151. வன்னமோர் நான்கி னுக்கு மாசிலாச் சிரமங் கட்கும்
சொன்னவா றிடரி லாதே செய்தவர் சுவர்க்கந் துய்த்துப்
பின்னைமா நிலத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிதேன் றெண்ணி
முன்னையா கமங்கள் சொன்ன படிதவ முயல்வ மென்றே.

(இ - ள்.) வன்னம் ஓர் நான்கினுக்கும் மாசு இல் ஆச்சிரமங் கட்கும் சொன்னவாறு இடர் இலாதே செய்தவர் சுவர்க்கம் துய்த்து - பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர ரென்னும் நாலு வருணத்துக்கும் குற்றமில்லாத பிரமசரிய கிருகத்த வானப்பிரத்த சன்னியாச மென்னும் நாலாச்சிரமத்துக்கும் வேதத்திலே சொன்னபடி தவறில்லாமல் புண்ணிய கன்மங்களைப் பண்ணினவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தைப் பொருந்திச் சுகத்தைப் புசித்து; பின்னை மா நிலத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிது என்று எண்ணி - பின்பு பூமியின்கண்ணே வந்து செனித்து முன் பண்ணின புண்ணிய விசேடங்களினாலே சிவாகமோக்த தன்மம் அதிகமென்று அறிந்து; முன்னை ஆகமங்கள் சொன்னபடி தவம் முயல்வம் என்று - அநாதியே பரமேசுவரன் திருவுளம்பற்றின சிவாகமோக்தப் பிரகாரமான சைவ சமயத்தை யடைந்து தவத்தைப் பண்ண உத்தியோகிப்போம் என்று. ()

152. எண்ணியோர் குருவைச் சேர்ந்தே யெழில்பெறு சமய தீக்கை
நண்ணியே சரியை தன்னை நவையற வியற்றி யத்தால்
புண்ணிய சிவலோ கத்தைப் பொருந்தியங் குள்ள போகம்
அண்ணலா ரருளப் பெற்றங் கருந்திமே லவனி மீதே.

(இ - ள்.) எண்ணி ஓர் குருவைச் சேர்ந்து எழில் பெறு சமய தீக்கை நண்ணி - விசாரித்து ஒரு ஞானசாரியரை யடைந்து அழகை யுடைத்தாகிய சமயதீக்கையைப் பெற்று; சரியை தன்னை நவை அற இயற்றி - சமயதீக்காதிகாரமான சிவாலயத்தில் அலகிடுதல், கோமயத்தால் மெழுகுதல், சிவபூசைக்குப் புட்பமெடுத்து மாலைகட்டுதல், திருவிளக்கேற்றுதல், திரு நந்தவனஞ்செய்தல், சிவபக்தர்களைப் பூசித்தல், பஸ்மருத்திராக்ஷ தாரணஞ்செய்தல் இவை முதலான சரியைத் தொழிலைத் தோஷமறச் செய்து; அத்தால் புண்ணிய சிவலோகத்தைப் பொருந்தி அங்கு உள்ள போகம் அண்ணலார் அருளப் பெற்று அங்கு அருந்தி மேல் அவனிமீது-அந்த அனுட்டானமான சிவபுண்ணியத்தினாலே சிவலோகத்தை யடைந்து கர்த்தாவாகிய சிவனால் அவ்விடத்தி லுள்ள போகங்களைக் கொடுக்கப் பெற்று அங்கிருந்து அவற்றைப் புசித்துத் தொலைத்து அதற்கு மேற் பூமியின்கண்ணே வந்து. (கருஉ)

153. உதித்தருள்சேர் குருவாலே விசேட தீக்கை
யுற்றுணர்ந்து சிவபூசை யூனமறச் செய்தே
துதித்திடுநற் சாமீபஞ் சிவன்பாற் பெற்றுத்
துய்த்திடுவர் பெரும்போகந் தொலைந்த காலை
நதிச்சடையா னருளாலே புவியி னண்ணி
நாடரிய சிவயோக மியற்றி நன்றாத்
திதிக்கொழிவாங் காலமுறு மளவு மந்தச்
சிவனுடைய சாரூபஞ் செறிந்து நின்றே.

(இ - ள்.) உதித்து அருள் சேர் குருவால் விசேட தீக்கை உற்று உணர்ந்து சிவபூசை ஊனம் அறச் செய்து - செனித்து ஞானசாரியராலே விசேடதீக்கையைப் பெற்று விசேடதீக்காதிகாரமான ஆகமாத்தியயனம் சிவபூசை முதலானவற்றைக் குருமுகமாக நன்றாக அறிந்து நூனாதிகமில்லாமல் செய்யுங் கிரியாபாதானுட்டானத்தாலே; துதித்திடும் நல் சாமீபம் சிவன்பால் பெற்றுத் துய்த்திடுவர் பெரும் போகம் தொலைந்த காலை - துதிக்கப்பட்ட நன்மையாகிய சிவனுடைய சமீபத்தை யடைந்து அவ்விடத்துள்ள மகாபோகங்களைப் புசிப்பார்கள், அந்தப் போகம் புசித்து நீங்கின பொழுது; நதிச்சடையான் அருளாலே புவியில் நண்ணி நாட அரிய

சிவயோகம் இயற்றி நன்று - கங்கையைத் தரித்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவனுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பூமியின்கண்ணே செனித்துச் சஞ்சித ஆகாமிய கன்மங்களெல்லாம் நசிக்கும்படிக்கு அட்டாங்கமாய் நின்ற அரிதாகிய சிவயோகத்தைக் குருமுகமாக நன்றாக அறிந்து அனுட்டித்து, அந்த யோகபாதானுட்டானத்தாலே; திதிக்கு ஒழிவு ஆம் காலம் உறும் அளவும் அந்தச் சிவனுடைய சாரூபம் செறிந்து நின்று - திதிகாலத்துக்கு நாசம் வருமளவும் அந்தச் சிவனுடைய சாரூபத்தைப் பொருந்திநின்று அவ்விடத்தி லுள்ள மகா போகத்தைப் புசிக்கிற காலத்தில். (கடுங)

154. ஆகத்தி லாசையில ராகிச் சற்று
மளவிறந்து மேன்மேலு மடைவ தான
போகத்திற் பற்றிலரே யாகிலுல கெல்லாம்
பொன்றிடுங்கா லிவர்தாமும் பொருந்திடுவர் முத்தி
மோகத்தைத் தவிராதோர் பின்னைச்சிருட்டி கால
முளைத்துலகிற் குருவாலே முத்திபெற மலத்தின்
பாகத்தை யடைந்ததனாற் சத்திபதிந் திடவே
பரஞானத் தால்முத்தி பலிக்குமவர் பாலே.

(இ - ள்.) ஆகத்தில் ஆசை இலராகிச் சற்றும் அளவு இறந்து மேல் மேலும் அடைவதான போகத்தில் பற்று இலரே ஆகில் - தேகாபிமான மாகிய இச்சையில்லாதவர்களாகி மட்டிலாது மேலே மேலே பொருந்தா நின்ற போகங்களிலே சற்றும் இச்சையில்லாதவர்களாகில்; உலகு எல்லாம் பொன்றிடுங்கால் இவர் தாமும் முத்தி பொருந்திடுவர் - சகலப் பிரபஞ்சமும் நசிக்கும் காலத்தில் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்போல இவர்களும் மோக்ஷத்தை அடைவார்கள்; மோகத்தைத் தவிராதோர் பின்னைச் சிருட்டி காலம் முளைத்து உலகில் குருவாலே முத்தி பெற - விஷயமாய் நின்ற போகங்களிலே மயக்கத்தை விடாதவர்கள் சங்கார காலத்துக்குப் பின்பு உண்டான சிருட்டிகாலத்தில் பூலோகத்தில் செனித்து ஆசாரியராலே மோட்சமடைய; மலத்தின் பாகத்தை யடைந்ததனால் சத்தி பதிந் திடவே பர ஞானத்தால் அவர்பால் முத்தி பலிக்கும் - மலத்தினுடைய பரிபாகத்தைப் பொருந்தியதனாலே சிவசத்தியானது பிரகாசிக்கச் சிவ ஞானத்தினாலே அவர்களிடத்திலே மோட்சஞ் சித்திக்கும். (கடுச)

(அ - கை.) மேல் சரியை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்த தவத் தினாலே இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமுமா மென்பதும் அந்தச் சத்திநிபாதம் நாலுவிதமா மென்பதுங் கூறுகின்றது.

155. இப்படியே விசேடமாஞ் சிவதருமச் சரிதை
யெழிற்கிரியை யோகமிவை யியற்றியிடுந் தவத்தால்
தப்பறவே யொன்றையொன்றங் கொழிப்ப தாகத்
தரும்பாவ புண்ணியங்கள் சமனாகப் பொருந்த
அப்பொழுதே வினையனைத்தும் பருவ மாகி
யாணவமும் பக்குவத்தை யடைதல் செய்ய
ஒப்புயர்வொன் றில்லாத சிவன்சத்தி பதியு
முணரிலிது மந்தாதி நால்விதமா யுரைப்பார்.

(இ - ள்.) *இப்படியே விசேடமாம் சிவதருமச் சரிதை எழில் கிரியை யோகம் இவை இயற்றியிடும் தவத்தால் - இந்தப் பிரகாரம் விசேடமாயிருக்கிற சிவ புண்ணியச் சரிதை, வளராநின்ற சிவபூசாதி கிரியை, சிவயோகம் இவைகளைச் செய்யுந் தவத்தினாலே; தப்பு அற ஒன்றை ஒன்று அங்கு ஒழிப்பதாகத் தரும் பாவ புண்ணியங்கள் சமனாகப் பொருந்த- தப்பாமல் ஒன்றை யொன்று தள்ளத்தக்க முறைமையை யுடைய புண்ணிய பாபங்கள் சமபலமாகப் பொருந்த; அப்பொழுதே வினை அனைத்தும் பருவம் ஆகி ஆணவமும் பக்குவத்தை அடைதல் செய்ய ஒப்பு உயர்வு ஒன்று இல்லாத சிவன் சத்தி பதியும் - அந்தக் காலத்தில் சர்வகன்மமும் பரிபக்குவமாய் ஆணவமலமும் பரிபாகத்தைப் பொருந்தச் செய்யும் பொழுது உவமை யில்லாதவராகிய பிரமாதி தேவர்களுக்கு உத்கிருஷ்டரான சிவனுடைய சத்தியானது பதியும்—சத்திநிபாதமாவது ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவசத்தி அதிகார நிவிர்த்திக்குப் பக்குவம் வந்து நழுவுகிற அவதரத்திலே முற்பிற்பாடறச் சகதேக பந்துவான சிவனுடைய சத்தியானது பதிந்து ஆன்மாவினுடைய நித்திய ஞானக்கிரியையை அபிவியத்தி யாக்குவது; உணரில் இது மந்தாதி நால்விதமாய் உரைப்பார் - இந்தச் சத்திநிபாதத்தை யறியுமிடத்து மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிர தரம் என்று நாலுவிதமாக அறிவுடையோர்கள் சொல்லுவார்கள்.* (கருரு)

(அ - கை.) *மேல் சத்திநிபாதம் வருவதற்கு உபாயங் கூறுகின்றது.*

156. சத்திதா னிவிர்த்திபதிந் திட்ட போது
தரும்விரத்தி பொய்வாழ்விற் சாற்றிலதே மந்தம்
முத்திதனை யிச்சித்து விரத்திநிலை செய்யு
மொழிபதிட்டா சத்தியது முனின்மந்த தரமாம்
சுத்தமாம் விஞ்ஞானம் விளக்கும் வித்தை
தோய்ந்ததனுற் சத்திபெயர் தீவிரமாச் சொல்வார்
சித்திக்க வுபசாந்தி செறிசத்தி சாந்தி
சேர்ந்திடிற்றீ விரதரமாச் செப்புமிதன் பெயரே.

(இ - ள்.) சத்தி தான் நிவிர்த்தி பதிந்திட்டபோது தரும் விரத்தி பொய் வாழ்வில் சாற்றில் அதே மந்தம் - நிவிர்த்திசத்தியானது ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்தபொழுது அசத்தியமாயிருக்கிற சரீராதிப் பிரபஞ்சத்திலே வைராக்கியம் வருமதைச் சொல்லுமிடத்தில் மந்த சத்திநிபாதமாம்; முத்திதனை இச்சித்து விரத்தி நிலைசெய்யும் மொழி பதிட்டா சத்தி அது முன்னில் மந்ததரமாம் - சொல்லப்பட்ட பிரதிட்டா சத்தியானது மோட்சத்தை அபேக்ஷித்துவந்த வைராக்கியத்தைத் திரம்பெறச்செய்யும், அதை விசாரிக்குமிடத்தில் மந்ததர சத்திநிபாதம்—இவ்விடத்தில் தரப்புப் பிரத்தியயம் நூனத்திலே; சுத்தம் ஆம் விஞ்ஞானம் விளக்கும் வித்தை தோய்ந்ததனுல் சத்தி பெயர் தீவிரமாச் சொல்வார் - வித்தியாசத்தியானது ஆன்மஞானத்திலே பதிந்து சுத்தமாகிய விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குமாகையால் தீவிர சத்திநிபாதமென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள்; சித்திக்க உபசாந்தி செறி சத்தி சாந்தி சேர்ந்திடில் தீவிரதரமாச் செப்பும் இதன் பெயர் - சாந்திசத்தியானது ஆன்மஞானத்திலே பதிந்திடில் உபசாந்தியானது உண்டாகு மாகையால் இதற்குப் பெயர் பொருந்தப்பட்ட தீவிரதர சத்திநிபாதமென்று சிவாகமஞ் சொல்லும்— இவ்விடத்துத் தரப்புப் பிரத்தியயம் அதிகத்திலே. (கடுசு)

(அ - கை.) மேல் ஆன்மஞானத்தைத் தாரதம்மியமாக உதிப்பிக்கையால் அந்தச் சிவசத்திக்கு மந்தாதியான நாலு பெயர் உண்டாமென்பது கூறுகின்றது.

157. மந்தமாய் மெய்ஞ்ஞான முதிப்பிக்கு மதனுல்
மந்தசத்தி யெனப்பெயரா மற்றதனி னதிகம்
உந்திடமெய்ஞ் ஞானத்தை யுதிப்பிக்கு மதனு
லுரைத்திடுவர் மந்ததர சத்தியென வுணர்ந்தோர்
சிந்தையார் விஞ்ஞானஞ் சுடுதியுதிப் பிக்குஞ்
செயலதனுற் றீவிரமாஞ் சத்தியெனத் தெரிப்பார்
அந்தமா திகளில்லாச் சிவஞான மிகவு
மாக்கறீ விரதரமாஞ் சத்தியென வறைவார்.

(இ - ள்.) மந்தமாய் மெய்ஞ்ஞானம் உதிப்பிக்கும் அதனுல் மந்த சத்தி எனப் பெயர் ஆம் - ஆன்மஞானத்திற் கொஞ்சமாகச் சிவஞானத்தை யுண்டாக்குமாகையால் மந்த சத்தி யென்று பெயராம்; மற்று அதனின் அதிகம் உந்திட மெய்ஞ்ஞானத்தை உதிப்பிக்கும் அதனுல் உணர்ந்தோர் மந்ததர சத்தியென உரைத்திடுவர் - அந்த மந்தத்திலும் சற்று அதிகமாகப் பொருந்தச் சிவஞானத்தை யுண்டாக்கு மாகையால்

மந்ததர சத்தியென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவார்கள்; சிந்தையார் விஞ்ஞானம் சடுதியில் உதிப்பிக்கும் செயலதனுல் தீவிரமாம் சத்தி எனத் தெரிப்பார் - சிந்திக்குந் தன்மை பொருந்தின ஆன்மஞானத்திலே சிவஞானத்தைச் சடிதியிலுண்டாக்குஞ் செய்கையினுலே தீவிர சத்தியா மென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்; அந்தம் ஆதிகள் இல்லாச் சிவ ஞானம் மிகவும் ஆக்கல் தீவிரதரமாம் சத்தி என அறைவார் - ஆதி நடு அந்தமில்லாத சிவஞானத்தை மிகவும் ஆன்மாவுக்கு உண்டாக்குதல் தீவிர தர சத்தியாமென்று சிவஞானத்தையுடைய பெரியோர்கள் சொல்லுவார் கள். (கருஎ)

(அ - கை.) மேல் சத்திநிபாதமுடைய ஆன்மாக்களிடத்திலே நிகழுங் கிருத்தியங் கூறுகின்றது.

158. சத்திநிபா தம்பிறந்த தேகிசிவன் பாலுந்
தற்பத்தர் பாலுமிகத் தளர்வோன் றில்லாப்
பத்திசெய்தே சத்தாதி விடயந் தன்னைப்
பகையாக நோக்கிமுனம் புரியு மெட்டுச்
சித்திமுத லனைத்துலகில் வாழ்வு மேத்தச்
சிறிதாக நினைந்தருளே சிந்தை யாய்நல்
முத்திநெறி யேதெமக்குப் பாசந் தன்னை
மோசிப்பா ராரேன்று முயலுங் காலே.

(இ - ள்.) சத்திநிபாதம் பிறந்த தேகி சிவன்பாலும் தன் பத்தர் பாலும் மிகத் தளர்வு ஒன்று இல்லாப் பத்தி செய்து - முன் சொன்ன சத்தி நிபாத முண்டான ஆன்மாவானவன் சிவனிடத்திலும் அந்தச் சிவனுடைய பக்தர்களிடத்திலும் மிகவும் நழுவுதலில்லாத பக்தியைப் பண்ணி; சத் தாதி விடயம் தன்னைப் பகையாக நோக்கி முன்னம் புரியும் எட்டுச் சித்தி முதல் அனைத்து உலகில் வாழ்வு மெத்தச் சிறிதாக நினைந்து - சத்த முதலான விடயங்களை நமக்குச் சனன மரணங்களைப் பண்ணுகையால் பகையென்று கண்டு முன் இனியவாகச் சொல்லப்பட்ட அணிமாதி எட்டுச் சித்தி முத லாயின வெல்லாவற்றையும் உலகத்தில் புத்திர மித்திர களத்திராதியா யிருக்கிற வாழ்வு மிகுதியும் சிறிதாகையாற் பிரயோசனமில்லை யென்று விசாரித்து; அருளே சிந்தையாய் நல் முத்தி நெறி ஏது எமக்குப் பாசந் தன்னை மோசிப்பார் ஆர் என்று முயலுங்கால் - சிவனுடைய கிருபை எப்போது வருமென்னும் நினைவுடையவனய் நமக்குச் சத்திய மோட்சத்தை அடைவதற்கு ஏது வழி, பாசபந்தத்தை விடுவிப்பார் யார் என்று இப்படி உத்தியோகம்பண்ணி நிற்குங் காலத்தில். (கருஅ)

(அ - கை.) மேலே சிவன் கிருபையினாலே ஆசாரிய மூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று சத்திநிபாதமுடைய ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகித்து மோட்சத்தைக் கொடுப்பரென்பது கூறுகின்றது.

159. அனைத்துயிர்க்கு முயிராகி நின்றே யென்று
மாறாறு தத்துவத்துக் கதீத னாகி
நினைப்பரிய னாயசிவன் கருணை யாலே
நீடுலகிற் சற்குருவா நிமலன் றேகம்
தனைப்பொருந்தி யவன்றானே யாகி நின்று
சத்திநிபா தத்தையுள்ளோர் தங்கள் பாச
வினைத்தொகுதி யொழிந்திடவே நோக்கித் தீண்டி
விளம்பவுத் திரியாதி யாலளிப்பன் வீடே.

(இ - ள்.) அனைத்து உயிர்க்கும் உயிராகி நின்று என்றும் ஆறாறு தத்துவத்துக்கு அதீதன் ஆகி நினைப்ப அரியனாய சிவன் கருணை யாலே - எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பிராணனாகி நின்று எப்போதும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்தவராய் வாக்கு மனங்களுக் கெட்டாத வராயுள்ள சிவன் கிருபையினாலே; நீடு உலகில் சற்குருவாம் நிமலன் தேகம் தன்னைப் பொருந்தி அவன் தானே ஆகி நின்று - விசாலமாய் நின்ற பூமியின்கண் உக்தலட்சண லட்சிதராகிய ஞானாசாரியர் தேகத்தை அதிட்டித்து அவரே தாமாகி நின்று; சத்திநிபாதத்தை உள்ளோர் தங்கள் பாசவினைத் தொகுதி ஒழிந்திடவே நோக்கித் தீண்டி விளம்பு அவுத் திரியாதியால் வீடு அளிப்பன் - சத்திநிபாதத்தையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மாயா கன்மங்கள் நீங்கத்தக்கதாக விடந்தீண்டினவனை விடம் நீங்க விடகாரியானவன் விடவைரியான கருடப்பார்வையாகப் பார்த்ததுபோலச் சிஷ்யனுடைய அஞ்ஞானம் நீங்குமாறு அஞ்ஞான வைரியாகிய சிவபாவனை யாகப் பார்த்தும், இரும்பைப் பொன்னாக்கும் பரிசவேதிபோலச் சிஷ்ய னுடைய பிரமரந்திரத்திலே சிவ அத்தம் வைத்தும், எல்லா மந்திரங் களுக்கும் நாயகமாகி விளங்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்தும் இப்படி ஓமத்துடன் கூடின ஔத்திரி முதலான தீட்சைகளைப் பண்ணி அதனாலே ஞானத்தைப் பிறப்பித்து மோட்சத்தைக் கொடுப்பன். (கடுகூ)

(அ-கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களால் நானு சத்திநிபாதானு குணமாக அத்துவா சோதனை பண்ணுங் கிரமங் கூறுகின்றது.

160. மந்தமாஞ் சத்திநிபா தர்க்கருளாற் குருவு
மாய்த்தருளி யிருகலையின் மருவுவினை யனைத்தும்

சுந்தரமாம் பிரகிருதி தனக்கு மேலாய்ச்
சொல்லுபுவ னங்கடமிற் றேக்கிருக்க வளிப்பன்
சிந்தையார் மந்ததர சத்திபதி போதிற்
சிதைந்திடமுக் கலையின்வினை யனைத்து மாயா
பந்தமா னதுமறவே சுத்த மான
பந்தானத் தேசுத்த வித்தைதனிற் பதிப்பன்.

(இ-ள்.) *மந்தம் ஆம் சத்திநிபாதர்க்கு அருளால் குருவும் மாய்த் தருளி இருகலையின் மருவு வினை அனைத்தும் - ஆசாரியர் கிருபையினாலே மந்தசத்தி பதிந்த ஆன்மாக்களுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிட்டை என்னும் இரண்டு கலையிற் பொருந்தியிருக்கும் கன்மங்களெல்லாம் கெடச் சோதித்து; சுந்தரம் ஆம் பிரகிருதி தனக்கு மேலாய்ச் சொல்லு புவனங் கள் தம்மில் தொக்கு இருக்க அளிப்பன் - பிரகிருதிக்கு மேலாயிருக்கிற கலாதத்துவத்திலே அழகாகச் சொல்லப்பட்ட புவனங்களிலே தங்கி யிருக்கப் பண்ணுவர்; சிந்தையார் மந்ததர சத்தி பதிபோதில் சிதைந்திட முக் கலையின் வினை அனைத்தும் மாயா பந்தம் ஆனதும் அறவே - ஆன்மாக் களுக்கு மந்ததர சத்திநிபாதம் பொருந்தின காலத்தில் நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை என்னும் மூன்று கலைகளிற் பொருந்தியிருக்கும் கன்மங்களெல்லாம் கெட மாயாபந்தமானதுங் கெடச் சோதித்து; சுத்தம் ஆன பந்தானத்தே சுத்த வித்தைதனில் பதிப்பன் - சுத்தாத்துவாவிற் சுத்தவித்தியா தத்து வத்திற் பொருந்தியிருக்கப் பண்ணுவர்.* (கசுO)

161\. பெற்றிடிற்றீ விரமாகுஞ் சத்தி பாதம்
பேசியிடுஞ் சாந்திகலைப் பாச நீக்கி
உற்றிடவே சிவசமமா முத்தி யென்றே
யுரைசெய்யு மபரமுத்தித் தானமுற வளிப்பன்
பற்றிடுமிப் பதமுத்தி மூவகையோர் தமக்குப்
பரமுத்தி பிரளயத்தே பரமனளித் திடுவோன்
சற்றுமோர்பற் றில்லாத்தீ விரதரமாஞ் சத்தி
தான்பதியிற் சத்தியோ நிருவாணந் தானே.

(இ-ள்.) *பெற்றிடில் தீவிரம் ஆகும் சத்திபாதம் பேசியிடும் சாந்திகலைப் பாசம் நீக்கி - ஆன்மாக்களுக்குத் தீவிர சத்திநிபாதம் உண் டாகிற் சொல்லப்பட்ட சாந்திகலையிற் பொருந்தியிருக்கும் ஆணவமல பந்தத்தைச் சோதித்து; உற்றிடவே சிவசமம் ஆம் முத்தியென்றே உரை செய்யும் அபரமுத்தித் தானம் உற அளிப்பன் - அபரமுத்தித் தானமாகிய சத்தி தத்துவஞ் சிவ தத்துவங்களிலே பொருந்திச் சிவசாமியமாக இருக்கப்*

பண்ணுவர்; பற்றிடும் இப் பத முத்தி மூவகையோர் தமக்குப் பரமுத்தி பிரளயத்து பரமன் அளித்திடுவான் - இந்தப் பதமுத்தியிலே யிருக்கிற மூவகை யான்மாக்களுக்கும் திதிகால முடிவிலே பிரளயாதியிலே பரம சிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பரம மோட்சத்தைக் கொடுப்பர்—அப் பொழுது அனுக்கிரகத்துக்குப் பருவமில்லாத பெயர்கள் சிருட்டிகாலம் வருமளவும் நிருமல சுழுத்தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிக்குப் பின்பு பரி பாகானுகுணமாகப் போகத்தைப் புசித்திருந்து திதிகால முடிவிலே சங்கா ராதியிலே அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுப் பரம மோக்ஷத்தை யடைவார்கள்; சற்றும் ஓர் பற்றில்லாத் தீவிரதரமாம் சத்திதான் பதியில் சத்தியோநிரு வாணம் தானே - ஒரு விடயத்திலும் சற்றும் பற்றில்லாத தீவிரதர சத்தி யாகப் பதியிற் சத்தியோநிருவாண தீட்சை. (கசுக)

(அ-கை.) மேல் சத்தியோநிருவாண தீட்சை பண்ணுங் கிரமங் கூறுகின்றது.

162. சத்தியோ நிருவாணஞ் சஞ்சிதமாம் வினைக
டம்முடனே பிராரத்த வினைகடனு வாதி
யத்தனையு மொழித்தருளி யகண்டாகா ரதையா
யளவிறந்த வானந்த மாகிச் சுத்த
சித்துருவாய் நித்தமாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழுமொளி யாய்மனத்தாற் சிந்திக் கொண்ணு
நித்தனுடன் வேறறவே நிறுத்த லென்றே
நிகழ்த்தியிடுஞ் சித்தாந்த முத்தியிந்த நிலையே.

(இ - ள்.) சத்தியோநிருவாணம் சஞ்சிதம் ஆம் வினைகள் தம் முடனே பிராரத்த வினைகள் தனு ஆதி அத்தனையும் ஒழித்தருளி - சத் தியோநிருவாண தீட்சையென்றது வெகுசன்ம காரணமாய் நின்ற சஞ் சிதகன்மங்கள், புசித்தாலொழிய நீங்கா வென்னும் பிராரத்த கன்மங்களுக் கீடாக நின்ற தனுகரண புவன போகங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கி அனுக்கிரகித்து; அகண்டகாரதையாய் - காலதேச வத்துக்களிலே கண் டிக்கப் படாததாய்; அளவு இறந்த ஆனந்தமாகிச் சுத்த சித்துருவாய் நித்தமாய் - மட்டில்லாததாகிய ஆனந்த ஸ்வரூபமாகி நின்மல சிற்சொரூபமாய் நித்தியமாய்; சிறிதாகிப் பெரிதாய்த் திகழும் ஒளியாய் மனத்தால் சிந்திக்க ஒண்ணு நித்தனுடன் வேறு அற நிறுத்தல் - அத்தியந்த சூக்குமமாகி வியாபகமாய் விளங்காநின்ற பரஞ்சோதியாய் வாக்கு மனங்களுக்கு எட்டா ததாய் இப்படி நித்தியனாய் நின்ற சிவனுடன் அபேதமாக யோசிப்பது; என்று நிகழ்த்திடும் சித்தாந்த முத்தி இந்த நிலையே - சித்தாந்த முத்தி இந்தப் பிரகாரமே யென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். (கசுஉ)

(அ-கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களாலே சாம்பவ தீட்சை பண்ணுங் கிரமமும், நிருவாண தீட்சை இரண்டு விதமாகப் பண்ணுங் கிரமமுங் கூறுகின்றது.

163. மந்திரங்கள் மருந்துகளோர் தொழில்க ளின்றி
வாய்த்திடவே கருடபா வனைமனத்தி னாலே
சிந்தவிட மானதுதான் றீர்க்கும் பார்வைச்
செயலெனவே சிவஞானத் தேசி கன்றான்
பந்தமறுத் தாணவத்தின் பாச நீங்கப்
பார்த்தருளிப் பரிசத்தால் மாயையறப் பார்த்தே
முந்துவினை கலைகள்சோ தனையாற் போக
முளைக்கும்வினை யொழித்தற்கு மூலமனு மொழிவான்.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள் மருந்துகள் ஓர் தொழில்க ளின்றி வாய்த்திட கருடபாவனை மனத்தினாலே சிந்த விடமானது தான் தீர்க்கும் பார்வைச் செயல் என - மந்திரங்கள் ஔஷதங்கள் ஒரு தொழில்களு மில்லாமல் மனத்திலே கருடபாவனை கைவந்தவன் விடந்தீண்டினவனுக்கு விடமானது நீங்கப் பார்க்குஞ் செய்கைபோல; சிவஞானத்தேசிகன் தான் பந்தம் அறுத்து ஆணவத்தின் பாசம் நீங்கப் பார்த்தருளி - சிவமயமாய் நின்ற ஞானசாரியன் ஆணவ பந்தத்தைப் போக்கிப் பாச வாதனையும் நீங்கக் கிருபையாகப் பார்த்து; பரிசத்தால் மாயை அறப் பார்த்து - பரிசத்தினாலே மாயாபந்தம் அறப் பார்த்து; முந்து வினை கலைகள் சோதனையால் போகம் முளைக்கும் வினை ஒழித்தற்கு மூலமனு மொழிவான் - கன்மங்கள் பொருந்தியிருக்கிற கலைகளைச் சோதிக்கையால் போகத்தை யுண்டாக்குங் கன்மங்கள் போவதற்கு மூலமந்திரத்தை யுபதேசிப்பர். (கசுங)

164. சாம்பவமா மித்தீக்கை நிருவாண தீக்கை
தான்கிரியை ஞானமென விரண்டாகு மவைதாம்
ஆம்படிதான் மண்டபமுங் குண்டத் தோடே
யழகுபெற நூன்முறையே யமைத்துச் சற்றுஞ்
சோம்பலிலாக் கிரியையுடன் மந்திரங்க ளுரைத்துச்
சுத்தமாம் பொருளானூல் சொன்னபடி யழரு
ளேம்புவதாங் கிரியையிவை மனத்தி னாலே
யுறச்செய்தல் ஞானமென வுரைக்கு நூலே.

(இ - ள்.) சாம்பவம் ஆம் இ தீக்கை - இத் தீக்கை சாம்பவ தீக்கை யென்று சொல்லப்படும்; நிருவாண தீக்கைதான் கிரியை ஞானம் என

இரண்டாகும் - நிருவாண தீக்கையானது கிரியாவதி என்றும் ஞானவதி என்றும் இரண்டு விதமாகும்; அவைதாம் ஆம்படி தான் மண்டபமும் குண்டத்தோடே அழகுபெற நூல் முறையே அமைத்து - அந்த இரண்டு விதமான தீக்கையானதுதான் உண்டாகுங் கிரமங்கள் சிவாகமத்திலே சொன்ன விதிப்படியே மண்டபத்தையும் குண்டத்தையும் நூனாதிக மில்லாமல் அழகுபெறச்செய்து; சற்றும் சோம்பல் இலாக் கிரியையுடன் மந்திரங்கள் உரைத்து - சற்றாகிலும் கிரியாலோப மில்லாமல் உக்தப்பிரகாரமாகக் கிரியைகளையும் பாவனைகளையு முடைய உதாத்த அனுதாத்தப் புலுத மந்திரங்களைச் சொல்லி; சுத்தமாம் பொருளால் நூல் சொன்னபடி அழல் தான் ஓம்புவதாம் கிரியை - சிவாகமத்திலே சொன்னபடி சுத்தமாயிருக்கிற ஓமயோக்கியமான திரவியங்களால் சிவாக்கினியில் ஆகுதி செய்வது கிரியாவதி என்னுந் தீக்கை; இவை மனத்தினாலே உறச்செய்தல் ஞானம் என நூல் உரைக்கும் - இந்தக் கிரியைகளை மனத்தினாலே பொருந்தப் பாவித்துப் பண்ணுகிறது ஞானதீக்கை யென்று சிவாகமஞ் சொல்லும்.

(கசுச)

(அ - கை.) மேல் ஞானசாரியன், போதகாசாரியன், சாதகாசாரியன் இவர்கள் உபதேசிக்குங் கிரமங் கூறுகின்றது.

165. ஏதமிலாச் சாம்பவமாந் தீக்கை செய்வோ
னெழின்ஞான குருவாகு மிவ்வா றில்லாப்
போதகன்றா னவுத்திரியால் வினைக ணீக்கிப்
போதிப்ப னாகமத்தின் பொருள்க டம்மைச்
சாதகன்றான் கருமதீக் கையினைப் பண்ணிச்
சாற்றிடுவன் றந்திரமந் திரங்க டம்மைப்
பேதமின்றிச் சிவானுபவம் பெற்று வாழ்வார்
பெறற்கரிய சற்குருவைப் பெற்ற பேரே.

(இ - ள்.) ஏதம் இல்லாச் சாம்பவமாம் தீக்கை செய்வோன் எழில் ஞான குரு ஆகும் - கேவலம் சிற்சத்தி மாத்திரத்தினாலே குற்றமில்லாத சாம்பவ தீக்கையைப் பண்ணுகிறவர் பெருமையை யுடைய ஞானசாரியராம்; இவ்வாறு இல்லாப் போதகன் தான் அவுத்திரியால் வினைகள் நீக்கி ஆகமத்தின் பொருள்கள் தம்மைப் போதிப்பன் - இவ்வாறில்லாத ஞான சாதகனாய் நின்ற ஆசாரியன் ஔத்திரி தீக்கையினாலே கன்மபேதங்களை நீக்கி ஆகமார்த்தங்களை உபதேசிப்பன்; சாதகன் தான் கருமதீக்கையினைப்பண்ணித்தந்திர மந்திரங்கள் தம்மைச் சாற்றிடுவன் - சாதகாசாரியன் கரும தீக்ஷையைப் பண்ணி தந்திர மந்திரங்களைப் போதிப்பன்; பேதம்

இன்றிச் சிவானுபவம் பெற்று வாழ்வார் பெறற்கு அரிய சற்குருவைப் பெற்ற பேர் - ஆகையால் பெறுகிறதற் கரிய ஞானசாரியரை யடைந்தவர் பேதமில்லாத அநன்னிய சாக்ஷாத்காரமான சிவானுபவத்தை யடைந்திருப்பார்கள். (கசரு)

(அ - கை.) மேல் இந்த நிருவாண தீக்கை லோகதர்மிணி யென்றும் சிவதர்மிணி யென்றும் இரண்டு விதமா மென்பது கூறுகின்றது.

166. நிருவாண முலகசிவ தருமிணிக ளென்று
நிர்ப்பீசம் பீசங்க ளெனவுநிகழ்த் திடுநூல்
மருவாது பொய்ப்போகத் தாசைதனைத் துறவே
மன்னினர்க்குச் சிவதரும தீக்கை யாகும்
ஒருவாது பொய்வாழ்வை முத்தியினு மிச்சை
யுண்டானோர் தமக்குலக தருமிணியா யுரைக்கும்
பெருநோயர் விருத்தர்மட வார்பாலர் தமக்குப்
பெறுவிக்கை நிர்ப்பீச தீக்கையெனப் பேசும்.

(இ - ள்.) நிருவாணம் உலக சிவதருமிணிகள் என்றும் - நிருவாண தீக்கையானது லோகதர்மிணி யென்றும் சிவதர்மிணியென்றும்; நிர்ப்பீசம் பீசங்கள் எனவும் நூல் நிகழ்த்திடும் - இந்த இரண்டும் நிர்ப்பீச லோகதர்மிணி யென்றும் சபீசலோகதர்மிணி யென்றும், நிர்ப்பீசசிவ தர்மிணி யென்றும் சபீசசிவதர்மிணி யென்றும் பேதமாய் நிற்கு மென்று சிவாகமஞ் சொல்லும்; மருவாது பொய்ப் போகத்து ஆசைதனைத் துறவே மன்னினர்க்குச் சிவதரும தீக்கை ஆகும் - பொய்யா யிருக்கிற போகங்களிலே ஆசை வாராமல் வைராக்கியம் பொருந்தி நின்றவர்களுக்குச் சிவதர்மிணி தீக்ஷை யாகும்; ஒருவாது பொய் வாழ்வை முத்தியினும் இச்சை உண்டானோர் தமக்கு உலக தருமிணியாய் உரைக்கும் - பொய்யாகிய உலக வாழ்வை விடாமல் போகத்திலும் முத்தியிலும் வாஞ்சை யுடையராய் நின்றவர்களுக்கு லோக தர்மிணி தீக்ஷையா மென்று சிவாகமஞ் சொல்லும்; பெருநோயர் விருத்தர் மடவார் பாலர் தமக்குப் பெறுவிக்கை நிர்ப்பீச தீக்கை எனப் பேசும் - பொல்லாத வியாதியை யுடையவர், எழுபத்தைந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட விருத்தர், மாதர், பத்துவயதளவு மான பாலர் இவர்களுக்கு நிர்ப்பீச தீக்ஷை பண்ணலா மென்று சிவாகமஞ் சொல்லும்.

இந்த நிர்ப்பீச தீக்ஷை யதிகாரிகளைச் சொன்னது லோகதர்மிணியிலும் சிவதர்மிணியிலும் பொருந்தும். சபீச தீக்ஷையும் இவ்வாறும். ()

(அ - கை.) மேல் பிராமணர் முதலான நான்கு வருணத்தவர்க்கும் அனுலோமர்க்கும் ஔத்திரி முதலான தீக்கையாம், சங்கர சாதியர்க்கு மானத தீக்கையும், மானத பூசையும், பாஷா சாஸ்திரத்திலே ஞானமுமா மென்பது கூறுகின்றது.

167. அந்தணரே முதலான நால்வ ருக்கு
மனுலோமர்க் குந்தீக்கை யௌத்திரியா திகளாம்
சேந்தழலை யோம்பிடுதல் சிவபூசை புரிதல்
சிவாகமத்தாற் சிவஞானம் தெரிதலுமா மிவர்க்கே
வந்தடைந்த சங்கரசா தியர்தமக்குத் தீக்கை
மானதமே சிவபூசை தானுமந்த வாறே
இந்தவகை யோர்க்குரைக்கு மந்திரமைந் தெழுத்தே
யெழின்ஞானம் பாடாசாத் திரத்தாத லியல்பே.

(இ - ள்.) அந்தணரே முதலான நால்வருக்கும் அனுலோமர்க்கும் தீக்கை ஔத்திரி ஆதிகள் - பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் முதலான நால்வருக்கும், ஸவர்ணன், மிஷாதன், பாரசவன், மாகிஷ்யன், தவுஷ்யந்தியன், உக்கிரன் என்று உயர்ந்த பீசமுந் தாழ்ந்த யோனியுங் கூடி யுண்டான இந்த ஆறு அனுலோமர்க்கும் ஔத்திரி முதலான தீக்ஷை யாகும்; செந்தழலை ஓம்பிடுதல் சிவபூசை புரிதல் சிவாகமத்தால் சிவ ஞானம் தெரிதலும் ஆம் இவர்க்கு - செம்மைபொருந்தின சிவாக்கினியில் உக்தப் பிரகாரமாக ஆகுதிபண்ணுதல் சிவபூசைபண்ணுதல் சிவாகமாத்தி யயனத்தால் பதி பசு பாசவிவேக புரஸ்ஸரமாகச் சிவஞானத்தை யறிதலும் இந்தப் பிராமணாதி பதின்மருக்குமாம்; வந்தடைந்த சங்கர சாதியர்தமக்குத் தீக்கை மானதமே சிவபூசை தானும் அந்தவாறே - ஆசாரியரிடத்தில் வந்தடைந்த சங்கரசாதிய ரானவர்களுக்குத் தீக்ஷை மானச தீக்ஷையே, சிவபூசை பண்ணுவதும் அந்தப்படி மானச பூசையே; இந்த வகையோர்க்கு உரைக்கும் மந்திரம் ஐந்து எழுத்தே எழில் ஞானம் பாடா சாத்திரத்து ஆதல் இயல்பே - இந்த விதத்தை யுடைய சங்கர சாதி யர்க்கு உபதேசிக்கும் மந்திரமும் ஈசுவர பஞ்சாக்ஷரமே, உயர்ச்சி பொருந் திய ஞானப்பியாசமும் திராவிட முதலான பாஷாசாஸ்திரத்தினாலே போதிப்பது ஸ்வபாவமாம். (கசுஎ)

(அ-கை.) மேல் பிராமணர் முதலான நாலு வருணத்தவரும் ஆசாரி யராயிருந்து அனுக்கிரகிக்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

168. சாற்றியிடுஞ் சைவநெறிக் குரவ ராவார்
தாமறையோ ரரையருடன் வணிகரவர் தம்பின்

ரேற்றியிடுஞ் சுத்தசூத் திரர்நால்வ ரிவரிற்
சோலுமறையோர் நால்வர்க்கா மூவர்க்கா மரையர்
மேற்றிகழும் வணிகரிரு வர்க்காகுங் குரவர்
விளம்பியிடுஞ் சூத்திரர்தாஞ் சூத்திரர்க்கு மேலும்
ஏற்றியிடுஞ் சங்கரசா தியர்க்கு மாகு
மியம்பியிடுஞ் சங்கரர்தா மெவர்க்குமலர் குருவே.

(இ - ள்.) *சாற்றியிடும் சைவநெறிக் குரவர் ஆவார் தாம் மறையோர் அரையருடன் வணிகர் அவர்தம் பின் தோற்றியிடும் சுத்த சூத்திரர் நால்வர் - சொல்லப்பட்ட சைவ சமய மார்க்கத்துக்கு ஆசாரிய ராகிறவர்கள்தாம் பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், அவர்களுக்குப் பின்பு உண்டான உபய குலசுத்தராய் அபேயபானுதி ரகிதரான சற்சூத்திர ரென்னும் நால்வர்; இவரில் சொல்லும் மறையோர் நால்வர்க்காம் - இந்த நால்வர்க்குள் சொல்லப்பட்ட பிராமணர் பிராமணர் முதலான நால்வருக்குங் குரு; அரையர் மூவர்க்காம் - க்ஷத்திரியர் க்ஷத்திரியர் முதல் மூவர்க்குங் குரு; மேல் திகழும் வணிகர் இருவர்க்கு ஆகும் குரவர் - மேல் விளங்காநின்ற வணிகர் வணிகர் முதலான இருவர்க்குங் குரவராவர்; விளம்பியிடும் சூத்திரர் தாம் சூத்திரர்க்கும் மேலும் ஏற்றியிடும் சங்கர சாதியர்க்கும் ஆகும் - சொல்லப்பட்ட சூத்திரர் சூத்திரருக்கும் மேலுஞ் சொல்லப்பட்ட சங்கர சாதியர்க்குங் குரு; இயம்பியிடும் சங்கரர்தாம் எவர்க்கும் குரு அலர் - சங்கரசாதியர்கள்தாம் ஒருவருக்கும் குரவரல்லர்.* (கசுஅ)

(அ - கை.) *மேல் ஆசாரியர் பேதமும், ஆசிரமங்களில் ஒன்றுக்கொன்று அதிக மென்பதும், அவர்கள் பண்ணுந் தீக்ஷாக்கிரமங்களும் இரண்டு விருத்தங்களினாலே கூறுகின்றது.*

169. குரவரிரு வகையினராம் விரத்தருடன் குடும்பி
கூறுமிரு வரில்விரத்தன் விசேடமாங் குரவன்
திரமுறுநல் லாசென்மப் பிரம சாரி
செப்பியவவ் விரத்தனினுஞ் சிறந்தோ னகும்
வரமுடையன் குடும்பியினும் வனத்த னவான்
மற்றிவரிற் குடும்பிதான் குருவாம் வாய்மை
விரதம்விடு பிரமசா ரிக்கும் போக
மேவியிடும் குடும்பிக்குந் தானக விளம்பும்.

(இ - ள்.) *குரவர் இருவகையினராம் விரத்தருடன் குடும்பி - விரத்தாசாரிய ரென்றும் கிருகத்தாசாரிய ரென்றும் ஆசாரியர் இருவகைப்*

படுவர்; கூறும் இருவரில் விரத்தன் விசேடமாம் குரவன் - சொல்லப்பட்ட அவ்விருவரில் விரத்தாசாரியர் விசேடமாவர்; திரம் உறும் நல் ஆசென்மப் பிரமசாரி செப்பிய அவ் விரத்தனினும் சிறந்தோன் ஆகும் - திடம் பொருந்திய நல்ல ஆஜன்மப் பிரமசாரியானவர் சொல்லப்பட்ட விரத்தாசாரியரினும் உத்கிருஷ்ட ஆசாரியராம்; வரம் உடையன் குடும்பியினும் வனத்தன் ஆவான் - கிருகத்தாசாரியரினும் சிரேட்டரானவர் வானப்பிரத்தாசாரியராம்; மற்று இவரில் குடும்பிதான் குருவாம் வாய்மை - இவர்களுக்குள் கிருகத்த ஆசாரியர்தாம் ஆசாரியராக விருக்குந் தன்மை; விரதம் விடு பிரமசாரிக்கும் போகம் மேவியிடும் குடும்பிக்கும் தானுக விளம்பும் - விரதசமாப்தி செய்யப்போகிற பிரமசாரிக்கும் போகத்தைப் பொருந்தியிருக்குங் கிருகத்தனுக்குமா மென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். ()

170. வனத்துறைவன் ஞச்சிரமி மூவர்க்கும் குரவன்
மாசற்ற துரியவாச் சிரமியிவர் குருவே
எனத்தகுவ ஞல்வர்க்கு மியம்பியவிவ் வெவர்க்கு
மேசில்குரு வதிவன்ஞச் சிரமியேன வியம்பும்
தனைப்பொருவி லதிவன்ஞச் சிரமிசெயுந் தீக்கை
சாம்பவமாஞ் சன்னியாசி மனத்தியற்ற றுனும்
முனைப்புகன்ற கிருகத்த னவுத்திரியாந் தீக்கை
மொழிந்தனம்வன் ஞச்சிரமங் குணங்களுமேல் மொழிவாம்.

(இ - ள்.) வனத்துறை வன்ஞசிரமி மூவர்க்கும் குரவன் - வானப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தில் நின்றவர் வானப்பிரத்தன் கிருகத்தன் பிரமசாரி என்னும் மூன்று பேர்களுக்கும் ஆசாரியன்; மாசு அற்ற துரிய ஆச்சிரமி இவர் குருவே எனத் தகுவன் நால்வர்க்கும் - குற்றமில்லாத சன்னியாச ஆச்சிரமத்தி னின்றவர் சன்னியாசி வானப்பிரத்தன் கிருகத்தன் பிரமசாரி என்னும் நால்வருக்கும் சிரேட்டமான ஆசாரிய ரென்னுந் தகைமையை யுடையவர்; இயம்பிய இவ் எவர்க்கும் ஏசில் குரு அதிவன்ஞச்சிரமியென இயம்பும் - சொல்லப்பட்ட இவர்கள் எல்லார்க்கும் குற்றமில்லாத ஆசாரியன் அதிவன்ஞச்சிரமியென்று சிவாகமம் சொல்லும்; தன்னைப் பொருஇல் அதிவன்ஞச்சிரமி செய்யும் தீக்கை சாம்பவம் ஆம் சன்னியாசி மனத்து இயற்றல் தானும் - தனக்கு உவமையில்லாத அதிவன்ஞச்சிரமி செய்யுந் தீட்சையானது சாம்பவ தீட்சையாம், சன்னியாசி தீட்சை மனோபாவனையினாலே பண்ணுந் தீட்சையாம்; முன்னை புகன்ற கிருகத்தன் அவுத்திரியாம் தீக்கை மொழிந்தனம் வன்ஞச்சிரமம் குணங்களும் மேல் மொழிவாம் - முன் சொன்ன கிருகத்தன் ஔத்திரிதீக்ஷை பண்ணலா மென்று

வன்முச்சிரமானுகுணமாகச் சொன்னோம், மேல் இலட்சணங்களையும் குணங்களையும் சொல்லுவாம். (கஎ0)

171. எண்ணியிடு நாலெட்டா மிலக்கணங்க ளிசைந்தே
யெழிலினனா யீனங்க மதிகாங்க மிலனாய்
நண்ணியிடும் பெருநோய்க ளில்லா னாகி
நகந்தந்தஞ் சோத்தையில்லா நலமு முண்டாய்த்
திண்ணியநேஞ் சுடையனாய்த் தவங்கள் செய்யத்
திடம்பெற்ற தேகியாய்ச் சிறந்தே யோங்கும்
புண்ணியமாந் தேசத்தே தருமஞ் செய்யும்
புனிதர்குலத் துதித்தோங்கிப் புகழுண் டாயே.

(இ - ள்.) எண்ணியிடும் நாலெட்டாம் இலக்கணங்கள் இசைந்து எழிலினனாய் ஈன அங்கம் அதிக அங்கம் இலனாய் - கைகள் கண்கள் நாசி இதயம் முழங்கால் இவைகள் ஐந்தும் பெருமையும் நீளமுமா யிருக்கை, களம் முழங்காலுக்குக் கீழாயிருக்கிற ஜங்கை பீஜம் மேட்ரமென்னும் சிசினம் இவைகள் நான்குங் குறுகியிருக்கை, நகம் மயிர்க்கால் தந்தம் விரல்கள் கணுக்கள் இவைகள் ஐந்தும் சிறுத்திருக்கை, வயிறு கழுத்து தோட் பட்டைகள் நாசிகையின் நுனி அக்குள் நெற்றி இவையாறும் உயர்ந் திருக்கை, கண்கள் தாலு சிசினம் உதடு உள்ளங்கை உள்ளங்கால் நகம் இவைகள் ஏழும் சிவந்திருக்கை, தொப்புளுக்குக் கீழாயிருக்கிற ஜகனம் மூன்றுவித விசாலம் இரண்டுவிதம் இப்படி யெண்ணப்பட்ட முப்பத் திரண்டு இலக்கணங்களும் பொருந்தின அழகை யுடையனாய்க் குறைந்த அங்கங்கள் அதிகமான அங்கங்கள் இல்லாதவனாய்; நண்ணியிடும் பெரு நோய்கள் இல்லான் ஆகி நகம் தந்தம் சொத்தை இல்லா நலமும் உண்டாய்- பொருந்தியிருக்கும் பெரிதாகிய வியாதியில்லானாகி நகங்கள் தந்தங்கள் இவைகளில் சொத்தையில்லாமல் சொன்ன இலக்கணத்தின்படி யுள்ளவ னாய்; திண்ணிய நெஞ்சு உடையனாய்த் தவங்கள் செய்யத் திடம்பெற்ற தேகியாய் - சலன மில்லாத மனத்தை யுடையனாகித் தவங்கள் பண்ணத் திடம் பொருந்தின தேகத்தை யுடையவனாய்; சிறந்து ஓங்கும் புண்ணிய மாம் தேசத்து தருமம் செய்யும் புனிதர் குலத்து உதித்து ஓங்கிப் புகழ் உண்டாய் - மிலேச்ச தேசங்களிலல்லாமல் சிறப்பு மிகுந்த ஆரியாவர்த்த முதலான புண்ணிய தேசத்திலே வேதாகமோக்த தருமங்களைச் செய்யும் சுத்தரான குலத்தில் ஜனித்து வளரும் புகழ்ச்சியை யுடையவனாய். (கஎக)

172. கோல்லாமை போய்யுரைகள் கூறாமை போறுமை
கூறுமுயி ரனைத்தினுக்குந் தயைநலமே கூறல்

புல்லாமை பொய்ப்புலனைப் புசியாமை தீதைப்
பொருந்தாமற் சிறியருடன் பத்தருடன் பொருந்தல்
செல்லாமை தீநெறியாங் கருமத்திற் சிந்தை
சிவபத்தி குருபத்தி திடம தாகை
கல்லாமை பசுநூலைச் சிவநூலே கருதிக்
கற்றுணர்த லவ்வாறே கருமஞ்செய் திடலே.

(இ-ள்.) கொல்லாமை பொய்யுரைகள்கூறாமை பொறுமை - விதியுக்தமல்லாத இம்சைபண்ணாமலிருக்கை, சிவகாரியாதிக்கு ஆனி வந்த விடங்களிலல்லாமல் மற்ற விடங்களிலே அசத்தியஞ் சொல்லாமலிருக்கை, பிறர் மிகுந்த குற்றங்களைத் தனக்குச் செய்தாலும் பொறுமையுடையனா யிருக்கை; கூறும் உயிர் அனைத்தினுக்கும் தயை நலமே கூறல் - சொல்லப்பட்ட எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலும் தயையை யுடையனாய் நன்மார்க்கத்தைச் சொல்லுதல்; புல்லாமை பொய்ப்புலனைப் புசியாமை தீதைப் பொருந்தாமல் சிறியருடன் - பொய்யாயிருக்கிற விஷயங்களிற் பொருந்தாமல் சாத்திரத்திலே நிஷித்தமாகச் சொன்ன பதார்த்தங்களைப் புசியாமல் அஞ்ஞானிகளுடன் கூடாமலிருக்கை; பத்தருடன் பொருந்தல் செல்லாமை தீநெறியாங் கருமத்திற் சிந்தை - சிவபக்தருடன் கூடியிருந்து பொல்லாத வழியாகிய கன்மங்களிலே புத்திசெல்லாமலிருக்கை; சிவபத்தி குருபத்தி திடமது ஆகை - சிவனிடத்திலும் குருவினிடத்திலும் பக்தி திடமாயிருக்கை என்னும் குணங்களோடு; கல்லாமை பசுநூலைச் சிவநூலே கருதிக் கற்றுணர்தல் அவ்வாறே கருமஞ் செய்திடல் - பசுசாத்திரத்தை அத்தியயனம் பண்ணாமல் சிவாகம அத்தியயனத்திலே புத்தியுடையவனாய்ச் சிவாகம அத்தியயனத்தைப் பண்ணி அதிற் பிரதிபாதிக்கும் அருத்தங்களை யறிந்து அறிந்தபடியே யுக்தாசாரங்களை அனுஷ்டிக்கிறவனாய். (கஎஉ)

173. காமமுத லறுபகையுஞ் செற்றே யந்தக்
கரணமுந்தன் வசத்தாகுங் கருத்த னாகிச்
சேமநிதி தவமேயென் றெண்ணி நித்தஞ்
செய்கின்ற தவமுடைய செல்வ னாகிப்
பூமகனைத் திருமாலை நிந்தி யாத
புந்தியுள னய்ப்புறம்பாஞ் சமயத் தோர்கள்
தாமருவு பேத்தமுடன் முத்தி மார்க்கஞ்
சாற்றிநூ லுண்மையெல்லா முணர்ந்து தானே.

(இ - ள்.) காமம் முதல் அறுபகையும் செற்று அந்தக்கரணமும் தன் வசத்து ஆகும் கருத்தன் ஆகி - காமக் குரோத லோப மோக மத

மாச்சரிய மென்னும் ஆறுபகையும் இல்லாதவனாய், ஞானேந்திரியாந்தக் கரணங்களைச் சத்தாதி விடயங்களிற் செல்லாமல் தன்வசம் பண்ணிக்கொள்ளும் புத்திமானாகி; சேமநிதி தவமே என்று எண்ணி நித்தம் செய்கின்ற தவம் உடைய செல்வனாகி - புதைத்திருக்கும் ஐசுவரியம் தவமே யென்று நினைத்து நித்தியஞ் செய்யாநின்ற தவமே ஐசுவரியமாக வுடையவனாகி; பூமகனைத் திருமாலை நிந்தியாத புந்தியுளனாய் - பிரம விஷ்ணுக்களிடத்தில் நிந்தை பண்ணாத புத்தியை யுடையவனாய்; புறம்பு ஆம் சமயத்தோர்கள் தாம் மருவும் பெத்தமுடன் முத்தி மார்க்கம் சாற்றிடும் நூல் உண்மை எல்லாம் உணர்ந்து - புறச்சமயத்தில் நின்றவர்கள் பொருந்தும் பெத்த முத்தியிலக்கணங்களைக் கிரமமாகச் சொல்லுஞ் சாத்திரங்களெல்லாவற்றினுடைய உண்மையையும் அறிந்திருக்கிறவனாய். (கஎ௩)

174. முப்பொருளுஞ் சரிதாதி பாத நான்கின்
முறைமையையு முழுதுணர்ந்து முதல்வன் றன்னை
எப்பொழுது நீங்காத ஞான நிட்டை
யெய்தித்தன் பாலடைந்தார் பருவந் தன்னைத்
தப்பறவே யுணர்தற்குச் சதுர ளாகித்
தாமதமாங் குணஞ்சற்றுந் தாக்கா ளாகி
ஒப்பிலுயர் குணமுளனா யாக மத்தே
யோரிலக்க முணர்ந்தவனைக் குருவென்ப * ருயர்ந்தோர்.

(இ-ள்.) முப்பொருளும் சரிதாதி பாதம் நான்கின் முறைமையையும் முழுது உணர்ந்து - பதி பசு பாச மென்னும் பதார்த்தத் திரயங்களையும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னுஞ் சதுஷ்பாதங்களுடைய கிரமங்களையும் விரோதம் அற எல்லாவற்றையும் அறிந்து; முதல்வன் தன்னை எப்பொழுதும் நீங்காத ஞான நிட்டை எய்தி - கர்த்தாவாகிய சிவனை அனவரதமும் பிரியாமல் நின்ற ஞான நிட்டையைப் பொருந்தினவனாய்; தன்பால் அடைந்தார் பருவந்தன்னைத் தப்பு அற உணர்தற்குச் சதுரன் ஆகி - தன்னை யடைந்த சிஷ்யர்களுடைய பரிபாகத்தை நன்றாக அறிதற்குச் சமர்த்தனாகி; தாமதம் ஆம் குணம் சற்றும் தாக்கான் ஆகி - தாமச குணமாய் நின்ற அதன்ம குணங்கள் சற்றும் பொருந்ாதவனாகி; ஒப்பு இல் உயர் குணம் உளனாய் ஆகமத்தே ஓர் இலக்கம் உணர்ந்தவனைக் குரு என்பர் உயர்ந்தோர்-இப்படி உவமையில்லாத உயர்ந்த சாத்துவிக குணத்தை யுடையனாய்ச் சிவாகமத்திலே ஒரு இலட்சம் கிரந்தம் அத்தியயனம் பண்ணிப் பூர்வாபர விரோதம் அற யதாவத்தாக அறிந்தவனை ஆசாரியனென்று பெரியோர் சொல்லுவர். (கஎச)

* ருணர்ந்தோர் - பாடபேதம்.

(அ - கை.) மேல் முன் சொன்ன இலக்கணங்க ளொன்று மில்லா தவனுனும் சிவஞானுதிக்கமிருந்தால் ஆசாரியனுவ னென்பது கூறு கின்றது.

175. கூறிடுமிக் குணமொன்று மில்லை யேனுங்
கூறரிய சிவஞானக் கொள்கை யாலே
வீறிடுந்தன் னருணோக்கான் மாண வன்றன்
வினையனைத்து மாணவமும் விட்டு நீங்க
மாறுவமை யில்லாத ஞானு னந்த
மருவியிடச் செய்யவல்ல னுகில் மண்மேல்
ஈறில்பர ஞானகுரு வவனே யார்க்கு
மிவனவனென் றெண்ணியிடு மியல்பின் றுமே.

(இ - ள்.) கூறிடும் இக் குணம் ஒன்றும் இல்லையேனும் கூற அரிய சிவஞானக் கொள்கையாலே - சொல்லப்பட்ட குணங்களொன்று மில்லை யாயினும் சொல்லுதற்கரிதாகிய சிவஞானம் பொருந்தியிருக்கையினுலே; வீறிடும் தன் அருள் நோக்கால் மாணவன்தன் வினை அனைத்தும் ஆணவ மும் விட்டு நீங்க - ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்கும்படிக்குந் தம்முடைய சிவாநன்னிய சாட்சாத்காரமாய் நின்ற பார்வையினுலே சிஷ்யனுக்கும் எல்லாக் கன்மங்களும் மாயையும் ஆணவமலமும் விட்டுப்போக; மாறு உவமை இல்லாத ஞான ஆனந்தம் மருவியிடச் செய்ய வல்லனுகில்-வேறெ ருவமையில்லாத சிவஞானுனந்தானுபவம் பொருந்தப் பண்ணுவிக்கச் சமர்த் தனுகில்; மண்மேல் ஈறு இல் பரஞான குரு அவனே யார்க்கும் இவன் அவன் என்று எண்ணியிடும் இயல்பு இன்றுமே - பூமியினிடத்திலே முடி வில்லாத உத்கிருஷ்டமான ஞானுசாரியன் பரிபாகத்தையுடைய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அவனே யாகையால் இவன் சாதியான் குணவான் அவன் சாதியினன் குணவீனன் என்று நினைக்குந் தன்மையில்லை. (கஎரு)

(அ -.கை.) மேல் இரண்டு விருத்தங்களினுலே ஆசாரியர் தம்மை யடைந்த சிஷ்யர்களுக்குப் பரிபாகத்தைச் சோதித்து அவர்களிடத்தில் நிகழும் பரிபாகாநுகுணமாகத் திட்சை பண்ணுவரென்பதும் பரிக்ஷிக்கும் படியுங் கூறுகின்றது.

176. தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந் திடவே
சிறியோரைப் பெரியோர்செய் தொழிலதனி * செறித்தும்
ஏசிலராம் பெரியோரை யீனமாந் தொழிற்கே
யிசைத்துமடித் தும்வைது மிவ்வாறு செயவும்

* செலுத்தும் - பாடபேதம்.

கூசியிடா திட்டபணி செய்துகுரு பத்தி
குறைவிலனுய் நம்பினனுய்த் துரோக மின்றி
மாசிலனுய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்
வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமா னுகி.

(இ - ள்.) தேசிகரும் மாணவர்கள் செய்தி உணர்ந்திடவே சிறியோரைப் பெரியோர் செய் தொழிலதனில் செறித்தும் - ஞானசாரிய ரும் சிஷ்யருடைய குணக்கிரியைகளை அறியத்தக்கதாகச் சிறியவர்களைப் பெரியோர்கள் செய்யுங் கிருத்தியங்களிற் செலுத்தியும்; ஏசு இலராம் பெரியோரை ஈனம் ஆம் தொழிற்கே இசைத்தும் அடித்தும் வைதும் இவ்வாறு செயவும் - பழிப்பில்லாமலிருக்கிற பெரியோரை இழிவாகிய கிரியைகளிலே பொருத்தியும் பிரகரித்தும் நிந்தையான வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் இந்தப் பிரகாரஞ் செய்பவும்; கூசியிடாது இட்ட பணி செய்து குருபத்தி குறைவு இலனுய் நம்பினனுய்த் துரோகம் இன்றி மாசு இலனுய் - கூசாமல் ஆசாரியர் ஏவின பணிவிடைகளைச் செய்து குருவி னிடத்தில் பக்தி குறைவில்லாமல் இவரே இரட்சிக்கின்றவரென்று திட புத்தி யுடையவனுய்க் குருகாரியங்களில் வஞ்சனையின்றி ஒரு குற்றமு மில்லாதவனுய்; மனம் வாக்குக் காயத்தால் குருவின் வாக்கிய பாலனம் செய்யும் மதிமான் ஆகி-மனோவாக்குக் காயங்களினுல் ஆசாரியர் திருவுளம் பற்றின வாக்கியம் பரிபாலனம்பண்ணுகிற்கும் புத்தியுடையவனுய். (௧௭௬)

177. ஆதரவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் லாவுரையு மாசாரந் தவமும்
தீதான செயல்மறந்து நன்றியறிந் திடலும்
சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளித லுனும்
போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதி
புகன்றுள்ள நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்
ஓதலுறுங் குணங்குற்றஞ் சோதித்தோர் வருட
முறுங்குணத்தி னளவாகத் தீக்கைசெய்வ ருயர்ந்தோர்.

(இ-ள்.) ஆதரவும் சாந்தியும் நல் பொறுமை தானும் அசத்தியம் இல்லா உரையும் ஆசாரம் தவமும் - சர்வ பூதங்களிடத்திலும் ஆதர வும், உபசாந்தியும், துக்கங்கள் வந்த விடத்திற் பொறுமையும், சத்திய வார்த்தையும், விதியுக்தமான ஆசாரமும், தவமும்; தீது ஆன செயல் மறந்து நன்றி அறிந்திடலும் சிவாகமத்தைக் கேட்டு அதனைத் தெளிதல் தானும் - தனக்கு நன்மை தீமை செய்யுமிடத்துத் தீமையை மறந்து நன்மையை மறவாமல் பாராட்டுதலும், குருவினிடத்தினின்றும் சிவாகமத்

தைக் கேட்டு அந்த அர்த்தத்தைச் சிந்தித்தல் தெளிதலாய் நிற்கையும்; போதல் அறப் பொறி வழியில் நிற்றல் ஆதி புகன்றுள்ள நற்குணங்கள் பொருந்தி - பஞ்சேந்திரியங்கள் வழியாக வரும் விஷயஞான முதலாயின வும் நீங்க முன் சொல்லப்பட்ட நல்ல குணங்களைப் பொருந்திநிற்குஞ் சிஷ்யனுக்கு; மேலும் ஓதல் உறும் குணம் குற்றம் சோதித்து ஓர் வருடம் உறுங் குணத்தின் அளவாகத் தீக்கை செய்வர் உயர்ந்தோர் - மேலுஞ் சொல்லப்பட்ட குணதோஷங்களை ஒரு வருஷம் பரீக்ஷித்துப் பொருந்திநிற்குங் குணத்துக் கீடாக ஞானசாரியர் தீக்கைபண்ணுவர். ()

(அ-கை.) மேல் மந்திரம் முதலான ஆறுக்கும் அத்துவா வென்று பெயராம் என்பது கூறுகின்றது.

178. மந்திரமும் பதவன்ன புவனதத் துவமு
மருவியிடும் கலையைந்து மத்துவா வாகும்
தந்திடுமேல் வினைகளுக்கு மார்க்க மாத
லுறுவும் விபுவாகிச் சாற்றுநிறை வழிவாய்
அந்தமிலா வான்மாவை யன்னமய முதலா
மைங்கோச மாவரிக்கு மாதலினு லந்தப்
பந்தமேலா மொன்றேன்று நீங்கிமே லேகிப்
பரானந்த பூரணமாம் பரிசி னுலும்.

(இ - ள்.) 'மந்திரமும் பதம் வன்னம் புவன தத்துவமும் மருவி யிடும் கலை ஐந்தும் அத்துவா ஆகும் - மந்திரம் பதினொன்றும், பதம் எண் பத்தொன்றும், வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும், புவனம் இருநூற்றிருபத்து நாலும், தத்துவம் முப்பத்தாறும், இவைகள் பொருந்தியிருக்கும் கலைகள் ஐந்தும் அத்துவா வென்று சொல்லப்படும்; தந்திடும் மேல் வினைகளு க்கு மார்க்கம் ஆதல் தான் ஆலும் - மந்திரங்களை உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரிதப்பிரசயங்களுடனே தப்பாமல் உச்சரித்தால் புண்ணியமும் தப்பி னுற் பாபமும், வியாகரண சாத்திரத்தை யறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததி னுலே புண்ணியமும் அறியாதே பிரித்தாற் பாபமும், வன்னங்களை ஹ்ரஸ்வ தீர்க்கப் புலுதம் வழுவாமல் அந்த அந்தத் தானங்களிலே உச்சரித் தாற் புண்ணியமும் அல்லது பாபமும், புவன நாயகரைப் பண்ணின பூசாதி களினுலே புண்ணியமும் தத்திரவியாபகார நிந்தாதிகளினுலே பாபமும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்களினுலே பரர்க்குப் பண் ணின உபகாரத்தினுலும் விசிட்டத்திரவிய போக்கியத்தினுலும் புண்ணிய மும் பிறர்க்குப் பண்ணிய அபகாரத்தினுலும் நிஷித்தத்திரவிய போக்கியத் தினுலும் பாபமும், பஞ்சகலா அபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப்

பண்ணின பூசாபூசைகளினாலே புண்ணிய பாபமும், இப்படி மேல் பந்த மாக வுண்டாகும் புண்ணிய பாபங்களுக்கு வழியாக்குகின்ற தாகை யினாலும்; விபு ஆகிச் சாற்றும் நிறைவு அறிவாய் அந்தம் இலா ஆன் மாவை அன்னமயம் முதலாம் ஐங்கோசம் ஆவரிக்கும் ஆதலினால் - விபு வாகச் சொல்லப்பட்ட வியாபக சித்து ரூபியாய் நித்தியனாய் நின்ற ஆன் மாவை அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்து கோசமும் தடுக்குமாகையாலும்; அந்தப் பந்தம் எல்லாம் ஒன்று ஒன்று நீங்கி மேல் ஏகிப் பரானந்த பூரணம் ஆம் பரிசினாலும்-ஆன்மா அந்தப் பந்த மெல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்று நீங்கி ஊர்த்தமுகமாய் நின்று சச்சிதானந்த பரிபூரண சிவமா மென்னுஞ் சுபாவத்தினாலும் மந்திர முதலான ஆறுக்கும் அத்துவா வென்னும் பெயராம். (கஎஅ)

(அ - கை.) மேல் ஐந்து விருத்தங்களினாலே மந்திராதிகள் ஒன் றிலே ஒன்று லயிக்க ஆன்மாவைச் சிவத்திலே யோசித்துப் பின்னும் பிராரத்த தேகத்திலே நிறுத்தும் முறைமையும் பஞ்சகலைகளிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்கள் * நிற்கும் முறைமையும் கூறுகின்றது.

179. உன்னியிடு நிவிர்த்திகலை தத்துவமண் ணதனி
லுறும்புவன நூற்றெட்டக் கரமொன்ற தாகும்
மன்னியிடும் பதங்கடா மிருபத் தேட்டா
மந்திரங்க ளோரிரண்டா மாமலரோன் றேவன்
இந்நிலையே பதிட்டையினி லறையுந்தத் துவங்க
ளேழுமூன்று மிரண்டுமிதிற் புவனங்க ளெண்ணேழ்
தன்னிலுறு மந்திரங்க ளிரண்டுபெத மூவேழ்
தான்வன்ன நாலாறு சாற்றிடுமோ லதிபன்.

(இ - ள்.) உன்னியிடும் நிவிர்த்திகலை தத்துவம் மண் அதனில் உறும் புவனம் நூற்றெட்டு அக்கரம் ஒன்றது ஆகும் மன்னியிடும் பதங்கள் தாம் இருபத்தெட்டாம் மந்திரங்கள் ஓர் இரண்டாம் மாமலரோன் தேவன் - பஞ்ச கலைகளிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்கள் ஐந்தும் நிற்குந் தன்மையை விசாரிக்கில், நிவிர்த்திகலையில் நூறுகோடியோசனை

* இவ்வுரையிலுள்ள அத்துவா விவரங்கள் நூலாசிரியர் அருளிய க்ரியாதீபிகா என் னும் சிவாக்ரபத்ததியைக்கொண்டு சோதிக்கப்பட்டன. இங்குக் காணும் விவரங்களுக்கும், கிரணுகமம், ம்ருகேந்த்ராகமம், க்ரியாகாண்டக்ரமாவலி யென்னும் ஸோமசம்புபத்ததி, க்ரியாக்ரமத்யோதிகா என்னும் அகோரசிவாசாரியர் பத்ததி, ஸ்ரீ போஜதேவர் அருளிய தத்த்வப்ரகாசத்திற்கு ஸ்ரீ குமாரர் இயற்றிய தாத்பர்யதீபிகையில் எடுத்தாளப்பட்ட நரு தேவபத்ததி, சிவஞானபோத சிவாக்ரபாஷ்யம், சித்தாந்த ஸாராவலி வ்யாக்யாநம், தமிழ்த் தத்துவப்பிரகாச வுரை, சிவஞானபோத சிவஞானபாடியம் என்னும் நூல் களிற் காணும் விவரங்களுக்கும் உள்ள பேதம் ஒப்புநோக்கிற் புலப்படும்.

அகலம் நீளத்தை யுடைத்தாய்ப் பொன்னிறமாயிருக்கிற பிருதிவி தத்துவ மொன்று, அந்தத் தத்துவத்தி லிருக்கிற புவனங்கள் பத்ரகாளி, வீரபத்ரன், சுசி, வ்யோமேக்ஷணன், பிந்து, விவாஹன், ஸம்வாஹன், த்ரிதசேசுவரன், த்ர்யக்ஷன், கஞுத்யக்ஷன், விபு, சம்பு, பலிப்ரியன், பூதபாலன், ஈசாநன், பிங்கேக்ஷணன், பிரபு, சிவன், ஸர்வக்ருத், ஸர்வஜ்ஞன், சர்வன், ஸர்வவித்யாதிபன், காமரூபத்ருக், லக்ஷ்மீவாந், அப்ரகாசன், ப்ரகாசன், ஸௌம்யதேஹன், தந்யன், ரூபவாந், நிதீசன், நாநாரத்நவிபூஷிதன், ஜடாமகுடதாரி, சிபி, சோஷணன், வேகவாந், தீக்ஷ்ணன், ஸூக்ஷ்மன், வாயு, ஸர்வகந்தவாந், ஸர்வகன், மேகசஞ்சாரி, கபர்தி, பீதன், படபாமுகன், ஜலாந்தகன், தீர்க்கபாகு, ஜயபத்ரன், சுவேதன், மஹாபலன், பாசஹஸ்தன், அதிபலன், பலன், தம்ஷ்ட்ராவாந், லோஹிதன், தூம்ரன், விரூபாக்ஷன், ஊர்த்வசேபன், பயாநகன், க்ரூரத்ருஷ்டி, ஹந்தா, மாரணன், நைர்ருதன், தர்மபதி, தர்மன், ரௌத்ரன், காலன், கர்த்தா, விதாதா, தாதா, ஹரன், ம்ருத்யு, யாம்யன், க்ஷயாந்தகன், பஸ்மாந்தகன், பப்ரு, தகநன், ஜ்வலநன், ஹரன், காதகன், பிங்கலன், ஹுதாசி, அக்நிருத்ரன், த்ரிதசாதிபன், பிநாகி, சாஸ்தா, அவ்யயன், விபூதி, ப்ரமர்தநன், வஜ்ரதேஹன், புத்தன், அஜன், கபாலீசன், படபாமுகன், க்ரஸநன், வீரன், வ்ருஷதரன், வ்ருஷன், விஷலோசநன், விஷாக்நி, வீரன், பாலகன், அநந்தன், ருத்ரன், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா, ஹாடகன், கூஷ்மாண்டன், காலாக்நி இப்படிப் பொருந்திநின்ற புவனம் நூற்றெட்டு, க்ஷகாரம் என்னும் அக்கர மொன்றும், பவபவ பவோத்பவ ஸர்வபூதஸுகப்ரத ஸர்வஸாந்நித்யகர ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரபர அநர்ச்சிதாநர்ச்சித அஸ்துதாஸ்துத பூர்வஸ்திதபூர்வஸ்தித ஸாக்ஷிஸாக்ஷி துருதுரு பதங்கபதங்க பிங்கபிங்க ஜ்ஞாநஜ்ஞாந சப்தசப்த ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்ம சிவ சர்வ ஸர்வத ஓம் நம: சிவாய ஓம் நமோ நம: சிவாய நமோ நம: ஓம் இப்படிப் பொருந்தியிருக்கும் பதங்கள் இருபத்தெட்டாம், ஹாம் ஸத்யோஜாத ஹாம் ஹ்ருதய என்னும் மந்திரங்கள் இரண்டாம், இவற்றிற்குத் தேவதைபிரமா; இந்நிலையே பதிட்டையினில் அறையும் தத்துவங்கள் எழுமூன்றும் இரண்டும் இதில் புவனங்கள் எண்ணேழ் தன்னில் ;உறும் மந்திரங்கள் இரண்டு பதம் மூவேழ்தான் வன்னம் நாலாறு சாற்றிடும் மால் அதிபன் - இந்த நிவிர்த்திகலையில் நின்ற பிரகாரமாகப் பிரதிட்டாகலையில் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களாவன ஆயிரங்கோடியோசனை அகல நீளத்தை யுடைத்தாய் வெண்மை நிறமாயிருக்கிற அப்பு தத்துவம், பதிறுயிரங்கோடி யோசனை அகல நீளத்தை யுடைத்தாய்ச் சிவப்பு நிறமாயிருக்கிற தேயு தத்துவம், இலட்சங்கோடி யோசனை அகல நீளத்தை யுடைத்தாய்ப் புகை நிறமாயிருக்கிற வாயு தத்துவம், பத்திலட்சங்கோடி யோசனை அகல நீளத்தை யுடைத்தாய்ப் படிக நிறமாயிருக்கிற ஆகாச தத்துவம்,

கந்த தன்மாத்திரை, ரச தன்மாத்திரை, ரூப தன்மாத்திரை, பரிச தன்மாத்திரை, சப்த தன்மாத்திரை, சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம், சித்தம், புத்தி, அகங்காரம், மனம் ஆகத் தத்துவம் இருபத்து மூன்று, இந்தத் தத்துவங்களி லிருக்கும் புவனங்கள் ஸ்ரீகண்டம், ஔமம், கௌமாரம், வைஷ்ணவம், ப்ராஹ்மம், பைரவம், க்ருதம், அக்ருதம், ப்ராஹ்மம், ப்ராஜேசுவரம், ஸௌம்யம், ஐந்த்ரம், காந்தர்வம், யாக்ஷம், ராக்ஷஸம், பைசாசம், ஸ்தூலேசுவரன், மஹாலிங்கன், மஹாதேஜன், நீலகண்டன், ஸ்ரீகண்டன், மஹாநுத்கடன், ஊர்த்வரேதஸ், கபர்தி, ஸ்தாணு, ஸஹஸ்ராக்ஷன், சிவன், மஹாபலன், ருத்ரன், த்ரிமூர்த்தி, மஹாயோகி, பாவன், மஹாபீமன், மஹாநாதன், விசுவேசன், உக்ரன், ஸ்வயம்பு, பிதாமஹன், காமரூபி, சுபகன், பைரவம், கேதாரம், ஈசாநன், மஹாகாலன், ஸம்வர்த்தகன், த்ரிசூலி, த்ரிபுரக்நன், ஹரன், லகுளீசுவரன், பாரபூதி, டிண்டிமுண்டி, ஆஷாடன், போசகந்தன், தேவதேவன், சசிபூஷணன், ஓங்காரன் ஆகப் புவனங்கள் ஐம்பத்தாறு, ஹிம் வாஉஷெவ ஹீம் ஙிஙவி என்னும் மந்திர மிரண்டு, வ்யாபிந்வ்யாபிந் அரூபிந்அரூபிந் ப்ரதமப்ரதம தேஜஸ்தேஜ: ஜ்யோதிர்ஜ்யோதி: அரூப அநக்நி அதூம அபஸ்ம அநாதே நாநாநாநா தூதூதூதூ ஓம் பூ: ஓம் புவ: ஓம் ஸுவ: அநிதந நிதந நிதநோத்பவ சிவ சர்வ பரமாத்மந் மஹாதேவ ஸத்பாவேசுவர மஹேசுவர மஹாதேஜ: யோகாதிபதே முஞ்சமுஞ்ச ப்ரதமப்ரதம சர்வசர்வ ஆகப் பதம் * இருபத்தொன்று, ட ௦ ஜ ஜ ண த ய ஊ ய ந வ ஷ ஷ ஐ ஐ ஓ ய ா ஓ வ ஶ ஷ ஸ ஹ க்ஷ ஆக வன்னம் † இருபத்துநாலு, இதற்குச் சொல்லப்பட்ட தேவதை விஷ்ணு.

(கஎக)

180. மேவியிடும் வித்தையினிற் றத்துவங்க ளேழாம்
விரவுமதிற் புவனங்க ளிருபத் தேழு
பாவுமோர் மந்திரங்க ளிரண்டுநா லைந்தாம்
பதங்களாம் வன்னங்க ளேழாகப் பகரும்
தாவிலுருத் திரதேவர் சாந்தி தன்னிற்
றத்துவங்க ளொருமூன்று புரங்கள்பதி னெட்டாம்
கோவிதற்கு மகேசுவரர் மந்திரங்க ளிரண்டு
கூறுபதம் பதினொன்று வன்னமொரு மூன்றே.

(இ - ள்.) மேவியிடும் வித்தையினில் தத்துவங்கள் ஏழாம் விரவும் அதில் புவனங்கள் இருபத்தேழு பாவும் ஓர் மந்திரங்கள் இரண்டு

* சிவாக்கிரபத்ததியில் பத எண் முப்பத்திரண்டு.

† அப்பத்ததியில் க்ஷ ஒழித்து வர்ண எண் இருபத்துமூன்று.

நாலைந்தாம் பதங்களாம் வன்னங்கள் ஏழாகப் பகரும் தாவில் உருத்திர தேவர் - வித்தியாகலையில் பொருந்தியிருக்கும் தத்துவம் மாயை காலம் நியதி கலை இராகம் வித்தை புருஷன் ஆகத் தத்துவங்கள் ஏழு, அதி லிருக்கும் புவனங்கள் கோபதி, த்ரிகாலன், மஹாவீர்யன், தசாநன், ஹயன், ஹரி, அஸாத்யன், கஹநேசன், சிகேதன், ஏகவீரன், பஞ்சாந்தகன், சூரன், ஸம்வர்த்தன், ஜ்யோதி:, சண்டன், க்ரோதன், ஈசாநன், ஏகபிங்கேக்ஷ ணன், உத்பவன், பவன், வாமதேவன், ஏகவீரன், பஞ்சாந்தகன், பிங்க ஸுரகன், ஜ்யோதி:, சண்டஸம்வர்த்தன், க்ரோதேசன் ஆகப் புவனங்கள் இருபத்தேழு, பொருந்தி விசாரிக்கும் ஹாம் கவொார ஹாம் ஸிவா என்னும் மந்திரம் இரண்டு, ஓம் நம: சிவாய ஸர்வப்ரபவே சிவாய ஈசாநமூர்த்தாய தத்புருஷவக்த்ராய அகோரஹ்ருதயாய வாமதேவ குஹ்யாய ஸத்யோஜாதமூர்த்தயே ஓம் நமோநம: குஹ்யாதிகுஹ்யாய கோப்த்ரே அநிதநாய ஸர்வயோகாதிக்ருதாய ஜ்யோதீரூபாய பர மேசுவராய அசேதநாசேதந வ்யோமிந்வ்யோமிந் ஆகப் பதங்கள் *இருபது, ய ஊ வ ஊ ஜ ஈ ஞ ஆக வன்னங்கள் ஏழாக ஆகமம் சொல்லும், இதற்குப் பற்றில்லாத தேவன் ருத்திரன்; சாந்தி தன்னில் தத்து வங்கள் ஒரு மூன்று புரங்கள் பதினெட்டாம் கோ இதற்கு மகேசுவரர் மந்திரங்கள் இரண்டு கூறு பதம் பதினொன்று வன்னம் ஒரு மூன்றே - சாந்திகலையி லிருக்கும் தத்துவங்கள் சாதாக்கியம் ஈசுவரம் சுத்த வித்தை என்னும் தத்துவங்கள் மூன்று, இதிலிருக்கும் புவனம் ஸதாசிவன், அநந்தன், ஸூக்ஷ்மன், சிவோத்தமன், ஏகநேத்ரன், ஏக ருத்ரன், த்ரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டன், சிகண்டி, மநோந்மநி, ஸர்வபூததமநி, பலப்ரமதநி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, ரௌத்ரி, ஜ்யேஷ்டை, வாமை ஆகப் புவனம் பதினெட்டு, ஹொம் தத்வாய ஷ ஹொம் கவவ என்னும் மந்திரம் இரண்டு, வ்யோமவ்யாபிநே வ்யோமரூபாய ஸர்வ வ்யாபிநே சிவாய அநந்தாய அநாதாய அநாசிரிதாய த்ருவாய சாசுவதாய யோகபீடஸம்ஸ்திதாய நித்யயோகிநே த்யாநாஹாராய ஆகச் சொல்லப் பட்ட பதம் † பதினொன்று, க வ ம என்னும் வன்னங்கள் மூன்று, இதற்குக் கர்த்தா மகேசுவரர். (கஅ0)

181. தத்துவங்க ளிரண்டாகும் புரங்கள்பதி னைந்து
சாற்றுமனு மூன்றுபத மொன்றேழுத்தீ ரேட்டாம்
சுத்தகலை சாந்தியா தீதமதி தேவன்
சொல்லியிடிற் சதாசிவராந் தொகையிதென வறிக

* சிவாக்கிரபத்ததியில் பத எண் இருபத்தொன்று.

† அப்பத்ததியில் பத எண் பன்னிரண்டு.

இத்தகைய கலைகளிலே நிவிர்த்தாதி மூன்றி
　　லிசைபுவனத் திருவினைக ளேவற்றினையு மொழித்தே
புத்தியினில் வித்தாகிச் செறிவினைவா தனைமேற்
　　பொருந்தாத வகையொழித்துப் புகன்றிடுமைங் கலைக்கே.

(இ - ள்.) தத்துவங்கள் இரண்டாகும் புரங்கள் பதினைந்து சாற்று மனு மூன்று பதம் ஒன்று எழுத்து ஈரெட்டாம் சுத்தகலை சாந்தியாதீதம் அதிதேவன் சொல்லியிடில் சதாசிவராம் - நின்மலமா யிருக்கிற சாந்தியா தீதகலையி லிருக்கிறவைகள் சிவதத்துவம் சத்திதத்துவங்க ளிரண்டாம், இதிற் புவனங்கள் அநாசிரிதை, அநாதை, அநந்தை, வ்யோமரூபை, வ்யாபினி, ஊர்த்வகாமினி, ரோசிகை, மோசிகை, தீபிகை, இந்திகை, சாந்த்யதீதை, சாந்தி, வித்யை, ப்ரதிஷ்டை, நிவ்ருத்தி ஆகப் புவனங்கள் பதினைந்து, ஹௌம் ஶிவ ஹோம் ஶாந ஹ: ௨௨ என்று சொல்லப்பட்ட மந்திரம் மூன்று, ஓங்காரம் என்னும் பதம் ஒன்று, ௨ ௯ ஊ ஶம் உ ஊ ஶ ஶ ஶ ஶ வ வௌ ஓ ஔ ௨ம் ௨ஃ ஆக அக்கரம் பதினாறு, இதற்குச் சொல்லுமிடத்தில் சதாசிவர் அதிதேவராம்; தொகை இது என அறிக இத்தகைய கலைகளிலே நிவிர்த்தாதி மூன்றில் இசை புவனத்து இருவினைகள் எவற்றினையும் ஒழித்தே - இந்த ஐந்து கலைகளிலும் மந்திரங்கள் பதினொன்றும், பதங்கள் எண்பத்தொன்றும், வன்னங்கள் ஐம்பத்தொன்றும், புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்து நாலும் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் இப்படித் தொகையாக நிற்குமென வறிக, இந்த முறைமைகளை யுடைய கலைகளிலே நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை என்னும் மூன்று கலைகளிற் பொருந்தியிருக்கிற புவனங்களி லிருக்கும் பெரியவாகிய கன்மங்க ளெல்லாவற்றையும் நீக்கி; புத்தியினில் வித்தாகிச் செறிவினை வாதனைமேல் பொருந்தாத வகை ஒழித்துப் புகன்றிடும் ஐங்கலைக்கு - புத்திதத்துவத்திலே பிசமாகப் பொருந்தியிருக்கும் கன்ம வாதனைக்குக் காரணமான மலவாதனை நின்ற சாந்தி சாந்தியதீத கலையி லிருக்கிறவற்றையும் மேல் ஜனன மரணமாகப் பந்தியாதபடி நீக்கி இப்படிச் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பஞ்சகலைகளில். (கஅக)

182. மருவியிடு மந்திரங்கள் பதங்களிலே பதங்கள்
　　வன்னங்க டமில்வன்னம் புவனங்க டமிலே
உருவொளிரும் புவனங்க டத்துவங்க டமிலே
　　யோதியிடுந் தத்துவங்கள் கலைகளிலு முறவே
தருகலைகள் சத்திகளிற் சத்திகடாஞ் சிவத்தே
　　தானுறவே யோசித்துச் சாற்றிடும்பே ரின்றிப்
பொருவிலதாய்ப் பற்றிலதாய் நிராதார மாகிப்
　　போற்றுபிர மாணங்கள் பொருந்தி டாதாய்.

(இ - ள்.) மருவியிடும் மந்திரங்கள் பதங்களிலே பதங்கள் வன்னங்கள் தம்மில் வன்னம் புவனங்கள் தம்மிலே - பொருந்தியிருக்கும் மந்திரங்கள் பதங்களிலே, பதங்கள் வன்னங்களிலே, வன்னங்கள் புவனங்களிலே; உரு ஒளிரும் புவனங்கள் தத்துவங்கள் தம்மிலே ஓதியிடும் தத்துவங்கள் கலைகளிலும் உறவே - பிரகாச ஸ்வரூபமாய் நின்ற புவனங்கள் தத்துவங்களிலும், சொல்லியிடுந் தத்துவங்கள் கலைகளிலும் பொருந்த; தருகலைகள் சத்திகளில் சத்திகள் தாம் சிவத்தே தான் உறவே யோசித்து - தரப்பட்ட கலைகள் சத்திகளிலும், சத்திகளானவை சிவத்திலும் பொருந்த இப்படி ஒன்றிலே ஒன்று லயிக்கப்பண்ணி; சாற்றிடும் பேர் இன்றிப் பொரு இலதாய்ப் பற்று இலதாய் நிராதாரம் ஆகிப் போற்று பிரமாணங்கள் பொருந்திடாதாய் - சொல்லப்படாநின்ற குண நாமக் கிரியைக ளில்லாததாய்க் குற்றமில்லாததாய்ப் பற்றில்லாததாய் ஆதாரதேக கரணாதிகளில்லாததாய்ச் சொல்லப்பட்ட பிரமாணங்க ளில்லாததாய். (கஅ௨)

183. ஓதலுறுந் தத்துவங்க ளொன்று மின்றி
யொன்ருகி யுயர்பரா னந்த மாகிப்
போதமய மாயகண்ட பூரணத்தே யாற்றின்
புனல்கடலுட் புகுந்ததுவாம் பொற்ப தென்னப்
பேதமற யோசித்துச் சமரசமாய்ப் பெற்றுப்
பின்ளுகக் கடனீரவ் வாறெதிர்த்த பேருய்த்
தீதகலச் சிவபத்தர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்யத்
திரும்பவுமப் பிராரத்த தேகத்துஞ் சேறிப்பான்.

(இ - ள்.) ஓதலுறும் தத்துவங்கள் ஒன்றும் இன்றி ஒன்ருகி உயர் பரானந்தம் ஆகி - பொருந்தச் சொல்லிப்போந்த தத்துவங்களொன்றுமில்லாமல் ஒருபொருளாகி மேலான பரமானந்த ரூபமாகி; போதமயமாய் அகண்ட பூரணத்தே ஆற்றின் புனல் கடலுட் புகுந்து அது ஆம் பொற்பது என்ன - ஞானஸ்வரூபமாய்க் கண்டிக்கப்படாததாய்ப் பரிபூரணமான சிவத்திலே நதிச் சலமானது சமுத்திரசலத்துடன் கூடி அந்தச் சமுத்திரசலமாக நின்றதுபோல; பேதம் அற யோசித்துச் சமரசமாய்ப் பெற்றுப் பின் ஆகக் கடல் நீர் அவ் ஆறு எதிர்த்த பேருய் - அபேத சாட்சாத்காரமாக யோசித்துச் சமாதி பாவமாகச் செய்து சமுத்திர சலத்திற் சமாதி பாவமாய் நின்ற நதிச் சலமானது பின்னோக்கி நதியார்க்கத்தில் எதிர்த்து நின்றதுபோல; தீது அகலச் சிவபத்தர்க்கு அனுக்கிரகம் செய்யத் திரும்பவும் அ பிராரத்த தேகத்தும் சேறிப்பான் - சிவபத்தர்க்கு ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்க அனுக்கிரகம் பண்ணும் நிமித்தம் மீளவும் அந்தப் பிராரத்த தேகத்திலே ஆன்மாவை நிறுத்துவர் ஆசாரியர். (கஅ௩)

(அ - கை.) மேல் ஆசாரியாநுக்கிரகம் பெற்றவர்கள் நிற்கும் நிலைமையைத் திட்டாந்த பூர்வமாகக் கூறுகின்றது.

184. தேசிகனு ரருளிங்ஙன் செய்த போதே
சிதானந்த மேனியாஞ் சிவமே நோக்கி
ஆசதுவா மாணவமும் வினைமாயை யனைத்து
மகன்றிடத்தான் சிவானந்தத் தழுந்தியது வேயாய்க்
காசமிலா விழியருக்க னொளியி னோடே
கலந்துநின்றே மற்றொன்றுங் காணு போல
ஏசுறுமுற் பசுகரணஞ் சிவகரண மேயா
யிசைந்திருந்து தேகாந்தத் தெங்கணுமா யிடுவர்.

(இ - ள்.) தேசிகனூர் அருள் இங்ஙன் செய்தபோதே சிதானந்த மேனியாம் சிவமே நோக்கி - இவ்விடத்தில் ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணின பொழுதே சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாய் நின்ற சிவத்திற் சாட்சாத் காரமாய் நின்று; ஆசு அதுவாம் ஆணவமும் வினைமாயை அனைத்தும் அகன்றிடத் தான் சிவானந்தத்து அழுந்தி அதுவேயாய் - குற்றமாகிய ஆணவம் கன்மம் மாயை எல்லாப் பந்தங்களும் நீங்கிடச் சிவானந்தத்திலே பேதம் அற அந்தச் சிவஸ்வரூபமாய் நிற்க; காசம் இலா விழி அருக்கன் ஒளியினோடே கலந்து நின்றே மற்றொன்றும் காணு போல - காசாதி தோஷமில்லாத சட்சுசானது சூரியப் பிரகாசத்தோடு கூடிக் கலந்து நின்று வேறொரு விஷயத்தையும் காணாததுபோல; ஏசு உறும் முன் பசுகரணம் சிவகரணமேயாய் இசைந்திருந்து தேகாந்தத்து எங்கணும் ஆயிடுவர் - முன்பு குற்றமாகச் சொன்ன பசுகரணம் சிவகரணமாகவே பொருந்தி நின்று தேக நாசத்தில் சிவமாகச் சர்வவியாபியாய் நிற்பர். (கஅச)

(அ - கை.) மேல் அனாதியாய் நித்தியமான ஆணவம் எப்படி நீங்குமென்னில், சீவன்முத்தரை மறையாமல் நீங்கி நிற்கையால் கெடும் என்பதும் பெத்தான்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்கையால் அனாதிநித்தியத்துக்குக் கெடுதலில்லை யென்பதுவுங் கூறுகின்றது.

185. அனாதியாய் விபுவாகி நித்த மான
வாணவந்தா னீங்கும்வகை யாவ தெங்ஙன்
எனாதுகோணீ செம்பினுட் களிம்ப னாதி
யிரதகுளி கையினாலே யேகப் போன்னும்
மனாதிருடா னிறைந்திருந்தும் பூளை யாதி
மணிவிழியி னங்ஙனருண் மன்னி னோர்பால்

துனுதுகேடு மாணவந்தான் மற்றோர் தம்மைத்
துடக்கிநிற்கு மாதலினுற் சோர்வு மின்றே.

(இ - ள்.) அனுதியாய் விபுவாகி நித்தம் ஆன ஆணவம் தான் நீங்கும் வகையாவது எங்ஙன் - அனுதியுமாய் விபுவுமாய் நித்தியமுமா யிருக்கிற ஆணவமலமானது நீங்கும் வகை எப்படிக் கூடுமென்னில்; எனுது கொள் நீ - இப்படிச் சொல்லாதே சொல்லுகிறோம் நீ கேள்; செம்பினுள் களிம்பு அனுதி இரத குளிகையினுலே ஏகப் பொன்னும் - செம்பினிடத்துண்டான களிம்பு அனுதியாயிருக்க இரசகுளிகா பரிசத்தினுலே களிம்பு நீங்கப் பொன்னும், அப்படிப் போல அனுதியாய் நித்தியமாய் நின்ற ஆணவம் சிவசத்தி பரிசத்தினுலே நீங்க ஆன்மாச் சிவமேயாகும்; மனுது இருள் தான் நிறைந்திருந்தும் பூனை ஆதி மணி விழியின் அங்ஙன் அருள் மன்னினோர்பால் ஆணவம் தான் துன்னுது கெடும் - இருளானது எங்கும் நிறைந்திருந்தும் பூனை முதலான சில செந்துக்களுடைய கண்ணி னுளியை மறையாமல் நிற்கும், அப்படிப்போலச் சிவானுக்கிரகத்தைப் பெற்றவர்களிடத்தில் ஆணவமலமானது மறையாமல் நீங்கும்; மற்றோர் தம்மைத் துடக்கி நிற்கும் ஆதலினுல் சோர்வும் இன்று - பெத்தான்மாக்களை ஆணவமானது பந்தித்து நிற்குமாகையால் அனுதி நித்தியமான ஆணவத் துக்கு நாசமில்லை. (கஅரு)

(அ - கை.) மேல் ஆணவாதி பந்தம் நீங்கில் எவ்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்கள் விளங்காமல் நிற்பானேன் என்னுஞ் சங்கைக்கு உத்தரங் கூறு கின்றது.

186. இருண்மலமு மாயைவினை யெல்லா நீங்கி
லெவ்வறிவு மெத்தொழிலு மிறைபோ லிங்கே
மருவியிடா தேனென்னி லான்மாக் கட்கு
வரம்பிகந்த சத்தியுள வவைகளையவ் வாறே
கருமலந்தன் சத்திகளாற் றடுத்து நிற்குங்
கடவுளைக் காணுமற் றடுத்த சத்தி
குருவருளா னீங்கியிடச் சிவானு பூதி
கூடியிடு மற்றவைகள் கூறுங் காலே.

(இ - ள்.) இருள் மலமும் மாயை வினை எல்லாம் நீங்கில் எவ்வறி வும் எத்தொழிலும் இறைபோல் இங்கே மருவியிடாது ஏனென்னில் - இருண்ட ஆணவமலமும் மாயையும் கன்மமும் எல்லாப் பந்தங்களும் நீங்கில் சர்வஞ்ஞதையும் சர்வகிருத்தியமும் சிவனைப்போலச் சீவன்முத்தனிடத்

தில் பொருந்தாம லிருப்பானேனென்னில்; ஆன்மாக்கட்கு வரம்பு இகந்த சத்தி உள அவைகளை அவ்வாறே கரு மலம் தன் சத்திகளால் தடுத்து நிற்கும் - ஆன்மாக்களுக்கு மட்டில்லாத சத்திகள் உண்டு, அந்தச் சத்திகளை இருண்ட ஆணவமலமானது தன்னுடைய மட்டில்லாத சத்திகளால் அந்த அந்தச் சத்திகளைப் பிரகாசிக்க வொட்டாமல் அந்த அந்தப் பிரகாரமாகத் தடுத்து நிற்கும், ஆகையால் சர்வஞ்ஞத்துவாதி விளங்கா; கடவுள் தன்னைக் காணுமல் தடுத்த சத்தி குரு அருளால் நீங்கியிடச் சிவானுபூதி கூடியிடும் - சிவ சாட்சாத்காரத்தைக் காணவொட்டாமல் தடுத்துநின்ற ஆணவசத்தியானது குருவனுக்கிரகத்தினுலே நீங்கச் சிவானுபவத்தை ஆன்மாப் பொருந்திநிற்கும்; மற்றவைகள் கூறுங்கால் - தடைபட்டு நின்ற சத்திகளுக்குத் தடை நீங்குவதற்கு மேல் ஏதுக்கள் சொல்லுவாம்.

187. செய்திடுநற் சிவபூசை யாதிதொழி லாலுஞ்
சேப்பரிய தவத்தாலுஞ் சேபத்தி னுலும்
எய்திடுசீ ரட்டாங்க யோகத் தாலு
மேழிற்றீர்த்த மாடியத னுலுமணி யாலும்
பெய்துறுதா னத்தாலு மௌடதத்தி னுலும்
பிரிந்திடுமோ ணவசத்தி பிரிந்துபிரிந் தடைவே
மெய்தருசீர் ஞானங்கள் தொழில்கள் சத்தி
விளங்கியிடு மிவைசொருப மலவிகற்ப மென்னே.

(இ - ள்.) செய்திடும் நல் சிவபூசை ஆதி தொழிலாலும் செப்ப அரிய தவத்தாலும் செபத்தினுலும் - சிவாகமங்களிற் சொன்னபடி செய்யும் உத்கிருஷ்டமான சிவபூசை முதலான கிரியைகளினுலும், சொல்லுதற் கரிதாகிய தவங்களினுலும், ஒரு சித்திகளை அபேக்ஷித்துச் செபத்தைப் பண்ணுகையாலும்; எய்திடு சீர் அட்டாங்க யோகத்தாலும் எழில் தீர்த்தம் ஆடியதனுலும் மணியாலும் - அழகு பொருந்தியிருக்கும் அட்டாங்கமாய் நின்ற யோகாப்பியாசத்தினுலும், உத்கிருஷ்ட தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணியதனுலும், இன்ன இயற்றினதனுலே இன்ன சித்திவிளங்கு மென்பதனுலும்; பெய்துறு தானத்தாலும் ஔடதத்தினுலும் பிரிந்திடும் ஆணவசத்தி பிரிந்து பிரிந்து அடைவே - கொடுக்குந் தான விசேடத்தினுலும் ஔஷத விசேஷங்களினுலும் ஆணவசத்தியானது விட்டு நீங்கும், எந்தெந்த ஆணவசத்தி நீங்கிநின்று அந்தந்தக் கிரமத்திலே; மெய்தரு சீர் ஞானங்கள் தொழில்கள் சத்தி விளங்கியிடும் - சத்தியமாய் அழகு பொருந்தி வரும் பூத பவிஷ்ய வர்த்தமான காலீனமான ஞானங்கள், பிரமாதி தேவதைகளை வசிகரணமாக்குவது முதலான கிரியைகள் இவைகளைப் பண்ணுஞ் சத்திகள் பிரகாசிக்கும்; இவை சொருபம் அல

விகற்பம் என்னே - இப்படிச் சித்திகளுடன் பிரகாசிதமான சத்திகள் ஆன்மஸ்வரூப மல்ல. (கஅஎ)

(அ - கை.) மேல் சீவன்முத்தர் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளையும் சிவராகத்தையும் பொருந்திநின்று தேகாந்தத்திலே பரமமுத்தியடைவார்களென்பதுவும், சிவராகமாத்திரம் பொருந்திநின்று தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியடைவார்களென்பதுவும் கூறுகின்றது.

188. தவஞ்சேபங்க ளாதியெலாஞ் செய்தே முன்னஞ்
சாற்றுசிவ ராகமுற்ஜோர் தரணி மீதே
அவஞ்சிறிது மில்லாத * சிவானு பூதி
யடைந்துகுரு வாலெல்லா வறிவுதொழி † லவையும்
நவந்திகழுஞ் சித்தியுடன் முத்தி சேர்வர்
நண்ணுது தவாதிசிவ ராகமே நண்ணில்
பவந்தொலையச் சிவானுபவ மொன்றே பெற்றுப்
பரமுத்தி தேகபா தத்தடைவர் பரிந்தே.

(இ - ள்.) முன்னம் தவம் செபங்கள் ஆதி எல்லாம் செய்தே சாற்று சிவராகம் உற்ஜோர் தரணிமீது குருவால் அவம் சிறிதும் இல்லாத சிவானுபூதி அடைந்து - முற்செனனத்திலே தவம் செபம் முதலானவைகளெல்லாவற்றையும் அனுட்டித்துச் சிவராகத்தையும் பொருந்தினவர் பூமியின்கண் செனித்துக் குருவின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக் குற்றமில்லாத சிவானுபவத்தைப் பெற்று; எல்லா அறிவு தொழில் அவையும் நவம் திகழும் சித்தியுடன் முத்தி சேர்வர் - சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் சர்வகிருத்தியங்கள் புதுமை விளங்காநின்ற அணிமாதி சித்திகளுடன் கூடிநின்று தேகாந்தத்திலே பரமமுத்தியடைவார்கள்; தவாதி நண்ணுது சிவராகமே நண்ணில் தரணிமீது பவம் தொலைய பரிந்து சிவானுபவம் ஒன்றே பெற்றுப் பரமுத்தி தேக பாதத்து அடைவர் - தவமுதலானவைகளைப் பண்ணிச் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அணிமாதி சித்திகள் பொருந்தாமல்நின்று சிவஞானமே பிரகாசித்தால் சனன மரண மென்னுஞ் சங்காரவுபாதி நீங்கிச் சிவானுபவ மாத்திரமே பெற்றுநின்று தேகாந்தத்திலே சிவகிருபையாலே பரமமோட்சத்தை அடைவார்கள். (கஅஅ)

(அ - கை.) மேல் சிவஞானமன்றியில் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் சித்திகள் இவைகளைப் பெற்றுநின்ருற் பிரயோசனமில்லை யென்பதுவும், சிவஞானத்தைப் பொருந்திச் சிவானுபவத்தைப் பெற்றுநிற்பதே சிறப்பென்பதுவுங் கூறுகின்றது.

---

* ஞான வீட்டை - பாடபேதம். † லதுவும் - பாடபேதம்.

189. தரிப்பரிய சிவராக மின்றி மிக்க
தவமுதல்கள் புரிந்தோர்க டாரணியி லுதித்தே
பிரிப்பரிய சிவானுபவம் பெற்றி டாதே
பெற்றிருந்தும் பெரிதாய சித்திகடா மனைத்தும்
மரிப்பர்பினு முதித்திவேர் மாயாவா ணவந்தான்
மற்றிதனு லனைத்தறிவும் வல்லமையும் பொருளோ
தேரிப்பரிய சிவானுபவஞ் சிவராகத் தாலே
தேசிகனுற் பெற்றுமுற்றுஞ் சிவமாதல் சிறப்பே.

(இ - ள்.) தரிப்ப அரிய சிவராகம் இன்றி மிக்க தவம் முதல்கள் புரிந்தோர்கள் தாரணியில் உதித்து - தரிக்கிறதற்கு அரிதாகிய சிவஞான மில்லாமல் மிகுந்த தவ முதலானவைகளை முன் சனனத்திலே அனுஷ்டித்த வர்கள் பூமியின்கண்ணே சனித்து; பிரிப்ப அரிய சிவானுபவம் பெற்றி டாதே பெற்றிருந்தும் பெரிதாய சித்திகள் தாம் அனைத்தும் - பிரித்தற் கரிதாகிய சிவானுபூதியைப் பெறுமல் பெரியவாகிய அணிமாதி சித்திக ளெல்லாவற்றையும் பெற்றிருந்தும்; மரிப்பர் பின்னும் உதித்திடுவர் மாயா ஆணவந்தான் மற்று இதனுல் அனைத்து அறிவும் வல்லமையும் பொருளோ- நாசத்தை யடைவர், பின்பு செனிப்பர், ஆணவாதி பாசங்களும் நீங்கா, ஆகையால் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளை உடைமையும் சர்வ கிருத்தியங்களைப் பண்ணிச் சாமர்த்தியமாய் நிற்பதும் ஆன்மப் பிரயோசனமல்ல; தெரிப்ப அரிய சிவானுபவம் சிவராகத்தாலே தேசிகனுற் பெற்று முற்றும் சிவம் ஆதல் சிறப்பு - வாக்கு மனுதிகளுக்கெட்டாத சிவானுபவம் சிவஞானத்தி னுலே ஆசாரியருடைய அனுக்கிரகத்தினுலே பெற்று ஒருகாலும் ஜனன மரணமான உபாதி வாராமல் எப்பொழுதுஞ் சிவாநன்னிய சாட்சாத் காரமாக நிற்பதே சிறப்பு. (கஅகூ)

(அ - கை.) மேல் நின்மலசாக்கிராதி பஞ்சாவத்தா லக்ஷணங் களை நாலு விருத்தங்களினுலே கூறுகின்றது.

190. அகரவுக ரமகார விந்து நாத
மாமூல மனுவினையைஞ் சத்திகடம் வடிவாய்ப்
பகருமன மகங்காரம் புத்தி சித்தம்
பாவிக்கு முளமிவற்றிற் பதிந்த ளத்தே
புகவுளதாம் புற்போலத் தாமே யாகப்
பொருந்தியே பூதவுருப் பொருள்க ளெல்லாம்
நிகரில்சிவ ரூபமாய்க் கண்டு நிற்க
நிறுத்துமித யத்திலிது நின்மலசாக் கிரமே.

(இ - ள்.) அகர உகர மகார விந்து நாதம் ஆம் மூல மனுவினை ஐஞ்சத்திகள் தம் வடிவாய்ப் பகரும் மனம் அகங்காரம் புத்தி சித்தம்... நின்மல சாக்கிரமே - கிரியாசத்தி ஞானசத்தி இச்சாசத்தி ஆதிசத்தி பராசத்தி என்னும் பஞ்ச சத்திகள் அகார உகார மகார விந்து நாதம் என்னும் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தைத் தமது ஸ்வரூபமாய்ச் சொல்லாநின்ற மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் ஞானரூபமாகிய ஆன்மஞானமான உள்ளம் என்னும் ஐந்தையும் கிரமத்திலே பஞ்ச சத்திகளும் அதிட்டித்துநின்று உப்பளத்திலே விழுந்த துரும்பு புல்லு முதலானவைகளெல்லாம் அந்த அந்த உருவங்கள் கெட்டு லவணமாதல்போலத் தமது மயமாகப் பொருந்திப் பஞ்சபூத ரூபமான விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பில்லாத சிவஸ்வரூபமாகவும் விஷய சுகங்களைச் சிதானந்தமாகவும் கண்டு இதயத் தானத்திலே நிற்கப்பண்ணும் இது நின்மல சாக்கிராவத்தை. (ககo)

191, சாக்கிரகா ரணமான வகாரந் தானுஞ்
சத்தாதி யிற்பற்று மனமு நீங்க
ஊக்கமுறு மகங்கார முகார மாதி
யுடனுகக் களமதனி லுறநின் றெண்ணில்
பாக்கியமாஞ் சிவோகம்பா வனைபற்றிப் புலன்கள்
பற்றுத சோப்பனமாப் பகரு நூல்கள்
ஆக்கியிடுஞ் சோப்பனத்தே யுகாரமகங் கார
மகன்றிடவே தாலுமூ லத்திலடைந் தாங்கே.

(இ - ள்.) சாக்கிர காரணம் ஆன அகாரம் தானும் சத்தாதியில் பற்றும் மனமும் நீங்க ஊக்கம் உறும் அகங்காரம் உகாரம் ஆதி உடனுகக் களம் அதனில் உற நின்று எண்ணில் பாக்கியம் ஆம் சிவோகம்பாவனை பற்றிப் புலன்கள் பற்றுத சொப்பனமாப் பகரும் நூல்கள் - நின்மல சாக்கிரத்துக்குக் காரணமாய் நின்ற அகாரம் உகாரத்திலாய், சத்தாதி விஷயங்களைப் பற்றும் மனமானது அகங்காரத்திலாய், கிரியாசத்தி ஞானசத்தியிலும் ஒடுங்கப் பலம் பொருந்திய அகங்காராதி நான்குடனும் அவற்றைப் பிரேரிப்பனவாகிய உகாராதி நான்குடனும் அவற்றிற்குப் பிரானாகிய ஞானசத்தி முதல் நான்குடனுமாகக் கண்டத்தானத்திற் பொருந்திநின்று மட்டில்லாத ஐசுவரிய ரூபமான சிவோகம் என்னும் பாவனையைப் பொருந்தி விஷயங்களிலே செல்லாமல் நிற்பது நின்மல சொப்பனமாகச் சிவாகமங்கள் சொல்லும்; ஆக்கியிடும் சொப்பனத்தே உகாரம் அகங்காரம் அகன்றிடவே தாலு மூலத்தில் அடைந்து ஆங்கே - சொப்பன அவத்தையை உண்டாக்கும் உகாரம் மகாரத்திலும், நாமென்று கிறுகிறுக்கும் அகங்காரம் புத்தியிலும், ஞானசத்தி இச்சாசத்தியிலும் ஒடுங்கப்

புத்தி முதல் மூன்றுடனும் அவற்றைப் பிரேரிக்க அகாராதி மூன்றுடனும் அவற்றிற்குப் பிராணனாகிய இச்சாசத்தி முதல் மூன்றுடனும் சுழுத்தித் தானமாகிய தானுமூலத்திலே பொருந்திநின்ற விடத்து. (கசுக)

192. உன்னரிய சிவனையவ னுருவாகு ஞான
வொளியாலே கண்டின்ப முளமுறுதல் சுழுத்தி
மன்னியிடுஞ் சுழுத்திக்குக் காரணமா மகார
மதியுமுட னீங்கியிட மற்றவைகள் புருவம்
தன்னடுவி னின்றந்தக் கரணங்கள் விருத்தி
தானுமறச் சிவானுபவந் தான்பெறுத லுரியம்
இந்நிலையில் விந்துவுடன் சித்தமுநீங் கிடவே
யேகாந்த மாய்ப்பிரம ரந்திரத்தி லிசைந்தே.

(இ-ள்.) உன்ன அரிய சிவனை அவன் உருவாகும் ஞான ஒளியாலே கண்டு இன்பம் உளம் உறுதல் சுழுத்தி - நினைத்தற் கரிதாகிய சிவனை அவருடைய ஸ்வரூபமாகிய ஞானப் பிரகாசத்தினாலே கண்டு சிவானந்தத்தைப் பொருந்திநிற்பது சுழுத்தி; மன்னியிடும் சுழுத்திக்குக் காரணம் ஆம் மகாரம் மதியும் உடன் நீங்கியிட மற்று அவைகள் புருவம் தன் நடுவில் நின்று அந்தக்கரணங்கள் விருத்தி தானும் அறச் சிவானுபவம் தான் பெறுதல் துரியம் - சுழுத்தியவத்தைக்குக் காரணமாகப் பொருந்தியிடும் மகாரம் விந்துவினும், பகுத்து நிச்சயிக்கும் புத்தி சித்தத்தினும், இதற்குப் பிராணனாகிய இச்சாசத்தி ஆதிசத்தியினும் ஒடுங்கச் சித்த முதலாகிய இரண்டுடனும் அவைகளைப் பிரேரிப்பனவாகிய விந்துநாதங்களுடனும் அவற்றிற்குப் பிராணனாகிய ஆதி பரை என்னும் இரண்டு சத்திகளுடனும் புருவமத்தியத்திலே நின்று அந்தக்கரணங்கள் வியாபாரம் ஒன்றுமற்று ஆன்மா சிவானுபவத்தைப் பொருந்துதல் துரியாவத்தை; இ நிலையில் விந்துவுடன் சித்தமும் நீங்கிட ஏகாந்தமாய்ப் பிரமரந்திரத்தில் இசைந்து - இந்தத் துரியாவத்தைக்குக் காரணமாகி நின்ற விந்துவும் ஆகத நாதமும் குடிலையினும், சித்தம் பிரகிருதியினும், ஆதிசத்தி பராசத்தியினும் ஒடுங்க ஓர் உபாதிகளுமில்லாமல் பிரமரந்திரத்தில் ஆன்மா மாத்திரமே பொருந்திநின்று. (கசுஉ)

193. ஞானமுடன் ஞேயஞா துருவென்னு மூன்று
நாடாமற் றொனதுவாய் நண்ணியிட றேனே
ஊனமிலா வுன்மனைக்கு மேலான முத்தி
யுற்றதுநின் மலதுரியா தீதமென வுரைப்பர்
ஆனவிதே சுத்தமா முத்தி யாகு
மன்றிவே றுரைக்குமுத்தி யவைக ளேல்லாம்

ஈனமா * முத்தியவை தம்மை யெல்லா
மியம்புவா † மறிந்தவற்றை யிசையா வாறே.

(இ-ள்.) ஞானமுடன் ஞேயம் ஞாதுரு என்னும் மூன்றும் நாடாமல் தான் அதுவாய் நண்ணியிடல்தான் ஊனம் இலா உன்மனைக்கு மேலான முத்தி யுற்றது நின்மல துரியாதீதம் என உரைப்பர் - ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் என்னும் திரிபுடிக்கு ஞானம் பொருந்தாமல் ஆன்மா தத்பதவாச்சியமான சிவமாய் அனுபவிப்பதான குறைவில்லாத அகார உகார மகார விந்து அர்த்தசந்திரன் நிரோதி நாதம் நாதாந்தம் சத்தி வியாபினி சமனை உன்மனை சத்திகளுக்கு மேலான பரமமோட்சம் பொருந்துதலை நின்மல துரியாதீத மென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்; ஆன இதே சுத்தமாம் முத்தி ஆகும் - ஆனபடியினாலே அந்த மோட்சமே ஏகதேசமாகச் சொல்லும் பரவாதிகள்முத்திகளைப்போ லல்லாமல் சுத்தமான வைதிகசைவசுத்தாத்வைத மோட்சமாகும்; அன்றி வேறு உரைக்கும் முத்தி அவைகள் எல்லாம் ஈனம் ஆம் முத்தி - இப்படியல்லாமல் வெவ்வேறாகச் சொல்லும் முத்திகளெல்லாம் குறைவான முத்திகள்; அவை தம்மை எல்லாம் இயம்புவாம் அறிந்து அவற்றை இசையா ஆறு - அந்தப் பரவாதிகள் சொல்லும் பெத்த முத்தி யிலக்கணங்க ளெல்லாவற்றையும் அறிந்து அவற்றைப் பரிபாகத்தையுடைய ஆன்மாக்கள் பொருந்தாதபடி சொல்லுவாம். (கசுங)

(அ-கை.) சைவரல்லாத சமயிகள் சொல்லுகின்ற நசவித முத்திகளில் சாருவாகன், இந்திரியான்மவாதி, பஞ்சதன்மாத்திரான்மவாதி, நியாயவாதி, வைசேஷிகன், பௌத்தன், நிகண்டவாதி, ஆசீவகன் இவர்களுடைய பெத்தாவத்தை இலக்கணங்களையும் முத்தியிலக்கணங்களையுங் கூறுகின்றது.

194. சைவரல்லாச் சமயிகடா முத்தி பேதஞ்
சாற்றிடுவே ரீரைந்தாச் சாரு வாகன்
மெய்வருதல் மண்ணறல்தீ வாயு நாலு
மேவியிடுங் கூட்டத்தே யுணர்வு மங்ஙன்
செய்வனவாந் தவம்வேண்டாம் பொருளைத் தேடிச்
சிற்றிடையா ருடன்வாழ்தல் சுவர்க்கந் தேரில்
இவ்வகையி லாததுவே நரக முத்தி
யென்பதுவா யுப்பிரிய விறத்தலுணர் வென்றே.

(இ-ள்.) சைவரல்லாச் சமயிகள்தாம் முத்தி பேதம் சாற்றிடுவர் ஈரைந்தா - சைவசமயிகள் அல்லாத புறச்சமயிகளானவர்கள் அடையும்

* முத்தியது தன்னை - பாடபேதம். † மறிந்ததனை - பாடபேதம்.

முத்தி பத்து விதமாகச் சொல்லுவார்கள்; சாருவாகன் மெய்வருதல் மண் அறல் தீ வாயு நாலு மேவியிடும் கூட்டத்தே உணர்வும் - அவருட் சாருவாகன் என்னுஞ் சமயி பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நாலு பூதங்களுடைய சமுதாயத்திலே தேகம் உண்டாகும், அந்தத் தேகத்திலே ஓர் அறிவு உண்டாகுமாகையால் தேகமே ஆன்மா; அங்ஙன் செய்வன ஆம் தவம் வேண்டாம் பொருளைத் தேடிச் சிற்றிடையாருடன் வாழ்தல் சுவர்க்கம் - அவ்விடத்துச் செய்யவேண்டின தவங்கள் தேவையில்லை, திரவியங்களைத் தேடி ஸ்திரீகளுடன் கூடிப் போகத்தைப் புசித்து வாழ்தலே சுவர்க்கம்; தேரில் இவ்வகை இல்லாததுவே நரகம் முத்தி என்பது வாயுப் பிரிய இறத்தல் உணர்வு என்றே - விசாரிக்கில் இந்தப் போகம் இல்லாததே நரகம், வாயு நீங்க அறிவு கெட்டுப்போவதே மோட்சமென்று இப்படிச் சொல்லி நின்று. (ககூச)

195. பொருந்திவேன் பூதங்க டமிலவன்றன் பொறிகள்
புலனறித லாலதுவே யுயிர தாகும்
அருந்திதே லைம்புலனைப் பந்த மாகு
மவையடங்கல் முத்தியென வறைவனவன் றனும்
தருந்திகழப் பூதங்க டம்மையேது வதுவே
சாற்றியிடு மான்மாவா மெனவுணர்ந்தோன் றனும்
இருந்திடேல் * பஞ்சதன் மாத்திரைக்கே யியல்பா
வியம்பியிடு மினிஞாய வாதியுரை யிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) பொருந்திடுவேன் பூதங்கள் தம்மில் அவன் தான் - அந்தச் சாருவாகன்தான் நாலு பூதங்களி லிருக்கும் புவனங்களி லிருப்பன்; பொறிகள் புலன் அறிதலால் அதுவே உயிரதாகும் அருந்திடுதல் ஐம்புலனைப் பந்தம் ஆகும் அவை அடங்கல் முத்தி என அறைவன் - சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் ஐந்து விஷயங்களையும் அறிவனவாகையால் அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களே ஆன்மாவாகும், அந்த ஆன்மாவுக்கு அந்த ஐந்து விஷயங்களையும் புசிக்கிறதே பந்தமாகும், அந்த விஷயங்களை நீங்குகிறதே மோட்சமென்று இந்திரியான்மவாதி சொல்லுவான்; அவன் தானும் - அந்த இந்திரியான்மவாதியும்; தரும் திகழ் அப் பூதங்கள் தம்மை எது அதுவே சாற்றியிடும் ஆன்மா ஆம் என உணர்ந்தோன் தானும் இருந்திடுதல் பஞ்ச தன்மாத்திரைக்கே இயல்பாக இயம்பியிடும் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களை விளங்க வுண்டாக்கும் யாதொன்று சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் அந்தக் காரண தன்

* பஞ்சதன்மாத் திரையினியல் பாக - பாடபேதம்.

மாத்திரையே சொல்லப்படாநின்ற ஆன்மாவா மென்றறிந்த பஞ்ச தன் மாத்திரான்மவாதியும் பஞ்ச தன்மாத்திரையிலே இயல்பாக இருக்கையைச் சிவாகமம் சொல்லும்; இனி ஞாயவாதி உரை இசைப்பாம் - மேல் ஞாய வாதிகள் சொல்லுகின்ற பெத்த முத்தி யிலக்கணங்களைச் சொல்லுவாம்.

196. ஆகமுட னைம்பொறியின் றொழில்க ளெல்லா
மடங்கியிடுங் கனவதனி லனைத்து முன்னிப்
போகமுறு மனமாமா லதுவே யான்மாப்
பொருந்தாது பொறிபுலனைப் புனித மாகி
ஏகமாய் நின்றிடலே முத்தி யாமென்
றியம்பிமனத் தத்துவத்தே யிசைவன் மேலும்
ஊகமுடைத் தாகியவை சேடிகன்ற னுரைக்கு
முண்டனன்யா னுணர்ந்தனன்யா னெனுமுரையி னாலே.

(இ-ள்.) ஆகமுடன் ஐம்பொறியின் தொழில்கள் எல்லாம் அடங்கியிடும் கனவதனில் - போக்கு வரவு முதலான தேகக்கிரியைகள் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் விஷயக் கிராகியமான பஞ்சேந்திரியக் கிரியைக ளெல்லாம் சொப்பனவத்தையில் நீங்கிநின்று; அனைத்தும் முன்னிப் போகம் உறும் மனம் ஆம் ஆல் அதுவே ஆன்மா - நீங்கி நின்ற எல்லாத் தொழிலையும் வந்தேன் போனேன் கண்டேன் கேட்டேன் என்பன முதலான கிரியைகளை விசாரித்துச் சுகரூபமான போகங்களைப் பொருந்துகிறது மனமாகையால் அந்த மனமே ஆன்மா; பொருந்ாது பொறி புலனைப் புனிதம் ஆகி ஏகமாய் நின்றிடலே முத்தியாம் என்று இயம்பி மனத் தத்து வத்தே இசைவன் - அந்த ஆன்மாவானது பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களைப் பொருந்தாமல் பரிசுத்தமாகி ஒன்றாய் நிற்கிறதே மோட்சமென்று சொல்லி நின்று மனஸ்தத்துவ புவனத்தை அடைவன்; மேலும் ஊகம் உடைத்தா கிய வைசேடிகன்தான் உரைக்கும் உண்டனன் யான் உணர்ந்தனன் யான் என்னும் உரையினால் - மேலும் விசாரமுடைத்தாகிய புத்தியையுடைய வைசேடிகன் சொல்லும்படி யான் புசித்தேன் யான் அறிந்தேன் என்றுஞ் சொல்லினாலே. (நகூகா)

197. ஆங்கார ஞானத்துக் காசிரய மாகி
யனைத்தினையுங் கைக்கொண்டே யபிமானம் பண்ணும்
பாங்காலே யதுதனையே யான்மா வென்று
பகர்ந்திடலாஞ் சுகதுக்க பந்த மெல்லாம்
நீங்காநின் றேருணர்வு மின்றிப்பா டாண
நேராதல் முத்தியென நிகழ்த்திக் காயம்

போங்கால மகங்கார புவனந் தன்னிற்
பொருந்திவேன் புத்தனினிப் புகலு மாறே.

(இ-ள்.) ஆங்காரம் ஞானத்துக்கு ஆசிரயம் ஆகி அனைத்தினையும் கைக்கொண்டே அபிமானம் பண்ணும் பாங்காலே - அகங்காரமானது அந்த ஞானத்துக்கு ஆசிரயமாய் நின்று எல்லா விஷயங்களையும் கைக் கொண்டு தனதாக அபிமானம்பண்ணும் முறைமையாலே; அது தனையே ஆன்மா என்று பகர்ந்திடலாம் - அந்த அகங்காரத்தையே ஆன்மாவென்று சொல்லலாம்; சுகதுக்க பந்தம் எல்லாம் நீங்காநின்று ஓர் உணர்வும் இன்றிப் பாடாணம் நேராதல் முத்தி என நிகழ்த்தி - சுகதுக்க ரூபமான பந்தங்களெல்லாவற்றையும் நீங்கிநின்று ஓரறிவுமில்லாமல் பாடாணம் போல ஆகிறதே மோட்சமென்று சொல்லிநின்று; காயம் போம் காலம் அகங்கார புவனம்தன்னில் பொருந்திடுவன் - தேகாந்தத்தில் அகங்கார புவனத்தை அடைவன்; புத்தன் இனிப் புகலுமாறே - புத்தன் சொல்லுகிற மார்க்கத்தை மேற் சொல்லுவாம். (கசஎ)

198. உருவம்வே தனைகுறிப்புப் பாவனைவிஞ் ஞான
மோரைந்தின் கூட்டத்தே யுளபுத்தி யதுவே
மருவியிடுஞ் சந்தான மாய்க்கெடுதல் பந்த
மற்றவைகள் சந்தான மறக்கெடுதல் முத்தி
தருமெனவே யுரைத்துமேல் முத்தி யென்றே
தானடைவன் புத்தியினி லென்று சாற்றும்
அருகன்றன் பேதமா நிகண்ட வாதி
யறைவனுட னிறைவறிவே யான்மா வாயே.

(இ-ள்.) உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் ஓரைந் தின் கூட்டத்தே உள புத்தி அதுவே - மூர்த்த பூதங்களுடைய சமூகமே ஆன்மரூப ஸ்கந்தம், சுக துக்க உபேட்சா புத்திகளான வேதனா ஸ்கந்தம், சத்த சமூகமான குறிப்புச் சம்ஞா ஸ்கந்தம், வாசனா சமூகமான பாவனை ஸம்ஸ்கார ஸ்கந்தம், ஞானசந்ததி விஞ்ஞான ஸ்கந்தம், இந்தப் பஞ்ச ஸ்கந்தக் கூட்டத்தி லுண்டான ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் இந்தத் தசேந்திரியங்களின் ஞான சமுதாயம் புத்தி, அந்தப் புத்தியே ஆன்மா; மருவியிடும் சந்தானமாய்க் கெடுதல் பந்தம் மற்று அவைகள் சந்தானம் அறக் கெடுதல் முத்தி தரும் எனவே உரைத்து - பொருந்தியிடும் ஞான சந்ததியானது நசித்து நிற்பதே பந்தம், அந்த ஞான சந்ததி யெல்லாம் கெட்டுப்போகிறதே மோட்சமுண்டாக்குமென்று சொல்லி நின்று; மேல் முத்தி என்றே தான் அடைவன் புத்தியினில் என்று சாற்

றும் - தேகாந்தத்தில் புத்திதத்துவ புவனத்திலே மோட்சம் அடைவனென்று சிவாகமம் சொல்லும்; அருகன்தன் பேதம் ஆம் நிகண்டவாதி அறைவன் உடல் நிறைவு அறிவே ஆன்மா ஆய் - அருகமதத்திற் பேதமான நிகண்டவாதியானவன் தேகம் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவு அறிவு வியாபித்து நிற்பது ஆன்மாவென்று சொல்லுவன். (கசஅ)

199. அறுதொழிலா லறம்பாவ மியற்றியதன் பயனை
யருந்துதற்குப் பிறந்திறக்கு மறுதொழிலும் விட்டே
உறுவினைக ளனைத்தினையு மொழிந்திடத்தான் புசித்தே
யுற்றிடுதல் பொன்னெயிலின் முத்தியென வுரைப்பான்
மறுவிலதோர் குணவுருவா முயிர்தான் மிக்க
மண்ணாதி நாற்பூத வணுக்களைத்தா னீங்கிப்
பெறுகுணமெட் டுடைத்தாகை முத்தி யென்று
பேசிடுமோ சீவகனுங் * குணத்துறுவான் பேறே.

(இ-ள்.) அறு தொழிலால் அறம் பாவம் இயற்றி அதன் பயனை அருந்துதற்குப் பிறந்து இறக்கும் - அந்த ஆன்மா உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிபம், வித்தை, சிற்பம் என்னும் அறு தொழிலினாலே புண்ணிய பாபங்களைப் பண்ணி அவற்றின் பலன்களைப் புசிக்கற்காகச் சனன மரணங்களைப் பொருந்தும்; அறு தொழிலும் விட்டே உறு வினைகள் அனைத்தினையும் ஒழிந்திடத் தான் புசித்தே உற்றிடுதல் பொன் எயிலில் முத்தி என உரைப்பான் - அந்த அறுதொழிலும் பண்ணுதல் பந்தமாகப் பொருந்தியிருக்கும் வினைப்பயன்களெல்லாம் புசித்து நீங்கிவிடப் பொன்னெயில் வட்டத்திற் பொருந்துதல் மோட்சமென்று சொல்லுவான் அருகர் மதத்திற் பேதமான நிகண்டவாதியும்; மறு இலதோர் குண உருவாம் உயிர்தான் மிக்க மண் ஆதி நாற்பூத அணுக்களைத் தான் நீங்கிப் பெறு குணம் எட்டு உடைத்தாகை முத்தி என்று பேசிடும் ஆசிவகனும் - ஒரு குற்றமுமில்லாமற் குணஸ்வரூபமாய் நின்ற ஆன்மாவானவன் மிகுந்த பிருதிவிப் பரமாணுக்கள், அப்புப் பரமாணுக்கள், தேயுப் பரமாணுக்கள், வாயுப் பரமாணுக்கள் என்னும் நான்கு பூதவணுக்களை நீங்கி உண்டாயிருக்கிற அனந்த ஞானம், அனந்த தரிசனம், அனந்த வீரியம், அனந்த சுகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், சம்யதாபாவம் என்னும் எட்டுக் குணங்களை யுடைத்தாகை மோட்சமென்று சொல்லும் ஆசிவகனும்; குணத்துறுவான் பேறே - இந்த இரண்டு சமயிகளும் தேகாந்தத்திற் குணதத்துவ புவனங்களிற் பிராப்பியத்தானமாக அடைவார்கள்.

* குணத்துறைவான் - பாடபேதம்.

(அ-கை.) மேல் மூன்று திருவிருத்தங்களால் பாஞ்சராத்திர மதத்தினுடைய பந்தமுத்தி யிலக்கணங்களைக் கூறுகின்றது.

200. சித்தசித்தீச் சுரமேன்று மூன்றாகும் பொருள்கள்
சித்துயிர்தா னெல்வாலி னூற்றோர் பங்கை
ஒத்தணுவா யறிவாகி யுடலந் தன்னு
ளோரிடத்தே யுறைந்துவிளக் கொளியே போலச்
சத்தமுத லருந்தியிட நாலா றாகுந்
தத்துவங்க ளுடன்கூடித் தான்வினைகள் புரிந்தே
சுத்தமலாப் பிராகிருத தேகத் தாலே
தொடக்குண்டு பிறந்திறந்து துயர்தா னெய்தும்.

(இ-ள்.) சித்து அசித்து ஈசுரம் என்று மூன்று ஆகும் பொருள்கள் - சித்தென்றும் அசித்தென்றும் ஈசுவரமென்றும் பதார்த்தம் மூன்று விதமாம்; சித்து உயிர்தான் நெல்வாலில் நூற்று ஓர் பங்கை ஒத்து அணுவாய் அறிவு ஆகி உடலம் தன்னுள் ஓர் இடத்தே உறைந்து - சித்தென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவானது நெல்லின் வாலினுடைய சதாமிசத்திலொரு பங்குக்குச் சமமாகச் சூக்குமமாய் ஞானரூபமாகித் தேகத்துக்குள் ஓர் தானத்தில் நின்று; விளக்கு ஒளியேபோலச் சத்த முதல் அருந்தியிட நால் ஆறு ஆகும் தத்துவங்களுடன் கூடித் தான் வினைகள் புரிந்து - வீட்டுக்குள்ளிருக்கும் தீபப் பிரகாசம் வீடெல்லாம் பிரகாசித்தாற்போலச் சத்தாதி விஷயங்களைப் புசிக்கும்படியாகப் பிருதிவியாதி தத்துவங்களுடன் கூடித் தான் புண்ணிய பாபமாகிய கன்மங்களைப் பண்ணி; சுத்தம் அல்லாப் பிராகிருத தேகத்தாலே தொடக்குண்டு பிறந்து இறந்து துயர் தான் எய்தும் - அந்தப் புண்ணிய பாபானுகுணமாக அசுத்தமாகிய பிரகிருதி சம்பந்தமான தேகத்தாலே பந்திக்கப்பட்டுச் சனன மரணமாகிய துக்கத்தைப் பொருந்தும்.

(உ00)

201. அசித்தாதல் பிரகிருதி யதுதிருமாற் காதி
யானதோர் சத்தியதி லான்மாக்க ளெல்லாம்
வசித்தாகும் பிறப்பிறப்பை மாயோன்ற னருளால்
மற்றந்தத் திருமாலம் மாயைக்கு மேலாய்
நசித்திடா வைகுண்டந் தனிலென்று மிருந்தே
நாடரிய வனந்தகலி யாணகுண நண்ணிப்
புசித்தொழியாப் பரபோகந் தனக்கொக்க வங்ஙன்
பொருந்தினர்கட் களித்துநிற்பன் புனிதநித்த வுருவோன்.

(இ-ள்.) அசித்து ஆதல் பிரகிருதி அது திருமாற்கு ஆதியானது ஓர் சத்தி அதில் ஆன்மாக்க ளெல்லாம் வசித்து - அசித்தாவது பிரகிருதி,

அந்தப் பிரகிருதி ஸ்ரீமத்தான மகாவிஷ்ணுவுக்குப் பிரதானமான சடசத்தி, அந்தப் பிரகிருதியில் ஆன்மாக்க ளெல்லாம் இருந்து; ஆகும் பிறப்பு இறப்பை மாயோன் தன் அருளால் - கன்மானுகுணமாக உண்டாகுஞ் சனன மரணங்களை மகாவிஷ்ணுவினுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பொருந்தும்; மற்று அந்தத் திருமால் அ மாயைக்கு மேலாய் நசித்திடா வைகுண்டம் தன்னில் என்றும் இருந்தே நாட அரிய அனந்த கலியாண குணம் நண்ணி - ஆன் மாக்களுக்குக் கன்மானுகுணமாகச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கும் மகா விஷ்ணுவானவர் அந்தப் பிரகிருதிமாயைக்கு மேலாய் நித்தியமாய் அப் பிராகிருதலோகமான வைகுண்டத்திலே எப்பொழுது மிருந்து நினைத்தற் கரிய எண்ணிறந்த கலியாணமான குணங்களைப் பொருந்தி; புசித்து ஒழி யாப் பரபோகம் தனக்கு ஒக்க அங்ஙன் பொருந்தினர்கட்கு அளித்து நிற்பன் புனித நித்த உருவோன் - புசித்துத் தொலையாத மேலான போகத் தை இலக்குமி வெதிரித்தமாய்த் தமக்குச் சமமாக அந்த வைகுண்டத்தை அடைந்திருக்கிற ஆன்மாக்களுக்குச் சுத்தமான நித்திய ரூபத்தையுடைய மகாவிஷ்ணு கொடுத்து நிற்பர். (உ0க)

202. அந்தமா யோன்றனக்கே யடிமை யாகி
 யைந்துசா தனங்களணிந் தன்பி னோடே
இந்தமா நிலந்தன்னி லியற்றுமன வாக்கா
 லிருவினையு மீசருடைப் பணியேன்றே யிசையச்
சிந்தமா வினையனைத்தும் பிரகிருதி நீங்கத்
 தேசுருவாம் வைகுண்டஞ் செறிந்துதிரு மால்போல்
அந்தமிலா நித்தவுருப் பெற்றிருக்கை முத்தி
 யாகுமேன வேபாஞ்ச ராத்திரிதா னறைவான்.

(இ-ள்.) அந்த மாயோன் தனக்கே அடிமையாகி ஐந்து சாதனங் கள் அணிந்து அன்பினோடு - வைகுண்டத்திலே யடைந்த ஆன்மாக்களுக் குப் பரபோகத்தைக் கொடுத்து நின்ற அந்த மகாவிஷ்ணுவுக்கே தாசனாகி ஓம் நாராயணாய நமஃ என்னுஞ் செபம் பண்ணுதல், விஷ்ணு நாமத் தைத் தரித்தல், திருநாமத்தைத் தரித்தல், துளசிமாலையைத் தரித்தல், முத்திராதானம் பண்ணுதல் என்னும் ஐந்து சாதனங்களையும் பத்தியுடனே தரித்து; இந்த மாநிலம் தன்னில் இயற்றும் மனம் வாக்கால் இருவினையும் ஈசருடைப் பணி என்றே இசைய - இந்தப் பூலோகத்தின்கண் மனவாக்குக் காயங்களாற் செய்யும் புண்ணிய பாபானுகுணமாகச் சுகதுக்கானுபவம் பண்ணுங் காலத்திற் பணியறக் கர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணுவினுடைய ஆக்கினையென்று திடம்பொருந்தி நிற்க; சிந்த மா வினை அனைத்தும் பிரகிருதி நீங்கத் தேசு உருவாம் வைகுண்டஞ் செறிந்து திருமால்போல் -

பெரிதாகிய கன்மங்க ளெல்லாங் கெடப் பந்தமாகிய பிரகிருதியும் நீங்கப் பிரகாச ஸ்வரூபமாய் நின்ற வைகுண்ட லோகத்தைப் பொருந்தி ஸ்ரீமத் தாகிய மகாவிஷ்ணுவைப் போல; அந்தம் இல்லா நித்த உருப் பெற் றிருக்கை முத்தி ஆகும் எனப் பாஞ்சராத்திரி தான் அறைவன் - முடிவில் லாத நித்தியமான உருவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது மோட்சமாகு மென்று பாஞ்சராத்திர சமயியானவன் சொல்லுவான். (உ0உ)

(அ-கை.) மேல் சாங்கியனுடைய பெத்தமுத்தி யிலக்கணங்களைக் கூறுகின்றது.

203. சாங்கியன்றான் கூறியிடும் புருட னான்மாத்
தான்கத்தா வலன்புசிப்போன் றானு மல்லன்
ஓங்கியிடும் பிரகிருதி புருடன்சன் னிதியி
லுறுவதுவாம் விகாரங்க ளோர்பதினா றாகத்
தேங்கியிடுஞ் சுகதுக்க போகங்க ளவையே
சேர்வதுவாம் விவேகித்துத் தெளிந்துபிர கிருதி
நீங்கியிடல் முத்திநிலை யெனநிகழ்த்தி மேலே
நின்றிடுவன் புருடதத் துவந்தன்னி னேரே.

(இ-ள்.) சாங்கியன் தான் கூறியிடும் புருடன் ஆன்மா தான் கத்தா அலன் புசிப்போன் தானும் அல்லன் - சாங்கியன் சொல்லும்படி, புருட னென்ற ஆன்மாவானவன் கருமங்களைச் செய்யக் கருத்தாவுமல்லன், அந்தக் கன்மபலத்தைப் புசிப்பவனுமல்லன்; ஓங்கியிடும் பிரகிருதி புருடன் சன்னிதியில் உறுவதுவாம் விகாரங்கள் ஓர் பதினாறு ஆக - ஆன்ம சன்னி தானத்திலே பிரகிருதி விகிருதியாக வரும், பின்னும் விகாரங்கள் பதினா றாகப் பொருந்துவதாம்; தேங்கியிடும் சுகதுக்க போகங்கள் அவையே சேர்வனவாம் - சுகதுக்க போகமாக வுண்டாகும்; இப்படி ஆன்ம சன்னிதானத்திலே பொருந்து மென்று—விவேகித்துத் தெளிந்து பிரகிருதி நீங்கியிடல் முத்தி நிலை என நிகழ்த்தி - விசாரித்து இதற்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லையென் றறிந்து பிரகிருதி விகாரங்களை நீங்கி நிற்பதே மோட்சத் தான மென்று சொல்லி நின்று; மேலே நின்றிடுவன் புருட தத்துவம் தன்னில் நேரே - பிரகிருதத்திலே புருஷதத்துவ புவனத்திற் செவ்வையாக நிற்பன். (உ0௩)

(அ-கை.) மேல் மாயாவாதி சொல்லும் பெத்த முத்தி யிலக்கணங் களை இரண்டு விருத்தங்களாற் கூறுகின்றது.

204. வாக்குமன மிறந்தபரப் பிரமந் தானே
மன்னியிடு மாயையின்ற னுபாதி யாலே
ஆக்கியிடும் விசுவன்றே சுருவன் ஞானி
யாகுமொரு மூன்றவத்தை யவைமூன்றில் விசுவன்
ஊக்கமுறு மாயாகா ரியத்தி னாலே
யுலகுடல்கள் கரணங்க ளுயிர்க ளாவான்
நீக்கமிலாத் தைசசனு மீச னாகி
நீடுலகை யாக்கியளித் தழிப்ப னின்றே.

(இ-ள்.) வாக்கு மனம் இறந்த பரப்பிரமம் தானே மன்னியிடும் மாயையின் தன் உபாதியாலே - வாக்கு மனத்துக் கெட்டாததாய் உபாதி ரகிதமாய் மேலாயிருக்கிற பரப்பிரமம் தானே பொருந்திய மாயையினுடைய உபாதியினாலே; ஆக்கியிடும் விசுவன் தேசுருவன் ஞானி ஆகும் ஒரு மூன்று அவத்தை - விசுவனென்றும் தேசுருவனென்றும் ஞானியென்றும் மூன்றவத்தையாக வுண்டாகும்; அவை மூன்றில் விசுவன் ஊக்கம் உறு மாயா காரியத்தினாலே உலகு உடல்கள் கரணங்கள் உயிர்கள் ஆவான் - அந்த மூன்றுக்குள் விசுவனானவன் பலம் பொருந்தின மாயையினுடைய காரியத்தினாலே உலகங்களாகவும், தேகங்களாகவும், கரணங்களாகவும், உயிர்களாகவும் நிற்பன்; நீக்கம் இல்லாத் தைசசனும் ஈசன் ஆகி நீடு உலகை ஆக்கி அளித்து அழிப்பன் நின்று - வியாபகமாய் நின்ற தேசுரூபனும் ஜகத் கர்த்தாவாக நின்று விரிவாகிய பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கி இரட்சித்துச் சங் கரிப்பன். (உ0ச)

205. கண்டிடுமிவ் வுலகாதி யனைத்தும் பொய்யே
காண்பவனா னென்றிடுதே றானும் பொய்யே
உண்டுயிர்தான் பிரமமன்றி வேறே யென்றே
யுரைப்பதுவும் பொய்யெனவே யுணர்ந்து மாயை
விண்டுவிடக் கருத்துளனாய் விவேகஞ் செய்ய
விமலமாம் பரப்பிரம மாமிதுவே மிகுத்த
திண்டிறல்சேர் முத்தியென மாயா வாதி
செப்பிமேற் புருடனிலே சேர்வ னின்றே.

(இ-ள்.) கண்டிடும் இவ் உலகு ஆதி அனைத்தும் பொய்யே காண்பவன் நான் என்றிடுதல் தானும் பொய்யே - காணப்பட்ட இந்த உலகம் முதலான பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அசத்தியம், நான் கண்டேன் நான் கேட்டேன் நான் செய்தேன் நான் புசித்தேன் என்று சொல்லுகிறவனும் அசத்தியம்; உண்டு உயிர்தான் பிரமம் அன்றி வேறே என்று உரைப்பதுவும் பொய் என

உணர்ந்து - பிரமம் அல்லாமல் வேறே ஆன்மா வுண்டென்று சொல்லுகிற தும் அசத்திய மென்றறிந்து; மாயை விண்டுவிடக் கருத்து உளனுய் விவேகஞ் செய்ய விமலம் ஆம் பரப்பிரமம் ஆம் - மாயாவுபாதியை விட்டு நீங்க வேண்டு மென்னும் புத்தி யுடையனுய் நித்தியாநித்திய விசாரம் பண்ண வாக்குமனேதீதமாய் நின்மலமான பரப்பிரமமாம்; இதுவே மிகுத்த திண் திறல் சேர் முத்தி என மாயாவாதி செப்பி மேல் புருடனிலே சேர்வன் நின்று - இப்படிப் பரப்பிரம மாகிறதே மிகுந்த பலத்தையுடைய வெற்றி பொருந்தின மோட்ச மென்று மாயாவாதி சொல்லிநின்று தேகாந் தத்திலே புருஷதத்துவ புவனத்தை யடைவன். (உ0ரு)

(அ-கை.) மேல் வாமதக்ஷிண மார்க்கத்தரானவர்கள் வேதோக்த ஆசாரம் நடவாமல் பிசாசபதத்தை யடைவர்க ளென்பது கூறுகின்றது.

206. ஓதல்செயுஞ் சிவனுக்கே யடிமை யென்றே
யுருத்திரசா தனந்தரித்து முண்மை யான
வேதநெறி வழுவுதலா லுமியினுளே யரிசி
மேவுதல்போல் வாமதேக் கணமார்க்க மேவி
ஏதமிலாத் தவம்புரியா தேயியன்ரு ரெல்லா
மீறில்பர மானந்த சிவத்துடனே யென்றும்
பேதமிலா முத்திபெரு ருருத்திரர்தங் கணமாம்
பிசாசபதத் தடைவரேனப் பேசு நூலே.

(இ-ள்.) ஓதல் செய்யும் சிவனுக்கே அடிமை என்றே உருத்திர சாதனம் தரித்தும் உண்மையான வேதநெறி வழுவுதலால் - ஆகம அத்திய யனம் பண்ணியும், சிவனுக்கே அடிமை என்று சொல்லியும், சிவசாதனமான பஸ்மருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தும் யதார்த்தமான வேதமார்க்காசாரம் நடவாதபடியால்; உமியினுள்ளே அரிசி மேவுதல் போல் வாமதெக்கண மார்க்கம் மேவி - கலவுமியில் ஓரவிழ்காணும் நியாயம் போல ஒரு புண்ணிய விசேஷத்தினலே வாமதக்ஷிண மார்க்கமான சமயத்தைப் பொருந்தி; ஏதம் இல்லாத் தவம் புரியாதே இயன்ருர் எல்லாம் ஈறு இல் பரமானந்த சிவத்துடனே என்றும் பேதம் இல்லா முத்தி பெருர் - குற்றமில்லாததா யிருக்கிற வேதோக்தமான தவசுகளைப் பண்ணுமல் அந்த மத சாஸ்திர அனுஷ்டானம் பண்ணினவர்க ளெல்லாம் நாசமில்லாத பரமானந்த ஸ்வ ரூபமாய் நின்ற சிவனுடன் எப்பொழுதும் நீங்காமலிருக்கிற அத்வைத மோட்சத்தை அடையார்; பின்னை அவர்கள் அடையும் பதம் ஏதென் னில்—உருத்திரர் தம் கணமாம் பிசாச பதத்து அடைவர் எனப் பேசும் நூல் - உருத்திரர் கணப் பைசாச லோகத்தை அடைவார்கள். (உ0சு)

(அ-கை.) மேல் சமாவேசவாதி, சமுற்பத்திவாதி, சங்கிராந்தவாதி, அபிவியத்திவாதி, சிவாத்துவைதி இவ்வைந்து மதவாதிகள் சொல்லும் முத்திகளும் பரமுத்தி யல்லவென்பது கூறுகின்றது.

207. சைவநெறி தனையடைந்து சிவாகமங்க ளோதித்
தானுணர்ந்து முத்தியினைச் சாற்றும் பேதம்
ஐவகையாஞ் சிவகுணங்க ளான்மாவி னிடத்தே
யாவேசித் திடலுதித்தல் பூருவந்தா னாக
மெய்வகையே சங்கிரமித் திடுதல பி வியத்தி
விமலசிவ முயிராகி மேவி நின்றே
உய்வகையா ஞானத்தால் மீளவுமச் சிவமா
யுறுமென்ற லிவைபரம முத்தியல வுணரே.

(இ-ள்.) சைவ நெறிதனை அடைந்து சிவாகமங்கள் ஓதித் தான் உணர்ந்து முத்தியினைச் சாற்றும் பேதம் ஐவகையாம் - சைவ மார்க்கத்தை அடைந்து சிவாகமங்களை அத்தியயனம்பண்ணி அந்த அர்த்தங்களை அறிந்து ஐந்து பேதமாகச் சொல்லும் மோட்சமாவன; சிவகுணங்கள் ஆன்மாவினிடத்து ஆவேசித்திடல் - சிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்கள் ஆன்மாவினிடத்திலே கிரகத்தினுடைய குணம் ஆன்மாவிலே ஆவேசித்து ஆன்மாவினுடைய குணங் காணாமல் நின்றதுபோலப் பிரகாசித்து ஆன்மாவினுடைய குணங் காணாமல் நிற்குமென்று காபாலிகர் சொல்லும் ஆவேச முத்தியும்; உதித்தல் - ஆன்மாவுக்கு மோட்ச காலத்திலே சிவசாமியம் உண்டு, அந்தச் சாமியம் சர்வவிஷயங்களையும் அறியும் ஞான முதலான ஸ்வரூபம், அது மோட்ச காலத்திலே உதிக்குமென்று மகா விரதியர்கள் சொல்லும் முத்தியும்; பூருவம் தானாக மெய்வகையே சங்கிரமித்திடுதல் - கத்தூரி முதலான கந்த வஸ்துக்களி லிருக்கும் கந்த மானது வஸ்திர முதலானவற்றிலே யேறுகிறதுபோல அனாதியான சிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் சத்தியஞான ஸ்வரூபியான ஆன்மாவிடத்திலேறுமென்று பாசுபதர்கள் சொல்லும் முத்தியும்; அபிவியத்தி - சிவனைப் போல ஆன்மாவுக்கும் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களுண்டு, அவை சம்சார தசையில் லோகோபாதியினாலே பிரகாசிக்கவில்லை, முத்தி தசையிலே மறைப்பு நீங்குகையால் பிரகாசிக்குமென்று சைவைகதேசிகள் சொல்லும் அபிவியத்தி முத்தியும்; விமல சிவம் உயிராகி மேவி நின்றே உய்வகையாம் ஞானத்தால் மீளவும் அச் சிவமாய் உறும் என்றல் - நின்மலமாய் நின்ற சிவம் நானா சீவனுமாகப் பொருந்தி நின்று விவேக ஞானத்தால் திரும்பவும் அந்த நின்மல சிவமாகவே பொருந்தி நிற்குமென்று சிவாத்துவைதி சொல்லும் முத்தியும்; இவை பரமமுத்தி அல்ல உணர் - இப்படிச் சொல்லும் முத்திகள் பரமமுத்திகளல்ல வென்றறி. (உ0எ)

(அ-கை.) *உபசங்காரமாக வைதிக சைவ சித்தாந்தாத்துவைத முத்தி யிலக்கணங் கூறுகின்றது.*

208. அறைந்தனமுன் னேசைவ சித்தாந்த முத்தி
யான்மாவின் சிற்சத்தி யனுதியா ணவத்தால்
மறைந்ததுதான் பருவத்தே சிவனருளி னாலே
மாசற்று நின்றநிலை யேசிவத்தை மன்னி
உறைந்துவே றறவுப்பு நீருடனே நன்னீ
ருற்றதுபோ லோருணர்வா யுவமை யின்றி
நிறைந்துபர மானந்த மெய்தியது தானு
நிகழாம லதுதானாய் நிற்றலென நேரே.

(இ-ள்.) *அறைந்தனம் முன்னே சைவ சித்தாந்த முத்தி ஆன்மாவின் சிற்சத்தி அனுதி ஆணவத்தால் - இதற்கு முன்னும் சைவ சித்தாந்த முத்தி சொன்னோம், இன்னமும் ஆன்மசிற்சத்தியானது அனுதியே ஆணவ மலத்தினாலே; மறைந்து அது தான் பருவத்தே சிவன் அருளினாலே மாசற்று நின்ற நிலையே சிவத்தை மன்னி - தடைப்பட்டு நின்று அந்த ஆன்ம சிற்சத்தி இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் வந்த காலத்தில் சிவ ஞானத்தினாலே மலத்தடை நீங்கிநின்றபடியே சிவத்தைப் பொருந்தி; உறைந்து வேறு அற உப்பு நீருடனே நல் நீர் உற்றதுபோல் ஓர் உணர்வாய் உவமை இன்றி நிறைந்து பரமானந்தம் எய்தி அது தானும் நிகழாமல் அது தானாய் நிற்றல் என நேர் - ஓர் அறிவாய் உவமை சொல்லப் போகாததாய்ப் பரிபூரண பரமானந்தத்தைப் பொருந்தி அந்தப் பரமானந்தானுபவமுங் காணுமல் அந்தச் சிவமாகவே நிற்பது செவ்விதான வைதிகசைவ சித்தாந் தாத்துவைத முத்தி.* (உ0அ)

209. செறிவரிய ஞானநிட்டை யெய்தி னோர்கள்
சீவன்முத்த ராய்ச்சரிக்குஞ் சிவமே யாவர்
அறிவரிதா மவர்செயலைப் பிராரத்த பேத
மனேகமுள வாதலினு லவ்வுடல்வா தனையால்
பிறிவரிதாய்ச் சிற்றின்ப மனைத்தினையும் பெற்றும்
பெரிதாய விச்சைவெறுப் பினராயும் பின்னும்
நெறியான வறமறந்து மறமே செய்தும்
நீங்கியிடார் சிவன்றனையெந் நேரமுமந் நிலையே.

(இ-ள்.) *செறிவரிய ஞானநிட்டை எய்தினோர்கள் சீவன்முத்தராய்ச் சரிக்கும் சிவமே ஆவர் - வாச்சிய வாசக ஞானத்தாற் பொருந்துதற்*

கரிதாயிருக்கிற ஞானனந்தானுபவமான நிஷ்டையைப் பொருந்தினவர்கள் பிராரத்த சரீரத்திற் சீவிக்கும் முத்தராய் நிற்கையால் சஞ்சாரம் பண்ணுஞ் சிவமென்று சொல்லப்பெறுவார்; அறிவு அரிதாம் அவர் செயலை - ஆகையால் அவரிடத்து நிகழுங் கிருத்தியங்களை அறிகிறது அரிது; பிராரத்த பேதம் அனேகம் உள ஆதலினால் அவ்வுடல் வாதனையால் - தீவிரம், வேகம், மந்தம், சுபுத்தம் என்னும் பிராரத்தகன்மபேதத்தால் அநேகபோகமுண்டாமென்கையால் அந்தச் சீவன்முத்தருடைய சரீரத்தில் வாதனையாக நின்று தீவிரம் வேகம் என்னும் பிராரத்தகன்ம பெலத்தால்; பிரிவு அரிதாய்ச் சிற்றின்பம் அனைத்தினையும் பெற்றும் பெரிதாய இச்சை வெறுப்பினராயும் பின்னும் நெறியான அறம் மறந்து மறமே செய்தும் நீங்கியிடார் சிவன்தனை எந்நேரமும் அந்நிலை - நீங்குதற் கரிதாகிய விஷய சுகங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தி நின்றாலும், பெரிதாகிய விடய இச்சையிலே வைராக்கியமுண்டாகி நின்றாலும், இதல்லாமற் செய்யுங் கிரமமான தன்மத்தை விட்டு அதன்ம மார்க்கத்தைச் செய்தாலும் சர்வகாலமும் சிவனை நீங்காமல் அந்த அநன்னிய சாட்சாத்காரமாகவே யிருப்பார்கள். (உ0௯)

210. ஆதலினா லவர்செயல்கள் சிவன்செயலே யாகு
மவர்க்ககித மிதம்புரிந்தோர்க் காகுமவர் வினைகள்
வேதமுத லாகமங்கள் சிவன்மொழியா லந்த
விதிப்படியே செய்வமென விருப்புவெறுப் பின்றி
ஓதலுறும் வன்னத்தோ டாச்சிரமச் செயல்க
ளொழியாம லியற்றியே யுயர்தவஞ்செய் தோர்க்கும்
தீதெனவே முன்மொழிந்த சிற்றின்ப மாதி
சேறிந்தோர்க்கும் பரமுத்தி தேகம்விடும் போதே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அவர் செயல்கள் சிவன் செயலே ஆகும் அவர்க்கு அகிதம் இதம் புரிந்தோர்க்கு ஆகும் அவர் வினைகள் - ஆகையால் அந்தச் சீவன்முத்தர் பண்ணும் புண்ணிய பாப கன்மங்கள் சிவனுடைய கிருத்தியமேயாம், அந்தச் சீவன்முத்தர்க்கு இதாகிதம் பண்ணினவர்களுக்கு அந்தச் சீவன்முத்தர் பண்ணின புண்ணிய பாப கன்ம பலன்கள் இதம் பண்ணினவரிடத்தில் புண்ணிய பலமும் அகிதம் பண்ணினவர்களிடத்திற் பாப பலமும் பொருந்தும்; வேதம் முதல் ஆகமங்கள் சிவன் மொழியால் அந்த விதிப்படியே செய்வம் என விருப்பு வெறுப்பு இன்றி - வேத சிவாகம சாத்திர புராண இதிகாசங்கள் சிவனுடைய வாக்கியமாகையால் அந்தச் சாத்திரங்களிற் சொன்ன விதிப்படியே செய்வோமென்று விரும்புதலும் செய்யலாகாதென்று வெறுப்பு மில்லாமல்; ஓதல் உறும் வன்னத்தோடு ஆச்சிரமச் செயல்கள் ஒழியாமல் இயற்றியே உயர் தவம் செய்

தோர்க்கும் - வன்னாச்சிரமானுகுணமாகச் சாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட கன்மங்களை விடாமற் செய்து உயர்ந்த தவத்தைப் பண்ணினவர்களுக்கும்; தீது எனவே முன் மொழிந்த சிற்றின்பம் ஆதி செறிந்தோர்க்கும் பரமுத்தி தேகம் விடும்போதே - முன் சனனமரண துக்க ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்ட சிற்றின்ப முதலான விஷய சுகங்களைப் பொருந்தினோர்களுக்கும் தேகாந் தத்திலே பரமுத்தி.

(உக0)

(அ-கை.) மேல் மோட்சோபாய மூன்றுக்குள் ஞானநெறி கூறு கின்றது.

211. * முத்திதனக் குபாயங்க ளநேகமுள வவற்றின்
முதலாகு மூன்றவைகள் மொழியுங் காலை
பத்தியுடன் பிரபத்தி ஞான மென்று
பகருமிவற் றுள்ஞானப் பான்மை சொல்லில்
தத்துவரூ பங்களதன் தரிசனங்கள் சுத்தி
சாரும்வினை மாயைமல தத்துவங்க ளுடனே
இத்தகைய பாசத்தை யுடைய வான்மா
விலக்கணங்கள் தரிசனங்கள் சுத்தி யென்றும்
நித்தனுருத் தரிசனம்பின் யோக போக
நிலையென்றுந் தசவிதமா நிகழ்த்து நூலே.

(இ-ள்.) முத்தி தனக்கு உபாயங்கள் அநேகம் உள அவற்றின் முதலாகும் மூன்று அவைகள் மொழியுங்காலை - மோட்சத்துக்கு உபாயம் அனேக விதமுண்டு, அவற்றுள்ளே பிரதானமாக மூன்றுண்டு, அவை களைச் சொல்லுமிடத்தில்; பத்தியுடன் பிரபத்தி ஞானம் என்று பகரும் இவற்றுள் ஞானப்பான்மை சொல்லில் - பத்தி யென்றும் பிரபத்தி யென்றும் ஞான மென்றும் சொல்லும் இவைகளில் ஞானஸ்வரூபத்தைச் சொல்லில்; தத்துவரூபங்கள் அதன் தரிசனங்கள் சுத்தி சாரும் வினை மாயை மலதத்து வங்களுடனே - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடைய ஸ்வரூபங்களும் அவை களுடைய தரிசனங்களும் அவைகளுடைய சுத்திகளும் பொருந்தியிருக் கும் கன்ம மாயை மலதத்துவங்களுடன்; இந்தகைய பாசத்தை உடைய ஆன்மா இலக்கணங்கள் தரிசனங்கள் சுத்தி என்றும் - இந்த முறைமை யான பாசத்தையுடைய ஆன்மாவினுடைய ரூபமும் தரிசனமும் சுத்தியு மென்றும்; நித்தன் உரு தரிசனம் பின் யோக போகநிலை யென்றும் தச விதமா நிகழ்த்தும் நூல் - நித்தியனாய் நின்ற சிவனுடைய ஸ்வரூபமும்

* இவ் விருத்தம் ஓரடி மிகுந்து ஐந்தடிகளை யுடையதாய் வந்திருத்தல் கவனிக் கத் தக்கது.

சிவதரிசனமும் பின்பு சிவயோகமும் சிவபோக நிலைமையும் என்றும் பத்து விதமாகச் சிவாகமஞ் சொல்லும்.

இவ்விடத்திற் சொன்ன தச காரியங்களைத் தசகாரியக்கட்டளையிற் கண்டு கொள்க. (உகக)

(அ-கை.) மேல் பிரபத்திநெறி இரண்டு விருத்தங்களாற் கூறுகின்றது.

212. இந்தவகை குருவருளா லுணர்ந்துசிவ போக
மெய்தியிட லரிதாமே லெவ்விடத்துஞ் சிவன்றான்
அந்தமற நின்றமையு மவனிடத்தே யனைத்து
மமைந்தமையு மவனருளை யன்றி யொன்றைச்
சிந்தைசெயா வென்பதையு முணர்ந்துசெயுஞ் செயறான்
சிவனேவ லெனச்செய்துஞ் சேர்பொறிக ளாலே
வந்தவிட யங்களெலாஞ் சிவனுக் காக்கி
மருவுமிரு வினையெமக்கேன் னெனச்சிவன்பால் மறைந்தே.

(இ-ள்.) இந்த வகை குரு அருளால் உணர்ந்து சிவபோகம் எய்தியிடல் அரிதாமேல் - இந்த ஞானமார்க்கமாகிய பத்துவகையும் ஞானாசாரியனனுக்கிரகத்தினு லறிந்து சிவபோகம் பொருந்துதல் அரிதாமாகில்; எவ்விடத்தும் சிவன்தான் அந்தம் அற நின்றமையும் அவனிடத்தே அனைத்தும் அமைந்தமையும் - சகலப் பிரபஞ்சத்திலும் சிவனுனவர் முடிவில்லாமற் பரிபூரணமாகி நின்றதையும் அந்தச் சிவனிடத்திலே சகலப் பிரபஞ்சமும் தேயமாய் நின்றதையும்; அவன் அருளை அன்றி ஒன்றைச் சிந்தைசெயா என்பதையும் உணர்ந்து - அந்தச் சிவனுடைய பிரேரகமின்றி ஒரு விஷயத்தையும் அறியப்படாதென்பதையும் அறிந்து; செய்யும் செயல்தான் சிவன் ஏவல் எனச் செய்தும் - நாம் செய்யுங் கிருத்திய மெல்லாம் சிவனுடைய பிரேரகமென்று செய்தும்; சேர் பொறிகளாலே வந்த விடயங்கள் எல்லாம் சிவனுக்கு ஆக்கி மருவும் இருவினை எமக்கு என் எனச் சிவன்பால் மறைந்து - பொருந்தியிருக்கும் இந்திரியங்களினாலே வரும் விஷயங்க ளெல்லாவற்றையும் சிவனிடமாகப் பண்ணி அந்த விஷயங்களினாலே பொருந்தும் புண்ணிய பாப பலன்கள் நமக்கு என்னென்று சிவனிடத்தில் தான் செயலற நின்று. (உகஉ)

213. அஞ்செழுத்திற் பதிபசுபா சங்க ளுண்மை
யறிந்தவற்றுட் பாசத்தைக் கீழ தாக

விஞ்சுசிவ முன்னாகத் தந்தமாச் சிரம
　　விதிப்படியே யங்ககர நியாசஞ் செய்தே
துஞ்சிடுதல் கரணங்க ளுடனே சற்றுந்
　　தோய்ந்திடுதே லறவருளே துணையாக் கொண்டே
எஞ்சலிலா வஞ்செழுத்தை மனத்தி னாலே
　　யெண்ணியிடல் பிரபத்தி யினிப்பத்தி யிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்தில் பதி பசு பாசங்கள் உண்மை அறிந்து அவற்றுள் பாசத்தைக் கீழதாக - பஞ்சாட்சரத்திற் பதி பசு பாசங்கள் நிற்கும் ஸ்வபாவத்தைக் கண்டு அந்தப் பஞ்சாட்சரத்துக்குள் பாசத்தைச் சொல்கின்றதாகிய நகார மகாரங்களைக் கீழதாக; விஞ்சு சிவம் முன்னாக - சிகாரத்திற் சிவமும், வகாரத்திற் சிவசத்தியும், யகாரத்தில் ஆன்மாவுமாகச் சொல்லும் அக்கரங்களை முன்னாக; எஞ்சல் இல்லா அஞ்செழுத்தைத் தம் தம் ஆச்சிரம விதிப்படியே அங்ககர நியாசம் செய்தே - குறைவில்லாத பஞ்சாட்சரத்தை அவன் அவன் நிற்கும் ஆசிரமானுகுணமாகச் சாத்திரஞ் சொன்னபடியே ஓம் ஹோம் யம் ஈசானமூர்த்தயே நம:, ஓம் ஹேம் வம் தத்புருஷவக்த்ராய நம:, ஓம் ஹும் ஶிம் அகோரஹ்ருதயாய நம:, ஓம் ஹிம் ஈம் வாமதேவகுஹ்யாய நம:, ஓம் ஹம் நம் ஸத்யோஜாதமூர்த்தயே நம:, ஓம் ஹாம் ஹம் ஹ்ருதயாய நம:, ஓம் ஹீம் நம் ஶிரஸே ஸ்வாஹா, ஓம் ஹூம் ஈம் ஶிகாயை வஷட், ஓம் ஹைம் ஶிம் கவசாய ஹூம், ஓம் ஹௌம் வம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட், ஓம் ஹ: யம் அஸ்த்ராய பட் என்னும் சடாயுத்த சங்கிதையால் அங்கநியாச கரநியாசஞ் செய்து; துஞ்சிடுதல் கரணங்களுடனே சற்றும் தோய்ந்திடுதல் அற அருளே துணையாக்கொண்டே மனத்தினாலே எண்ணியிடல் பிரபத்தி இனிப் பத்தி இசைப்பாம் - விஷயங்களிற் செல்லும் இந்திரியாந்தக்கரணங்களுடனே சற்றாகிலும் பொருந்துதலில்லாமல் மார்ச்சால சிசுவைப்போலத் தத்தம் செயலறச் சிவாதீனமாக நின்று மானசமாக வாச்சியார்த்தத் தியானத்துடன் செபிப்பது பிரபத்தி, மேல் பத்திமார்க்கஞ் சொல்லுவாம். (உகங)

(அ-கை.) மேல் பக்தி அந்தரங்க பக்தி பாஹ்ய பக்தி என இரண்டு விதமாம். இவற்றுள் அந்தரங்க பக்தி வரும் முறைமை கூறுகின்றது.

214. இருவகைத்தாம் பத்தியாந் தரங்க மேன்று
　　மியற்றியிடும் புறம்பென்று மிவற்றிலந்த ரங்கம்
வருமுறைதா னிதயகம லத்துறையுஞ் சிவத்தை
　　மாசில்பளிங் கொளியுருவா மிலிங்கமாய் மதித்தே

குருபதமா மலர்மதிமண் டலத்தமுதி ஞலே
குறைவிலபி டேகஞ்செய் துபசார மனைத்தும்
ஒருமைதிகழ் மனத்துடனே புரிந்துசதி பதிபோ
லுடன்பிரியா திருக்கையென்றே யுரைத்திடுமோ கமமே.

(இ-ள்.) இருவகைத்தாம் பத்தி ஆந்தரங்க மென்றும் இயற்றியிடும் புறம்பு என்றும் - பக்தியானது அந்தரங்க பக்தி யென்றும் பாஹ்ய பக்தி யென்றும் இரண்டுவிதப்படு மென்று ஆகமங்கள் சொல்லும்; இவற்றில் அந்தரங்கம் வரும் முறைதான் இதயகமலத்து உறையும் சிவத்தை மாசு இல் பளிங்கு ஒளி உருவாம் இலிங்கமாய் மதித்து - இந்த இரண்டில் அந்தரங்க பத்தி பண்ணுங் கிரமமானது மூலாதாரத்திலே கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதாரசத்தி, கூர்மத்தின் மேலே அனந்தனுக்குப் பதுமாசனம், அதன் மேலே அனந்தன், நாபிமட்டாக அனந்தனுடைய சிரத்திலே பிருதிவி தத்துவம் தாமரைக் கிழங்கு, அப்புதத்துவம் முதலாகக் காரிய மாயா தத்துவ மளவும் முப்பதுதத்துவம் எட்டங்குல நாளம், பஞ்சாசத் பாவம் தாமரைத் தண்டின் நூல்கள், நாளத்தின் முள்ளுகள் நூற்றுத் தொண்ணூற்றொரு புவனங்கள், தண்டுக்கும் இதழுக்கும் நடுவிசைதலே அதோமாயை, அதன்மேற் சுத்தவித்தியா தத்துவம், எட்டிதழ் இந்திராதி திக்குப்பாலருடைய பீஜமான யகாராதி ஹகாராந்தம் எட்டும், வாயு அக்கினி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன் என்னும் எண்மரும் திக்குத் தளங்களில் கிரமத்திலுடையதாய் அனந்தாதி மகேச்சுரர் வசிப்பதான ஈசுவர தத்துவம் கேசரங்கள், சதாசிவர் வசிக்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவம் கர்ணிகை, சூரிய மண்டலம் சோம மண்டலம் அக்கினி மண்டலங்கள் தளாக்கிரத்திலும் கேசராக்கிரத்திலும் கர்ணிகாக்கிரத்திலும் கிரமத்திலுடையதாய் அவைகளுக்கு அதிபதிகள் அடைவே பிரமா விஷ்ணு ருத்திரர்கள் இவ்வாறுள்ள இதய கமலத்தின்மேல் களங்கமில்லாத படிகப் பிரகாச ஸ்வரூபமாகிய லிங்கமாகப் பாவித்து அதில் கன்மசாதாக்கியரைத் தியானித்து அவர் இருதயத்தில் நிருவிகற்ப ஞானனந்த ஸ்வரூபியான சிவத்தைப் பாவியாநின்று; குருபதமாமலர் மதிமண்டலத்து அமுதினலே குறைவில் அபிஷேகஞ் செய்து உபசாரம் அனைத்தும் ஒருமை திகழ் மனத்துடனே புரிந்து - சடாதாரத்துக்கு மேற் குருத்தானமாகிய ஆயிரமிதழாய் நின்ற பதுமத்திலிருக்கிற சோம மண்டலத்து அமுதத்தினலே ஏகாக்கிர சித்தமான மனத்துடனே சாஸ்திரோக்தப்பிரகாரம் தப்பாமல் அபிஷேகம் பண்ணி நைவேத்திய முதலான உபசாரங்களைச் செய்து; சதிபதிபோல் உடன் பிரியாது இருக்கை என்றே உரைத்திடும் ஆகமம் - பதிவிரதையான ஸ்திரீயினுடைய மனம் புருஷனைவிட்டுப் பிரியாமல் நின்றதுபோல அந்தச் சிவத்தினுடன் பிரியாமலிருக்கை யென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். (உகச)

(அ-கை.) மேல் பாஹ்ய பக்தி கூறுகின்றது.

215. ஈதுமரி தேற்சிவனை யிலிங்கத்தி னிடத்து
மேழிற்குரவர் தமதிடத்துஞ் சிவபத்த ரிடத்தும்
கோதறவே கண்டுபேணிந் தேத்திப் பூசை
குறைவறவே செய்தெந்த நாளும்வழி படவே
தீதறவே சிவஞானம் விளங்கியிடு நன்றாய்ச்
சிற்றறிவே லாநீங்கிச் சிவானுபவ முளதென்
றோதியிடுஞ் சிவாகமங்க ளாதலினா லுயிர்கட்
குறுதிசிவ பத்தியன்னே யுணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) ஈதும் அரிதேல் சிவனை இலிங்கத்தினிடத்தும் எழிற் குரவர் தமதிடத்தும் சிவபத்தரிடத்தும் - இந்த அந்தரங்க பக்திமார்க்கமும் அரிதாயின் சிவனை இலிங்கத்தினிடத்தும் உயர்ச்சி பொருந்திய குருவினிடத்தும் சிவபக்தரிடத்திலும்; கோது அறவே கண்டு பணிந்து ஏத்திப் பூசை குறைவு அற செய்து எந்த நாளும் வழிபடவே - குற்றமில்லாமல் தரிசித்து நமஸ்கரித்துத் துதித்துக் குறைவில்லாமல் பூசைபண்ணி எப்பொழுதும் வழிபட்டு நிற்கவே; தீது அறவே சிவஞானம் விளங்கியிடும் நன்றாய்ச் சிற்றறிவெலாம் நீங்கிச் சிவானுபவம் உளதென்று ஓதியிடும் சிவாகமங்கள் - தீதான ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்கப் பரிபூரணமான சிவஞானம் பிரகாசிக்குமாகையால் கிஞ்சிஞ்ஞதை நீங்கிச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களெல்லாம் விளங்கச் சிவாநன்னிய சாட்சாத்காரம் விளங்குமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும்; ஆதலினால் உயிர்கட்கு உறுதி சிவபத்தி அன்னே உணர்ந்துகொள் - ஆகையால் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபக்தியே உண்மையென்று தாயே நீ அறிந்துகொள். (உகரு)

தந்தை சிவக்கொழுந்தைத் தாள்பணிந்தே தான்றனுசை
எந்தை சிவநெறியிங் கேதென்னச்—சிந்தையால்
தேர்ந்து சிவாகமத்தைச் சேர்த்தா யிரமதனை
ஓர்ந்திடச்சோன் ஞன்றமிழா லும்.

நந்திசிவாக்கிர யோகீந்திர சிவாசாரியர் பண்ணின

சிவநெறிப்பிரகாச வியாக்கியானம்

சம்பூர்ணம்

சுபமஸ்து

சிவாக்கிரகுரவே நம:

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
8	1	அரனார்தம்	அரனார்த
88	16	துவாராப்	துவாரா
89	12	சாந்தியாதீதாதியா	சாந்தியதீதாதியா
107	அடிக்குறிப்பு	'ஓதப்பட்டது' என்பதன்பின்	'காமிகத்துத் தந்திர மெனப் பட்டது' என்பதைச் சேர்க்க
112	,,	நிகழ்த்தாலாகாது	நிகழ்த்தலாகாது
129	28	மென்றும்	மென்றும்,
165	7	சாந்தியா	சாந்திய
168	6	சொல்லாதே	சொல்லாதே,

சிவநெறிப்பிரகாசப்

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

(எண் செய்யுள்எண்)

சைவபரிபாஷை யகராதி

(எண் பக்க எண்)